

**Regeringens proposition till Riksdagen med anledning
av den konvention om arbete till sjöss, 2006, som antagits
vid den nittiofjärde Internationella sjöarbetskonferensen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens godkände 2006 en konsoliderad konvention om arbete till sjöss, som har som syfte att stärka de enhetliga och konsekventa minimistandarderna för arbete inom sjöfarten och att reformera 37 tidigare ILO-konventioner inom sjöfarten.

Konventionen fastställer minimikraven för arbete inom sjöfarten. Den omfattar sammanlagt fem kapitel som gäller minimikrav för att sjöpersonal skall få arbeta på fartyg, anställningsförhållanden, bostad och rekreationsmöjligheter, mat och förplägnad, hälsovård och social trygghet samt övervakning och genomförande av konventionen. Konventionen tillämpas på alla fartyg som används i kommersiell verksamhet, dock inte på fiskefartyg och traditionellt byggda fartyg.

I denna proposition föreslås att konventionen i detta skede inte ännu ska ratificeras, eftersom ett godkännande förutsätter ändringar i lagstiftningen. Finland har ratificerat flera av de gamla konventioner som ingår i den nya konventionen. Konventionen om redares förpliktelser i fall sjömän drabbas av sjukdom, olycksfall eller döden, konventionen om kosthåll och utspisning för fartygsbesätt-

ningar, konventionen om behörighetsbevis för skeppskockar, konventionen om behörighetsbevis för matroser, konventionen om löner, arbetstid och bemanning på fartyg, konventionen om socialförsäkringsskydd för sjömän och konventionen om sjömäns hemresa har dock inte ratificerats.

Enligt den nya konventionen ska fartyg innehålla ett certifikat för arbete till sjöss som visar att sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden övervakas. Det är fråga om ett helt nytt intyg som krävs av fartygen och som det inte ännu finns någon nationell lagstiftning om. Dessutom ingår i konventionen bestämmelser som förutsätter att lagstiftningen ändras, bland annat vad gäller arbetstagarens minimiålder och hamnstatskontroller.

Konventionen hör delvis till Europeiska gemenskapernas exklusiva behörighet, varför en ratificering förutsätter gemenskapens bemyndigande. Av denna anledning har rådet meddelat beslut, som bemyndigar medlemsstaterna att ratificera konventionen och att deponera sina ratifikationsinstrument hos generaldirektören för ILO:s arbetsbyrå senast den 31 december 2010.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Beredningen av propositionen

I enlighet med det beslut som ILO:s förvaltningsråd fattade år 2004 behandlades översynen av de konventioner som gäller arbete till sjöss vid den sjöarbetskonferens som hölls i februari 2006. Bakom beslutet låg en slutsats av Gemensamma kommissionen för arbete till sjöss (Joint Maritime Commission) från 2001 om behovet av att reformera de standarder som gäller arbete till sjöss och av ett nytt instrument för att befästa standarderna för arbete till sjöss över hela världen.

Vid arbetskonferensen behandlades ärendet med utgångspunkt i ett förslag från ILO:s sekretariat, som grundade sig på ett förslag från den arbetsgrupp som berett ärendet. Utgångspunkten var att den nya konventionen, samtidigt som den uppdaterar och ersätter största delen av de ILO-konventioner och ILO-rekommendationer som godkänts efter 1920, lätt ska kunna ändras när omständigheterna förutsätter det. Dessutom ska konventionen till sin struktur vara sådan att medlemsstaterna kan genomföra den på olika sätt, så att så många medlemsstater som möjligt kan ratificera den.

För utarbetandet av denna proposition gav följande instanser sitt utlåtande: social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Sjöfartsverket, Hamnoperatörerna rf och delegationen för sjömansärenden, där förutom arbets- och näringsministeriet även social- och hälsovårdsministeriet och kommunikationsministeriet samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom sjöfarten är representerade. I utlåtandena understöds en ratificering av konventionen när nödvändiga ändringar och preciseringar i lagstiftningen har gjorts.

De lagstiftningsmässiga preciseringar och uppdateringar som konventionen förutsätter bereds bland annat i kommunikationsministeriets och social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupper. Kommunikationsministeriets arbetsgrupp arbetar med att omarbeta lagstiftningen om fartygssäkerhet. I detta arbete ingår att ändra förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vaktställning (1256/1997) och förordningen om

besiktning av fartyg (1123/1999) så att de motsvarar konventionens krav och att vid behov föreskriva om dessa krav i lag på det sätt som förutsätts i grundlagen (731/1999). I social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupp utreds konventionsbestämmelsernas kompatibilitet med den nationella arbetarskyddslagstiftningen. Hit hör bland annat förordningen om kosthållningen för besättning ombord på fartyg (601/1985). I denna arbetsgrupp, vars mandat löper ut i juli 2008, är även arbetsmarknadsparterna inom sjöfarten representerade. Hälsosektionen vid delegationen för sjömansärenden bereder som bäst en översyn av förordningen om läkarundersökning av sjömän (476/1980) och en ändring av den till lag i enlighet med grundlagen. Dessutom bereds vid arbets- och näringsministeriet en ändring av förordningen om kosthållningen för besättning ombord på fartyg på det sätt som konventionen förutsätter.

Ratificeringen av konventionen behandlades vid Finlands ILO-delegation, som konstaterade att konventionen bör ratificeras efter det att nödvändiga ändringar i lagstiftningen har gjorts.

2 Nuläge och konventionens betydelse

Sjöfartsindustrin sysselsätter över 1,2 miljoner sjömän världen över. Dess andel av transportererna inom världshandeln är ca 90 procent. Trots att ILO har antagit tiotals konventioner som reglerar arbetet inom sjöfarten varierar sjöpersonalens arbetsvillkor från land till land. Detta beror till stor del på att de tidigare konventionerna har inriktats på vissa områden eller har varit så detaljerade att medlemsstaterna inte har kunnat ratificera dem.

Syftet med föreliggande konvention är att trygga rättvisa villkor inom sjöfarten genom att främja sjöpersonalens arbets- och levnadsvillkor och bidra till rättvisare konkurrensförutsättningar. När konventionen träder i kraft hindrar den de negativa fenomen som förekommer inom sjöfartsnäringen, såsom dumpning av arbetsvillkor. Enligt konventionen ska fartyg som för en medlemsstats flagg

inneha ett certifikat för arbete till sjöss som intygar att arbets- och levnadsförhållandena för dem som arbetar på fartygen motsvarar den nationella lagstiftning genom vilken konventionen har genomförts nationellt. Dessutom ska fartygen medföra en förklaring

om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss, där man räknar upp de åtgärder enligt nationella föreskrifter och bestämmelser som redaren har förbundit sig till för att se till att sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden hålls på den nivå som krävs.

DETALJMOTIVERING

1 Det huvudsakliga innehållet i konventionen om arbete till sjöss

Den tredelade konventionen avviker till sin struktur från ILO:s tidigare konventioner på det sätt att den utöver konventionsartiklarna även innefattar en kod som innehåller bindande regler inom olika områden och de bindande standarder som styr genomförandet av dem (A-delen) samt icke bindande rekommendationer (B-delen) som också bör beaktas vid genomförandet. Medlemsstaterna kan binda sig till skyldigheterna i A-delen genom sin lagstiftning eller andra författningar, förutsatt att de motsvarar den skyldighet som ingår i A-delen.

Konventionens allmänna del innehåller artiklarna I–XVI, som gäller allmänna skyldigheter, definitioner och tillämpningsområde, grundläggande principer och rättigheter, såsom facklig föreningsfrihet och facklig organisationsrätt, förbud mot tvångsarbete och avskaffande av barnarbete och diskriminering, sjöpersonalens arbetsrätt, uppfyllelse och tillämpning av konventionen, reglerna och A- och B-delen i konventionen, samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer, konventionens ikraftträdande, uppsägning och ikraftträdandets betydelse, deponeringen av ratifikationsinstrumenten, den särskilda trepartskommittén, ändring av konventionen och dess kod och giltiga språk.

Koden indelas i fem kapitel, som gäller minimikrav för att sjöpersonal ska få arbeta på fartyg, anställningsavtal, bostäder och rekreationsmöjligheter, mat och förplägnad, hälsoskydd, sjukvård, välfärd och social

trygghet samt iakttagande och tillämpning av bestämmelserna.

I konventionen ingår flera bilagor som gäller de objekt som ska kontrolleras vid hamnstatskontroller, innehållet i egentliga och interimistiska certifikat för arbete till sjöss och i förklaringar om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss samt mallar för dessa.

1.1 Konventionens förhållande till lagstiftningen i Finland

Lagstiftningen i Finland motsvarar till största delen konventionens krav. Godkännandet av dess artikel V och vissa regler i kodens A-del och de standarder som styr genomförandet av dem förutsätter dock ändringar i lagstiftningen.

Artikel V i konventionen gäller uppfyllelse och tillämpning av konventionen. Punkt 6 i denna artikel förutsätter att medlemsstaterna ska se till att konventionsbestämmelserna iakttas genom att införa sanktioner för överträdelse av dem som är tillräckliga för att motarbeta sådana överträdelser.

Konventionsbestämmelsen uppfylls delvis av 20 kap. 9 § i sjölagen (674/1994), där det föreskrivs om fartygssäkerhetsförseelse och förseelse som innebär äventyrande av fartygssäkerheten. Enligt denna paragraf kan brott mot föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av 1 kap. 8 eller 8 a § straffas med böter eller fängelse. Dessutom ska till de bestämmelser som gäller besättningens bostadsutrymmen ombord på fartyg (518/1976), fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning och läkarunder-

sökning av sjömän till behövliga delar fogas straffbestämmelser för överträdelser av dem.

Kodens A-del

Kapitel 1 gäller minimikraven för att sjöpersonal skall få arbeta på fartyg. Reglerna och de standarder som styr genomförandet av dem i detta kapitel gäller minimiålder, läkarintyg, utbildning och kvalifikationer samt rekrytering och arbetsförmedling.

Syftet med regel 1.1 om minimiålder är att säkerställa att inga minderåriga arbetar på ett fartyg. I punkt 1 i den standard som styr genomförandet av regeln förutsätts att en person som arbetar ombord på ett fartyg ska ha fyllt 16 år. (A1.1 punkt 1).

Enligt 5 § i sjömanslagen (423/1978), som gäller minimiålder, får i sådant arbete som avses i sjömanslagen anställas en man som fyllt eller under förloppet av samma kalenderår fyller sexton år och en kvinna som fyllt sjutton år. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att sjömanslagens bestämmelse om minimiålder ändras så att en person som arbetar ombord på ett fartyg ska ha fyllt 16 år när arbetet inleds.

Syftet med regel 1.2 om läkarintyg är att säkerställa att all sjöpersonal är medicinskt lämplig att utföra sina uppgifter till sjöss. Enligt punkt 5 i den standard som styr genomförandet av regeln har sjöpersonal som har vägrats läkarintyg rätt till en ny läkarundersökning (s.k. second opinion) (A1.2 punkt 5).

Enligt 10 § i förordningen om läkarundersökning av sjömän kan Sjöfartsverket utan hinder av vad som i förordningen bestäms om utförande av förnyad undersökning och duglighet till skeppsarbete på ansökan tillåta att en arbetstagare fortsätter i sitt yrke, såvida verket av särskilda skäl finner honom duglig till uppgiften i fråga. Om arbetstagaren inte vid första undersökning har konstaterats vara duglig till skeppsarbete, kan Sjöfartsverket på ansökan tillåta att arbetstagaren anställs, om synnerligen vägande skäl till detta föreligger. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att bestämmelserna om läkarundersökning av sjömän ändras.

Punkt 6 i samma standard förutsätter att varje läkarintyg förutom att den berörda per-

sonen har en tillfredsställande hörsel och syn även ska nämna färgseendet, om brister i detta kan påverka utförandet av arbetet (A1.2 punkt 6 a).

Kraven gällande sjömäns färgseende ingår i social- och hälsovårdsministeriets beslut om den synförmåga och hörsel som fordras av sjöman (70/1985). Beslutet motsvarar dock inte standarden, eftersom det förutsätter normalt färgseende endast av däckspersonalen. En förutsättning för att regeln ska godkännas är att ovan nämnda beslut ändras. Samtidigt bör det klargöras om färgseende har betydelse även för andra arbetsuppgifter än för dem som sker på däck.

Enligt punkt 8 i standarden får den behöriga myndigheten i trängande fall medge att en person arbetar utan giltigt läkarintyg till nästa angoringshamn där en kompetent legitimerad läkare kan utfärda ett sådant, under förutsättning att personens läkarintyg nyligen har gått ut och att personen i fråga inte arbetar utan läkarintyg en längre tid än tre månader (A1.2 punkt 8). Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att bestämmelserna om läkarundersökning av sjömän ändras så att de stämmer överens med konventionen.

Punkt 10 i standarden gäller läkarintygets språk och förutsätter att sjöpersonal som arbetar på fartyg i internationell trafik har läkarintyg som åtminstone utfärdats på engelska (A1.2 punkt 10).

Förordningen om läkarundersökning av sjömän förutsätter att ett intyg som utfärdas på grund av en läkarundersökning skall skrivas på en blankett, som följer ett särskilt för detta ändamål fastställt formulär som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet. De nya blanketter som togs i bruk i Finland år 2004 grundar sig på ILO:s och Världshälsoorganisationens (WHO) anvisningar och finns att tillgå på finska, svenska och engelska. Eftersom vår lagstiftning inte förutsätter att en sjöman som arbetar på ett fartyg i internationell trafik ska ha ett läkarintyg som utfärdats på engelska, bör bestämmelserna om läkarundersökning av sjömän preciseras på det sätt som regeln i konventionen förutsätter.

Kapitel 2 gäller bland annat sjöpersonalens anställningsavtal, löner, arbets- och vilotider, rätt till ledighet och rätt till hemresor.

Syftet med regel 2.1 om anställningsavtal för sjöpersonalen är att säkerställa att sjöpersonal har rättvisa anställningsavtal. Enligt punkt 4 i den standard som styr genomförandet av regeln ska anställningsavtal för sjöpersonal alltid innehålla uppgifter om det skydd för hälsa och social trygghet som redaren ska tillhandahålla och den anställdes rätt till hemresa (A2.1 punkt 4 h och i).

I 4 § i sjömanslagen föreskrivs om minimi-innehållet i en sjömans arbetsavtal. Enligt den ska av arbetsavtalet framgå åtminstone arbetsavtalets parter, den tidpunkt då arbetet inleds, ett tidsbegränsat arbetsavtals längd, provotiden, om en sådan har avtalats, det fartyg där arbetet utförs när anställningsförhållandet inleds, arbetstagarens behörighet och befattning ombord eller huvudsakliga arbetsuppgifter, det kollektivavtal som skall tillämpas på arbetet, de grunder enligt vilka lönen och andra vederlag bestäms samt lönebetalningsperioden, den ordinarie arbetstiden eller grunden för bestämmande av den, semestern eller grunden för bestämmande av den, uppsägningstiden eller grunden för bestämmande av den och, i fråga om utlandsarbete som varar minst en månad, uppgifter om hur länge arbetet varar, den valuta i vilken penninglön utbetalas, de penningersättningar och naturaförmåner som betalas utomlands samt villkoren för hemförlovnings av arbetstagaren. Laggen förutsätter dock inte att arbetsavtalet ska innehålla uppgifter om det skydd för hälsa och social trygghet som redaren ska tillhandahålla och den anställdes rätt till hemresa. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att sjömanslagens 4 § ändras.

Syftet med regel 2.2 om sjöpersonalens lön är att säkerställa att sjöpersonalen får betalt för sina tjänster. Enligt punkt 2 i den standard som styr genomförandet av regeln ska sjöpersonal få en månatlig redovisning av upplupna betalningar och utbetalade belopp, såsom lön, tilläggsbetalningar och tillämpad valutakurs när betalning har gjorts i en valuta eller till en kurs som avviker från den som använts i arbetsavtalet (A2.2 punkt 2).

I 18 § i sjömanslagen bestäms om tid plats och sätt för betalning av sjömans löner. Enligt paragrafens 2 mom. ska lönen betalas kontant. Lönen ska på anfordran betalas i betalningsortens valuta till den kurs som bank-

inrättningarna på betalningsorten tillämpar i fråga om den valuta, i vilken lönen enligt överenskommelse skall betalas. Enligt paragrafens 4 mom. kan lönen på särskild överenskommelse inbetalas på arbetstagarens bankkonto eller betalas genom förmedling av bank- eller postgiroöverföring. I paragrafen förutsätts dock inte att sjömannen månatligen ska få en lönespecifikation med en redogörelse för de betalningar som tillkommer honom eller henne. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att sjömanslagens 18 § kompletteras med en bestämmelse om lönespecifikation.

Syftet med regel 2.3 om sjöpersonalens arbetstid och vilotid är att säkerställa skyddet av sjöpersonalens arbetstider genom att bestämma om begränsningar gällande arbets- och vilotiderna. Enligt punkt 6 i den standard som styr genomförandet av regeln får sjöpersonalens vilotid delas upp på högst två perioder, varav en ska vara minst sex timmar lång. Intervallet mellan på varandra följande vilotider får inte överskrida 14 timmar (A2.3 punkt 6).

Enligt 9 a § 2 mom. i sjöarbetstidslagen (296/1976) får vilotiden per dygn delas upp i högst två perioder av vilka den ena skall vara oavbrutet i minst sex timmar. Vilotiden kan under högst två på varandra följande perioder av 24 timmar förkortas till sex timmar åt gången, om arbetstagaren under varje period av sju dagar ges en vilotid på minst 77 timmar. Arbetstagarens dygnsvila på tio timmar kan om arbetet så kräver förkortas till sex timmar under högst två på varandra följande perioder av 24 timmar.

Konventionsbestämmelsen är identisk med artikel 5 i den tidigare ratificerade konventionen nr 180 om sjömans arbetstid och bemanningen på fartyg. I samband med ratificeringen av konventionen bör man dock närmare utreda förhållandet mellan kravet på högst 14 timmars intervall mellan på varandra följande vilotider och Finlands arbetslagstiftning.

Punkt 12 i samma standard innehåller bestämmelser om registrering av sjöpersonalens dagliga arbets- och vilotider och om att sjöpersonalen har rätt att få en kopia av de journaler som berör dem. Journalerna ska vara underskrivna av befälhavaren eller en person

som denne bemyndigat, och av den berörda personen (A2.3 punkt 12).

Enligt 20 § i sjöarbetstidslagen ska arbetsgivaren bokföra antalet arbetstimmar och de ersättningar som betalats för dem särskilt för varje arbetstagare. En arbetstagare eller en av honom eller henne befullmäktigad har rätt att få en skriftlig utredning om anteckningar som gäller arbetstagaren i arbetsskiftsförteckningarna, vaktscemana och arbetstidsbokföringen. Bestämmelsen förutsätter dock inte att befälhavaren eller en person som denne befullmäktigat och den berörda personen ska godkänna utdraget. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att sjöarbetstidslagens 20 § ändras på det sätt som konventionen förutsätter.

Syftet med regel 2.5 som gäller rätten till hemresa är att säkerställa att sjöpersonalen under de omständigheter som definieras närmare i koden kan återvända hem.

Sjömanslagens 52 § 1 mom. innehåller en allmän bestämmelse om rätt till fri hemresa. Enligt den har medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet allmän rätt till hemresa. Utöver dessa har en i Finland bosatt arbetstagare rätt till hemresa oberoende av nationalitet. Dessutom förutsätts att arbetstagarens arbetsförhållande har fortgått i sex månader utan avbrott. En arbetstagare som har haft möjlighet att under de senaste förflutna tre månaderna säga upp sitt arbetsavtal att upphöra i någon hamn i sitt hemland har dock inte rätt till fri hemresa. I paragrafens 2 mom. förutsätts att arbetstagaren för att bibehålla sin rätt till fri hemresa ska kvarstå i arbetet till dess att fartyget inom förloppet av en månad från det att rätten uppkom anlöper en hamn från vilken hemresan kan ordnas till avsevärt lägre kostnader än i 1 mom. avsedda kostnader. Ett godkännande av konventionsbestämmelsen förutsätter en ändring av sjömanslagen så att all sjöpersonal som arbetar på i Finland registrerade handelsfartyg har rätt till en hemresa som betalas av arbetsgivaren när arbetsförhållandet upphör.

Kapitel 3 gäller sjöpersonalens bostad, rekreativsmöjligheter, mat och förplägnad.

Syftet med regel 3.1 som gäller bostad och rekreativsmöjligheter är att säkerställa att bostäderna och rekreativsmöjligheterna för

sjöpersonalen ombord är ändamålsenliga och motsvarar deras behov.

De standarder som styr genomförandet av regeln och som gäller tillräcklig takhöjd i bostadsutrymmena (A3.1 punkt 6 a), sovhyttornas golvyta och förvaringsutrymmen (A3.1 punkt 9 f och n) samt hygienutrymmenas antal (A3.1 punkt 11) förutsätter dock att de nationella bestämmelserna om besättningsbostäder preciseras och ändras så att de motsvarar konventionen.

Syftet med regel 3.2 om mat och förplägnad är att säkerställa att sjöpersonalen har tillgång till mat och dricksvatten av god kvalitet som serveras under kontrollerade hygieniska förhållanden. I punkt 8 i den standard som styr genomförandet av regeln förutsätts att fartygskocken ska ha fyllt 18 år. (A3.2 punkt 8).

Enligt förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning krävs för fartygskocks behörighetsbrev minst 17 års ålder och utbildning till fartygskock. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att bestämmelserna om åldersgräns ändras så att den höjs till 18 år.

Kapitel 4 gäller sjöpersonalens hälsoskydd, välfärd och sociala trygghet.

Syftet med regel 4.1 om sjukvård ombord och i land är att skydda sjöpersonalens hälsa och tillförsäkra den snabb tillgång till sjukvård. Enligt punkt 4 i den standard som styr genomförandet av regeln ska fartyg med minst 100 personer ombord och som används i internationell sjöfart av mer än tre dygns varaktighet ha en kvalificerad läkare med ansvar för sjukvården ombord (A4.1 punkt 4 b).

Om principerna för fartygsbemanning föreskrivs i ovan nämnda förordning om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning. Den förutsätter dock inte i sin nuvarande form att ett sådant fartyg som avses ovan ska ha en läkare ombord. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att ovan nämnda bestämmelser ändras.

Syftet med regel 4.2 om redarens ansvar är att säkerställa att sjöpersonal är skyddad mot ekonomiska konsekvenser av sjukdom, skada eller dödsfall som har samband med anställningen. Den standard som styr genomförandet av regeln förutsätter att medlemsstaten antar lagstiftning som kräver att redare för

fartyg som för dess flagg ansvarar för hälso- och sjukvård för all personal som arbetar ombord på fartygen tills dessa är helt återställda eller tills arbetsförmågan har konstaterats vara bestående (A4.2 punkt 1 c).

Enligt punkt 4 i samma standard ska till sjöpersonal som inte längre är ombord betalas lön under sjukdomstiden i minst 16 veckor (A4.2 punkt 4). Enligt punkt 6 kan nationella lagar eller andra författningar befria redaren från ansvar för att betala sjukvård och kost och logi i den utsträckning offentliga myndigheter påtar sig sådant ansvar (A4.2 punkt 6).

I 35 § i sjömanslagen föreskrivs om kostnaderna för sjöpersonalens sjukvård. Enligt den ska arbetsgivaren bestrida kostnaderna för vården av arbetstagare, som insjuknat eller skadats medan arbetsförhållandet varar, dock högst för en tid av 42 dagar, eller, om arbetstagaren skall vårdas i annat land än det, där han har sin hemort, för 84 dagar. Enligt 2 mom. upphör arbetsgivarens ansvar för kostnaderna dock sedan sex månader förflutit från det arbetstagaren senast lämnade fartyget. Om arbetstagaren av orsaker som inte beror på honom själv inte har haft möjlighet att komma till vård tidigare kan ansvaret för sjukvårdskostnaderna förlängas till ett år.

Enligt 25 § i sjömanslagen har en arbetstagare som är förhindrad att utföra sitt arbete till följd av sjukdom eller kroppsskada medan arbetsförhållandet fortgår rätt att under den tid hindret varar erhålla lön, fartygsbefälhavare dock för högst 90 dagar samt övriga arbetstagare i utrikestrafik för högst 60 dagar och i inrikestrafik 30 dagar. Arbetstagarens rätt till lön under sjukdomstiden kan begränsas genom kollektivavtal mellan riksomfattande arbetsgivar- och arbetstagarföreningar. När löneutbetalningen har avslutats har arbetstagaren rätt till dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) till ett belopp som i regel bestäms på basis av arbetsinkomsten, under förutsättning att han eller hon är bosatt i Finland.

Med beaktande av punkterna 1 c och 4 i standarden och bestämmelsen i dess 6 punkt om möjligheten att begränsa redarens ansvar för sjukvården i den utsträckning offentliga myndigheter påtar sig sådant ansvar förutsätter ett godkännande av bestämmelserna om

redarens ansvar en översyn av berörda bestämmelser i sjömanslagen.

Syftet med regel 4.3 om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor är att säkerställa att arbetsmiljön ombord främjar sjöpersonalens hälsa och säkerhet. Enligt punkt 2 i regeln ska medlemsstaterna utforma och utfärda nationella anvisningar för hantering av skydd av hälsa och säkerhet i arbetet på fartyg (4.3 punkt 2).

Finlands arbetarskyddslagstiftning tillämpas också inom sjöfarten. Dessutom finns det uttryckliga bestämmelser till exempel om skeppsapotek. I fråga om sjöfarten har man dock inte utformat sådana nationella anvisningar som avses i konventionen, och detta bör därför utredas särskilt.

Punkt 2 i den standard som styr genomförandet av nämnda regel förutsätter att en skyddskommitté skall inrättas på alla fartyg som har en besättning på minst fem personer (A4.3 punkt 2 d).

Enligt 29 § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006) ska arbetstagarna på en arbetsplats där regelbundet minst tio arbetstagare arbetar bland sig utse en arbetarskyddsfullmäktig och två ersättare för arbetarskyddsfullmäktigen till sina företrädare i ärenden som gäller arbetarskyddssamarbetet på arbetsplatsen. Ett godkännande av regeln i konventionen förutsätter att ovan nämnda lag ändras så att den stämmer överens med konventionen.

Kapitel 5 gäller tillämpning och övervakning av konventionen. Reglerna i detta kapitel handlar om flaggstatens ansvar, hamnstatens skyldigheter och rekrytering.

Syftet med regel 5.1 om flaggstatens ansvar är att säkerställa att varje medlemsstat fullgör sina skyldigheter enligt konventionen med avseende på fartyg som för dess flagg. Till denna regel anknuter flera underordnade regler som gäller allmänna principer (5.1.1), bemyndigande av erkända organisationer (5.1.2), certifikat för arbete till sjöss och förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss (5.1.3), inspektion och tillämpning (5.1.4), rutiner för klagomål ombord (5.1.5) och olycksfall till sjöss (5.1.6).

Punkt 2 i den regel som gäller allmänna principer förutsätter att medlemsstaterna in-

rättar ett system för inspektion och certifiering med hjälp av vilket man kan se till att förhållandena för personalen på fartyg som för dess flagg kontinuerligt uppfyller standarderna i konventionen (5.1.1 punkt 2). Enligt punkt 4 ska ett certifikat för arbete till sjöss tillsammans med en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss utgöra ett bevis för att fartyget har inspekterats på vederbörligt sätt och att dess arbets- och levnadsförhållanden motsvarar konventionens krav (5.1.1 punkt 4).

Ett certifikat för arbete till sjöss är ett intyg som visar att fartygets arbets- och levnadsförhållanden motsvarar den nationella lagstiftning genom vilken konventionen har genomförts. Det kompletteras av en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss, där man räknar upp de åtgärder enligt nationella föreskrifter och bestämmelser som redaren har förbundit sig till för att se till att sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden hålls på den nivå som krävs. Handlingarna i fråga är nya intyg som krävs av fartygen, och det finns följaktligen ännu ingen lagstiftning om dem. Det finns inte heller ännu något system för inspektion och certifiering. Ett godkännande av reglerna i konventionen förutsätter förutom ny lagstiftning praktiska åtgärder vad gäller utvecklande av inspektioner och utfärdande av handlingar.

Syftet med regel 5.2 om hamnstatens skyldigheter är att varje medlemsstat ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt konventionen att samarbeta internationellt för att genomföra och tillämpa konventionsstandarderna på utländska fartyg. De underordnade regler som anknyter till detta gäller bland annat inspektioner i hamn (5.2.1) och rutiner för hantering av sjöpersonals klagomål i land (5.2.2).

Om hamnstatskontroller har på EU-nivå föreskrivits genom rådets direktiv, som för närvarande genomgår en översyn. På motsvarande sätt uppdateras och ändras lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995), som tillämpas på nämnda kontroller, så att den tydligare uppfyller motsvarande bestämmelser i konventionen. I samband med uppdateringen fogas denna konvention till de objekt som tillsynsmyndigheten enligt lagen om tillsyn över fartygssäkerheten ska kon-

trollera. Samtidigt utreds hur lagen om tillsyn över fartygssäkerheten och lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen ska tillämpas på hamnstatskontroller med anledning av konvention om arbete till sjöss.

1.2 Konventionens förhållande till gemenskapslagstiftningen

Flera av konventionens bestämmelser anknyter till sådant om vilket det redan finns gemenskapslagstiftning som grundar sig på artiklarna 42, 71, 137 och 138 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. De bestämmelser som gäller arbetstider, arbetsförhållanden, jämlikhet och icke-diskriminering, hälso- och sjukvård, förebyggande av olyckor och hamnstatskontroll omfattas av delad behörighet och de bestämmelser om vilka det inte finns någon uttrycklig lagstiftning omfattas av medlemsstaternas exklusiva behörighet. Sådana är bland annat bestämmelserna om logi, rekrytering och arbetsförmedlingar. De artiklar i konventionen som behandlar den sociala tryggheten omfattas enligt kommissionen av gemenskapens exklusiva behörighet, eftersom gemenskapen med stöd av artikel 42 i grundfördraget antagit rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. I förordningen, som är bindande för medlemsstaterna, föreskrivs om den lagstiftning som skall tillämpas på anställda.

Eftersom endast stater kan vara parter i ILO-konventioner kan Europeiska gemenskapen inte bli part i konventionen. Eftersom en del av bestämmelserna i konventionen på det sätt som anges ovan omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet, har medlemsstaterna inte behörighet att för egen del ratificera konventionen i dess helhet. Av denna anledning har rådet fattat ett beslut som bemyndigar medlemsstaterna att ratificera konventionen och deponera sina ratificeringsinstrument hos generaldirektören för ILO:s arbetsbyrå senast den 31 december 2010.

2 Riksdagsbehandlingen av konventioner och rekommendationer som Internationella arbetskonferensen antagit

Artikel 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga förutsätter att varje medlemsstat inom en viss tid efter det att den allmänna konferensen avslutats för de av den allmänna konferensen antagna konventionerna och rekommendationerna till behörigt statligt organ för lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder.

Helsingfors den 12 juni 2008

Därför ska konventionen föras till riksdagen för behandling.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

Riksdagen inte i detta skede godkänner Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete till sjöss, 2006, som antogs den 23 februari 2006 vid internationella sjöarbetskonferensen i Genève.

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Cronberg

**ILO:S KONVENTION OM ARBETE
TILL SJÖSS, 2006**

INLEDNING

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 7 februari 2006 till sitt nittiofjärde möte,

önskar skapa ett enhetligt, sammanhållet instrument som så långt möjligt innefattar alla aktuella normer i gällande ILO-konventioner och rekommendationer på sjöfartsområdet och de grundläggande principer som finns i andra ILO-konventioner, och särskilt i följande:

- konventionen (nr 29) om tvångs- eller obligatoriskt arbete, 1930,
 - konventionen (nr 87) om föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten, 1948,
 - konventionen (nr 98) om organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten, 1949,
 - konventionen (nr 100) om lika lön, 1951,
 - konventionen (nr 105) om avskaffande av tvångsarbete, 1957,
 - konventionen (nr 111) om diskriminering (anställning och yrkesutövning), 1958,
 - konventionen (nr 138) om minimiålder, 1973,
 - konventionen (nr 182) om de värsta formerna av barnarbete, 1999,
- är medveten om organisationens centrala mandat att främja anständiga arbetsförhållanden,
- erinrar om ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, 1998,
- är medveten om att sjöpersonal omfattas av bestämmelserna i andra ILO-instrument och har andra rättigheter som fastställts som grundläggande rättigheter och friheter för alla människor,
- anser att sjöpersonal med hänsyn till sjö-

**MLC CONVENTION DU TRAVAIL
MARITIME, 2006**

PRÉAMBULE

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 7 février 2006 en sa quatre-vingt-quatorzième session;

Désireuse de créer un instrument unique et cohérent qui intègre autant que possible toutes les normes à jour contenues dans les actuelles conventions et recommandations internationales du travail maritime ainsi que les principes fondamentaux énoncés dans d'autres conventions internationales du travail, notamment:

- la convention (no 29) sur le travail forcé, 1930;
 - la convention (no 87) sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948;
 - la convention (no 98) sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949;
 - la convention (no 100) sur l'égalité de rémunération, 1951;
 - la convention (no 105) sur l'abolition du travail forcé, 1957;
 - la convention (no 111) concernant la discrimination (emploi et profession), 1958;
 - la convention (no 138) sur l'âge minimum, 1973;
 - la convention (no 182) sur les pires formes de travail des enfants, 1999;
- Consciente que l'Organisation a pour mandat fondamental de promouvoir des conditions de travail décentes;
- Rappelant la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail, 1998;
- Consciente également que les gens de mer peuvent se prévaloir des dispositions d'autres instruments de l'OIT et doivent jouir des libertés et droits fondamentaux reconnus à toutes les personnes;
- Considérant que les activités du secteur

fartsnäringsens globala natur behöver särskilt skydd,

är också medveten om de internationella standarder för fartygs säkerhet, människors trygghet samt god fartygsdrift och underhåll som finns i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss med ändringar, 1972 års konvention om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss med ändringar, och kraven på utbildning och kompetens i den internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, 1978, med ändringar,

erinrar om att Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982 fastställer en allmän rättslig ram inom vilken all verksamhet på oceaner och hav måste bedrivas och är av strategisk betydelse som en grund för nationellt, regionalt och globalt handlande och samarbete i sjöfartssektorn, och att dess integritet måste bevaras,

erinrar om att artikel 94 i Förenta nationernas havsrättskonvention 1982 fastställer flaggstatens uppgifter och skyldigheter i fråga om bl.a. arbetsförhållandena, bemanningen och det sociala skyddet på fartyg som för dess flagg,

erinrar om artikel 19 punkt 8 i Internationella arbetsorganisationens stadga, enligt vilken det faktum att konferensen antar en konvention eller rekommendation eller att en medlemsstat ratificerar en konvention under inga förhållanden skall anses påverka lag, dom, bruk eller avtal som tillförsäkrar den berörda sjöpersonalen bättre villkor än vad som föreskrivs i konventionen eller rekommendationen,

har beslutat att detta nya instrument skall utformas så att det når största möjliga acceptans bland regeringar, redare och sjöpersonal som hyllar principerna för ett anständigt arbete samt att det skall vara lätt att uppdatera och att genomföra och tillämpa effektivt,

maritime se déploient dans le monde entier et que les gens de mer doivent par conséquent bénéficier d'une protection particulière;

Tenant compte également des normes internationales sur la sécurité des navires, la sécurité et la sûreté des personnes et la qualité de la gestion des navires édictées dans la Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, telle que modifiée, et dans la Convention de 1972 sur le règlement international pour prévenir les abordages en mer, telle que modifiée, ainsi que des prescriptions relatives à la formation et aux compétences requises des gens de mer qui figurent dans la Convention internationale de 1978 sur les normes de formation des gens de mer, de délivrance des brevets et de veille, telle que modifiée;

Rappelant que la Convention des Nations Unies de 1982 sur le droit de la mer établit un cadre juridique général régissant l'ensemble des activités sur les mers et les océans, qu'elle revêt une importance stratégique comme base de l'action et de la coopération nationales, régionales et mondiales dans le secteur maritime et que son intégrité doit être préservée;

Rappelant l'article 94 de la Convention des Nations Unies de 1982 sur le droit de la mer qui définit les devoirs et les obligations incombant à l'Etat du pavillon notamment en ce qui concerne les conditions de travail, les effectifs et les questions sociales à bord des navires qui battent son pavillon;

Rappelant le paragraphe 8 de l'article 19 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail qui dispose que l'adoption d'une convention ou d'une recommandation par la Conférence ou la ratification d'une convention par un Membre ne devront en aucun cas être considérées comme affectant toute loi, toute sentence, toute coutume ou tout accord qui assurent des conditions plus favorables aux travailleurs intéressés que celles prévues par la convention ou la recommandation;

Déterminée à faire en sorte que ce nouvel instrument soit conçu de manière à recueillir la plus large acceptation possible par les gouvernements, les armateurs et les gens de mer attachés aux principes du travail décent, qu'il soit facile à mettre à jour et qu'il puisse être

har beslutat anta vissa förslag för att genomföra ett sådant instrument, vilket är det enda ärendet på mötets dagordning,

har beslutat att dessa förslag skall utformas som en internationell konvention, och

antar denna dag, den 23 februari 2006, följande konvention, som kan kallas 2006 års konvention om arbete till sjöss.

appliqué et respecté de manière effective;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'élaboration d'un tel instrument, question qui constitue le seul point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-troisième jour de février deux mille six, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention du travail maritime, 2006.

ALLMÄNNA SKYLDIGHETER

Artikel I

1. Varje medlemsstat som ratificerar denna konvention åtar sig att tillämpa bestämmelserna i den fullt ut på det sätt som fastställs i artikel VI, så att all sjöpersonal tillförsäkras rätt till en anständig anställning.

2. Medlemsstaterna skall samarbeta med varandra så att denna konvention genomförs och tillämpas effektivt.

DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel II

1. Om inte annat följer av särskilda bestämmelser används i denna konvention följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) behörig myndighet: minister, regeringsorgan eller annan myndighet som är behörig att utfärda och genomdriva bestämmelser, order eller andra instruktioner med laga kraft inom det sakområde den berörda bestämmelsen avser,

b) förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss: den förklaring som avses i regel 5.1.3,

c) bruttodräktighet: bruttotonnaget beräknat enligt bestämmelserna för mätning av tonnage i bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention, eller eventuella efterföljare till den; för fartyg som omfattas av den provisoriska ordning för mätning av dräktighet som Internationella sjöfartsorganisationen antagit är bruttodräktigheten det som

OBLIGATIONS GÉNÉRALES

Article I

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention s'engage à donner plein effet à ses dispositions conformément aux prescriptions de l'article VI afin de garantir le droit de tous les gens de mer à un emploi décent.

2. Les Membres coopèrent entre eux pour assurer l'application effective et le plein respect de la présente convention.

DÉFINITIONS ET CHAMP D'APPLICATION

Article II

1. Aux fins de la présente convention, et sauf stipulation contraire dans une disposition particulière, l'expression:

a) "autorité compétente" désigne le ministre, le service gouvernemental ou toute autre autorité habilitée à édicter des règlements, des arrêtés ou autres instructions ayant force obligatoire dans le domaine visé par la disposition en question et à les faire appliquer;

b) "déclaration de conformité du travail maritime" désigne la déclaration visée dans la règle 5.1.3;

c) "jauge brute" désigne la jauge brute d'un navire mesurée conformément aux dispositions pertinentes de l'annexe I à la Convention internationale de 1969 sur le jaugeage des navires ou de toute autre convention l'ayant remplacée. Pour les navires visés par les dispositions transitoires de jaugeage adoptées par l'Organisation maritime internationale, la

ingår i kolumnen REMARKS i det internationella mätbrevet (1969).

d) certifikat för arbete till sjöss: det certifikat som avses i regel 5.1.3,

e) föreskrifter enligt denna konvention: krav enligt dessa artiklar och regler och enligt del A i koden i denna konvention,

f) sjöpersonal: varje person som är anställd, sysselsatt eller arbetar i någon funktion ombord på ett fartyg på vilket denna konvention är tillämplig,

g) sjöpersonals anställningsavtal: innefattar både ett anställningskontrakt och ett anställningsavtal,

h) sjömansförmedling: varje person, företag, institution, agentur eller annan organisation i den offentliga eller privata sektorn som sysslar med rekrytering av sjöpersonal på uppdrag av redare eller förmedlar sjöpersonal till redare,

i) fartyg: ett fartyg som inte navigerar enbart i inlandsfarvatten, i vatten inom eller nära skyddade farvatten, eller i områden där hamnregler gäller,

j) redare: fartygets ägare eller annan organisation eller person, såsom en manager, agent eller tidsbefraktare, som har övertagit ansvaret för fartygets drift från ägaren och som vid övertagandet av detta ansvar har gått med på att ta över det ansvar och de skyldigheter som vilar på redare enligt denna konvention, oberoende av om någon annan organisation eller person tar visst ansvar eller uppfyller vissa skyldigheter på uppdrag av redaren.

2. Om inte annat uttryckligen föreskrivs är denna konvention tillämplig på all sjöpersonal.

3. Vid tveksamhet skall frågan huruvida kategorier av personer skall betraktas som sjöpersonal enligt denna konvention avgöras av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

4. Om inte annat uttryckligen föreskrivs är denna konvention tillämplig på alla fartyg, of-

jauge brute est celle qui est indiquée dans la rubrique OBSERVATIONS du Certificat international de jaugeage des navires (1969);

d) "certificat de travail maritime" désigne le certificat visé dans la règle 5.1.3;

e) "prescriptions de la présente convention" renvoie aux prescriptions des articles, des règles et de la partie A du code qui font partie de la présente convention;

f) "gens de mer ou marin" désigne les personnes employées ou engagées ou travaillant à quelque titre que ce soit à bord d'un navire auquel la présente convention s'applique;

g) "contrat d'engagement maritime" renvoie à la fois au contrat de travail du marin et au rôle d'équipage;

h) "service de recrutement et de placement" des gens de mer désigne toute personne, société, institution, agence ou autre organisation du secteur public ou du secteur privé s'occupant du recrutement de gens de mer pour le compte d'armateurs ou de leur placement auprès d'armateurs;

i) "navire" désigne tout bâtiment ne naviguant pas exclusivement dans les eaux intérieures ou dans des eaux situées à l'intérieur ou au proche voisinage d'eaux abritées ou de zones où s'applique une réglementation portuaire;

j) "armateur" désigne le propriétaire du navire ou toute autre entité ou personne, telle que le gérant, l'agent ou l'affréteur coque nue, à laquelle le propriétaire a confié la responsabilité de l'exploitation du navire et qui, en assumant cette responsabilité, a accepté de se charger des tâches et obligations incombant aux armateurs aux termes de la présente convention, indépendamment du fait que d'autres entités ou personnes s'acquittent en son nom de certaines de ces tâches ou responsabilités.

2. Sauf disposition contraire expresse, la présente convention s'applique à tous les gens de mer.

3. Si, aux fins de la présente convention, l'appartenance d'une catégorie de personnes aux gens de mer soulève un doute, la question est tranchée par l'autorité compétente de chacun des Membres après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

4. Sauf disposition contraire expresse, la présente convention s'applique à tous les

fentlig- eller privatägda, som normalt används i kommersiell verksamhet, dock inte sådana fartyg som används för fiske eller liknande ändamål och traditionellt byggda fartyg som dhower och djonker. Konventionen är inte tillämplig på örlogsfartyg eller örlogsflotans hjälpfartyg.

5. Vid tveksamhet huruvida denna konvention är tillämplig på ett fartyg eller en särskild kategori av fartyg skall frågan avgöras av den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

6. Om den behöriga myndigheten fastställer att det vid den aktuella tidpunkten inte skulle vara rimligt eller möjligt att tillämpa vissa moment i den kod som avses i artikel VI punkt 1 på ett fartyg eller särskilda kategorier av fartyg som för medlemsstatens flagg, skall dessa delar av koden inte tillämpas i den mån frågan hanteras på annat sätt i nationella lagar och andra författningar eller kollektivavtal. Ett sådant beslut får endast tas i samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer och får endast gälla fartyg med mindre än 200 tons bruttodräktighet som inte används i internationell sjöfart.

7. Varje beslut som en medlemsstat tar enligt punkt 3, 5 eller 6 i denna artikel skall meddelas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör, som skall underrätta organisationens medlemsstater.

8. Om inte annat uttryckligen föreskrivs utgör en hänvisning till denna konvention samtidigt en hänvisning till reglerna och koden.

GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER OCH PRINCIPER

Artikel III

Varje medlemsstat skall se till att bestämmelserna i dess lagar och andra författningar som styrs av denna konvention respekterar följande grundläggande rättigheter:

a) föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten att sluta kollektivavtal,

navires appartenant à des entités publiques ou privées normalement affectés à des activités commerciales, à l'exception des navires affectés à la pêche ou à une activité analogue et des navires de construction traditionnelle tels que les boutres et les jonques. La présente convention ne s'applique ni aux navires de guerre ni aux navires de guerre auxiliaires.

5. En cas de doute sur l'applicabilité de la présente convention à un navire ou à une catégorie de navires, la question est tranchée par l'autorité compétente de chacun des Membres après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressés.

6. Lorsque l'autorité compétente décide qu'il ne serait pas raisonnable ou possible au moment présent d'appliquer certains éléments particuliers du code visé à l'article VI, paragraphe 1, à un navire ou à certaines catégories de navires battant le pavillon du Membre, les dispositions pertinentes dudit code ne s'appliqueront pas, dès lors que la question visée est régie différemment par la législation nationale, des conventions collectives ou d'autres mesures. L'autorité compétente ne pourra en décider ainsi qu'en consultation avec les organisations d'armateurs et de gens de mer intéressés, et seulement pour des navires d'une jauge brute inférieure à 200 qui n'effectuent pas de voyages internationaux.

7. Toute décision prise par un Membre en application des paragraphes 3, 5 ou 6 doit être communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail qui en informera les Membres de l'Organisation.

8. Sauf disposition contraire expresse, toute référence à la «convention» vise également les règles et le code.

DROITS ET PRINCIPES FONDAMENTAUX

Article III

Tout Membre vérifie que les dispositions de sa législation respectent, dans le contexte de la présente convention, les droits fondamentaux suivants:

a) la liberté d'association et la reconnaissance effective du droit de négociation col-

- b) eliminering av alla former av tvångs- eller obligatoriskt arbete,
- c) faktiskt avskaffande av barnarbete, och
- d) avskaffande av diskriminering när det gäller anställning och sysselsättning.

lective;

- b) l'élimination de toute forme de travail forcé ou obligatoire;
- c) l'abolition effective du travail des enfants;
- d) l'élimination de la discrimination en matière d'emploi et de profession.

SJÖPERSONALS ANSTÄLLNING OCH SOCIALA RÄTTIGHETER

Artikel IV

1. All sjöpersonal har rätt till en säker och trygg arbetsplats som uppfyller säkerhetsnormerna.
2. All sjöpersonal har rätt till skäliga anställningsvillkor.
3. All sjöpersonal har rätt till anständiga arbets- och levnadsförhållanden på fartyg.
4. All sjöpersonal har rätt till hälso- och sjukvård, välfärdsåtgärder och andra former av socialt skydd.
5. Varje medlemsstat skall inom sin jurisdiktion se till att sjöpersonalens rättigheter i anställnings- och sociala hänseenden enligt föregående punkter i denna artikel tillgodoses helt enligt kraven i denna konvention. Om inte annat anges i konventionen kan detta uppnås genom nationella lagar och andra författningar, gällande kollektivavtal eller praktisk tillämpning.

ANSVAR FÖR GENOMFÖRANDE OCH TILLÄMPNING

Artikel V

1. Varje medlemsstat skall genomföra och tillämpa de lagar och andra författningar som den har antagit för att uppfylla sina åtaganden enligt denna konvention med avseende på fartyg och sjöpersonal under dess jurisdiktion.
2. Varje medlemsstat skall effektivt utöva sin jurisdiktion och kontroll över fartyg som

DROITS EN MATIÈRE D'EMPLOI ET DROITS SOCIAUX DES GENS DE MER

Article IV

1. Tous les gens de mer ont droit à un lieu de travail sûr et sans danger où les normes de sécurité sont respectées.
2. Tous les gens de mer ont droit à des conditions d'emploi équitables.
3. Tous les gens de mer ont droit à des conditions de travail et de vie décentes à bord des navires.
4. Tous les gens de mer ont droit à la protection de la santé, aux soins médicaux, à des mesures de bien-être et aux autres formes de protection sociale.
5. Tout Membre veille, dans les limites de sa juridiction, à ce que les droits en matière d'emploi et les droits sociaux des gens de mer, tels qu'énoncés dans les paragraphes qui précèdent, soient pleinement respectés conformément aux prescriptions de la présente convention. Sauf disposition contraire de celle-ci, le respect de ces droits peut être assuré par la législation nationale, les conventions collectives applicables, la pratique ou d'autres mesures.

RESPONSABILITÉ D'APPLIQUER ET DE FAIRE RESPECTER LES DISPO- SITIONS

Article V

1. Tout Membre applique et fait respecter la législation ou les autres mesures qu'il a adoptées afin de s'acquitter des obligations contractées aux termes de la présente convention en ce qui concerne les navires et les gens de mer relevant de sa juridiction.
2. Tout Membre exerce effectivement sa juridiction et son contrôle sur les na-vires

för dess flagg genom att inrätta ett system för att säkerställa efterlevnaden av kraven i denna konvention, bland annat regelbundna inspektioner, rapportering, övervakning och rättsliga förfaranden enligt gällande lagar.

3. Varje medlemsstat skall se till att fartyg som för dess flagg har ett certifikat för arbete till sjöss och en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss enligt kraven i denna konvention.

4. Ett fartyg på vilket denna konvention är tillämplig får enligt internationell lag inspekteras av en annan medlemsstat än flaggstaten när fartyget är i en av dess hamnar, för att fastställa om fartyget uppfyller kraven i denna konvention.

5. Varje medlemsstat skall effektivt utöva sin jurisdiktion och kontroll över rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal, om sådana finns etablerade på dess territorium.

6. Varje medlemsstat skall förbjuda överträdelse av kraven i denna konvention och skall enligt internationell lag införa sådana sanktioner eller kräva tillämpning av sådana åtgärder för rättelse enligt dess lagar som är tillräckliga för att motarbeta sådana överträdelser.

7. Medlemsstaterna skall uppfylla sina skyldigheter enligt denna konvention på ett sådant sätt att de försäkras om att fartyg som är flaggade i en stat som inte har ratificerat konventionen inte får en förmånligare behandling än fartyg som är flaggade i en stat som har ratificerat den.

battant son pavillon en se dotant d'un système propre à assurer le respect des prescriptions de la présente convention, notamment par des inspections régulières, des rapports, des mesures de suivi et l'engagement de poursuites conformément à la législation applicable.

3. Tout Membre veille à ce que les navires battant son pavillon soient en possession d'un certificat de travail maritime et d'une déclaration de conformité du travail maritime, comme le prescrit la présente convention.

4. Tout navire auquel la présente convention s'applique peut, conformément au droit international, faire l'objet de la part d'un Membre autre que l'Etat du pavillon, lorsqu'il se trouve dans l'un de ses ports, d'une inspection visant à vérifier que ce navire respecte les prescriptions de la présente convention.

5. Tout Membre exerce effectivement sa juridiction et son contrôle sur les services de recrutement et de placement des gens de mer éventuellement établis sur son territoire.

6. Tout Membre interdit les violations des prescriptions de la présente convention et doit, conformément au droit international, établir des sanctions ou exiger l'adoption de mesures correctives en vertu de sa législation, de manière à décourager toute violation.

7. Tout Membre s'acquitte des responsabilités contractées aux termes de la présente convention en faisant en sorte que les navires battant le pavillon de tout Etat ne l'ayant pas ratifiée ne bénéficient pas d'un traitement plus favorable que ceux battant le pavillon de tout Etat l'ayant ratifiée.

REGLERNA OCH DELARNA A och B I KODEN

Artikel VI

1. Reglerna och bestämmelserna i del A i koden är obligatoriska. Bestämmelserna i del B i koden är inte obligatoriska.

2. Varje medlemsstat åtar sig att respektera de rättigheter och principer som fastställs i reglerna och att genomföra varje regel på det sätt som fastställs i motsvarande bestämmel-

RÈGLES ET PARTIES A ET B DU CODE

Article VI

1. Les règles et les dispositions de la partie A du code ont force obligatoire. Les dispositions de la partie B du code n'ont pas force obligatoire.

2. Tout Membre s'engage à respecter les droits et principes énoncés dans les règles et à appliquer chacune d'entre elles de la manière indiquée dans les dispositions corre-

ser i del A i koden. Dessutom skall medlemsstaten överväga att fullgöra sina skyldigheter enligt del B i koden.

3. En medlemsstat som inte kan införa rättigheter och principer på det sätt som anges i del A i koden kan, om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna konvention, tillämpa del A genom bestämmelser i dess lagar och andra författningar som i huvudsak är likvärdiga med bestämmelserna i del A.

4. Enbart när det gäller punkt 3 i denna artikel skall varje lag eller annan författning, kollektivavtal eller annan tillämpningsåtgärd anses vara i huvudsak likvärdig, inom ramen för denna konvention, om medlemsstaten förvisar sig om att:

(a) den medverkar till att det allmänna syftet och ändamålet med berörda bestämmelser i del A i koden helt uppnås, och

(b) bestämmelser i del A i koden kan sättas i kraft med stöd av den.

SAMRÅD MED REDAR- OCH SJÖFOLKSORGANISATIONER

Artikel VII

När representativa redar- och sjöfolksorganisationer inte finns inom en medlemsstat, får varje inskränkning, undantag eller annan flexibel tillämpning av denna konvention, för vilken konventionen kräver samråd med redar- och sjöfolksorganisationer, endast fastställas av den medlemsstaten genom samråd med den kommitté som avses i artikel XIII.

IKRAFTTRÄDANDE

Artikel VIII

1. Formella ratifikationer av denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

2. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella

spondantes de la partie A du code. En outre, il doit dûment envisager de s'acquitter de ses obligations de la manière prescrite dans la partie B du code.

3. Un Membre qui n'est pas en mesure de mettre en uvre les droits et principes de la manière indiquée dans la partie A du code peut, sauf disposition contraire expresse de la présente convention, en appliquer les prescriptions par la voie de dispositions législatives, réglementaires ou autres qui sont équivalentes dans l'ensemble aux dispositions de la partie A.

4. Aux seules fins des dispositions du paragraphe 3 du présent article, une loi, un règlement, une convention collective ou toute autre mesure d'application est considéré comme équivalent dans l'ensemble dans le contexte de la présente convention si le Membre vérifie que:

a) il favorise la pleine réalisation de l'objectif et du but général de la disposition ou des dispositions concernées de la partie A du code;

b) il donne effet à la disposition ou aux dispositions concernées de la partie A du code.

CONSULTATIONS AVEC LES ORGANISATIONS D'ARMATEURS ET DE GENS DE MER

Article VII

Les dérogations, exemptions et autres applications souples de la présente convention nécessitant, aux termes de celle-ci, la consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer ne peuvent être décidées par un Membre, en l'absence de telles organisations représentatives sur son territoire, qu'après consultation avec la commission visée à l'article XIII.

ENTRÉE EN VIGUEUR

Article VIII

1. Les ratifications formelles de la présente convention sont communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement.

2. La présente convention ne lie que les

arbetsorganisationen vars ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

3. Denna konvention träder i kraft 12 månader efter den dag då ratifikationer från minst 30 av ILO:s medlemsstater som tillsammans svarar för minst 33 % av världstonaget har registrerats.

4. Därefter träder konventionen i kraft för varje annan medlemsstat 12 månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification a été enregistrée par le Directeur général.

3. La convention entrera en vigueur douze mois après que la ratification d'au moins 30 Membres représentant au total au moins 33 pour cent de la jauge brute de la flotte marchande mondiale aura été enregistrée.

4. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date de l'enregistrement de sa ratification.

UPPSÄGNING

Artikel IX

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den sedan tio år har förflutit från den dag då konventionen först trädde i kraft, genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. En sådan uppsägning får inte verkan förrän ett år efter den dag då den har registrerats.

2. Varje medlemsstat som inte inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, skall vara bunden för ytterligare en period om tio år och kan därefter säga upp konventionen vid utgången av varje ny tioårsperiod på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

DÉNONCIATION

Article IX

1. Un Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix ans à compter de la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement. La dénonciation ne prend effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre qui, dans l'année après la période de dix années mentionnée au paragraphe 1 du présent article, ne se prévaut pas de la faculté de dénonciation prévue sera lié pour une nouvelle période de dix ans et pourra, par la suite, dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque nouvelle période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

EFFEKT AV IKRAFTTRÄDANDET

Artikel X

Genom denna konvention revideras följande konventioner:

konventionen (nr 7) om minimiålder för arbete till sjöss, 1920

konventionen (nr 8) om ersättning för arbetslöshet vid fall av fartygs förolyckande, 1920

konventionen (nr 9) om arbetsförmedling för sjömän, 1920

konventionen (nr 16) om läkarundersökning av minderåriga vid arbete till sjöss, 1921

konventionen (nr 22) om sjömäns anställningsavtal, 1926

L'ENTRÉE EN VIGUEUR

Article X

La présente convention porte révision des conventions suivantes:

Convention (n° 7) sur l'âge minimum (travail maritime), 1920

Convention (n° 8) sur les indemnités de chômage (naufrage), 1920

Convention (n° 9) sur le placement des marins, 1920

Convention (n° 16) sur l'examen médical des jeunes gens (travail maritime), 1921

Convention (n° 22) sur le contrat d'engagement des marins, 1926

- konventionen (nr 23) om hemsändning av sjömän, 1926
- konventionen (nr 53) om kompetens hos befäl på handelsfartyg, 1936
- konventionen (nr 54) om semester (sjöfolk), 1936
- konventionen (nr 55) om redares förpliktelser i fall sjömän drabbas av sjukdom, olycksfall eller döden, 1936
- konventionen (nr 56) om sjukförsäkring för sjömän, 1936
- konventionen (nr 57) om arbetstid och bemanning på fartyg, 1936
- konventionen (nr 58) om minimiålder för arbete till sjöss (reviderad), 1936
- konventionen (nr 68) om kosthåll och utspisning (för fartygsbesättningar), 1946
- konventionen (nr 69) om behörighetsbevis för skeppskockar, 1946
- konventionen (nr 70) om social trygghet för sjömän, 1946
- konventionen (nr 72) om semester med behållen hyra för sjömän, 1946
- konventionen (nr 73) om läkarundersökning av sjömän, 1946
- konventionen (nr 74) om behörighetsbevis för matrosar, 1946
- konventionen (nr 75) om besättningens bostäder på fartyg, 1946
- konventionen (nr 76) om hyror, arbetstid och bemanning på fartyg, 1946
- konventionen (nr 91) om semester med behållen hyra för sjömän (reviderad), 1949
- konventionen (nr 92) om besättningsbostäder (reviderad), 1949
- konventionen (nr 93) om hyror, arbetstid och bemanning på fartyg (reviderad), 1949
- konventionen (nr 109) om löner, arbetstid och bemanning på fartyg (reviderad), 1958
- konventionen (nr 133) om besättningsbostäder (tilläggsbestämmelser), 1970
- konventionen (nr 134) om förebyggande av olycksfall (sjöfolk), 1970
- konventionen (nr 145) om kontinuitet i samsättningen (sjöfolk), 1976
- konventionen (nr 146) om semester för sjöfolk, 1976
- konventionen (nr 147) om miniminormer i handelsfartyg, 1976
- Convention (n° 23) sur le rapatriement des marins, 1926
- Convention (n° 53) sur les brevets de capacité des officiers, 1936
- Convention (n° 54) des congés payés des marins, 1936
- Convention (n° 55) sur les obligations de l'armateur en cas de maladie ou d'accident des gens de mer, 1936
- Convention (n° 56) sur l'assurance-maladie des gens de mer, 1936
- Convention (n° 57) sur la durée du travail à bord et les effectifs, 1936
- Convention (n° 58) (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936
- Convention (n° 68) sur l'alimentation et le service de table (équipage des navires), 1946
- Convention (n° 69) sur le diplôme de capacité des cuisiniers de navire, 1946
- Convention (n° 70) sur la sécurité sociale des gens de mer, 1946
- Convention (n° 72) des congés payés des marins, 1946
- Convention (n° 73) sur l'examen médical des gens de mer, 1946
- Convention (n° 74) sur les certificats de capacité de matelot qualifié, 1946
- Convention (n° 75) sur le logement des équipages, 1946
- Convention (n° 76) sur les salaires, la durée du travail à bord et les effectifs, 1946
- Convention (n° 91) sur les congés payés des marins (révisée), 1949
- Convention (n° 92) sur le logement des équipages (révisée), 1949
- Convention (n° 93) sur les salaires, la durée du travail à bord et les effectifs (révisée), 1949
- Convention (n° 109) sur les salaires, la durée du travail à bord et les effectifs (révisée), 1958
- Convention (n° 133) sur le logement des équipages (dispositions complémentaires), 1970
- Convention (n° 134) sur la prévention des accidents (gens de mer), 1970
- Convention (n° 145) sur la continuité de l'emploi (gens de mer), 1976
- Convention (n° 146) sur les congés payés annuels (gens de mer), 1976
- Convention (n° 147) sur la marine marchande (normes minima), 1976

protokollet till 1976 års konvention (nr 147) om miniminormer i handelsfartyg, 1996

konventionen (nr 163) om sjömäns välfärd till sjöss och i hamn, 1987

konventionen (nr 164) om hälso- och sjukvård för sjömän, 1987

konventionen (nr 165) om socialförsäkringsskydd för sjömän (reviderad), 1987

konventionen (nr 166) om sjömäns hemresa (reviderad), 1987

konventionen (nr 178) om tillsyn av sjömäns arbets- och levnadsförhållanden, 1996

konventionen (nr 179) om rekrytering av och arbetsförmedling för sjömän, 1996

konventionen (nr 180) om sjömäns arbetstid och bemanningen på fartyg, 1996.

Protocole de 1996 relatif à la convention (n° 147) sur la marine marchande (normes minima), 1976

Convention (n° 163) sur le bien-être des gens de mer, 1987

Convention (n° 164) sur la protection de la santé et les soins médicaux (gens de mer), 1987

Convention (n° 165) sur la sécurité sociale des gens de mer (révisée), 1987

Convention (n° 166) sur le rapatriement des marins (révisée), 1987

Convention (n° 178) sur l'inspection du travail (gens de mer), 1996

Convention (n° 179) sur le recrutement et le placement des gens de mer, 1996

Convention (n° 180) sur la durée du travail des gens de mer et les effectifs des navires, 1996.

DEPOSITARIEFUNKTIONER

Artikel XI

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer, godkännanden och uppsägningar enligt denna konvention.

2. När villkoren i artikel VIII punkt 3 är uppfyllda skall generaldirektören underrätta medlemsstaternas organisationer om datum för konventionens ikraftträdande.

Artikel XII

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om alla ratifikationer, godkännanden och uppsägningar som har registrerats enligt denna konvention.

FONCTIONS DE DÉPOSITAIRE

Article XI

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toute ratification, acceptation et dénonciation qui lui seront communiquées en vertu de la présente convention.

2. Quand les conditions énoncées au paragraphe 3 de l'article VIII auront été remplies, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article XII

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, aux fins d'enregistrement conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets sur toute ratification, acceptation et dénonciation enregistrée en vertu de la présente convention.

DEN SÄRSKILDA TREPARTSKOMMITTÉN

Artikel XIII

1. Internationella arbetsbyråns styrelse skall kontinuerligt övervaka hur denna konvention fungerar genom en kommitté som den inrättar och som har specialkompetens inom sjöfartens arbetsnormer.

2. I frågor som handläggs enligt denna konvention skall kommittén bestå av två representanter utsedda av regeringen i varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention och de representanter för redare och sjöpersonal som styrelsen har utsett efter samråd med ILO:s gemensamma kommission för arbete till sjöss (Joint Maritime Commission).

3. Regeringsföreträdare från medlemsstater som ännu inte har ratificerat denna konvention får medverka i kommittén men skall inte ha rösträtt i någon fråga som handläggs enligt konventionen. Styrelsen får bjuda in andra organisationer eller enheter att representeras i kommittén genom observatörer.

4. Rösterna från varje representant för redare och sjöpersonal i kommittén skall vägas så att vardera gruppen har halva röststyrkan hos det totala antalet röstberättigade regeringar som är företrädade vid det aktuella mötet.

ÄNDRING AV DENNA KONVENTION

Artikel XIV

1. Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens kan anta ändringar av någon av bestämmelserna i denna konvention enligt artikel 19 i ILO:s stadga och organisationens regler och förfaranden för antagande av konventioner. Ändringar av koden kan också antas enligt förfarandet i artikel XV.

2. Beträffande medlemsstater vars ratifika-

COMMISSION TRIPARTITE SPECIALE

Article XIII

1. Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail suit en permanence l'application de la présente convention par le truchement d'une commission créée par lui et dotée d'une compétence spéciale dans le domaine des normes du travail maritime.

2. Pour traiter des questions relevant de la présente convention, cette commission est composée de deux représentants désignés par le gouvernement de chacun des Membres ayant ratifié la présente convention et des représentants des armateurs et des gens de mer désignés par le Conseil d'administration après consultation de la Commission paritaire maritime.

3. Les représentants gouvernementaux des Membres n'ayant pas encore ratifié la présente convention peuvent participer aux travaux de la commission mais sans droit de vote sur les questions relevant de la convention. Le Conseil d'administration peut inviter d'autres organisations ou entités à se faire représenter à la commission par des observateurs.

4. Les droits de vote des représentants des armateurs et des représentants des gens de mer à la commission sont pondérés de façon à garantir que chacun de ces deux groupes possède la moitié des droits de vote dont dispose l'ensemble des gouvernements représentés à la réunion et autorisés à voter.

AMENDEMENT À LA PRÉSENTE CONVENTION

Article XIV

1. La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail peut adopter des amendements à toute disposition de la présente convention dans le cadre de l'article 19 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail et des règles et procédures de l'Organisation relatives à l'adoption des conventions. Des amendements au code peuvent également être adoptés conformément aux procédures prescrites à l'article XV.

2. Le texte desdits amendements est com-

tioner av denna konvention registrerades innan ändringen antogs, skall ändringstexten tillställas dem för ratifikation.

3. Beträffande andra stater som är medlemmar av organisationen skall den ändrade konventionstexten tillställas dem för ratifikation enligt artikel 19 i stadgan.

4. En ändring skall anses ha accepterats den dag då ratifikationer av ändringen respektive den ändrade konventionen från minst 30 av ILO:s medlemsstater som tillsammans svarar för minst 33 % av världstonnaget har registrerats.

5. En ändring som antagits enligt artikel 19 i stadgan skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vars ratifikationer har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör.

6. För medlemsstater som avses i punkt 2 i denna artikel skall en ändring träda i kraft 12 månader efter den dag den accepteras enligt punkt 4 i denna artikel, eller 12 månader efter den dag då ratifikation av ändringen registrerades, varvid det senaste av dessa datum skall gälla.

7. Med förbehåll för punkt 9 i denna artikel skall den ändrade konventionen, för medlemsstater som avses i punkt 3 i denna artikel, träda i kraft 12 månader efter den dag den accepteras enligt punkt 4 i denna artikel, eller 12 månader efter den dag då deras ratifikationer av konventionen registrerades, varvid det senaste av dessa datum skall gälla.

8. För medlemsstater vars ratifikation av denna konvention registrerades innan en ändring antas men som inte har ratificerat ändringen skall konventionen förbli i kraft utan den berörda ändringen.

9. Varje medlemsstat vars ratifikation av denna konvention registreras efter det att ändringen antas men före det datum som avses i punkt 4 i denna artikel får i en förklaring som åtföljer ratifikationsinstrumentet specificera att dess ratifikation avser konventionen utan den berörda ändringen. För en ratifikation med en sådan förklaring skall konventionen för den berörda medlemsstatens del träda i kraft 12 månader efter det datum då ratifikationen registrerades. När ett ratifikationsin-

strumentet för ratifikation till medlemmarna som avses i punkt 3 i denna artikel har registrerats skall den ändrade konventionstexten tillställas dem för ratifikation.

3. Le texte de la convention modifiée est communiqué aux autres Membres de l'Organisation pour ratification conformément à l'article 19 de la Constitution.

4. Un amendement est réputé avoir été accepté à la date à laquelle ont été enregistrés les instruments de ratification de cet amendement ou, selon le cas, les instruments de ratification de la convention modifiée d'au moins 30 Membres représentant au total au moins 33 pour cent de la jauge brute de la flotte marchande mondiale.

5. Un amendement adopté dans le cadre de l'article 19 de la Constitution n'a force obligatoire que pour les Membres de l'Organisation dont la ratification a été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail. 6. Pour les Membres visés au paragraphe 2 du présent article, un amendement entre en vigueur douze mois après la date d'acceptation visée au paragraphe 4 du présent article, ou douze mois après la date d'enregistrement de leur instrument de ratification, si cette date est postérieure.

7. Sous réserve des dispositions du paragraphe 9, pour les Membres visés au paragraphe 3 du présent article, la convention modifiée entre en vigueur douze mois après la date d'acceptation visée au paragraphe 4 du présent article, ou douze mois après la date d'enregistrement de leur instrument de ratification, si cette date est postérieure.

8. Pour les Membres dont la ratification de la convention a été enregistrée avant l'adoption d'un amendement mais qui n'ont pas ratifié celui-ci, la présente convention demeure en vigueur sans l'amendement en question.

9. Tout Membre dont l'instrument de ratification de la présente convention est enregistré après l'adoption de l'amendement mais avant la date visée au paragraphe 4 du présent article peut préciser, dans une déclaration jointe audit instrument, qu'il ratifie la convention mais non l'amendement. Si l'instrument de ratification est accompagné d'une telle déclaration, la convention entre en vigueur pour le Membre concerné douze mois après la date d'enregistrement de l'in-

strument inte åtföljs av en sådan förklaring, eller när ratifikationen registreras på eller efter det datum som anges i punkt 4, skall konventionen för den berörda medlemsstatens del träda i kraft 12 månader efter det datum då ratifikationen registrerades, och efter dess ikraftträdande enligt punkt 7 i denna artikel skall ändringen vara bindande för den berörda medlemsstaten om inte ändringen föreskriver annat.

strument de ratification. Si celui-ci n'est pas accompagné d'une déclaration ou s'il est enregistré à la date ou après la date visée au paragraphe 4, la convention entre en vigueur pour le Membre concerné douze mois après cette date; dès l'entrée en vigueur de la convention modifiée conformément au paragraphe 7 du présent article, l'amendement a force obligatoire pour le Membre concerné, sauf disposition contraire dudit amendement.

ÄNDRINGAR AV KODEN

Artikel XV

1. Koden kan ändras, antingen genom det förfarande som fastställs i artikel XIV eller, om inte annat uttryckligen föreskrivs, enligt det förfarande som fastställs i denna artikel.

2. Förslag om ändring av koden kan ställas till generaldirektören för Internationella arbetsbyrån av regeringen i någon medlemsstat eller de grupper av företrädare för redare eller sjöpersonal som har utsetts till kommittén enligt artikel XIII. En ändring som en regering föreslår måste föreslås eller stödjas av minst fem regeringar i medlemsstater som har ratificerat konventionen eller de grupper av företrädare för redare respektive sjöpersonal som avses i denna punkt.

3. Generaldirektören skall, sedan han verifierat att ändringsförslaget uppfyller kraven i punkt 2 i denna artikel, genast skicka det med eventuella kommentarer eller förslag till alla organisationens medlemsstater och uppmana dem att lämna synpunkter eller förslag inom sex månader eller den tidsfrist styrelsen föreskriver (som skall vara minst tre månader och högst nio månader).

4. Vid slutet av den period som nämns i punkt 3 skall förslaget, med en sammanfattning av eventuella synpunkter eller förslag som lämnats enligt den punkten, skickas till kommittén för att behandlas vid ett möte. Kommittén skall anses ha antagit en ändring om:

a) minst hälften av regeringarna i de medlemsstater som har ratificerat denna konven-

AMENDEMENTS AU CODE

Article XV

1. Le code peut être amendé soit selon la procédure énoncée à l'article XIV, soit, sauf disposition contraire expresse, selon la procédure décrite dans le présent article.

2. Un amendement au code peut être proposé au Directeur général du Bureau international du Travail par le gouvernement d'un Membre de l'Organisation, par le groupe des représentants des armateurs ou par le groupe des représentants des gens de mer nommés à la commission visée à l'article XIII. Un amendement proposé par un gouvernement doit avoir été proposé ou être appuyé par au moins cinq gouvernements de Membres ayant ratifié la convention ou par le groupe des représentants des armateurs ou des gens de mer susvisés.

3. Après avoir vérifié que la proposition d'amendement remplit les conditions établies au paragraphe 2 du présent article, le Directeur général la communique sans tarder, avec toute observation ou suggestion jugée opportune, à l'ensemble des Membres de l'Organisation en les invitant à lui faire connaître leurs observations ou suggestions sur cette proposition dans un délai de six mois ou dans le délai, compris entre trois et neuf mois, fixé par le Conseil d'administration.

4. A l'expiration du délai visé au paragraphe 3 du présent article, la proposition, accompagnée d'un résumé des observations ou suggestions faites selon le même paragraphe, est transmise à la commission pour examen dans le cadre d'une réunion. Un amendement est réputé adopté:

a) si la moitié au moins des gouvernements des Membres ayant ratifié la présente con-

tion är representerade i det möte där förslaget behandlas,

b) en majoritet på minst två tredjedelar av kommittémedlemmarna röstar för ändringen, och

c) denna majoritet omfattar järoster som representerar minst hälften av röststyrkan hos de kommittémedlemmar som representerar regeringarna, redarna respektive sjöpersonalen och som registrerats vid det möte där röstning om förslaget sker.

5. Ändringar som antas enligt punkt 4 i denna artikel skall läggas fram vid konferensens nästa möte för godkännande. Sådant godkännande skall kräva två tredjedels majoritet av rösterna från de närvarande delegaterna. Om denna majoritet inte uppnås, skall den föreslagna ändringen återremitteras till kommittén för förnyad behandling om kommittén så önskar.

6. Generaldirektören skall anmäla ändringar som konferensen godkänt till alla medlemsstater vars ratifikationer av denna konvention registrerats före det datum då konferensen godkände ändringarna. Dessa medlemsstater kallas nedan "ratificerande medlemsstater". Anmälan skall göras med hänvisning till denna artikel och skall föreskriva en tidsfrist för inlämnande av eventuella formella invändningar. Denna frist skall vara två år från anmälningsdatum om konferensen inte vid tiden för godkännandet fastställde någon annan tidsfrist, som skall vara minst ett år. En kopia av anmälan skall skickas till organisationens övriga medlemsstater för kännedom.

7. En ändring som konferensen godkänt skall anses ha accepterats om generaldirektören vid utgången av den föreskrivna fristen inte har fått formella invändningar från mer än 40 % av de medlemsstater som har ratificerat konventionen och som representerar minst 40 % av bruttotonnaget av fartygen i de medlemsstater som har ratificerat konventionen.

8. En ändring som anses ha accepterats skall träda i kraft sex månader efter utgången av den föreskrivna fristen för alla ratificerande medlemsstater utom de som anfört formella invändningar enligt punkt 7 i denna artikel och inte återtagit dessa invändningar enligt

vention sont représentés à la réunion au cours de laquelle la proposition est examinée;

b) si une majorité d'au moins deux tiers des membres de la commission votent en faveur de l'amendement; et

c) si cette majorité rassemble au moins la moitié des voix des membres gouvernementaux, la moitié des voix des représentants des armateurs et la moitié des voix des représentants des gens de mer inscrits à la réunion lorsque la proposition est mise aux voix.

5. Un amendement adopté conformément aux dispositions du paragraphe 4 du présent article est présenté à la session suivante de la Conférence pour approbation. Pour être approuvé, il doit recueillir la majorité des deux tiers des voix des délégués présents. Si cette majorité n'est pas atteinte, l'amendement est renvoyé devant la commission pour que celle-ci le réexamine, si elle le souhaite.

6. Le Directeur général notifie les amendements approuvés par la Conférence à chacun des Membres dont l'instrument de ratification de la présente convention a été enregistré avant la date de cette approbation. Ces Membres sont désignés ci-après comme les «Membres ayant déjà ratifié la convention». La notification qu'ils reçoivent fait référence au présent article et un délai leur est imparti pour exprimer formellement leur désaccord. Ce délai est de deux ans à compter de la date de notification sauf si, lorsqu'elle approuve l'amendement, la Conférence fixe un délai différent qui doit être au minimum d'une année. Une copie de la notification est communiquée pour information aux autres Membres de l'Organisation.

7. Un amendement approuvé par la Conférence est réputé avoir été accepté sauf si, avant la fin du délai prescrit, plus de 40 pour cent des Membres ayant ratifié la convention et représentant 40 pour cent au moins de la jauge brute de la flotte marchande mondiale des Membres ayant ratifié la convention expriment formellement leur désaccord auprès du Directeur général.

8. Un amendement réputé avoir été accepté entre en vigueur six mois après la fin du délai fixé pour tous les Membres ayant déjà ratifié la convention, sauf ceux ayant exprimé formellement leur désaccord conformément aux dispositions du paragraphe 7 du présent arti-

punkt 11. Dock kan

a) innan den föreskrivna fristen löpt ut, varje ratificerande medlemsstat till generaldirektören anmäla att den skall vara bunden av ändringen endast efter en senare uttrycklig anmälan att den godkänt denna, och

b) före den dag då ändringen träder i kraft, varje ratificerande medlemsstat till generaldirektören anmäla att den inte kommer att låta ändringen träda i kraft under en angiven tid.

9. En ändring som anmälts enligt punkt 8 a i denna artikel skall för den anmälande medlemsstatens del träda i kraft sex månader efter det att medlemsstaten har anmält till generaldirektören att den accepterar ändringen, eller den dag då ändringen först träder i kraft, varvid det senaste av dessa datum skall gälla.

10. Den period som avses i punkt 8 b i denna artikel skall inte överskrida ett år från den dag då ändringen träder i kraft, eller den längre tidsfrist som konferensen fastställer när ändringen godkänns.

11. En medlemsstat som har framfört formella invändningar mot en ändring får när som helst ta tillbaka sina invändningar. Om generaldirektören får en anmälan om återtagande sedan ändringen trätt i kraft, skall denna för medlemsstatens del träda i kraft sex månader efter det datum då anmälan registreras.

12. Sedan en ändring trätt i kraft får konventionen endast ratificeras i sin ändrade form.

13. I den mån ett certifikat för arbete till sjöss avser frågor som omfattas av en ändring i konventionen som har trätt i kraft

a) skall en medlemsstat som har godkänt ändringen inte vara skyldig att tillämpa konventionen med avseende på certifikat för arbete till sjöss utfärdat till fartyg som är flaggat i en annan medlemsstat som:

(i) enligt punkt 7 i denna artikel formellt har framfört invändningar mot ändringen och inte har återtagit dessa invändningar, eller

cle et n'ayant pas retiré ce désaccord conformément aux dispositions du paragraphe 11. Toutefois:

a) avant la fin du délai fixé, tout Membre ayant déjà ratifié la convention peut informer le Directeur général qu'il ne sera lié par l'amendement que lorsqu'il aura notifié expressément son acceptation;

b) avant la date d'entrée en vigueur de l'amendement, tout Membre ayant déjà ratifié la convention peut informer le Directeur général qu'il n'appliquera pas cet amendement pendant une période déterminée.

9. Un amendement faisant l'objet de la notification mentionnée au paragraphe 8 a) du présent article entre en vigueur pour le Membre ayant notifié son acceptation six mois après la date à laquelle il a informé le Directeur général qu'il accepte l'amendement ou à la date à laquelle l'amendement entre en vigueur pour la première fois, si celle-ci est postérieure.

10. La période visée au paragraphe 8 b) du présent article ne devra pas dépasser une année à compter de la date d'entrée en vigueur de l'amendement ou se prolonger au-delà de la période plus longue prescrite par la Conférence au moment où elle a approuvé l'amendement.

11. Un Membre ayant exprimé formellement son désaccord sur un amendement donné peut le retirer à tout moment. Si la notification de ce retrait parvient au Directeur général après l'entrée en vigueur dudit amendement, celui-ci entre en vigueur pour le Membre six mois après la date à laquelle ladite notification a été enregistrée.

12. Une fois qu'un amendement est entré en vigueur, la convention ne peut être ratifiée que sous sa forme modifiée.

13. Dans la mesure où un certificat de travail maritime porte sur des questions couvertes par un amendement à la convention qui est entré en vigueur:

a) un Membre ayant accepté cet amendement n'est pas tenu d'étendre le bénéfice de la convention en ce qui concerne les certificats de travail maritime délivrés à des navires battant le pavillon d'un autre Membre qui:

(i) a exprimé formellement, selon le paragraphe 7 du présent article, un désaccord avec l'amendement et ne l'a pas retiré; ou

(ii) enligt punkt 8 a i denna artikel har anmält att dess godkännande gäller med förbehåll för en senare uttrycklig anmälan och inte har godkänt ändringen, och

b) skall en medlemsstat som har godkänt ändringen tillämpa konventionen med avseende på certifikat för arbete till sjöss utfärdat till fartyg som är flaggat i en annan medlemsstat som enligt punkt 8 b i denna artikel har anmält att den inte kommer att låta ändringen träda i kraft under den tidsfrist som anges i punkt 10 i denna artikel.

(ii) a notifié, selon le paragraphe 8 a) du présent article, que son acceptation est subordonnée à une notification ultérieure expresse de sa part et n'a pas accepté l'amendement;

b) un Membre ayant accepté l'amendement étend le bénéfice de la convention en ce qui concerne les certificats délivrés à des navires battant le pavillon d'un autre Membre qui a notifié, selon le paragraphe 8 b) du présent article, qu'il n'appliquera pas l'amendement pendant une période déterminée conformément au paragraphe 10 du présent article.

GILTIGA SPRÅK

Artikel XVI

De engelska och franska versionerna av texten till denna konvention är lika giltiga.

TEXTES FAISANT FOI

Article XVI

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

FÖRKLARING TILL REGLERNA OCH KODEN I KONVENTIONEN OM ARBETE TILL SJÖSS

1. Denna förklaring, som inte ingår i konventionen om arbete till sjöss, är avsedd som en allmän vägledning till konventionen.

2. Konventionen består av tre olika men sinsemellan förbundna delar: artiklarna, reglerna och koden.

3. Artiklarna och reglerna fastställer centrala rättigheter och principer och grundläggande skyldigheter för medlemsstater som ratificerar konventionen. Enligt artikel 19 i ILO-stadgan kan artiklar och regler endast ändras av konferensen (se artikel XIV i konventionen).

4. I koden finns tillämpningsföreskrifter för reglerna. Den omfattar del A (obligatoriska standarder) och del B (icke obligatoriska anvisningar). Koden kan ändras genom det förenklade förfarande som fastställs i artikel XV i konventionen. Eftersom koden avser detaljer i tillämpningen, måste ändringar i den rymmas inom den ram artiklarna och reglerna skapar.

NOTE EXPLICATIVE SUR LES RÈGLES ET LE CODE DE LA CONVENTION DU TRAVAIL MARITIME

1. La présente note ne fait pas partie de la convention du travail maritime. Elle vise seulement à en faciliter la lecture.

2. La convention se compose de trois parties distinctes mais reliées entre elles, à savoir les articles, les règles et le code.

3. Les articles et les règles énoncent les droits et principes fondamentaux ainsi que les obligations fondamentales des Membres ayant ratifié la convention. Ils ne peuvent être modifiés que par la Conférence sur le fondement de l'article 19 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail (voir article XIV de la convention).

4. Le code indique comment les règles doivent être appliquées. Il se compose d'une partie A (normes obligatoires) et d'une partie B (principes directeurs non obligatoires). Le code peut être modifié suivant la procédure simplifiée décrite à l'article XV de la convention. Etant donné qu'il contient des indications détaillées sur la manière dont les dispositions doivent être appliquées, les modifications qui lui seront éventuellement apportées ne devront pas réduire la portée générale des articles et des règles.

5. Reglerna och koden är uppställda under följande fem huvudrubriker:

Kapitel 1: Minimikrav för att sjöpersonal skall få arbeta på fartyg

Kapitel 2: Anställningsförhållanden

Kapitel 3: Bostad, fritid, mat och utspisning

Kapitel 4: Hälsoskydd, sjukvård, välfärd och social trygghet

Kapitel 5: Uppfyllelse och tillämpning

6. I varje kapitel finns grupper av regler knutna till en särskild rätt eller princip (eller tillämpningsåtgärd i kapitel 5) med nummer. Den första gruppen i kapitel 1 består exempelvis av regel 1.1, standard A1.1 och anvisning B1.1, som handlar om minimiålder.

7. Konventionen har tre syften:

a) att i artiklar och regler ställa upp en fast serie rättigheter och principer,

b) att genom koden skapa goda möjligheter för medlemsstaterna att på ett flexibelt sätt tillämpa dessa rättigheter och principer, och

c) att genom kapitel 5 säkerställa att rättigheter och principer uppfylls och tillämpas väl.

8. Det finns utrymme för flexibilitet inom två viktiga tillämpningsområden: ett är möjligheten för en medlemsstat att, vid behov (se artikel VI punkt 3), låta de detaljerade kraven i del A i koden träda i kraft genom huvudsaklig överensstämmelse (enligt definitionen i artikel VI punkt 4).

9. Det andra området för flexibilitet i genomförandet skapas genom att de obligatoriska kraven i många regler i del A formuleras mera allmänt, så att man får större frihet att välja vilken åtgärd som skall vidtas på nationell nivå. Då ges anvisningar för tillämpningen i den icke obligatoriska del B i koden. På detta sätt kan medlemsstater som har ratificerat denna konvention få reda på vilka åtgärder de kan väntas vidta under motsvarande allmänna skyldighet i del A och vilka som inte är helt nödvändiga. Standard A4.1 kräver ex-

5. Les dispositions des règles et du code sont regroupées sous les cinq titres suivants:

Titre 1: Conditions minimales requises pour le travail des gens de mer à bord des navires

Titre 2: Conditions d'emploi

Titre 3: Logement, loisirs, alimentation et service de table

Titre 4: Protection de la santé, soins médicaux, bien-être et protection en matière de sécurité sociale

Titre 5: Conformité et mise en application des dispositions

6. Chaque titre contient des groupes de dispositions ayant trait à un droit ou à un principe (ou à une mesure de mise en application pour le titre 5), avec une numérotation correspondante. Ainsi, le premier groupe du titre 1 comprend la règle 1.1, la norme A1.1 et le principe directeur B1.1 (concernant l'âge minimum).

7. La convention a trois objectifs sous-jacents:

a) établir (dans les articles et règles) un ensemble solide de droits et de principes;

b) laisser aux Membres (grâce aux dispositions du code) une grande souplesse dans la manière dont ils mettent en uvre ces principes et droits;

c) veiller (via le titre 5) à ce que les principes et les droits soient correctement respectés et mis en application.

8. La souplesse d'application résulte essentiellement de deux éléments: le premier est la faculté donnée à chaque Membre, si nécessaire (article VI, paragr. 3), de donner effet aux prescriptions détaillées de la partie A du code en mettant en uvre des mesures équivalentes dans l'ensemble (telles que définies à l'article VI, paragr. 4).

9. Le second élément de souplesse réside dans les prescriptions obligatoires d'un grand nombre des dispositions de la partie A qui sont énoncées d'une façon plus générale, ce qui laisse une plus grande latitude quant aux mesures précises devant être prises au niveau national. Dans ces cas-là, des orientations pour la mise en uvre sont données dans la partie B, non obligatoire, du code. Ainsi, les Membres ayant ratifié la convention peuvent vérifier le type de mesures qui peuvent être attendues d'eux en vertu de l'obligation gé-

empelvis att alla fartyg skall se till att mediciner som är nödvändiga för sjukvård ombord på fartyg skall kunna tas fram snabbt (punkt 1 b) och att de har ett fartygsapotek (punkt 4 a). Att i god tro uppfylla den senare skyldigheten har helt klart en djupare innebörd än att enbart ha ett apotek ombord på varje fartyg. En mera exakt indikation på vad som krävs för att garantera att lådans innehåll lagras, används, fylls på och ersätts på ett riktigt sätt finns i anvisning B4.1.1 punkt 4.

10. Medlemsstater som har ratificerat denna konvention är inte bundna av anvisningarna, och som anges i reglerna i kapitel 5 om hamnstatskontroll, handlar inspektioner endast om tillämpliga krav enligt denna konvention (artiklar, regler och standarder i del A). Medlemsstaterna är dock enligt artikel VI punkt 2 skyldiga att genomföra sina skyldigheter enligt del A i koden på det sätt som föreskrivs i del B. Om en medlemsstat enligt kraven i standarden i del A, efter att vederbörligen ha övervägt gällande anvisningar, beslutar att göra andra arrangemang varigenom medicinlådans innehåll lagras, används och underhålls på ett riktigt sätt, för att nämna det exempel som togs upp ovan, kan detta godtas. Å andra sidan kan den berörda medlemsstaten och de organ inom ILO som ansvarar för tillsynen av hur internationella arbetskonventioner tillämpas, genom att följa de anvisningar som ges i del B, utan vidare övervägande vara säkra om att de arrangemang medlemsstaten gjort är tillräckliga för att uppfylla de skyldigheter i del A som anvisningarna avser.

nérale énoncée dans la partie A, ainsi que les mesures qui ne seraient pas nécessairement exigées. Par exemple, la norme A4.1 prescrit que tous les navires doivent permettre un accès rapide aux médicaments nécessaires pour les soins médicaux à bord des navires (paragr. 1 b)) et que «tout navire dispose d'une pharmacie de bord» (paragr. 4 a)). Pour s'acquitter en toute bonne foi de cette obligation, il ne suffit manifestement pas d'avoir une pharmacie à bord de chaque navire. Une indication plus précise de ce qui est nécessaire pour garantir que le contenu de la pharmacie sera correctement stocké, utilisé et entretenu figure dans le principe directeur B4.1.1 (paragr. 4).

10. Les Membres ayant ratifié la convention ne sont pas liés par les principes directeurs indiqués et, comme il est précisé dans le titre 5 à propos du contrôle par l'Etat du port, les inspections ne viseront que les prescriptions pertinentes (articles, règles et normes de la partie A). Toutefois, les Membres sont tenus, aux termes du paragraphe 2 de l'article VI, de dûment envisager de s'acquitter des obligations qui leur incombent au titre de la partie A du code de la manière indiquée dans la partie B. Après avoir dûment étudié les principes directeurs correspondants, ils peuvent décider de prendre des dispositions différentes pour le stockage, l'utilisation et l'entretien du contenu de la pharmacie, pour prendre l'exemple déjà cité. Ceci est acceptable. Toutefois, s'ils suivent les principes directeurs de la partie B, les Membres concernés, de même que les organes du BIT chargés de contrôler l'application des conventions internationales du travail, peuvent s'assurer sans plus ample examen que les dispositions prises par les Membres montrent qu'ils se sont acquittés de manière adéquate des obligations énoncées dans la partie A.

REGLERNA OCH KODEN

Kapitel 1. Minimikrav för att sjöpersonal skall få arbeta på fartyg***Regel 1.1 — Minimiålder***

Syfte: Att säkerställa att inga minderåriga arbetar på ett fartyg

1. Ingen som inte har uppnått minimiåldern skall vara anställd, sysselsatt eller arbeta på ett fartyg.
2. Minimiåldern vid tidpunkten för denna konventions första ikraftträdande är 16 år.
3. En högre minimiålder skall krävas i de fall som fastställs i koden.

Standard A1.1 — Minimiålder

1. Ingen som inte har fyllt 16 år får anställas, sysselsättas eller arbeta ombord på ett fartyg.
2. Ingen sjöpersonal som inte har fyllt 18 år får arbeta nattetid. Natt skall i denna standard definieras enligt nationell lag och praxis. Den skall omfatta minst nio timmar med början senast vid midnatt och slut tidigast klockan 05.00.
3. Den behöriga myndigheten får medge att nattarbetsbegränsningen inte behöver uppfyllas strikt om
 - a) utbildningen av den berörda sjöpersonalen enligt uppgjorda program och scheman skulle försämrats, eller
 - b) tjänstens specifika art eller ett erkänt utbildningsprogram kräver att den sjöpersonal som undantaget omfattar tjänstgör på natten och myndigheten efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer konstaterar att arbetet inte kommer att skada personalens hälsa eller välbefinnande.
4. Anställning, sysselsättning eller arbete

LES RÈGLES ET LE CODE

Titre 1. Conditions minimales requises pour le travail des gens de mer à bord d'un navire***Règle 1.1 — Age minimum***

Objet: assurer qu'aucune personne n'ayant pas l'âge minimum ne travaille à bord d'un navire

1. Aucune personne d'un âge inférieur à l'âge minimum ne peut être employée ou engagée ou travailler à bord d'un navire.
2. L'âge minimum au moment de l'entrée en vigueur initiale de la présente convention est de 16 ans.
3. Un âge minimum supérieur est exigé dans les cas spécifiés dans le code.

Norme A1.1 — Age minimum

1. L'emploi ou l'engagement ou le travail à bord d'un navire de toute personne de moins de 16 ans est interdit.
2. Le travail de nuit par un marin de moins de 18 ans est interdit. Aux fins de la présente norme, le terme «nuit» est défini conformément à la législation et à la pratique nationales. Il couvre une période de neuf heures consécutives au moins, commençant au plus tard à minuit et se terminant au plus tôt à 5 heures du matin.
3. Une dérogation à la stricte observation de la restriction concernant le travail de nuit peut être décidée par l'autorité compétente quand:
 - a) la formation effective des gens de mer concernés dans le cadre de programmes et plans d'études établis pourrait en être compromise; ou
 - b) la nature particulière de la tâche ou un programme de formation agréé exige que les gens de mer visés par la dérogation travaillent la nuit et l'autorité décide, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, que ce travail ne portera pas préjudice à leur santé ou à leur bien-être.
4. L'emploi ou l'engagement ou le travail

skall vara förbjudet för sjöpersonal som inte fyllt 18 år om det kan antas äventyra deras hälsa eller säkerhet. Vilket arbete som är av sådan art skall fastställas i nationella lagar och andra författningar eller av den behöriga myndigheten efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer enligt relevanta internationella normer.

des gens de mer de moins de 18 ans est interdit lorsque le travail est susceptible de compromettre leur santé ou leur sécurité. Les types de travail en question seront déterminés par la législation nationale ou par l'autorité compétente, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, conformément aux normes internationales applicables.

Anvisning B1.1 — Minimiålder

1. När bestämmelser utformas för arbets- och levnadsförhållanden, bör medlemsstater ägna särskild uppmärksamhet åt behoven hos ungdomar som inte fyllt 18 år.

Principe directeur B1.1 — Age minimum

1. Lorsqu'ils établissent des règlements relatifs aux conditions de travail et de vie, les Membres devraient accorder une attention particulière aux besoins des jeunes de moins de 18 ans.

Regel 1.2 — Läkarintyg

Syfte: Att säkerställa att all sjöpersonal är medicinskt lämplig att utföra sina uppgifter till sjöss

1. Sjöpersonal skall inte arbeta på ett fartyg om den inte har intyg på att den är medicinskt lämplig att utföra sina uppgifter.

2. Undantag kan medges endast i de fall som anges i koden.

Règle 1.2 — Certificat médical

Objet: assurer que tous les gens de mer sont médicalement aptes à exercer leurs fonctions en mer

1. Aucun marin ne peut travailler à bord d'un navire s'il ne produit pas un certificat médical attestant qu'il est médicalement apte à exercer ses fonctions.

2. Des exceptions ne sont possibles que dans les cas spécifiés dans le code.

Standard A1.2 — Läkarintyg

1. Den behöriga myndigheten skall kräva att sjöpersonal, innan arbete på ett fartyg påbörjas, innehar ett giltigt läkarintyg som intygar att den är medicinskt lämplig att utföra sina uppgifter till sjöss.

2. För att säkerställa att läkarintyg ger en korrekt bild av sjöpersonalens hälsotillstånd skall den behöriga myndigheten, mot bakgrund av de uppgifter personalen skall utföra, efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer och med vederbörlig hänsyn till de gällande internationella anvisningar som avses i del B i denna kod, föreskriva hur läkarundersökning och läkarintyg skall utformas.

Norme A1.2 — Certificat médical

1. L'autorité compétente exige qu'avant de commencer à servir à bord d'un navire les gens de mer soient en possession d'un certificat médical valide attestant qu'ils sont médicalement aptes aux fonctions qu'ils accompliront en mer.

2. Pour que les certificats médicaux rendent compte fidèlement de l'état de santé des gens de mer eu égard aux fonctions qu'ils ont à exercer, l'autorité compétente détermine, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, et compte dûment tenu des directives internationales applicables mentionnées dans la partie B du code, la nature de l'examen médical et du certificat correspondant.

3. Denna standard skall inte påverka tillämpningen av den internationella konventionen om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, 1978, med ändringar (STCW-konventionen). Den behöriga myndigheten skall godta ett läkarintyg som utfärdats enligt kraven i STCW som ett intyg enligt regel 1.2. När det gäller sjöpersonal som inte omfattas av STCW skall ett läkarintyg som i huvudsak uppfyller dessa krav likaså godkännas.

4. Läkarintyget skall vara utfärdat av en kompetent legitimerad läkare eller, när det endast gäller ett intyg från en synundersökning, av en person som den behöriga myndigheten godkänt som behörig att utfärda ett sådant intyg. Läkare som genomför läkarundersökningar måste vara helt oberoende i sina yrkesmässiga bedömningar.

5. Sjöpersonal som har vägrats intyg eller har nedsatt arbetsförmåga, särskilt när det gäller arbetstid, arbetsfält eller geografiskt område, skall kunna få ytterligare en undersökning gjord hos en annan oberoende legitimerad läkare eller en oberoende medicinsk skiljedomare.

6. Varje läkarintyg skall särskilt ange att den berörda personen

a) har en tillfredsställande hörsel och syn, vilket även skall avse färgseendet när det gäller en person som skall arbeta i funktioner där lämpligheten för det arbete som skall utföras kan påverkas av brister i färgseendet, och

b) inte lider av något medicinskt tillstånd som kan komma att förvärras av tjänstgöring till sjöss, göra vederbörande olämplig för sådan tjänstgöring eller äventyra andra ombordvarandes hälsa.

7. Om inte en kortare period krävs med hänsyn till de speciella arbetsuppgifter som personen skall utföra, eller krävs enligt STCW

a) skall ett läkarintyg gälla högst två år, förutom för sjöpersonal som inte fyllt 18 år, då den längsta giltighetstiden skall vara ett år,

b) skall ett intyg om färgseende gälla högst sex år.

3. La présente norme s'applique sans préjudice de la Convention internationale de 1978 sur les normes de formation des gens de mer, de délivrance des brevets et de veille, telle que modifiée (STCW). Un certificat médical délivré conformément aux prescriptions de la STCW est accepté par l'autorité compétente aux fins de la règle 1.2. Un certificat médical conforme en substance à ces prescriptions, dans le cas des gens de mer qui ne sont pas couverts par la STCW, est également accepté.

4. Le certificat médical est délivré par un médecin dûment qualifié ou, dans le cas d'un certificat concernant uniquement la vue, par une personne reconnue par l'autorité compétente comme étant qualifiée pour délivrer de tels certificats. Les médecins doivent disposer d'une entière indépendance professionnelle en ce qui concerne les procédures d'examen médical.

5. En cas de refus de délivrance d'un certificat ou de limitation imposée à l'aptitude au travail en termes notamment de durée, de domaine d'activité ou de zone géographique, les gens de mer peuvent se faire examiner à nouveau par un autre médecin ou par un arbitre médical indépendants.

6. Le certificat médical indique notamment que:

a) l'ouïe et la vue de l'intéressé, ainsi que la perception des couleurs s'il s'agit d'une personne devant être employée à des tâches pour lesquelles l'aptitude au travail risque d'être diminuée par le daltonisme, sont toutes satisfaisantes;

b) l'intéressé n'est atteint d'aucun problème médical qui risque d'être aggravé par le service en mer, de le rendre inapte à ce service ou de mettre en danger la santé d'autres personnes à bord.

7. A moins qu'une période plus courte ne soit prescrite en raison de la nature des fonctions que l'intéressé aura à exécuter ou en vertu de la STCW:

a) un certificat médical reste valide pendant deux ans au maximum à moins que le marin n'ait moins de 18 ans, auquel cas la durée maximale de validité sera d'un an;

b) un certificat se rapportant à la perception des couleurs reste valide pendant six ans au maximum.

8. I trängande fall får den behöriga myndigheten medge att en person arbetar utan giltigt läkarintyg till nästa anöringshamn där en kompetent legitimerad läkare kan utfärda ett sådant, under förutsättning

a) att medgivandet skall gälla högst tre månader, och

b) att personen i fråga har ett utgången men nyligen utfärdat läkarintyg.

9. Om giltighetstiden för ett intyg går ut under en sjöresa, skall det fortsätta att gälla till nästa anöringshamn där personen i fråga kan få ett läkarintyg från en kompetent legitimerad läkare, på villkor att fristen inte överskrider tre månader.

10. Läkarintyg för sjöpersonal som arbetar på fartyg som normalt går i internationell sjöfart måste som ett minimum utfärdas på engelska.

Anvisning B1.2 — Läkarintyg

Anvisning B1.2.1 — Internationella anvisningar

1. Den behöriga myndigheten, legitimerade läkare, examinatorer, redare, företrädare för sjöpersonal och alla andra personer som berörs av genomförandet av medicinska lämplighetsundersökningar av sökande och tjänstgörande sjöpersonal bör följa ILO/WHO:s anvisningar för läkarundersökning av sjöpersonal (Guidelines for Conducting Pre-sea and Periodic Medical Fitness Examinations for Seafarers) och eventuella senare versioner, samt eventuella andra tillämpliga internationella anvisningar som offentliggörs av Internationella arbetsorganisationen, FN:s internationella sjöfartsorganisation eller Världshälsoorganisationen.

8. Dans les cas d'urgence, l'autorité compétente peut autoriser un marin à travailler sans certificat médical valide jusqu'au prochain port d'escale où il pourra se faire délivrer un certificat médical par un médecin qualifié, à condition que:

a) la durée de validité de cette autorisation ne dépasse pas trois mois;

b) l'intéressé soit en possession d'un certificat médical d'une date récente périmé.

9. Si la période de validité d'un certificat expire au cours d'un voyage, le certificat reste valide jusqu'au prochain port d'escale où le marin pourra se faire délivrer un certificat médical par un médecin qualifié, à condition que cette période n'excède pas trois mois.

10. Les certificats médicaux des gens de mer travaillant à bord des navires effectuant normalement des voyages internationaux doivent au minimum être fournis en anglais.

Principe directeur B1.2 — Certificat médical

Principe directeur B1.2.1 — Directives internationales

1. L'autorité compétente, les médecins, les examinateurs, les armateurs, les représentants des gens de mer et toutes les autres personnes intéressées par la conduite des visites médicales destinées à déterminer l'aptitude physique des futurs gens de mer et des gens de mer en activité devraient suivre les Directives relatives à la conduite des examens médicaux d'aptitude précédant l'embarquement et des examens médicaux périodiques des gens de mer BIT/OMS, y compris toute version ultérieure, et toutes autres directives internationales applicables publiées par l'Organisation internationale du Travail, l'Organisation maritime internationale ou l'Organisation mondiale de la santé.

Regel 1.3 — Utbildning och kvalifikationer

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal är utbildad eller kvalificerad att utföra sina uppgifter ombord på fartyg

1. Sjöpersonal skall inte arbeta på ett fartyg, om den inte har utbildning eller intyg på att den är kompetent eller på annat sätt kvalificerad att utföra sina uppgifter.

2. Sjöpersonal skall inte tillåtas arbeta på ett fartyg om den inte med godkänt resultat har fullgjort en utbildning i personlig säkerhet ombord på fartyg.

3. Utbildning och certifiering enligt de obligatoriska instrument som Internationella sjöfartsorganisationen antagit skall anses uppfylla kraven i punkterna 1 och 2 i denna regel.

4. Varje medlemsstat som när den ratificerade denna konvention var bunden av 1946 års konvention (nr 74) om behörighetsbevis för matrosar skall fortsätta att uppfylla sina skyldigheter enligt den konventionen om inte och fram till dess obligatoriska regler som täcker dess ämnesområde har antagits av Internationella sjöfartsorganisationen och trätt i kraft, eller tills fem år har förflutit efter denna konventions ikraftträdande enligt artikel VIII punkt 3, beroende på vilket som inträffar först.

Regel 1.4 — Rekrytering och arbetsförmedling

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal har tillgång till ett effektivt och väl reglerat system för rekrytering och förmedling av sjöpersonal

1. All sjöpersonal skall ha tillgång till ett effektivt, väl fungerande och ansvarsfullt system för att finna anställning ombord på fartyg utan kostnad för sjöpersonalen.

2. Rekryterings- och arbetsförmedlingskontor för sjöpersonal som agerar på en medlemsstats territorium skall uppfylla de standarder som fastställs i koden.

Règle 1.3 — Formation et qualifications

Objet: assurer que les gens de mer sont formés ou qualifiés pour exercer leurs fonctions à bord des navires

1. Pour travailler à bord d'un navire, un marin doit avoir suivi une formation, être titulaire d'un certificat de capacité ou être qualifié à un autre titre pour exercer ses fonctions.

2. Les gens de mer ne doivent être autorisés à travailler à bord d'un navire que s'ils ont suivi avec succès une formation à la sécurité individuelle à bord des navires.

3. Les formations et brevets conformes aux instruments ayant force obligatoire adoptés par l'Organisation maritime internationale sont considérés comme répondant aux prescriptions des paragraphes 1 et 2 de la présente règle.

4. Tout Membre qui, au moment où il ratifie la présente convention, est lié par les dispositions de la convention (no 74) sur les certificats de capacité de matelot qualifié, 1946, doit continuer à s'acquitter des obligations découlant de cet instrument, sauf si des dispositions à caractère contraignant portant sur la question ont été adoptées par l'Organisation maritime internationale et sont entrés en vigueur, ou jusqu'à ce que tel soit le cas, ou jusqu'à ce que cinq ans se soient écoulés depuis l'entrée en vigueur de la présente convention conformément au paragraphe 3 de l'article VIII, la date la plus rapprochée étant retenue.

Règle 1.4 — Recrutement et placement

Objet: assurer que les gens de mer ont accès à un système efficient et bien réglementé de recrutement et de placement des gens de mer

1. Tous les gens de mer doivent pouvoir avoir accès à un système efficient, adéquat et transparent pour trouver sans frais un emploi à bord d'un navire.

2. Les services de recrutement et de placement des gens de mer opérant sur le territoire d'un Membre doivent se conformer aux normes énoncées dans le code.

3. Varje medlemsstat skall, när det gäller sjöpersonal som arbetar på fartyg som för dess flagg, kräva att redare som utnyttjar rekryterings- och förmedlingskontor som har sitt säte i länder eller territorier som inte tillämpar denna konvention försäkras sig om att kontoren uppfyller de krav som fastställs i koden.

3. Tout Membre exige, en ce qui concerne les gens de mer qui travaillent à bord de navires battant son pavillon, que les armateurs qui utilisent des services de recrutement et de placement des gens de mer établis dans des pays ou territoires auxquels la présente convention ne s'applique pas s'assurent que ces services se conforment aux prescriptions énoncées dans le code.

Standard A1.4 — Rekrytering och arbetsförmedling

1. Varje medlemsstat som driver offentliga rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal skall se till att kontoren drivs på ett ordnat sätt så att sjöpersonalens arbetsrätt enligt denna konvention skyddas och främjas.

2. Om det finns privata rekryterings- och förmedlingskontor på en medlemsstats territorium vars primära syfte är rekrytering av och arbetsförmedling för sjöpersonal, eller som rekryterar och förmedlar sjöpersonal i betydande omfattning, skall dessa drivas helt enligt ett standardiserat system för licensiering, certifiering eller annan form av reglering. Detta system skall inrättas, modifieras eller ändras endast efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer. Uppstår tveksamhet om denna konvention är tillämplig på privata rekryterings- och förmedlingskontor, skall frågan avgöras av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer. Ohämmad spridning av privata rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal skall inte uppmuntras.

3. Bestämmelserna i punkt 2 i denna standard skall — i den mån den behöriga myndigheten i samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer bedömer dem som lämpliga — också tillämpas på rekrytering och arbetsförmedling som bedrivs av en organisation för sjöpersonal på medlemsstatens territorium för att rekrytera sjöpersonal som är medborgare i den medlemsstaten till fartyg

Norme A1.4 — Recrutement et placement

1. Tout Membre qui a mis en place un service public de recrutement et de placement des gens de mer veille à ce que ce service soit géré dans les règles de façon à protéger et promouvoir les droits des gens de mer en matière d'emploi tels qu'ils sont énoncés dans la présente convention.

2. Lorsque des services privés de recrutement et de placement des gens de mer dont l'objet principal est le recrutement et le placement des gens de mer ou qui recrutent et placent un nombre non négligeable de gens de mer opèrent sur le territoire d'un Membre, ils ne peuvent exercer leur activité qu'en vertu d'un système normalisé de licence ou d'agrément ou d'une autre forme de réglementation. Un tel système ne peut être établi, modifié ou remplacé qu'après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées. En cas de doute sur la question de savoir si la présente convention s'applique à un service privé de recrutement et de placement donné, la question doit être tranchée par l'autorité compétente de chaque Membre après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées. Il convient de ne pas encourager une prolifération excessive de ces services privés de recrutement et de placement.

3. Les dispositions du paragraphe 2 de la présente norme s'appliquent aussi, dans la mesure où l'autorité compétente, en consultation avec les organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, estime qu'elles sont adaptées, dans le cas des services de recrutement et de placement assurés par une organisation de gens de mer sur le territoire d'un Membre pour fournir des gens de mer qui

som för dess flagg. De kontor som omfattas av denna punkt är sådana som uppfyller följande villkor:

a) rekryterings- och arbetsförmedlingskontoren drivs enligt ett kollektivavtal mellan den organisationen och en redare,

b) både personalorganisationen och redaren har sitt säte på medlemsstatens territorium,

c) medlemsstaten har nationella lagar och andra författningar eller ett förfarande för att auktorisera eller registrera det kollektivavtal som medger bedrivande av rekryterings- och förmedlingskontor, och

d) rekryterings- och förmedlingskontoren bedrivs med ordning och reda, och det är sörjt för att sjöpersonalens arbetsrätt skyddas och stöds på ett sätt som motsvarar det som föreskrivs i punkt 5 i denna standard.

4. Ingenting i denna standard eller regel 1.4 skall anses

a) hindra en medlemsstat från att upprätthålla fria kontor för rekrytering och förmedling av sjöpersonal enligt ett program för att uppfylla sjöpersonalens och redarnas behov, oavsett om kontoren ingår i eller är samordnade med en offentlig arbetsförmedling för all sjöpersonal och arbetsgivare, eller

b) tvinga på en medlemsstat en skyldighet att inrätta system för att bedriva privat rekrytering eller förmedling av sjöpersonal på dess territorium.

5. En medlemsstat som inrättar ett system som avses i punkt 2 i denna standard skall i sina lagar och andra författningar, åtminstone

a) förbjuda rekryterings- och arbetsförmedlingskontor för sjöpersonal att använda medel, system eller listor avsedda att hindra eller avhålla sjöpersonal från att få anställning som den är kvalificerad för,

b) kräva att inget arvode eller andra avgifter för rekrytering eller förmedling av sjöpersonal eller för att skaffa anställning till sjöpersonal bekostas direkt eller indirekt, helt eller delvis, av sjöpersonalen, annat än kostnaden

sont ressortissants du Membre à des navires qui battent son pavillon. Les services visés par ce paragraphe sont ceux qui remplissent les conditions suivantes:

a) le service de recrutement et de placement est géré conformément à une convention collective conclue entre cette organisation et un armateur;

b) tant l'organisation des gens de mer que l'armateur sont établis sur le territoire du Membre;

c) le Membre dispose d'une législation nationale ou d'une procédure pour autoriser ou enregistrer la convention collective qui permet l'exploitation du service de recrutement et de placement;

d) le service de recrutement et de placement est géré dans les règles et des mesures comparables à celles prévues au paragraphe 5 de la présente norme existent pour protéger et promouvoir les droits des gens de mer en matière d'emploi.

4. Rien dans la présente norme ou dans la règle 1.4 n'a pour effet:

a) d'empêcher un Membre d'assurer un service public gratuit de recrutement et de placement des gens de mer dans le cadre d'une politique visant à répondre aux besoins des gens de mer et des armateurs, que ce service fasse partie du service public de l'emploi ouvert à l'ensemble des travailleurs et des employeurs ou qu'il agisse en coordination avec ce dernier;

b) d'imposer à un Membre l'obligation d'établir sur son territoire un système de gestion des services privés de recrutement et de placement des gens de mer.

5. Tout Membre adoptant le système mentionné au paragraphe 2 de la présente norme doit au minimum, par voie de législation ou par d'autres mesures:

a) interdire aux services de recrutement et de placement des gens de mer d'avoir recours à des moyens, mécanismes ou listes pour empêcher ou dissuader les gens de mer d'obtenir un emploi pour lequel ils possèdent les qualifications requises;

b) interdire que des honoraires ou autres frais soient facturés aux gens de mer, directement ou indirectement, en tout ou en partie, pour le recrutement, le placement ou l'obtention d'un emploi, en dehors du coût que les

för läkarintyg som den nationella lagstiftningen föreskriver, nationell sjömansbok och pass eller liknande personliga resehandlingar, dock inte kostnaden för visum, som redaren skall svara för, och

c) se till att rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal som verkar på dess territorium:

(i) håller ett aktuellt register över all sjöpersonal som de rekryterat eller förmedlat, vilket skall vara tillgängligt för inspektion av den behöriga myndigheten,

(ii) säkerställer att sjöpersonal före eller under anställningsförfarandet får information om sina rättigheter och skyldigheter enligt anställningsavtalen, att korrekta arrangemang görs för att sjöpersonalen skall kunna granska sina anställningsavtal före och efter det att de undertecknats, och att den får en kopia av avtalen,

(iii) verifierar att sjöpersonal som rekryterats eller förmedlats av dem är kompetent och har de handlingar som behövs för det berörda arbetet, och att anställningsavtalen följer gällande lagar, andra författningar och eventuella kollektivavtal som ingår i anställningsavtalet,

(iv) så långt möjligt ser till att redaren har möjlighet att skydda sjöpersonal från att bli strandsatt i en främmande hamn,

(v) undersöker och tar ställning till eventuella klagomål på deras verksamhet och underlättar den behöriga myndigheten om eventuella olösta klagomål,

(vi) inrättar ett system för skydd, genom försäkring eller på annat likvärdigt sätt, så att sjöpersonal kompenseras för ekonomiska förluster den kan drabbas av om en rekryterings- eller arbetsförmedlingstjänst eller redare inte uppfyller sina skyldigheter enligt sjöpersonalens anställningsavtal.

6. Den behöriga myndigheten skall noga övervaka och kontrollera alla rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal som verkar på medlemsstatens territorium. Eventuella licenser, tillstånd eller liknande bemyndiganden att driva privata kontor på territoriet skall utfärdas eller förnyas först sedan

gens de mer doivent assumer pour obtenir un certificat médical national obligatoire, le livret professionnel national et un passeport ou autre document personnel de voyage similaire, sauf le coût des visas qui doit être à la charge de l'armateur;

c) s'assurer que les services de recrutement et de placement des gens de mer opérant sur son territoire:

(i) tiennent à disposition, aux fins d'inspection par l'autorité compétente, un registre à jour de tous les gens de mer recrutés ou placés par leur intermédiaire;

(ii) s'assurent que, préalablement à l'engagement ou au cours du processus d'engagement, les gens de mer sont informés des droits et obligations énoncés dans leur contrat d'engagement et que les dispositions nécessaires sont prises pour que les gens de mer puissent examiner leur contrat d'engagement avant et après leur signature et pour qu'un exemplaire du contrat leur soit remis;

(iii) vérifient que les gens de mer recrutés ou placés par leur intermédiaire possèdent les qualifications requises et détiennent les documents nécessaires pour l'emploi considéré, et que les contrats d'engagement maritime sont conformes à la législation et à toute convention collective incluse dans le contrat;

(iv) s'assurent, dans la mesure où cela est réalisable, que l'armateur a les moyens d'éviter que les gens de mer ne soient abandonnés dans un port étranger;

(v) examinent toute plainte concernant leurs activités et y répondent et avisent l'autorité compétente des plaintes pour lesquelles aucune solution n'a été trouvée;

(vi) mettent en place un système de protection, sous la forme d'une assurance ou d'une mesure équivalente appropriée, pour indemniser les gens de mer ayant subi des pertes pécuniaires du fait que le service de recrutement et de placement ou l'armateur en vertu du contrat d'engagement maritime n'a pas rempli ses obligations à leur égard.

6. L'autorité compétente supervise et contrôle étroitement tous les services de recrutement et de placement des gens de mer opérant sur le territoire du Membre concerné. Les licences ou agréments ou autres autorisations permettant de gérer un service privé sur le territoire sont accordés ou renouvelés

det verifierats att de berörda rekryterings- och förmedlingskontoren uppfyller kraven i nationella lagar och andra författningar.

7. Den behöriga myndigheten skall se till att det finns lämpliga organ och förfaranden för att vid behov utreda klagomål över verksamheten på rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal, där så är lämpligt under medverkan av representanter för redare och sjöpersonal.

8. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention skall så långt möjligt ge råd till sina medborgare om de problem som kan uppstå när man tar anställning på ett fartyg som är flaggat i en stat som inte har ratificerat konventionen, tills det står klart att normer som är likvärdiga med dem som fastställs i denna konvention tillämpas. Åtgärder som den medlemsstat som har ratificerat konventionen vidtar i detta syfte får inte strida mot principen om fri rörlighet för sjöpersonal som föreskrivs i de fördrag där de två berörda staterna kan ingå som parter.

9. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention skall kräva att redare för fartyg som för dess flagg och som använder rekryterings- och förmedlingskontor med säte i länder eller territorier där denna konvention inte tillämpas, så långt möjligt ser till att kontoren uppfyller kraven i denna standard.

10. Inget i denna standard skall anses minska redares eller en medlemsstats skyldigheter och ansvar med avseende på fartyg som för dess flagg.

Anvisning B1.4 — Rekrytering och arbetsförmedling

Anvisning B1.4.1 — Anvisningar för organisation och verksamhet

1. När den behöriga myndigheten uppfyller sina skyldigheter enligt standard A1.4 punkt 1, bör den:

a) vidta de åtgärder som behövs för att främja ett effektivt samarbete mellan rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal,

seulement après vérification que le service de recrutement et de placement concerné remplit les conditions prévues par la législation nationale.

7. L'autorité compétente s'assure que des mécanismes et procédures appropriés existent en vue d'enquêter, si nécessaire, au sujet des plaintes relatives aux activités des services de recrutement et de placement des gens de mer, avec le concours, lorsqu'il y a lieu, des représentants des armateurs et des gens de mer.

8. Tout Membre doit, dans la mesure du possible, informer ses ressortissants des problèmes qui peuvent résulter d'un engagement sur un navire battant le pavillon d'un Etat qui n'a pas ratifié la présente convention, tant qu'il n'est pas établi que des normes équivalentes à celles fixées par cette convention sont appliquées. Les mesures prises à cet effet par le Membre qui a ratifié la convention ne devront pas être en contradiction avec le principe de la libre circulation des travailleurs stipulé par les traités auxquels les deux Etats concernés peuvent être parties.

9. Tout Membre doit exiger que les armateurs de navires battant son pavillon qui utilisent des services de recrutement et de placement des gens de mer établis dans des pays ou territoires auxquels la présente convention ne s'applique pas s'assurent, dans la mesure du possible, que ces services respectent les prescriptions de la présente norme.

10. Rien dans la présente norme n'a pour effet de réduire les obligations et responsabilités des armateurs ou d'un Membre en ce qui concerne les navires battant son pavillon.

Principe directeur B1.4 — Recrutement et placement

Principe directeur B1.4.1 — Directives organisationnelles et opérationnelles

1. En exécutant ses obligations en vertu du paragraphe 1 de la norme A1.4, l'autorité compétente devrait envisager de:

a) prendre les mesures nécessaires pour promouvoir une coopération efficace entre les services de recrutement et de placement

offentliga såväl som privata,

b) beakta sjöfartsnäringens behov, nationellt såväl som internationellt, när utbildningsprogram tas fram för besättningsmedlemmar som ansvarar för en säker navigation av fartyget och för åtgärder som hindrar förorening, under medverkan av redare, sjöpersonal och relevanta utbildningsinstitutioner,

c) göra lämpliga arrangemang för att representativa redar- och sjöfolksorganisationer skall samarbeta om att organisera och driva offentliga rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal, där sådana kontor finns,

d) med vederbörlig hänsyn till rätten till privatliv och behovet av sekretesskydd, fastställa på vilka villkor rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal får behandla sjöpersonalens personuppgifter, bland annat insamling, lagring, sammanställning och utlämnande av sådana uppgifter till tredje part,

e) samla in och analysera all relevant information på den maritima arbetsmarknaden, bland annat löpande och framtida tillgång på sjöpersonal som ingår i fartygets besättning, uppdelad på ålder, kön, rang och kvalifikationer, och näringens krav, varvid insamling av data om ålder eller kön är tillåten endast för statistiska syften eller om uppgifterna skall användas i ett program för att hindra diskriminering grundad på ålder eller kön,

f) se till att den personal som ansvarar för övervakning av offentlig och privat rekrytering och förmedling av sjöpersonal till fartygsbesättningar med ansvar för en säker navigering av fartyget och åtgärder för att motverka föroreningar är väl utbildade och har godkänd erfarenhet från tjänstgöring till sjöss och relevant kunskap om sjöfartsnäringen, inklusive relevanta maritima internationella instrument för utbildning, certifiering och arbetsnormer,

g) föreskriva standarder för verksamheten och inrätta uppförandekoder och etiska regler

des gens de mer, qu'ils soient publics ou privés;

b) prendre en compte, avec la participation des armateurs, des gens de mer et des établissements de formation concernés, les besoins du secteur maritime, aux niveaux national et international, lors de l'élaboration des programmes de formation des gens de mer qui, à bord, ont des responsabilités dans la sécurité de la navigation et la prévention de la pollution;

c) prendre des dispositions appropriées en vue de la coopération des organisations représentatives des armateurs et des gens de mer à l'organisation et au fonctionnement des services publics de recrutement et de placement des gens de mer, là où ils existent;

d) déterminer, compte dûment tenu du respect de la vie privée et de la nécessité de protéger la confidentialité, les conditions dans lesquelles les données personnelles sur les gens de mer peuvent être traitées par les services de recrutement et de placement des gens de mer, y compris la collecte, la conservation, le recoupement et la communication de ces données à des tiers;

e) disposer d'un mécanisme de collecte et d'analyse des informations pertinentes sur le marché du travail maritime, notamment sur l'offre actuelle et prévisible de gens de mer embarqués, classés par âge, sexe, grade et qualifications, ainsi que sur les besoins du secteur, la collecte de données sur l'âge ou le sexe n'étant admissible qu'à des fins statistiques ou si elles sont utilisées dans le cadre d'un programme visant à prévenir toute discrimination fondée sur l'âge ou le sexe;

f) veiller à ce que le personnel responsable de la supervision des services publics et privés de recrutement et de placement des gens de mer qui, à bord, ont des responsabilités dans la sécurité de la navigation et la prévention de la pollution soit convenablement formé, en ayant acquis notamment une expérience reconnue du service en mer, et à ce qu'il possède une connaissance appropriée du secteur maritime, y compris les instruments internationaux maritimes sur la formation, les certificats de capacité et les normes du travail;

g) prescrire des normes opérationnelles et adopter des codes de conduite et des prati-

för rekrytering och förmedling av sjöpersonal, och

h) utöva tillsyn över system för licensiering eller certifiering på grundval av ett system för kvalitetsnormer.

2. Varje medlemsstat bör, när den inrättar det system som avses i standard A1.4 punkt 2, överväga krav på att de rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal som verkar på dess territorium skall ta fram och upprätthålla arbetsrutiner som går att verifiera. Dessa arbetsrutiner för privata och, i tillämpliga fall, offentliga rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal bör inriktas på följande punkter:

a) läkarundersökningar, identitetshandlingar för sjöpersonal och annat som kan behövas för att sjöpersonalen skall få anställning,

b) med vederbörlig hänsyn till rätten till privatliv och behovet av sekretesskydd, att hålla fullständiga register över sjöpersonal som omfattas av deras system för rekrytering och arbetsförmedling och som bör innefatta men inte begränsas till:

(i) sjöpersonalens kvalifikationer,
 (ii) förteckning över anställningar,
 (iii) personuppgifter av betydelse för anställning, och
 (iv) medicinska data av betydelse för anställning,

c) att hålla aktuella besättningslistor för de fartyg åt vilka kontoret tillhandahåller besättning, samt säkerställa att det går att kontakta kontoret i en nödsituation vid alla tider på dygnet,

d) rutiner för att säkerställa att sjöpersonal inte utsätts för exploatering från kontorets eller dess personals sida när det gäller erbjudanden om anställning på vissa fartyg eller hos vissa rederier,

e) rutiner för att hindra att sjöpersonal exploateras i samband med utbetalning av förskottslega eller någon annan ekonomisk transaktion mellan redaren och sjöpersonalen, som sköts av rekryterings- och förmedlingskontoret,

ques éthiques pour les services de recrutement et de placement des gens de mer;

h) exercer un contrôle du système de licence ou d'agrément dans le cadre d'un système de normes de qualité.

2. Lors de la mise en place du système mentionné au paragraphe 2 de la norme A1.4, tout Membre devrait envisager d'exiger des services de recrutement et de placement des gens de mer établis sur son territoire qu'ils mettent au point et qu'ils maintiennent des pratiques de fonctionnement vérifiables. Ces pratiques de fonctionnement pour les services privés de recrutement et de placement des gens de mer et, dans la mesure où elles sont applicables, pour les services publics de recrutement et de placement des gens de mer devraient porter sur les points suivants:

a) les examens médicaux, les documents d'identité des gens de mer et toutes autres formalités auxquelles ceux-ci doivent satisfaire pour obtenir un emploi;

b) la tenue, dans le respect de la vie privée et de la confidentialité, de registres complets et détaillés des gens de mer couverts par leur système de recrutement et de placement, lesquels devraient au moins inclure les informations suivantes:

i) les qualifications des gens de mer;
 ii) leurs états de service;
 iii) les données personnelles pertinentes pour l'emploi;
 iv) les données médicales pertinentes pour l'emploi;

c) la tenue à jour de listes des navires auxquels les services de recrutement et de placement fournissent des gens de mer et l'assurance qu'il existe un moyen de contacter ces services à tout moment en cas d'urgence;

d) les procédures propres à assurer que les services de recrutement et de placement des gens de mer ou leur personnel n'exploitent pas les gens de mer lorsqu'il s'agit d'obtenir un engagement à bord de tel ou tel navire ou dans telle ou telle compagnie;

e) les procédures propres à parer aux risques d'exploitation des gens de mer pouvant résulter de la remise d'avances sur salaire ou de toute autre transaction financière conclue entre l'armateur et les gens de mer et traitée par les services de recrutement et de placement;

f) att klart tillkännage vilka kostnader sjöpersonalen skall bära, om rekryteringsprocessen är förenad med sådana,

g) att se till att sjöpersonalen får besked om särskilda villkor som kan gälla det arbete för vilket de skall anställas och om rederiet har särskilda principer som rör anställningen,

h) rutiner för att hantera fall av inkompetens eller bristande disciplin som uppfyller vedertagna rättvisepprinciper och är förenliga med nationell lag och sedvänja samt i tillämpliga fall med kollektivavtal,

i) rutiner för att så långt möjligt säkerställa att alla obligatoriska intyg och handlingar som visas upp för anställning är aktuella och inte har skaffats på olaglig väg samt att anställningsreferenser verifieras,

j) rutiner för att säkerställa att en begäran om upplysningar eller råd från anhöriga till sjöpersonal medan de är till sjöss behandlas snabbt, välvilligt och utan kostnad, och

k) att verifiera att arbetsförhållandena på fartyg där sjöpersonalen är placerad följer gällande kollektivavtal mellan en redare och en representativ organisation för sjöpersonal och har som princip att förmedla personal endast åt sådana redare som erbjuder sjöpersonalen anställningsvillkor och anställningsförhållanden som uppfyller gällande lagar eller andra bestämmelser eller kollektivavtal.

3. Internationellt samarbete mellan medlemsstater och relevanta organisationer bör främjas. Sådant samarbete kan omfatta

a) ett systematiskt utbyte av information om sjöfartsnäringsen och arbetsmarknaden på bilateral, regional och multilateral nivå,

(b) utbyte av information om arbetsrättslig lagstiftning inom sjöfarten,

c) harmonisering av handlingsprogram, arbetsmetoder och lagstiftning som styr rekrytering av och arbetsförmedling för sjöpersonal,

d) förbättring av rutiner och villkor för in-

f) la nécessité de faire connaître clairement les frais que les gens de mer devront éventuellement prendre à leur charge lors du recrutement;

g) la nécessité de veiller à ce que les gens de mer soient informés de toutes conditions particulières applicables au travail pour lequel ils vont être engagés, ainsi que des politiques adoptées par l'armateur en ce qui concerne leur emploi;

h) les procédures établies pour traiter les cas d'incompétence ou d'indiscipline conformément aux principes d'équité, à la législation et à la pratique nationales et, le cas échéant, aux conventions collectives;

i) les procédures propres à assurer, dans la mesure où cela est réalisable, que tous les certificats et documents obligatoires présentés par les gens de mer pour obtenir un emploi sont à jour et n'ont pas été obtenus frauduleusement, et que les références professionnelles sont vérifiées;

j) les procédures propres à assurer que les demandes d'informations ou de conseils formulées par les proches des gens de mer lorsque les gens de mer sont à bord sont traitées sans délai, avec bienveillance et sans frais;

k) la vérification que les conditions de travail à bord des navires sur lesquels des gens de mer sont placés sont conformes aux conventions collectives applicables conclues entre un armateur et une organisation représentative des gens de mer, et, par principe, la mise à disposition de gens de mer aux seuls armateurs qui offrent des conditions d'emploi conformes à la législation ou aux conventions collectives applicables.

3. La coopération internationale entre les Membres et les organisations intéressées pourrait être encouragée, notamment en ce qui concerne:

a) l'échange systématique d'informations sur le secteur et le marché du travail maritimes, sur une base bilatérale, régionale et multilatérale;

b) l'échange d'informations sur la législation du travail maritime;

c) l'harmonisation des politiques, des méthodes de travail et de la législation régissant le recrutement et le placement des gens de mer;

d) l'amélioration des procédures et des

ternationell rekrytering av och arbetsförmedling för sjöpersonal, och

e) arbetskraftsplanering, med beaktande av tillgången och efterfrågan på sjöpersonal samt sjöfartsnäringens krav.

conditions de recrutement et de placement des gens de mer sur le plan international;

e) la planification de la main-d'uvre, compte tenu de l'offre et de la demande de gens de mer et des besoins du secteur maritime.

Kapitel 2. Anställningsförhållanden

Titre 2. Conditions d'emploi

Regel 2.1 — Anställningsavtal för sjöpersonal

Règle 2.1 — Contrat d'engagement maritime

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal har rättvisa anställningsavtal

Objet: assurer aux gens de mer un contrat d'engagement maritime équitable

1. Sjöpersonals anställningsvillkor och anställningsförhållanden skall anges eller åberopas i ett klart formulerat, rättsligt verkställbart avtal och skall uppfylla de standarder som fastställs i koden.

1. Les conditions d'emploi d'un marin sont définies ou mentionnées dans un contrat rédigé en termes clairs, ayant force obligatoire, et doivent être conformes aux normes énoncées dans le code.

2. Sjöpersonalen skall godkänna anställningsavtalet under förhållanden som garanterar att personalen har möjlighet att granska och söka råd om villkoren och förhållandena enligt avtalet och frivilligt godkänner dessa före undertecknandet.

2. Le contrat d'engagement maritime doit être approuvé par le marin dans des conditions telles que l'intéressé a le loisir d'examiner les clauses et conditions, de demander conseil à cet égard et de les accepter librement avant de signer.

3. I den mån det är förenligt med medlemsstatens nationella lag och praxis skall anställningsavtal för sjöpersonal anses innefatta eventuella gällande kollektivavtal.

3. Dans la mesure où la législation et la pratique du Membre le permettent, le contrat d'engagement maritime s'entend comme incluant les conventions collectives applicables.

Standard A2.1 — Anställningsavtal för sjöpersonal

Norme A2.1 — Contrat d'engagement maritime

1. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som kräver att fartyg som för dess flagg uppfyller följande krav:

1. Tout Membre adopte une législation exigeant que les navires qui battent son pavillon respectent les prescriptions suivantes:

a) sjöpersonal som arbetar på fartyg som för dess flagg skall ha ett anställningsavtal för sjöpersonal undertecknat av såväl personalen som redaren eller en representant för denne (eller, om personalen inte är anställd, bevis på kontrakts- eller liknande arrangemang) som ger den möjlighet att arbeta och leva under anständiga förhållanden ombord på fartyget enligt kraven i denna konvention,

a) à bord des navires battant son pavillon, les gens de mer doivent être en possession d'un contrat d'engagement maritime signé par le marin et l'armateur ou son représentant, ou, lorsqu'ils ne sont pas salariés, d'un document attestant l'existence d'un arrangement contractuel ou assimilable, leur garantissant des conditions de travail et de vie décentes à bord ainsi que l'exige la présente convention;

b) sjöpersonal som undertecknar ett anställningsavtal för sjöpersonal skall ges möjlighet

b) les gens de mer signant un contrat d'engagement maritime doivent pouvoir exam-

att granska och söka råd om avtalet innan det undertecknas, samt andra möjligheter som är nödvändiga för att garantera att den har ingått avtalet av fri vilja och med tillräcklig förståelse av sina rättigheter och skyldigheter,

c) den berörda redaren och sjöpersonalen skall vardera ha ett undertecknat original av anställningsavtalet,

d) det skall garanteras att sjöpersonal, även fartygets befälhavare, har lätt tillgång ombord till tydlig information om deras anställningsförhållanden, och att denna information, bland annat en kopia av anställningsavtalet, också finns tillgänglig för granskning av tjänstemän från en behörig myndighet, bland annat myndigheter i hamnar som besöks, och

e) sjöpersonal skall få en handling med en redogörelse för deras anställning ombord på fartyget.

2. När ett kollektivavtal utgör hela eller en del av ett anställningsavtal för sjöpersonal, skall en kopia av detta avtal finnas tillgänglig ombord. Om språket i anställningsavtalet och ett eventuellt gällande kollektivavtal inte är engelska, skall följande också finnas tillgängligt på engelska (utom för fartyg som endast går i inrikes sjöfart):

a) en kopia av ett avtalsformulär i standardformat, och

b) de delar av kollektivavtalet som ingår i en hamnstatsinspektion enligt regel 5.2.

3. Den handling som avses i punkt 1 e i denna standard skall inte innehålla någon uppgift om kvaliteten på sjöpersonalens arbete eller om lönen. Handlingens utformning, de uppgifter som skall tas upp och hur sådana uppgifter skall föras in skall fastställas i nationell lag.

4. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som tar upp de uppgifter som skall ingå i alla anställningsavtal för sjöpersonal som lyder under dess nationella lag. Anställningsavtal för sjöpersonal skall alltid innehålla följande uppgifter:

a) den anställdes fullständiga namn, födelsedatum eller ålder och födelseort,

iner le document en question et demander conseil avant de le signer et disposer de toute autre facilité propre à assurer qu'ils se lient librement en étant dûment informés de leurs droits et responsabilités;

c) l'armateur et le marin détiennent l'un et l'autre un original signé du contrat d'engagement maritime;

d) des mesures sont prises pour que les gens de mer, y compris le capitaine du navire, puissent obtenir à bord, sans difficulté, des informations précises sur les conditions de leur emploi, et pour que les fonctionnaires de l'autorité compétente, y compris dans les ports où le navire fait escale, puissent aussi accéder à ces informations, y compris la copie du contrat d'engagement maritime;

e) tout marin reçoit un document mentionnant ses états de service à bord du navire.

2. Lorsque le contrat d'engagement maritime est constitué pour tout ou partie par une convention collective, un exemplaire de cette convention est tenu à disposition à bord. Lorsque le contrat d'engagement maritime et les conventions collectives applicables ne sont pas en anglais, les documents suivants sont tenus à disposition en anglais, sauf sur les navires affectés seulement à des trajets domestiques:

a) un exemplaire d'un contrat type;

b) les parties de la convention collective qui donnent lieu à une inspection par l'Etat du port conformément aux dispositions de la règle 5.2 de la présente convention.

3. Le document mentionné au paragraphe 1 e) de la présente norme ne contient aucune appréciation de la qualité du travail du marin et aucune indication de son salaire. La législation nationale détermine la forme de ce document, les mentions qui y figurent et la manière dont elles sont consignées.

4. Tout Membre doit adopter une législation indiquant les mentions à inclure dans tous les contrats d'engagement maritime régis par le droit national. Le contrat d'engagement maritime comprend dans tous les cas les indications suivantes:

a) le nom complet du marin, sa date de naissance ou son âge, ainsi que son lieu de na-

- b) redarens namn och adress,
- c) ort och datum för anställningsavtalets undertecknande,
- d) vilken funktion anställningen gäller,

e) lön eller i tillämpliga fall den formel som skall användas för att beräkna denna,

f) semesterns längd eller i tillämpliga fall den formel som skall användas för att beräkna denna,

g) upphävande av avtalet och villkoren för detta, bland annat:

(i) om avtalet har slutits på obestämd tid, de förhållanden som berättigar endera parten att upphäva det, och den uppsägningstid som skall gälla, vilken inte skall vara kortare för redaren än för den anställde,

(ii) om avtalet har slutits på viss tid, det datum då det skall löpa ut, och

(iii) om avtalet har slutits för en resa, destinationshamnen och vid vilken tidpunkt efter ankomsten som anställningen skall vara avslutad,

h) det skydd för hälsa och social trygghet som redaren skall tillhandahålla:

- i) den anställdes rätt till hemresa,
- j) i tillämpliga fall, hänvisning till kollektivavtalet, och

k) eventuella andra detaljer som kan krävas i nationell lag.

5. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som stipulerar kortaste tillåtna uppsägningstid om sjöpersonal och redare vill säga upp ett anställningsavtal i förtid. Längden på dessa minimitider skall bestämmas efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer, men får inte understiga sju dagar.

6. En uppsägningstid som är kortare än minimitiden kan tillämpas i fall som godkänns i nationella lagar och andra författningar eller gällande kollektivavtal som motiv för upphävande av anställningsavtal med kortare uppsägningstid eller utan uppsägning. Varje medlemsstat skall när den fastställer sådana skäl beakta att den anställde av barmhärtighetsskäl eller av andra trängande skäl utan att bli skadeståndsskyldig kan behöva säga upp avtalet med kortare varsel eller utan uppsägning.

issance;

- b) le nom et l'adresse de l'armateur;
- c) le lieu et la date de la conclusion du contrat d'engagement maritime;
- d) la fonction à laquelle le marin doit être affecté;

e) le montant du salaire du marin ou la formule éventuellement utilisée pour le calculer;

f) le congé payé annuel ou la formule éventuellement utilisée pour le calculer;

g) le terme du contrat et les conditions de sa cessation, notamment:

(i) si le contrat est conclu pour une durée indéterminée, les conditions dans lesquelles chaque partie pourra le dénoncer ainsi que le délai de préavis, qui ne doit pas être plus court pour l'armateur que pour le marin;

(ii) si le contrat est conclu pour une durée déterminée, la date d'expiration;

(iii) si le contrat est conclu pour un voyage, le port de destination et le délai à l'expiration duquel l'engagement du marin cesse après l'arrivée à destination;

h) les prestations en matière de protection de la santé et de sécurité sociale qui doivent être assurées au marin par l'armateur;

i) le droit du marin à un rapatriement;

j) la référence à la convention collective, s'il y a lieu;

k) toutes autres mentions que la législation nationale pourrait imposer.

5. Tout Membre adopte une législation établissant les durées minimales du préavis qui est donné par les gens de mer et par les armateurs pour la cessation anticipée du contrat d'engagement maritime. Ces délais de préavis sont fixés après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressés et ne sont pas inférieurs à sept jours.

6. Un préavis d'une durée inférieure au minimum peut être donné dans les circonstances reconnues par la législation nationale ou par les conventions collectives applicables comme justifiant la cessation du contrat d'engagement avec un préavis plus court ou sans préavis. En déterminant ces circonstances, le Membre s'assure que la nécessité pour le marin de résilier, sans pénalité, le contrat d'engagement avec un préavis plus court ou sans préavis, pour des raisons humanitaires ou pour d'autres motifs d'urgence, est prise en

considération.

Anvisning B2.1 — Anställningsavtal för sjöpersonal

Principe directeur B2.1 — Contrat d'engagement maritime

Anvisning B2.1.1 — Förteckning över anställningar

Principe directeur B2.1.1 — Etats de service

1. Varje medlemsstat bör, när den fastställer de punkter som skall tas upp i den redogörelse för anställningen som avses i standard A2.1 punkt 1 e, se till att det finns tillräcklig information i denna, med en översättning till engelska, för att göra det lätt att skaffa nytt arbete eller att tillgodose kraven på ombordanställning för en högre tjänst eller befordran. En sjömansbok kan uppfylla kraven i punkt 1 e i den standarden.

1. S'agissant des informations devant figurer dans les états de service visés au paragraphe 1 e) de la norme A2.1, tout Membre devrait veiller à ce que le document en question contienne suffisamment d'informations, accompagnées de leur traduction en anglais, pour faciliter l'accès à un autre emploi ou pour satisfaire aux conditions de service en mer requises à des fins d'avancement ou de promotion. Un livret de débarquement peut satisfaire aux prescriptions du paragraphe 1 e) de cette norme.

Regel 2.2 — Lön

Règle 2.2 — Salaires

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal får betalt för sina tjänster

Objet: assurer aux gens de mer la rétribution de leurs services

1. All sjöpersonal skall få regelbunden och full betalning för sitt arbete i enlighet med deras anställningsavtal.

1. Tous les gens de mer doivent être rétribués pour leur travail régulièrement et intégralement conformément à leur contrat d'engagement.

Standard A2.2 — Lön

Norme A2.2 — Salaires

1. Varje medlemsstat skall kräva att sjöpersonal som arbetar på fartyg som för dess flagg får lön med högst månatliga intervall och i enlighet med eventuella gällande kollektivavtal.

1. Tout Membre exige que les sommes dues aux gens de mer travaillant à bord des navires battant son pavillon soient versées à des intervalles n'excédant pas un mois et conformément aux dispositions des conventions collectives applicables.

2. Sjöpersonal skall få en månatlig redovisning av upplupna betalningar och utbetalade belopp, bland annat lön, tilläggsbetalningar och tillämplad valutakurs när betalning har gjorts i en valuta eller till en kurs som avviker från den som överenskommits.

2. Les gens de mer reçoivent un relevé mensuel des montants qui leur sont dus et de ceux qui leur ont été versés, sur lequel devront figurer les salaires, les paiements supplémentaires et le taux de change appliqué si les versements ont été effectués dans une monnaie ou à un taux distincts de ceux qui avaient été convenus.

3. Varje medlemsstat skall kräva att redare

3. Tout Membre exige de l'armateur qu'il

vidtar åtgärder, såsom de som fastställs i punkt 4 i denna standard, för att bereda sjöpersonalen möjlighet att överföra hela eller en del av sina inkomster till sina familjer, anhöriga eller rättsliga förmånstagare.

4. Åtgärder för att säkerställa att sjöpersonal kan överföra sina inkomster till sina familjer innefattar bland annat:

a) ett system genom vilket sjöpersonal när de påbörjar en anställning eller under denna, om de så önskar, kan anvisa en del av sin lön för avsändning med regelbundna intervall till sina familjer genom banköverföringar eller på liknande sätt, och

b) ett krav på att anvisningarna skall skickas i rätt tid och direkt till den eller de personer som sjöpersonalen utsett.

5. Eventuell avgift för tjänsten enligt punkterna 3 och 4 i denna standard skall vara rimlig till sitt belopp, och växelkursen skall om inte annat föreskrivs i nationella lagar eller andra författningar vara rådande marknadskurs eller officiellt offentliggjord kurs och får inte vara ofördelaktig för sjöpersonalen.

6. Varje medlemsstat som antar nationella lagar och andra författningar som styr sjöpersonals lön skall vederbörligen beakta anvisningarna i del B i koden.

Anvisning B2.2 — Lön

Anvisning B2.2.1 — Särskilda definitioner

1. I denna anvisning avses med

a) matros: sjöpersonal som bedöms vara kompetent att utföra alla uppgifter som kan krävas av manskap i däckstjänstgöring, utom de uppgifter som åligger manskap i förmansställning eller specialistställning, eller sjöpersonal som definieras som matros enligt nationella lagar och andra författningar, praxis eller kollektivavtal,

prenne des mesures, telles que celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 de la présente norme, pour donner aux gens de mer la possibilité de faire parvenir une partie ou l'intégralité de leurs rémunérations à leurs familles, aux personnes à leur charge ou à leurs ayants droit.

4. Les mesures à prendre pour assurer que les gens de mer pourront faire parvenir leurs rémunérations à leurs familles sont notamment les suivantes:

a) un système permettant aux gens de mer de demander, au moment de prendre leurs fonctions ou en cours d'emploi, qu'une partie de leurs salaires soit régulièrement versée à leurs familles, par virement bancaire ou par des moyens analogues;

b) l'obligation que ces virements soient effectués en temps voulu et directement à la personne ou aux personnes désignées par les gens de mer.

5. Tout frais retenu pour le service visé aux paragraphes 3 et 4 de la présente norme doit être d'un montant raisonnable et, sauf dispositions contraires, le taux de change appliqué devra, conformément à la législation nationale, correspondre au taux courant du marché ou au taux officiel publié et ne pas être défavorable au marin.

6. Tout Membre qui adopte des lois ou règlements régissant les salaires des gens de mer doit dûment envisager d'appliquer les principes directeurs énoncés dans la partie B du code.

Principe directeur B2.2 — Salaires

Principe directeur B2.2.1 — Définitions particulières

1. Aux fins du présent principe directeur:

a) matelot qualifié désigne tout marin qui est jugé posséder la compétence professionnelle nécessaire pour remplir toute tâche dont l'exécution peut être exigée d'un matelot affecté au service du pont, autre que les tâches du personnel d'en-cadrement ou spécialisé, ou tout marin défini comme tel par la législation ou la pratique nationale ou en vertu d'une convention collective;

b) basbetalning eller grundlön: betalning i olika former för normal arbetstid; den innefattar inte övertidsbetalning, bonus, traktementen, betald ledighet eller eventuell annan tilläggsersättning,

c) enhetslön: lön, innefattande grundlön och andra lönerelaterade förmåner; enhetslön kan innefatta ersättning för all övertid som arbetas och alla andra lönerelaterade förmåner, eller endast vissa förmåner: partiell enhetslön,

d) arbetstid eller arbetstimmar: den tid under vilken sjöpersonal är ålagd att arbeta för fartygets räkning,

e) övertid: den tid som arbetas utöver normal arbetstid.

Anvisning B2.2.2 — Beräkning och betalning

1. För sjöpersonal vars ersättning innefattar särskild ersättning för arbetad övertid gäller följande:

a) vid löneberäkning bör den normala arbetstiden till sjöss och i hamn inte överskrida åtta timmar per dygn,

b) vid beräkning av övertid bör den normala arbetstid per vecka som omfattas av basbetalning eller grundlön föreskrivas i nationella lagar och andra författningar, om den inte bestäms i kollektivavtal, men den bör inte överskrida 48 timmar per vecka, varvid kollektivavtal kan föreskriva en annan men inte mindre förmånlig behandling,

c) tarifferna för övertidsersättning, som inte bör understiga 125 % av basbetalningen eller grundlönen per timme, bör föreskrivas i nationella lagar och andra författningar eller, i tillämpliga fall, i kollektivavtal, och

d) journal över all arbetad övertid bör föras av befälhavaren eller en person som denne utsett, och godkännas av sjöpersonalen minst en gång i månaden.

b) salaire ou solde de base désigne la rémunération perçue, quels qu'en soient les éléments, pour une durée normale du travail, ce qui exclut le paiement des heures supplémentaires, les primes ou gratifications, allocations, congés payés et autres émoluments complémentaires;

c) salaire forfaitaire désigne un salaire composé du salaire de base et d'autres prestations liées au salaire; le salaire forfaitaire peut inclure la rémunération de toutes les heures supplémentaires effectuées et toutes autres prestations liées au salaire, ou il peut n'inclure que certaines prestations dans le cas d'un forfait partiel;

d) durée du travail désigne le temps durant lequel les gens de mer sont tenus de travailler pour le navire;

e) heures supplémentaires désigne les heures de travail effectuées en sus de la durée normale du travail.

Principe directeur B2.2.2 Calcul et paiement

1. Pour les gens de mer qui reçoivent une rémunération séparée pour les heures supplémentaires effectuées:

a) la durée normale du travail à la mer et au port ne devrait pas, aux fins du calcul du salaire, être supérieure à huit heures par jour;

b) aux fins du calcul des heures supplémentaires, la durée normale du travail par semaine, rémunérée par le salaire ou la solde de base, devrait être fixée par la législation nationale, pour autant qu'elle n'est pas fixée par des conventions collectives; elle ne devrait pas être supérieure à 48 heures; les conventions collectives peuvent prévoir un traitement différent mais non moins favorable;

c) le taux ou les taux de rémunération des heures supplémentaires, qui devraient dans tous les cas être supérieurs d'au moins 25 pour cent au taux horaire du salaire ou de la solde de base, devraient être prescrits par la législation nationale ou par convention collective, selon le cas;

d) le capitaine, ou une personne désignée par lui, devrait tenir un registre de toutes les heures supplémentaires effectuées; ce registre devrait être émarginé par le marin à inter-

2. För sjöpersonal vars lön helt eller delvis utgår som enhetslön gäller följande:

a) anställningsavtalet bör i tillämpliga fall klart ange det antal arbetstimmar som förväntas av sjöpersonalen som motprestation för denna ersättning, samt eventuella ytterligare ersättningar som kan utgå utöver enhetslönen och villkoren för detta,

b) om övertidsersättning skall betalas för timmar som arbetas utöver den tid på vilken enhetslönen beräknas, bör timtaxan inte underskrida 125 % av den basbetalning som utgår för normal arbetstid enligt definitionen i punkt 1 i denna anvisning, och samma princip bör tillämpas på den övertid som ingår i enhetslönen,

c) ersättningen för den del av full eller partiell enhetslön som motsvarar normal arbetstid enligt definitionen i punkt 1 a i denna anvisning bör inte understiga den gällande minimilönen, och

d) för sjöpersonal vars lön är partiell enhetslön, bör journal över all arbetad övertid föras och godkännas enligt regeln i punkt 1 d i denna anvisning.

3. I nationella lagar, andra författningar eller kollektivavtal kan föreskrivas kompensation för övertid eller för arbete som utförts på den veckodag som är vilodag eller på allmän helgdag med minst lika lång fritid borta från fartyget, eller kompensationsledighet i stället för ersättning, eller eventuell annan kompensation.

4. I nationella lagar och andra författningar som antas efter samråd med representativa redar- och sjöfolksorganisationer eller i tillämpliga fall kollektivavtal, bör följande principer beaktas:

a) lika ersättning för likvärdigt arbete bör tillämpas på all sjöpersonal som är anställd på samma fartyg utan diskriminering grundad på ras, hudfärg, kön, religion, politisk åsikt, na-

alles ne dépassant pas un mois.

2. Pour les gens de mer dont le salaire est intégralement ou partiellement forfaitaire:

a) le contrat d'engagement maritime devrait spécifier clairement, s'il y a lieu, le nombre d'heures de travail censées être effectuées par le marin pour la rémunération prévue, ainsi que toutes allocations supplémentaires qui pourraient lui être dues en sus du salaire forfaitaire et dans quels cas;

b) lorsque des heures supplémentaires sont payables pour des heures de travail effectuées en sus des heures couvertes par le salaire forfaitaire, le taux horaire devrait être supérieur d'au moins 25 pour cent au taux horaire de base correspondant à la durée normale du travail telle que définie au paragraphe 1 du présent principe directeur; le même principe devrait être appliqué aux heures supplémentaires couvertes par le salaire forfaitaire;

c) pour la partie du salaire intégralement ou partiellement forfaitaire qui correspond à la durée normale du travail, telle que définie au paragraphe 1 a) du présent principe directeur, la rémunération ne devrait pas être inférieure au salaire minimum applicable;

d) pour les gens de mer dont le salaire est partiellement forfaitaire, des registres de toutes les heures supplémentaires effectuées devraient être tenus et émargés comme prévu au paragraphe 1 d) du présent principe directeur.

3. La législation nationale ou les conventions collectives pourraient prévoir que les heures supplémentaires ou le travail effectué le jour de repos hebdomadaire ou les jours fériés seront compensés par une période au moins équivalente d'exemption de service et de présence à bord ou par un congé supplémentaire en lieu et place d'une rémunération ou par toute autre compensation qu'elles pourraient prévoir.

4. La législation nationale adoptée après consultation des organisations représentatives des armateurs et des gens de mer ou, selon le cas, les conventions collectives devraient tenir compte des principes suivants:

a) le principe d'une rémunération égale pour un travail de valeur égale devrait être appliqué à tous les gens de mer travaillant sur le même navire, sans discrimination fondée

tionell härkomst eller socialt ursprung,

b) sjöpersonalens anställningsavtal vari gällande löner eller lönetariffer anges, bör finnas tillgängligt på fartyget och uppgifter om lönebelopp eller lönetariffer bör hållas tillgängliga för alla berörda, antingen genom att minst ett undertecknat exemplar av de relevanta uppgifterna lämnas till var och en på ett språk som denne förstår, eller genom att ett exemplar av avtalet anslås på en plats som är tillgänglig för besättningen, eller på annat lämplig sätt,

c) lön bör betalas i lagligt betalningsmedel, och där så är lämpligt kan den betalas genom banköverföring, bank- eller postcheck eller postanvisning,

d) när anställningen upphör bör all utestående ersättning betalas utan onödigt dröjsmål,

e) den behöriga myndigheten bör ålägga påföljder eller andra lämpliga sanktioner om redare otillbörligen dröjer med eller underlåter att betala all utestående ersättning,

f) lön bör betalas direkt till det bankkonto sjöpersonalen angivit om den inte skriftligt begär annat,

g) med förbehåll för stycket h i denna punkt bör redaren inte begränsa sjöpersonalens frihet att förfoga över sin ersättning,

h) avdrag från ersättning bör medges endast i fall då:

(i) det finns en uttrycklig bestämmelse i nationella lagar och andra författningar eller i gällande kollektivavtal och sjöpersonalen på det sätt som den behöriga myndigheten bedömer lämpligast har blivit informerad om villkoren för sådana avdrag, och

(ii) de totala avdragen inte överskrider den gräns som eventuellt anges i nationella lagar och andra författningar, kollektivavtal eller domstolsbeslut om sådana avdrag,

i) inga avdrag bör göras från sjöpersonalens ersättning för att den skall få eller behålla en anställning,

j) penningbestraffningar mot sjöpersonal i annan form än sådana som godkänns av na-

sur la race, la couleur, le sexe, la religion, les opinions politiques, l'ascendance nationale ou l'origine sociale;

b) le contrat d'engagement maritime spécifiant le montant ou le taux des salaires devrait être disponible à bord; il faudrait tenir à la disposition du marin des informations sur le montant des salaires ou leurs taux en lui remettant au moins une copie signée de l'information correspondante dans une langue qu'il comprenne, ou en plaçant une copie du contrat à un endroit accessible à l'équipage, ou par tout autre moyen approprié;

c) les salaires devraient être payés dans une monnaie ayant cours légal, le cas échéant par virement bancaire, chèque bancaire ou postal ou ordre de paiement;

d) à la fin de l'engagement, toute rémunération restant due devrait être payée sans délai indu;

e) des sanctions adéquates ou d'autres mesures appropriées devraient être prises par l'autorité compétente à l'encontre de tout armateur qui retarderait indûment ou n'effectuerait pas le paiement de toute rémunération due;

f) les salaires devraient être versés directement sur le compte bancaire désigné par le marin, sauf s'il a demandé par écrit qu'il en soit autrement;

g) sous réserve des dispositions de l'alinéa

h) du présent paragraphe, l'armateur ne devrait restreindre d'aucune manière la liberté du marin de disposer de son salaire;

h) les retenues sur salaires ne devraient être autorisées que si:

(i) cela est expressément prévu par la législation nationale ou une convention collective applicable et le marin a été informé, de la façon que l'autorité compétente considère comme la plus appropriée, des conditions dans lesquelles ces retenues sont opérées;

(ii) elles ne dépassent pas au total la limite éventuellement établie par la législation nationale, les conventions collectives ou les décisions judiciaires;

i) aucune retenue ne devrait être effectuée sur la rémunération du marin pour l'obtention ou la conservation d'un emploi;

j) il devrait être interdit d'infliger aux gens de mer des amendes autres que celles

tionella lagar och andra författningar eller kollektivavtal bör vara förbjudna,

k) den behöriga myndigheten bör ha rätt att inspektera förnödenheter och tjänster som tillhandahålls ombord för att kunna förvissa sig om att rättvisa och skäliga priser tillämpas till gagn för den berörda sjöpersonalen, och

l) i den mån sjöpersonals fordringar på utstående lön och andra belopp som avser deras anställning inte är skyddade enligt bestämmelserna om sjöpanträtt i 1993 års internationella konvention om sjöpanträtt och fartygshypotek, bör dessa fordringar skyddas enligt 1992 års konvention (nr 173) om skydd av arbetstagares fordran i händelse av arbetsgivarens insolvens.

5. Varje medlemsstat bör efter samråd med representativa redar- och sjöfolksorganisationer ha förfaranden för att undersöka klagomål över alla förhållanden som behandlas i denna anvisning.

Anvisning B2.2.3 — Minimilöner

1. Utan att det påverkar tillämpningen av principen om fri avtalsrätt bör varje medlemsstat, efter samråd med representativa redar- och sjöfolksorganisationer, inrätta förfaranden för att fastställa minimilöner för sjöpersonal. Representativa redar- och sjöfolksorganisationer bör medverka i hanteringen av sådana förfaranden.

2. När dessa förfaranden inrättas och minimilöner fastställs, bör vederbörlig hänsyn tas till internationella arbetsnormer för fastställande av minimilöner och följande principer tillämpas:

a) minimilönernas nivå bör fastställas med hänsyn till karaktären av anställning i handelsflottan, fartygs bemanningsnivåer och sjöpersonalens normala arbetstid, och

b) minimilönernas nivå bör anpassas till levnadskostnadsutvecklingen och sjöpersonalens behov.

3. Den behöriga myndigheten bör

a) genom ett system för övervakning och

autoriseras par la législation nationale, les conventions collectives ou d'autres dispositions;

k) l'autorité compétente devrait être habilitée à inspecter les magasins et services disponibles à bord afin de s'assurer qu'ils pratiquent des prix justes et raisonnables dans l'intérêt des gens de mer concernés;

l) les créances des travailleurs relatives à leurs salaires et autres sommes dues au titre de leur emploi, dans la mesure où elles ne sont pas garanties conformément à la Convention internationale de 1993 sur les privilèges et hypothèques maritimes, devraient être protégées par un privilège, conformément à la convention (no 173) sur la protection des créances des travailleurs en cas d'insolvabilité de leur employeur, 1992.

5. Tout Membre devrait, après consultation des organisations représentatives des armateurs et des gens de mer, instituer des procédures pour instruire les plaintes relatives à toutes questions couvertes par le présent principe directeur.

Principe directeur B2.2.3 — Salaires minima

1. Sans préjudice du principe de la libre négociation collective, tout Membre devrait établir, après consultation des organisations représentatives des armateurs et des gens de mer, des procédures de fixation des salaires minima pour les gens de mer. Les organisations représentatives des armateurs et des gens de mer devraient participer au fonctionnement de ces procédures.

2. En établissant de telles procédures et en fixant les salaires minima, il faudrait tenir dûment compte des normes internationales du travail relatives aux salaires minima ainsi que des principes suivants:

a) le niveau des salaires minima devrait tenir compte de la nature de l'emploi maritime, des effectifs des navires et de la durée normale du travail des gens de mer;

b) le niveau des salaires minima devrait être ajusté à l'évolution du coût de la vie et des besoins des gens de mer.

3. L'autorité compétente devrait s'assurer:

a) au moyen d'un système de contrôle et de

sanktioner, säkerställa att den lön som betalas inte understiger det/de belopp som fastställts, och

b) se till att sjöpersonal som har fått en lön som understiger minimilönen genom ett billigt och snabbt rättsligt eller annat förfarande kan få ut det belopp den har att fordra.

sanctions, que les salaires versés ne sont pas inférieurs aux taux établis;

b) que tout marin qui a été rémunéré à un taux inférieur au taux minimum peut recouvrer, par une procédure judiciaire ou autre, accélérée et peu onéreuse, la somme qui lui reste due.

Anvisning B2.2.4 – Lägsta månatliga basbetalning eller grundlön för matros

1. Basbetalningen eller grundlönen för en kalendermånads tjänst för en matros bör inte understiga det belopp som periodiskt fastställs av gemensamma kommissionen för arbete till sjöss eller ett annat organ som Internationella arbetsbyråns styrelse bemyndigat. Efter styrelsens beslut skall generaldirektören underrätta organisationens medlemsstater om varje ändring av beloppet.

2. Inget i denna anvisning bör anses påverka arrangemang som överenskommit mellan redare eller deras organisationer och sjöfolksorganisationer i fråga om reglering av miniminormer för anställningsvillkor och anställningsförhållanden, under förutsättning att den behöriga myndigheten erkänner dessa miniminormer.

Principe directeur B2.2.4 - Montant mensuel minimum du salaire ou de la solde de base des matelots qualifiés

1. Le salaire ou la solde de base pour un mois civil de service d'un matelot qualifié ne devrait pas être inférieur au montant établi périodiquement par la Commission paritaire maritime ou par un autre organe autorisé à le faire par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail. Sur décision du Conseil d'administration, le Directeur général notifiera toute révision du montant ainsi établi aux Membres de l'Organisation.

2. Rien dans le présent principe directeur ne devrait être interprété comme affectant les accords entre les armateurs, ou leurs organisations, et les organisations de gens de mer en ce qui concerne la réglementation des conditions minimales d'emploi, sous réserve que ces conditions soient reconnues par l'autorité compétente.

Regel 2.3 — Arbetstid och vilotid

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal har reglerad arbetstid och vilotid

1. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonalens arbetstid och vilotid är reglerad.

2. Varje medlemsstat skall fastställa den längsta arbetstid eller den kortaste vilotid under en given tidsperiod som uppfyller föreskrifterna i koden.

Règle 2.3 — Durée du travail ou du repos

Objet: assurer aux gens de mer une durée de travail ou de repos réglementée

1. Tout Membre veille à ce que la durée du travail ou du repos des gens de mer soit réglementée.

2. Tout Membre fixe un nombre maximal d'heures de travail ou un nombre minimal d'heures de repos sur une période donnée conformément aux dispositions du code.

Standard A2.3 — Arbetstid och vilotid

Norme A2.3 — Durée du travail ou du repos

1. I denna standard avses med

- a) arbetstid eller arbetstimmar: den tid under vilken det krävs att sjöpersonal arbetar för fartygets räkning,
- b) vilotid eller vilotimmar: annan tid än arbetstid; termen innefattar inte korta raster.

2. Inom de gränser som anges i punkterna 5-8 i denna standard skall varje medlemsstat fastställa antingen ett högsta antal arbetstimmar som inte får överskridas under en given tidsrymd, eller ett minsta antal vilotimmar som skall tillhandahållas under en given tidsrymd.

3. Varje medlemsstat erkänner att normen för sjöpersonals liksom för andra arbetstagares normalarbetstid skall baseras på en åttatimmarsdag med en vilodag per vecka och vila på allmänna helgdagar. Detta skall dock inte hindra medlemsstaten från att tillämpa förfaranden för att godkänna eller registrera kollektivavtal som fastställer sjöpersonals normala arbetstid på en nivå som inte är mindre förmånlig än denna norm.

4. Varje medlemsstat skall, när den fastställer nationella normer, ta hänsyn till den fara som utmattad sjöpersonal utgör, särskilt de vars skyldigheter innefattar navigationssäkerhet och ett riskfritt och säkert framförande av fartyget.

5. Gränserna för arbets- och vilotid skall vara följande:

- a) den längsta arbetstiden får inte överskrida:
 - (i) 14 timmar under en 24-timmarsperiod, och
 - (ii) 72 timmar under en sjudagarsperiod, och
- b) den kortaste vilotiden får inte underskrida:
 - (i) 10 timmar under en 24-timmarsperiod, och
 - (ii) 77 timmar under en sjudagarsperiod.

6. Vilotiden får delas upp på högst två perioder, varav en skall vara minst sex timmar lång, och intervallet mellan på varandra föl-

1. Aux fins de la présente norme:

a) heures de travail désigne le temps durant lequel le marin est tenu d'effectuer un travail pour le navire;

b) heures de repos désigne le temps qui n'est pas compris dans la durée du travail; cette expression n'inclut pas les interruptions de courte durée.

2. Dans les limites indiquées aux paragraphes 5 à 8 de la présente norme, tout Membre fixe soit le nombre maximal d'heures de travail qui ne doit pas être dépassé durant une période donnée, soit le nombre minimal d'heures de repos qui doit être accordé durant une période donnée.

3. Tout Membre reconnaît que la norme de durée du travail pour les gens de mer, comme pour les autres travailleurs, est de huit heures, avec un jour de repos par semaine, plus le repos correspondant aux jours fériés. Cependant, rien n'empêche un Membre d'adopter des dispositions visant à autoriser ou à enregistrer une convention collective qui fixe les horaires normaux de travail des gens de mer sur une base qui ne soit pas moins favorable que ladite norme.

4. Pour définir les normes nationales, tout Membre prend en compte les dangers qu'entraîne une fatigue excessive des gens de mer, notamment de ceux dont les tâches ont une incidence sur la sécurité de la navigation et sur la sûreté et la sécurité de l'exploitation du navire.

5. Les limites des heures de travail ou de repos sont établies comme suit:

- a) le nombre maximal d'heures de travail ne doit pas dépasser:
 - (i) 14 heures par période de 24 heures;
 - (ii) 72 heures par période de sept jours; ou
- b) le nombre minimal d'heures de repos ne doit pas être inférieur à:
 - (i) 10 heures par période de 24 heures;
 - (ii) 77 heures par période de sept jours.

6. Les heures de repos ne peuvent être scindées en plus de deux périodes, dont l'une d'une durée d'au moins six heures, et l'intervalle

jande viloperioder får inte överskrida 14 timmar.

7. Uppställningar, brand- och livbåtsövningar och övningar som föreskrivs i nationella lagar och andra författningar och internationella instrument skall genomföras med minsta möjliga störning av viloperioderna och så att de inte leder till utmattning.

8. När sjöpersonal har beredskapstjänst, som när ett maskinutrymme är obemannat, och den normala vilotiden störs av utryckningar till arbete, skall lämplig kompensationsledning utgå.

9. Om inget kollektivavtal eller skiljedom finns, eller om den behöriga myndigheten finner att reglerna i avtal eller skiljedom som rör punkt 7 eller 8 i denna standard är otillräckliga, skall den fastställa regler som tillförsäkrar den berörda sjöpersonalen tillräcklig vila.

10. Medlemsstaterna skall kräva att en arbetsordning för fartyget anslås på en lättillgänglig plats, och den skall för varje befattning ange åtminstone

a) ett schema för tjänstgöringen till sjöss och i hamn, och

b) den längsta arbetstid som medges eller den kortaste vilotid som föreskrivs i nationella lagar och andra författningar eller i gällande kollektivavtal.

11. Den arbetsordning som avses i punkt 10 i denna standard skall upprättas enligt ett standardformulär på det eller de arbetsspråk som används på fartyget, och på engelska.

12. Varje medlemsstat skall kräva att journaler över sjöpersonalens dagliga arbetstid eller dagliga vilotimmar sparas för att möjliggöra övervakning av att punkterna 5-11 i denna standard uppfylls. Journalerna skall vara i standardformat som fastställts av den behöriga myndigheten med beaktande av eventuellt tillgängliga anvisningar från Internationella arbetsorganisationen eller ett standardformat som utformats av organisationen. De skall vara på språk som krävs i punkt 11 i denna standard. Sjöpersonalen skall få en kopia av de journaler som berör dem och skall vara underskrivna av befälhavaren eller en person som denne bemyndigat, och av sjöper-

entre deux périodes consécutives de repos ne doit pas dépasser 14 heures.

7. Les rassemblements, les exercices d'incendie et d'évacuation et les exercices prescrits par la législation nationale et par les instruments internationaux doivent se dérouler de manière à éviter le plus possible de perturber les périodes de repos et à ne pas provoquer de fatigue.

8. Lorsqu'un marin est sur appel, par exemple lorsqu'un local de machines est sans présence humaine, il bénéficie d'une période de repos compensatoire adéquate si la durée normale de son repos est perturbée par des appels.

9. S'il n'existe ni convention collective ni sentence arbitrale ou si l'autorité compétente décide que les dispositions de la convention collective ou de la sentence arbitrale sont insuffisantes en ce qui concerne les paragraphes 7 et 8 de la présente norme, l'autorité compétente fixe les dispositions visant à assurer aux gens de mer un repos suffisant.

10. Tout Membre exige que soit affiché à un endroit facilement accessible un tableau précisant l'organisation du travail à bord, qui doit indiquer pour chaque fonction au moins:

a) le programme du service à la mer et au port;

b) le nombre maximal d'heures de travail ou le nombre minimal d'heures de repos prescrit par la législation nationale ou les conventions collectives applicables.

11. Le tableau visé au paragraphe 10 de la présente norme est établi selon un modèle normalisé dans la ou les langues de travail du navire ainsi qu'en anglais.

12. Tout Membre exige que des registres des heures quotidiennes de travail ou de repos des gens de mer soient tenus pour qu'il soit possible de veiller au respect des paragraphes 5 à 11 de la présente norme. Ces registres suivent un modèle normalisé établi par l'autorité compétente compte tenu des directives disponibles de l'Organisation internationale du Travail ou tout modèle normalisé établi par l'Organisation. Ils sont dans les langues indiquées au paragraphe 11 de la présente norme. Le marin reçoit un exemplaire des inscriptions aux registres le concernant, qui doit être émarginé par le capitaine, ou par une personne autorisée par ce dernier,

sonalen.

13. Ingenting i punkterna 5 eller 6 i denna standard får hindra en medlemsstat från att ha nationella lagar och andra författningar eller ett förfarande som tillåter den behöriga myndigheten att godkänna eller registrera kollektivavtal som medger undantag från de fastställda gränserna. Sådana undantag skall så långt möjligt följa bestämmelserna i denna standard men får beakta oftare förekommande eller längre ledighetsperioder eller kompensationsledighet för vaktgående sjöpersonal eller sjöpersonal som arbetar ombord på fartyg som gör korta resor.

14. Ingenting i denna standard får inskränka rätten för ett fartygs befälhavare att kräva att sjöpersonal fullgör den arbetstid som behövs för fartygets, de ombordvarandes eller lastens omedelbara säkerhet, eller för att lämna hjälp åt andra fartyg eller personer i sjönöd. Därför får befälhavaren tillfälligt upphäva schemat för arbetstid eller vilotid och ålägga sjöpersonal att fullgöra den arbetstid som behövs tills normalläget är återställt. Snarast möjligt efter det att normalläget är återställt skall befälhavaren se till att sjöpersonal som har utfört arbete under en schemalagd viloperiod får en tillräcklig viloperiod.

Anvisning B2.3 — Arbetstid och vilotid

Anvisning B2.3.1 — Ung sjöpersonal

1. Till sjöss och i hamn bör följande regler tillämpas på all ung sjöpersonal som inte fyllt 18 år:

a) arbetstiden bör inte överskrida 8 timmar per dag och 40 timmar per vecka, och övertidsarbete bör förekomma endast om det är oundvikligt av säkerhetsskäl,

b) tillräcklig tid bör anslås till alla måltider,

ainsi que par le marin.

13. Rien dans les paragraphes 5 et 6 de la présente norme n'empêche un Membre d'adopter une législation nationale ou une procédure permettant à l'autorité compétente d'autoriser ou d'enregistrer des conventions collectives prévoyant des dérogations aux limites fixées. Ces dérogations doivent, dans la mesure du possible, être conformes aux dispositions de la présente norme mais peuvent tenir compte de périodes de congé plus fréquentes ou plus longues, ou de l'octroi de congés compensatoires aux gens de mer de quart ou aux gens de mer travaillant à bord de navires affectés à des voyages de courte durée.

14. Rien dans la présente norme n'affecte le droit du capitaine d'un navire d'exiger d'un marin les heures de travail nécessaires pour assurer la sécurité immédiate du navire, des personnes à bord ou de la cargaison ou pour porter secours à d'autres navires ou aux personnes en détresse en mer. Le cas échéant, le capitaine pourra suspendre les horaires normaux de travail ou de repos et exiger qu'un marin accomplisse les heures de travail nécessaires jusqu'au retour à une situation normale. Dès que cela est réalisable après le retour à une situation normale, le capitaine doit faire en sorte que tout marin ayant effectué un travail alors qu'il était en période de repos selon l'horaire normal bénéficie d'une période de repos adéquate.

Principe directeur B2.3 — Durée du travail ou du repos

Principe directeur B2.3.1 — Jeunes gens de mer

1. En mer comme au port, les dispositions ci-après devraient s'appliquer à tous les jeunes gens de mer de moins de 18 ans:

a) l'horaire de travail ne devrait pas excéder huit heures par jour ni 40 heures par semaine et les intéressés ne devraient effectuer d'heures supplémentaires que lorsque cela est inévitable pour des raisons de sécurité;

b) une pause suffisante devrait être accordée pour chacun des repas et une pause

och en rast på minst en timme för dagens huvudmål bör medges, och

c) 15 minuters vila snarast möjligt efter varje sammanhängande period på två arbetstimmar bör medges.

2. I undantagsfall behöver bestämmelserna i punkt 1 i denna anvisning inte tillämpas om

a) de är ogenomförbara för ung sjöpersonal på däck, i maskinrum och utspisningsavdelningar med vaktjänst eller som arbetar i skift med tjänstgöringslista, eller

b) en effektiv utbildning av ung sjöpersonal enligt fastställda program och scheman skulle försvåras.

3. Sådana undantagssituationer bör tas upp i en motiverad rapport som undertecknas av befälhavaren.

4. Punkt 1 i denna anvisning undantar inte ung sjöpersonal från den allmänna skyldighet att arbeta i ett nödläge som åligger all sjöpersonal enligt standard A2.3 punkt 14.

d'au moins une heure devrait être assurée pour prendre le repas principal;

c) un repos de 15 minutes intervenant aussitôt que possible après la fin d'une période de travail de deux heures devrait être assuré.

2. A titre exceptionnel, les dispositions du paragraphe 1 du présent principe directeur pourront ne pas être appliquées lorsque:

a) il n'est pas possible de les concilier avec le service de quart des jeunes gens de mer à la passerelle, aux machines ou au service général ou lorsque le travail organisé par équipe ne le permet pas;

b) la formation effective des jeunes gens de mer, selon des programmes et plans d'études établis, pourrait en être compromise.

3. De telles exceptions devraient être enregistrées, avec indication des motifs, et signées par le capitaine.

4. Le paragraphe 1 du présent principe directeur ne dispense pas les jeunes gens de mer de l'obligation générale, faite à l'ensemble des gens de mer, de travailler dans toute situation d'urgence, conformément aux dispositions du paragraphe 14 de la norme A2.3.

Regel 2.4 — Rätt till ledighet

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal har tillräcklig ledighet

1. Varje medlemsstat skall kräva att sjöpersonal som är anställd på fartyg som för dess flagg ges betald semester på skäliga villkor enligt reglerna i koden.

2. Sjöpersonal skall beviljas landpermission för att främja dess hälsa och välbefinnande så långt detta är förenligt med de praktiska krav arbetsuppgifterna ställer.

Règle 2.4 — Droit à un congé

Objet: assurer aux gens de mer un congé approprié

1. Tout Membre exige que les gens de mer employés sur des navires battant son pavillon aient droit à un congé annuel rémunéré dans les conditions voulues, conformément aux dispositions du code.

2. Des permissions à terre sont accordées aux gens de mer dans un souci de santé et de bien-être, pour autant qu'elles soient compatibles avec les exigences pratiques de leur fonction.

Standard A2.4 — Rätt till ledighet

1. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som fastställer miniminormer för semester för sjöpersonal som tjänstgör på fartyg som för dess flagg, med vederbörlig hänsyn till sjöpersonalens speciella behov när det gäller sådan ledighet.

Norme A2.4 — Droit à un congé

1. Tout Membre adopte une législation qui détermine les normes minimales de congé annuel applicables aux gens de mer engagés sur des navires battant son pavillon, en tenant dûment compte des besoins particuliers des gens de mer en matière de congé.

2. Med förbehåll för eventuella kollektivavtal eller lagar och andra författningar som föreskriver en lämplig beräkningsmetod som beaktar sjöpersonalens speciella behov i detta avseende skall betald semester utgå med minst 2,5 kalenderdagar per anställningsmånad. Metoden för beräkning av tjänstgöringens längd skall fastställas av den behöriga myndigheten eller på annat lämpligt sätt i respektive land. Berättigad frånvaro från arbetet skall inte betraktas som semester.

3. Varje överenskommelse om avstående från den betalda minimisemester som föreskrivs i denna standard skall vara förbjuden, utom i fall som den behöriga myndigheten bestämmer.

Anvisning B2.4 — Rätt till ledighet

Anvisning B2.4.1 — Beräkning av rätten

1. På villkor som fastställs av den behöriga myndigheten eller på annat lämpligt sätt i respektive land, bör tjänst utanför anställningsavtalet räknas som en del av tjänstgöringstiden.

2. På villkor som fastställs av den behöriga myndigheten eller i gällande kollektivavtal bör frånvaro från arbetet för att genomgå en godkänd yrkesutbildning med anknytning till anställningen eller av skäl som sjukdom, skada eller barnafödande räknas som en del av tjänstgöringstiden.

3. Ersättningsnivån under semester bör vara den anställdes normala ersättning enligt nationella lagar och andra författningar eller gällande anställningsavtal för sjöpersonal. För sjöpersonal som är anställd för kortare tid än ett år eller vid anställningens upphörande bör rätten till semester beräknas med hänsyn till anställningstidens längd.

4. Följande bör inte ingå i betald semester:

a) allmänna och traditionella helgdagar som

2. Sous réserve des dispositions de toute convention collective ou législation prévoyant un mode de calcul approprié tenant compte des besoins particuliers des gens de mer à cet égard, les congés payés annuels sont calculés sur la base d'un minimum de 2,5 jours civils par mois d'emploi. Le mode de calcul de la période de service est fixé par l'autorité compétente ou l'organisme approprié dans chaque pays. Les absences au travail justifiées ne sont pas comptées comme congé annuel.

3. Tout accord portant sur la renonciation au droit au congé payé annuel minimum défini dans la présente norme, sauf dans les cas prévus par l'autorité compétente, est interdit.

Principe directeur B2.4 — Droit à un congé

Principe directeur B2.4.1 — Calcul des droits

1. Dans les conditions déterminées par l'autorité compétente ou par l'organisme approprié dans chaque pays, toute période de service effectuée en dehors du contrat d'engagement maritime devrait être comptée dans la période de service.

2. Dans les conditions déterminées par l'autorité compétente ou fixées dans une convention collective applicable, les absences au travail pour participer à un cours agréé de formation professionnelle maritime ou pour des motifs tels qu'une maladie ou un accident, ou pour cause de maternité, devraient être comptées dans la période de service.

3. Le niveau de rémunération pendant le congé annuel devrait être celui de la rémunération normale du marin telle qu'établie par la législation nationale ou le contrat d'engagement maritime applicable. Dans le cas des gens de mer employés pour des périodes de moins d'une année ou en cas de cessation de la relation de travail, la rémunération du congé devrait être calculée au prorata.

4. Ne devraient pas être comptés dans le congé payé annuel:

a) les jours fériés officiels et coutumiers re-

är erkända som sådana i flaggstaten, oavsett om de infaller under den betalda semestern eller ej,

b) perioder av arbetsoförmåga beroende på sjukdom, skada eller barnafödande, på villkor som fastställs av den behöriga myndigheten eller på annat lämpligt sätt i respektive land,

c) tillfällig landpermission som beviljats sjöpersonal under ett anställningsavtal, och

d) kompensationsledighet av olika slag, på villkor som fastställs av den behöriga myndigheten eller på annat lämpligt sätt i respektive land.

connus comme tels dans l'Etat du pavillon, qu'ils se situent ou non dans la période de congé payé annuel;

b) les périodes d'incapacité de travail résultant de maladies ou d'accidents, ou pour cause de maternité, dans les conditions déterminées par l'autorité compétente ou par l'organisme approprié dans chaque pays;

c) les permissions à terre temporaires accordées aux gens de mer pendant le contrat d'engagement;

d) les congés compensatoires de toute nature, dans les conditions déterminées par l'autorité compétente ou par l'organisme approprié dans chaque pays.

Anvisning B2.4.2 — Semesteruttag

1. Vid vilken tid semestern skall tas ut bör, om det inte fastställs i förordning, kollektivavtal, skiljedom eller på annat sätt i enlighet med nationell praxis, avgöras av redaren i samråd och, så långt möjligt, i samförstånd med berörd sjöpersonal eller representanter för denna.

2. Sjöpersonal bör i princip ha rätt till semester på en plats till vilken den har väsentlig anknytning, normalt densamma som den plats till vilken den är berättigad till hemresa. Det bör inte krävas att sjöpersonalen mot sin vilja tar ut intjänad semester på någon annan plats, om detta inte föreskrivs i ett anställningsavtal för sjöpersonal eller nationella lagar och andra författningar.

3. Om sjöpersonal måste ta ut sin semester från en annan plats än den som medges i punkt 2 i denna anvisning, bör den vara berättigad till fri resa till den plats där den mönstrade på eller rekryterades, beroende på vilken som ligger närmast hemorten; traktamente och andra direkta kostnader bör betalas av redaren, och restiden bör inte dras från den intjänade semestern.

Principe directeur B2.4.2 — Prise du congé annuel

1. L'époque à laquelle le congé sera pris devrait être déterminée par l'armateur après consultation et, dans la mesure du possible, avec l'accord des gens de mer intéressés ou de leurs représentants, à moins qu'elle ne soit fixée par voie réglementaire, par convention collective, par sentence arbitrale ou de toute autre manière conforme à la pratique nationale.

2. Les gens de mer devraient en principe avoir le droit de prendre leur congé annuel à l'endroit où ils ont des attaches effectives, c'est-à-dire en général au lieu vers lequel ils ont le droit d'être rapatriés. Les gens de mer ne devraient pas être tenus, sans leur consentement, de prendre le congé annuel qui leur est dû à un endroit autre, sauf en application des dispositions du contrat d'engagement maritime ou de la législation nationale.

3. Les gens de mer qui sont obligés de prendre leur congé annuel alors qu'ils se trouvent à un endroit autre que le lieu autorisé au paragraphe 2 du présent principe directeur devraient avoir droit au transport gratuit jusqu'au lieu le plus proche de leur domicile, qu'il s'agisse du lieu d'engagement ou du lieu de recrutement; leurs frais d'entretien et les autres frais en rapport direct avec ce voyage devraient être à la charge de l'armateur, et le temps de voyage ne devrait pas être déduit du congé payé annuel qui leur est dû.

4. Sjöpersonal som tar semester bör kallas tillbaka endast i yttersta nödfall och med vederbörandes medgivande.

4. Les gens de mer en congé annuel ne devraient être rappelés que dans les cas d'extrême urgence et avec leur accord.

Anvisning B2.4.3 - Uppdelning och sparande

Principe directeur B2.4.3 - Fractionnement et cumul

1. Uppdelning av semester eller sparande av intjänad semester för ett år tillsammans med en följande ledighetsperiod får godkännas av den behöriga myndigheten eller på annat lämpligt sätt i respektive land.

1. Le fractionnement du congé payé annuel ou le cumul du congé acquis au cours d'une année avec un congé ultérieur peut être autorisé par l'autorité compétente ou par l'organisme approprié dans chaque pays.

2. Med förbehåll för punkt 1 i denna anvisning och om inte annat föreskrivs i ett avtal som är tillämpligt på redaren och berörd sjöpersonal skall den semester som rekommenderas i denna anvisning bestå av en sammanhängande period.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1 du présent principe directeur, et à moins qu'il n'en soit convenu autrement par un accord liant l'armateur et les gens de mer intéressés, le congé payé annuel recommandé dans le présent principe directeur devrait consister en une période ininterrompue.

Anvisning B2.4.4 — Ung sjöpersonal

Principe directeur B2.4.4 — Jeunes gens de mer

1. Speciella åtgärder bör övervägas för sjöpersonal som inte fyllt 18 år och som har arbetat sex månader eller kortare tid enligt ett kollektivavtal eller anställningsavtal för sjöpersonal utan ledighet på ett fartyg i utrikes fart, och som inte har återvänt till sitt hemland under den tiden och inte kommer att återvända under de följande tre månaderna av resan. Sådana åtgärder kan bestå av en hemresa utan kostnad för dem själva till platsen där de mönstrade på i bosättningslandet för att ta ut den ledighet de tjänat in under resan.

1. Des mesures particulières devraient être envisagées pour tout marin de moins de 18 ans qui a servi pendant six mois, ou toute autre durée inférieure en application d'une convention collective ou d'un contrat d'engagement maritime, sans congé à bord d'un navire allant à l'étranger, qui n'est pas retourné dans le pays où il a son domicile durant cette période et n'y retournera pas durant les trois mois de voyage suivants. Ces mesures pourraient consister à lui donner le droit d'être rapatrié, sans frais pour lui-même, au lieu de son engagement d'origine dans le pays de son domicile afin qu'il puisse prendre les congés accumulés pendant le voyage.

Regel 2.5 — Hemresa

Règle 2.5 — Rapatriement

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonalen kan återvända hem

Objet: assurer aux gens de mer la possibilité de rentrer chez eux

1. Sjöpersonalen har rätt till hemresa utan kostnad för dem själva under de förhållanden och på de villkor som anges i koden.

1. Les gens de mer ont le droit d'être rapatriés sans frais pour eux-mêmes dans les cas et dans les conditions spécifiés dans le code.

2. Varje medlemsstat skall kräva att fartyg som för dess flagg ställer ekonomisk garanti

2. Tout Membre exige des navires battant son pavillon qu'ils fournissent une garantie

för att säkerställa att sjöpersonalen kan resa hem enligt koden.

financière en vue d'assurer que les gens de mer sont dûment rapatriés, conformément au code.

Standard A2.5 — Hemresa

1. Varje medlemsstat skall säkerställa att sjöpersonal på fartyg som för dess flagg är berättigad till hemresa under följande förhållanden:

- a) om anställningsavtalet går ut medan sjöpersonalen befinner sig utanför landets gränser,
- b) när anställningsavtalet bryts:
 - (i) av redaren, eller
 - (ii) av sjöpersonalen av grundad anledning, och
- c) när sjöpersonalen inte längre kan fullgöra sina uppgifter enligt anställningsavtalet eller inte kan väntas fullgöra dem under rådande förhållanden.

2. Varje medlemsstat skall säkerställa att det finns lämpliga föreskrifter i dess lagar och andra författningar eller i kollektivavtal som föreskriver:

- a) de omständigheter under vilka sjöpersonalen är berättigad till hemresa enligt punkt 1 b och 1 c i denna standard,
- b) den maximala varaktigheten av tjänstgöringsperioder ombord efter vilka sjöpersonal är berättigad till hemresa, som måste vara mindre än 12 månader, och
- c) exakt vilka förmåner redare skall betala för hemresa, inberäknat förmåner som hör samman med hemresans destinationer, transportsättet, vilka utgiftsposter som skall ingå och andra arrangemang som redare skall svara för.

3. Varje medlemsstat skall förbjuda att redare kräver sjöpersonal på betalning i förskott till sin hemresa när de börjar sin anställning, liksom att redaren kompenserar sig för kostnaden för hemresan från sjöpersonalens lön eller andra förmåner, utom när personalen enligt nationella lagar, andra författningar eller gällande kollektivavtal har befunnits allvarligt ha åsidosatt sina skyldigheter enligt anställningsavtalet.

4. Nationella lagar och andra författningar

Norme A2.5 — Rapatriement

1. Tout Membre veille à ce que les gens de mer embarqués sur des navires battant son pavillon aient le droit d'être rapatriés dans les cas suivants:

- a) lorsque le contrat d'engagement maritime expire alors que les intéressés se trouvent à l'étranger;
- b) lorsque le contrat d'engagement maritime est dénoncé:
 - i) par l'armateur; ou
 - ii) par le marin pour des raisons justifiées;
- c) lorsque le marin n'est plus en mesure d'exercer les fonctions prévues par le contrat d'engagement maritime ou qu'il n'est pas possible de lui demander de les exercer compte tenu de circonstances particulières.

2. Tout Membre veille à ce que des dispositions appropriées soient prévues dans sa législation ou d'autres mesures ou dans les conventions collectives, prescrivant:

- a) les cas dans lesquels les gens de mer ont le droit d'être rapatriés, conformément au paragraphe 1 b) et c) de la présente norme;
- b) la durée maximale des périodes d'embarquement au terme desquelles les gens de mer ont droit au rapatriement; ces périodes doivent être inférieures à douze mois;
- c) le détail des droits devant être octroyés par l'armateur en matière de rapatriement, y compris les destinations du rapatriement, le mode de transport, les dépenses devant être prises en charge et autres dispositions qu'il lui incombe de prendre.

3. Tout Membre doit interdire à l'armateur d'exiger du marin, au début de son emploi, une avance en vue de couvrir les frais de son rapatriement et, également, de recouvrer auprès du marin les frais de rapatriement sur son salaire ou ses autres droits, sauf si l'intéressé a été reconnu, conformément à la législation nationale, à d'autres dispositions ou aux conventions collectives applicables, coupable d'un manquement grave aux obligations de son emploi.

4. La législation nationale ne doit pas faire

skall inte påverka redarens eventuella rätt att återkräva kostnaden för hemresa enligt tredjepartsavtal.

5. Om en redare inte kan ordna eller bekosta hemresa för sjöpersonal som är berättigad till sådan gäller följande:

a) den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars flagg fartyget för skall ordna hemresa för den berörda sjöpersonalen; om den inte kan göra det, får den stat från vilken sjöpersonalen skall resa hem eller den stat där personalen är medborgare ordna hemresan och återkräva kostnaden från den medlemsstat vars flagg fartyget för,

b) den medlemsstat vars flagg fartyget för skall från redaren kunna återkräva kostnader som uppstår för sjöpersonalens hemresa,

c) kostnaderna för hemresa får under inga omständigheter belasta sjöpersonalen, utom i fall som anges i punkt 3 i denna standard.

6. Med beaktande av tillämpliga internationella instrument, däribland 1999 års internationella konvention om kvarhållande av fartyg (International Convention on Arrest of Ships), får en medlemsstat som har betalat kostnaden för hemresa enligt denna kod kvarhålla eller begära kvarhållande av den berörda redarens fartyg tills återbetalning har skett enligt punkt 5 i denna standard.

7. Varje medlemsstat skall underlätta hemresa för den sjöpersonal som tjänstgör på fartyg som angör dess hamnar eller passerar genom dess territorialvatten eller inre vatten och deras ersättare ombord.

8. Framförallt får en medlemsstat inte vägra någon sjöpersonal rätt till hemresa på grund av en redares ekonomiska omständigheter eller oförmåga eller bristande vilja att ersätta sjöpersonal.

9. Varje medlemsstat skall kräva att fartyg som för dess flagg medför en kopia av gällande nationella föreskrifter om hemresa på ett lämpligt språk och håller den tillgänglig för sjöpersonalen.

obstacle au droit de l'armateur de recouvrer le coût du rapatriement au titre d'arrangements contractuels avec des tiers.

5. Si un armateur omet de prendre des dispositions pour le rapatriement d'un marin qui y a droit ou d'en assumer les frais:

a) l'autorité compétente de l'Etat du pavillon organise le rapatriement du marin; si elle omet de le faire, l'Etat à partir du territoire duquel le marin doit être rapatrié ou l'Etat dont il est ressortissant peuvent organiser le rapatriement et en recouvrer les frais auprès de l'Etat du pavillon;

b) l'Etat du pavillon pourra recouvrer auprès de l'armateur les frais encourus pour le rapatriement du marin;

c) les frais de rapatriement ne doivent en aucun cas être à la charge du marin, sauf dans les conditions prévues au paragraphe 3 de la présente norme.

6. En tenant compte des instruments internationaux applicables, y compris la Convention internationale de 1999 sur la saisie conservatoire des navires, un Membre qui a payé le coût du rapatriement conformément aux dispositions du code peut immobiliser les navires de l'armateur concerné, ou demander leur immobilisation, jusqu'à ce que le remboursement soit effectué conformément aux dispositions du paragraphe 5 de la présente norme.

7. Tout Membre facilite le rapatriement des gens de mer qui servent sur des navires faisant escale dans ses ports ou traversant ses eaux territoriales ou intérieures, ainsi que leur remplacement à bord.

8. En particulier, un Membre ne doit pas refuser à un marin le droit d'être rapatrié du fait de la situation financière d'un armateur ou au motif que celui-ci est dans l'impossibilité ou refuse de remplacer l'intéressé.

9. Tout Membre exige que, sur les navires battant son pavillon, une copie des dispositions nationales applicables au rapatriement soit détenue et mise à la disposition des gens de mer, dans la langue qui convient.

Anvisning B2.5 — Hemresa

Principe directeur B2.5 — Rapatriement

Anvisning B2.5.1 — Berättigande

Principe directeur B2.5.1 — Conditions des droits au rapatriement

1. Sjöpersonal bör vara berättigad till hemresa

a) i fall som omfattas av standard A2.5, punkt 1 a, när uppsägningstiden enligt bestämmelserna i anställningsavtalet löpt ut,

b) i fall som omfattas av standard A2.5, punkterna 1 b och 1 c:

(i) vid sjukdom, skada eller annat medicinskt skäl som kräver att de reser hem när de är friska nog för att resa,

(ii) vid förlisning,

(iii) om redaren till följd av insolvens, försäljning eller omregistrering av fartyget eller av något annat liknande skäl inte kan fullfölja sina skyldigheter enligt lag eller avtal som sjöpersonalens arbetsgivare,

(iv) om ett fartyg är destinerat till en krigszon enligt definition i nationella lagar och andra författningar eller anställningsavtal för sjöpersonal, dit sjöpersonalen inte går med på att åka, och

(v) om anställningen upphör eller avbryts enligt industriell skiljedom eller kollektivavtal, eller om anställningen upphör av något annat liknande skäl.

2. När den längsta tjänstgöringstiden ombord efter vilken sjöpersonal är berättigad till hemresa fastställs enligt denna kod, bör hänsyn tas till faktorer som påverkar arbetsmiljön. Varje medlemsstat bör i möjligaste mån söka korta av tiden mot bakgrund av tekniska förändringar och kan få vägledning i frågan i rekommendationer från gemensamma kommissionen för arbete till sjöss.

3. De kostnader för hemresa som redaren bör svara för enligt standard A2.5 bör innefatta minst följande:

a) resa till den destination som valts för hemresan enligt punkt 6 i denna anvisning,

1. Tout marin devrait avoir le droit d'être rapatrié:

a) dans le cas prévu au paragraphe 1 a) de la norme A2.5, à la fin de la période de préavis donné conformément aux dispositions du contrat d'engagement maritime;

b) dans les cas prévus au paragraphe 1 b) et c) de la norme A2.5:

(i) en cas de maladie ou d'accident ou pour une autre raison d'ordre médical qui exige le rapatriement du marin quand il est reconnu médicalement en état de voyager;

(ii) en cas de naufrage;

(iii) quand l'armateur n'est plus en mesure de remplir ses obligations légales ou contractuelles d'employeur vis-à-vis du marin pour cause d'insolvabilité, de vente du navire, de changement d'immatriculation du navire, ou pour toute autre raison analogue;

(iv) quand un navire fait route vers une zone de guerre, telle que définie par la législation nationale ou le contrat d'engagement maritime, où le marin n'accepte pas de se rendre;

(v) en cas de cessation ou de suspension de l'emploi du marin conformément à une sentence arbitrale ou à une convention collective, ou en cas de cessation de l'emploi pour toute autre raison similaire.

2. Pour fixer les durées maximales des périodes d'embarquement au terme desquelles le marin a droit au rapatriement, conformément au présent code, il faudrait tenir compte des facteurs qui affectent le milieu de travail du marin. Tout Membre devrait, dans toute la mesure possible, s'efforcer de réduire ces durées en fonction des changements et évolutions de la technologie et pourrait s'inspirer des recommandations de la Commission paritaire maritime en la matière.

3. En application de la norme A2.5, les frais à la charge de l'armateur en cas de rapatriement devraient inclure au moins:

a) le voyage jusqu'à la destination choisie pour le rapatriement, conformément au paragraphe 6 du présent principe directeur;

b) kost och logi från det att sjöpersonalen lämnar fartyget tills den når hemresedestinationen,

c) betalning och traktamenten från det att sjöpersonalen lämnar fartyget tills den når hemresedestinationen, om detta föreskrivs i nationella lagar, andra författningar eller kollektivavtal,

d) transport av 30 kg av sjöpersonalens personliga bagage till hemresedestinationen, och

e) vid behov, läkarvård tills vederbörande är frisk nog för att resa till hemresedestinationen.

4. Väntetid och restid för hemresa bör inte dras av från intjänad semestertid.

5. Det bör krävas att redare fortsätter att svara för kostnaderna för hemresa tills vederbörande gått i land på en destination som föreskrivs i denna kod eller har fått lämplig anställning på ett fartyg som är på väg till en av dessa destinationer.

6. Varje medlemsstat bör kräva att redare på ett lämpligt och snabbt sätt tar ansvar för hemresearrangemang. Det normala transportsättet bör vara flyg. Medlemsstaten bör föreskriva de destinationer till vilka sjöpersonalen får resa hem. Destinationerna bör innefatta de länder med vilka sjöpersonalen kan bedömas ha väsentlig anknytning, bland annat

a) den plats där sjöpersonalen accepterade anställningen,

b) den plats som föreskrivs i kollektivavtal,

c) sjöpersonalens bosättningsland, eller

d) annan plats som kan ha överenskommit vid anställningstidpunkten.

7. Sjöpersonalen bör ha rätt att bland de föreskrivna destinationerna välja vart den skall resa hem.

8. Rätten till hemresa kan förverkas om den berörda sjöpersonalen inte gör anspråk på den inom rimlig tid som skall fastställas i nationella lagar, andra författningar eller kollektivavtal.

b) le logement et la nourriture du marin depuis le moment où il quitte le navire jusqu'à son arrivée à la destination de rapatriement;

c) la rémunération et les indemnités depuis le moment où le marin quitte le navire jusqu'à son arrivée à la destination de rapatriement si cela est prévu par la législation nationale ou par les conventions collectives;

d) le transport de 30 kilogrammes de bagages personnels du marin jusqu'à la destination de rapatriement;

e) le traitement médical, si nécessaire, en attendant que l'état de santé du marin lui permette de voyager jusqu'à sa destination de rapatriement.

4. Le temps passé dans l'attente du rapatriement et la durée du voyage ne devraient pas être déduits des congés payés que le marin a acquis.

5. L'armateur devrait continuer de supporter les frais de rapatriement jusqu'à ce que le marin soit débarqué à une destination fixée conformément au présent code, ou jusqu'à ce qu'il obtienne un emploi convenable à bord d'un navire se rendant à l'une de ces destinations.

6. Tout Membre devrait prévoir que l'armateur aura la responsabilité d'organiser le rapatriement par des moyens appropriés et rapides. Le transport aérien devrait être le mode normal de transport. Le Membre devrait prescrire les destinations vers lesquelles les gens de mer peuvent être rapatriés. Ces destinations devraient comprendre les pays avec lesquels les gens de mer seront réputés avoir des attaches effectives, y compris:

a) le lieu où le marin a accepté de s'engager;

b) le lieu stipulé par convention collective;

c) le pays de résidence du marin;

d) tout autre lieu convenu entre les parties au moment de l'engagement.

7. Le marin devrait avoir le droit de choisir, parmi les destinations prescrites, le lieu vers lequel il doit être rapatrié.

8. Le droit au rapatriement peut expirer si le marin intéressé ne le revendique pas dans un délai raisonnable défini par la législation nationale ou les conventions collectives.

Anvisning B2.5.2 — Medlemsstaternas genomförande

1. All möjlig praktisk hjälp bör ges till sjöpersonal som blir strandsatt i en främmande hamn i väntan på hemresa, och om denna försenas bör den behöriga myndigheten i den främmande hamnen se till att flaggstatens konsul eller lokala representant och den stat där sjöpersonalen är medborgare eller bosatt genast informeras.

2. Varje medlemsstat bör se till att lämpliga arrangemang görs för

a) återvändande av sjöpersonal som är anställd på ett fartyg som för ett annat lands flagg och som sätts i land i en främmande hamn av skäl som den inte råår över:

(i) till den hamn där den berörda personen anställdes, eller

(ii) till en hamn i det land där personen är medborgare eller bosatt, eller

(iii) till en annan hamn enligt överenskommelse mellan personen och befälhavaren eller redaren, med godkännande från den behöriga myndigheten eller under annan lämplig garanti,

b) läkarvård och uppehälle för sjöpersonal som är anställd på ett fartyg under ett annat lands flagg, som sätts i land i en utländsk hamn till följd av sjukdom eller skada som uppkommit i tjänstgöringen på fartyget och inte beror på egen uppsåtlig vårdslöshet.

3. Om det, när sjöpersonal som inte fyllt 18 år har tjänstgjort på ett fartyg i minst fyra månader under sin första utländska sjöresa, visar sig att den inte är lämplig för sjölivet, bör möjlighet ges till hemresa utan kostnad för sjöpersonalen från första lämpliga angringshamn där flaggstaten eller den stat där personen är medborgare eller bosatt har konsulatstjänster. Sådan hemresa och skälen för denna bör anmälas till den myndighet som utfärdade de dokument som gjorde det möjligt för personen i fråga att få anställning till sjöss.

Principe directeur B2.5.2 — Mise en uvre par les Membres

1. Toute l'assistance pratique possible devrait être apportée au marin resté dans un port étranger en attendant son rapatriement et, lorsqu'il tarde à être rapatrié, l'autorité compétente du port étranger devrait veiller à ce que le représentant consulaire ou le représentant local de l'Etat du pavillon et de l'Etat dont le marin est ressortissant ou de l'Etat où il réside en soient informés immédiatement.

2. Tout Membre devrait en particulier s'assurer que des arrangements satisfaisants existent:

a) pour que tout marin employé sur un navire battant pavillon d'un pays étranger soit rapatrié lorsqu'il est débarqué dans un port étranger pour une cause dont il n'est pas responsable:

(i) soit vers le port d'engagement;

(ii) soit vers un port de l'Etat dont il est ressortissant ou de l'Etat où il réside, selon le cas;

(iii) soit vers tout autre port fixé par accord entre l'intéressé et le capitaine ou l'armateur, avec l'approbation de l'autorité compétente ou sous réserve d'autres garanties appropriées;

b) pour que tout marin employé sur un navire battant pavillon d'un pays étranger reçoive des soins médicaux et des prestations d'entretien lorsqu'il est débarqué dans un port étranger en raison d'une maladie ou d'un accident survenu, sans faute intentionnelle de sa part, au service du navire.

3. S'il apparaît qu'après avoir servi sur un navire pendant au moins quatre mois au cours de son premier voyage à l'étranger un marin de moins de 18 ans n'est pas apte à la vie en mer, il devrait avoir la possibilité d'être rapatrié, sans frais pour lui-même, du premier port de relâche qui s'y prête dans lequel se trouvent des services consulaires de l'Etat du pavillon du navire ou de l'Etat dont le jeune marin est ressortissant ou de l'Etat où il réside. Le rapatriement effectué dans les conditions ci-dessus ainsi que ses raisons devraient être notifiés aux autorités qui ont délivré le document ayant permis au jeune

marin d'embarquer.

Regel 2.6 — Ersättning till sjöpersonal när fartyget förloras eller förliser

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal får ersättning när ett fartyg förloras eller förliser

1. Sjöpersonal har rätt att få tillräcklig ersättning för skada, förlust eller arbetslöshet som uppstår till följd av att ett fartyg förloras eller förliser.

Standard A2.6 - Ersättning till sjöpersonal när fartyget förloras eller förliser

1. Varje medlemsstat skall utforma regler som säkerställer att redaren när ett fartyg förloras eller förlöst till all sjöpersonal ombord alltid betalar en ersättning för arbetslöshet som sådan förlust eller förlisning ger upphov till.

2. De regler som avses i punkt 1 i denna standard skall inte påverka tillämpningen av eventuella andra rättigheter som sjöpersonal kan ha enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning rörande skada eller förlust till följd av att ett fartyg förloras eller förliser.

Anvisning B2.6 — Ersättning till sjöpersonal när fartyget förloras eller förliser

Anvisning B2.6.1 — Beräkning av arbetslöshetsersättning

1. Ersättning för den arbetslöshet som uppstår till följd av att ett fartyg förloras eller förliser bör betalas för de dagar då sjöpersonalen faktiskt är arbetslös och med samma belopp som den lön som skulle ha utgått enligt anställningsavtalet, men den totala ersättning som skall betalas till var och en får begränsas till två månaders lön.

Règle 2.6 — Indemnisation des gens de mer en cas de perte du navire ou de naufrage

Objet: assurer que les gens de mer seront indemnisés en cas de perte du navire ou de naufrage

1. Les gens de mer ont droit à une indemnisation adéquate en cas de lésion, perte ou chômage découlant de la perte du navire ou du naufrage.

Norme A2.6 - Indemnisation des gens de mer en cas de perte du navire ou de naufrage

1. Tout Membre prend des dispositions pour que, en cas de perte du navire ou de naufrage, l'armateur paie à chaque marin à bord une indemnité pour faire face au chômage résultant de la perte ou du naufrage.

2. Les dispositions du paragraphe 1 de la présente norme sont sans préjudice des autres droits que les gens de mer peuvent avoir en vertu de la législation nationale du Membre concerné en cas de pertes ou de lésions découlant de la perte du navire ou du naufrage.

Principe directeur B2.6 — Indemnisation des gens de mer en cas de perte du navire ou de naufrage

Principe directeur B2.6.1 — Calcul de l'indemnité de chômage

1. L'indemnité due pour le chômage résultant de la perte du navire ou du naufrage devrait être payée pour tous les jours de la période effective de chômage du marin au taux du salaire payable en vertu du contrat d'engagement, mais le montant total de l'indemnité payable à chaque marin pourra être limité à deux mois de salaire.

2. Varje medlemsstat bör se till att sjöpersonalen har samma rättsliga möjlighet att få ut sådan ersättning som när det gäller resterande intjänad lön.

2. Tout Membre devrait veiller à ce que les gens de mer puissent avoir recours, pour le recouvrement de ces indemnités, aux mêmes procédures légales que pour le recouvrement des arriérés de salaires gagnés pendant le service.

Regel 2.7 — Bemanningsnivåer

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonalen arbetar på fartyg med tillräcklig personal för att fartyget skall kunna framföras säkert, effektivt och utan risker

1. Varje medlemsstat skall kräva att alla fartyg som för dess flagg har en tillräcklig besättning för att säkerställa att fartyget framförs på ett säkert och effektivt sätt och med vederbörlig hänsyn till att riskerna minimeras i alla lägen, med beaktande av sjöresans strapatser och särskilda art och villkor.

Règle 2.7 — Effectifs

Objet: faire en sorte que les gens de mer travaillent à bord de navires dotés d'effectifs suffisants pour assurer la sécurité, l'efficacité et la sûreté de l'exploitation des navires

1. Tout Membre exige que tous les navires battant son pavillon soient dotés d'un nombre suffisant de gens de mer employés à bord pour assurer la sécurité et l'efficacité de l'exploitation du navire, l'attention nécessaire étant accordée à la sûreté, quelles que soient les circonstances, compte tenu du souci d'éviter une trop grande fatigue aux gens de mer ainsi que de la nature et des conditions particulières du voyage.

Standard A2.7 — Bemanningsnivåer

1. Varje medlemsstat skall kräva att alla fartyg som för dess flagg har en tillräcklig besättning för att säkerställa att fartyget framförs på ett säkert och effektivt sätt och med vederbörlig hänsyn till risker. Alla fartyg skall ha en fullgod besättning med avseende på storlek och kvalifikationer, för att skapa säkerhet och trygghet för fartyget och dess personal under alla driftförhållanden, enligt beslut om säkerhetsbesättning eller likvärdig handling utfärdad av den behöriga myndigheten, och för att uppfylla standarderna i denna konvention.

2. När den behöriga myndigheten fastställer, godkänner eller reviderar bemanningsnivåerna, skall den ta hänsyn till behovet av att undvika eller minimera övertid för att säkerställa tillräcklig vila och begränsa utmattning, och till principerna i tillämpliga internationella instrument, särskilt sådana från Internationella sjöfartsorganisationen, om bemanningsnivåer.

Norme A2.7 — Effectifs

1. Tout Membre exige que tous les navires battant son pavillon aient à bord des effectifs suffisants pour assurer la sécurité et l'efficacité de l'exploitation des navires, l'attention nécessaire étant accordée à la sûreté. Tout navire doit avoir à bord un équipage suffisant, en nombre et en qualité, pour assurer la sécurité et la sûreté du navire et de son personnel, quelles que soient les conditions d'exploitation, conformément au document spécifiant les effectifs minima de sécurité ou à tout autre document équivalent établi par l'autorité compétente, et pour satisfaire aux normes de la présente convention.

2. Pour déterminer, approuver ou réviser les effectifs d'un navire, l'autorité compétente tient compte de la nécessité d'éviter ou de restreindre une durée du travail excessive afin d'assurer un repos suffisant et de limiter la fatigue, ainsi que des principes énoncés à ce sujet dans les instruments internationaux applicables, notamment ceux de l'Organisation maritime internationale.

3. När bemanningsnivåerna fastställs skall den behöriga myndigheten ta hänsyn till alla krav enligt regel 3.2 och standard A3.2 rörande mat och förplägnad.

3. Lorsqu'elle détermine les effectifs, l'autorité compétente tient compte de toutes les prescriptions de la règle 3.2 et de la norme A3.2 concernant l'alimentation et le service de table.

Anvisning B2.7 — Bemanningsnivåer

Principe directeur B2.7 — Effectifs

Anvisning B2.7.1 — Biläggande av tvister

Principe directeur B2.7.1 — Règlement des différends

1. Varje medlemsstat bör hålla sig med eller se till att det finns effektiva organ för att granska och lösa klagomål eller tvister som rör bemanningsnivåerna på ett fartyg.

1. Tout Membre devrait instituer ou vérifier qu'il existe un mécanisme efficace pour instruire et régler les plaintes ou différends relatifs aux effectifs d'un navire.

2. Representanter för redar- och sjöfolksorganisationer bör medverka i arbetet i dessa organ, med eller utan andra personer eller myndigheter.

2. Des représentants des organisations d'armateurs et de gens de mer devraient participer, avec ou sans d'autres personnes ou autorités, au fonctionnement de ce mécanisme.

Regel 2.8 — Utveckling av karriär, färdigheter och anställningsmöjligheter för sjöpersonal

Règle 2.8 — Développement des carrières et des aptitudes professionnelles et possibilités d'emploi des gens de mer

Syfte: Att främja utveckling av karriär, färdigheter och anställningsmöjligheter för sjöpersonal

Objet: promouvoir le développement des carrières et des aptitudes professionnelles ainsi que les possibilités d'emploi des gens de mer

1. Varje medlemsstat skall ha nationella program för att främja anställning i sjöfartssektorn och att uppmuntra utveckling av karriär, färdigheter och bättre möjligheter till anställning för sjöpersonal som har hemvist på dess territorium.

1. Tout Membre doit avoir des politiques nationales visant à promouvoir l'em-ploi dans le secteur maritime et à encourager l'organisation des carrières et le développement des aptitudes professionnelles ainsi que l'amélioration des possibilités d'emploi des gens de mer domiciliés sur son territoire.

Standard A2.8 — Utveckling av karriär, färdigheter och anställningsmöjligheter för sjöpersonal

Norme A2.8 — Développement des carrières et des aptitudes professionnelles et possibilités d'emploi des gens de mer

1. Varje medlemsstat skall ha nationella program som främjar utveckling av karriär, färdigheter och bättre möjligheter till anställning för sjöpersonal för att förse sjöfartssektorn med stabil och kompetent arbetskraft.

1. Tout Membre doit avoir des politiques nationales propres à encourager le développement des carrières et des aptitudes professionnelles ainsi que les possibilités d'emploi des gens de mer, afin que le secteur maritime soit pourvu d'une main-d'uvre stable et compétente.

2. Det program som nämns i punkt 1 i den-

2. Les politiques visées au paragraphe 1 de

na standard skall syfta till att hjälpa sjöpersonalen att stärka sin kompetens och sina kvalifikationer och anställningsmöjligheter.

3. Varje medlemsstat skall efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer fastställa tydliga mål för yrkesvägledning, teoretisk och praktisk utbildning samt fortbildning av sjöpersonal vars uppgift ombord i första hand är att navigera fartyget säkert.

la présente norme ont pour but d'aider les gens de mer à renforcer leurs compétences, leurs qualifications et leurs possibilités d'emploi.

3. Tout Membre, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, fixe des objectifs clairs en matière d'orientation, d'éducation et de formation professionnelles des gens de mer dont les fonctions à bord du navire ont essentiellement trait à la sécurité de l'exploitation et de la navigation du navire, y compris en matière de formation continue.

Anvisning B2.8 — Utveckling av karriär, färdigheter och anställningsmöjligheter för sjöpersonal

Principe directeur B2.8 — Développement des carrières et des aptitudes professionnelles et possibilités d'emploi des gens de mer

Anvisning B2.8.1 — Åtgärder för att främja utveckling av karriär, färdigheter och anställningsmöjligheter för sjöpersonal

Principe directeur B2.8.1 — Mesures tendant à promouvoir le développement des carrières et des aptitudes professionnelles ainsi que les possibilités d'emploi des gens de mer

1. Åtgärder för att uppnå de mål som fastställs i standard A2.8 kan innefatta följande:

a) överenskommelser som skapar karriär och ger utbildning i färdigheter med en redare eller en redarorganisation, eller

b) arrangemang för att främja anställning genom inrättande och förande av register eller listor, per kategori, över kompetent sjöpersonal, eller

c) främjande av möjligheter, både ombord och i land, till vidareutbildning och utbildning av sjöpersonal för att utveckla färdigheter och flyttbar kompetens och därmed trygga och behålla ett anständigt arbete, förbättra individens anställningsmöjligheter och svara mot förändringar i tekniken och arbetsmarknadssituationen inom sjöfartsnäringen.

1. Les mesures à prendre pour atteindre les objectifs énoncés dans la norme A2.8 pourraient notamment être les suivantes:

a) des accords sur le développement des carrières et la formation conclus avec un armateur ou une organisation d'armateurs;

b) des dispositions visant à promouvoir l'emploi grâce à l'établissement et à la tenue de registres ou de listes, par catégorie, de gens de mer qualifiés;

c) la promotion de possibilités, à bord et à terre, de perfectionnement professionnel des gens de mer afin de développer leurs aptitudes professionnelles et de les doter de compétences transférables, en vue de leur permettre de trouver un travail décent et de le garder, d'améliorer les perspectives d'emploi de chacun et de s'adapter aux évolutions de la technologie et des conditions du marché du travail dans le secteur maritime.

Anvisning B2.8.2 — Sjöfolksregister

1. Där register eller listor styr sjöpersonals anställning, bör dessa register eller listor innefatta alla kategorier av sjöpersonal enligt vad som fastställs i nationell lag eller praxis eller i kollektivavtal.

2. Sjöpersonal i sådana register eller listor bör ha företräde till sysselsättning inom sjöfarten.

3. Det bör krävas att sjöpersonal i sådana register eller listor finns tillgänglig för arbete på ett sätt som bestäms i nationell lag eller praxis eller i kollektivavtal.

4. I den mån nationella lagar och andra författningar medger detta bör antalet personer i sådana register eller listor ses över med jämna mellanrum för att anpassas till sjöfartsnäringsens behov.

5. När det blir nödvändigt att minska antalet personer i ett sådant register eller en sådan lista, bör alla rimliga åtgärder vidtas för att hindra eller minimera skadlig inverkan på sjöpersonalen, varvid hänsyn bör tas till det berörda landets ekonomiska och sociala situation.

Kapitel 3. Bostad, rekreativsmöjligheter, mat och förplägnad

Regel 3.1 — Bostad och rekreativsmöjligheter

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonalen har godtagbara bostäder och rekreativsmöjligheter ombord

1. Varje medlemsstat skall se till att fartyg som för dess flagg tillhandahåller och underhåller anständiga bostäder och rekreativsmöjligheter för sjöpersonal som arbetar och/eller bor ombord, och som är ägnade att främja personalens hälsa och välbefinnande.

2. Kraven i koden som genomför denna re-

Principe directeur B2.8.2 — Registre des gens de mer

1. Lorsque des registres ou des listes régissent l'emploi des gens de mer, ces registres et ces listes devraient comprendre toutes les catégories professionnelles de gens de mer selon des modalités déterminées par la législation ou la pratique nationales ou les conventions collectives.

2. Les gens de mer inscrits sur un tel registre ou une telle liste devraient avoir priorité d'engagement pour la navigation.

3. Les gens de mer inscrits sur un tel registre ou une telle liste devraient se tenir prêts à travailler selon des modalités que la législation ou la pratique nationales ou les conventions collectives détermineront.

4. Dans la mesure où la législation nationale le permet, l'effectif des registres et des listes des gens de mer devrait être révisé périodiquement afin de le fixer à un niveau correspondant aux besoins du secteur maritime.

5. Lorsqu'une réduction de l'effectif d'un tel registre ou d'une telle liste devient nécessaire, toutes mesures utiles devraient être prises en vue d'en prévenir ou d'en atténuer les effets préjudiciables aux gens de mer, compte tenu de la situation économique et sociale du pays.

Titre 3. Logement, loisirs, alimentation et service de table

Règle 3.1 — Logement et loisirs

Objet: assurer que les gens de mer disposent à bord d'un logement et de lieux de loisirs décentes

1. Tout Membre veille à ce que les navires battant son pavillon fournissent et entretiennent pour les gens de mer travaillant et vivant à bord un logement et des lieux de loisirs décentes afin de promouvoir leur santé et leur bien-être.

2. Les prescriptions du code mettront en

gel och som handlar om fartygs byggnad och utrustning gäller endast för fartyg som byggts på eller efter det datum då denna konvention träder i kraft för den berörda medlemsstaten. För fartyg som byggts före detta datum skall de krav på fartygs konstruktion och utrustning som fastställs i 1949 års konvention (nr 92) om besättningsbostäder (reviderad) och 1970 års konvention (nr 133) om besättningsbostäder (tilläggsbestämmelser) fortsätta att gälla i den omfattning de gällde före detta datum enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning eller praxis. Ett fartyg skall anses vara byggt det datum då det kölsträcks eller befinner sig på ett motsvarande byggnadsstadium.

3. Om inte annat uttryckligen föreskrivs, skall alla krav i en ändrad version av koden som gäller sjöpersonals bostäder och rekreativmöjligheter tillämpas endast på fartyg som byggts vid tidpunkten för eller efter det att ändringen träder i kraft för den berörda medlemsstaten.

Standard A3.1 — Bostad och rekreativmöjligheter

1. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som kräver att fartyg som för dess flagg

a) uppfyller minst den standard som tillförsäkrar all sjöpersonal som arbetar och/eller bor ombord en bostad som är säker, anständig och uppfyller relevanta bestämmelser i denna standard, och

b) inspekteras för att säkerställa att de från början och fortlöpande uppfyller denna standard.

2. När lagar och andra författningar utformas och tillämpas för att uppfylla denna standard skall den behöriga myndigheten, efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer

a) beakta regel 4.3 och tillhörande regler i koden om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor, mot bakgrund av de särskilda behoven hos sjöpersonal som både

uvre la présente règle qui ont trait à la construction et à l'équipement des navires ne s'appliquent qu'aux navires construits à la date ou après la date d'entrée en vigueur de la présente convention pour le Membre concerné. Pour les navires construits avant cette date, les prescriptions relatives à la construction et à l'équipement des navires énoncées dans la convention (no 92) sur le logement des équipages (révisée), 1949, et la convention (no 133) sur le logement des équipages (dispositions complémentaires), 1970, continueront à s'appliquer, dans la mesure où elles étaient applicables avant cette date en vertu de la législation ou de la pratique du Membre concerné. Un navire est réputé avoir été construit à la date à laquelle sa quille a été posée ou lorsque sa construction se trouve à un stade équivalent.

3. Sauf disposition contraire expresse, toute prescription résultant d'un amendement au code concernant le logement des gens de mer et les lieux de loisirs ne s'appliquera qu'aux navires construits à la date ou après la date à laquelle l'amendement prendra effet pour le Membre concerné.

Norme A3.1 — Logement et loisirs

1. Tout Membre adopte une législation exigeant que les navires battant son pavillon:

a) respectent les normes minimales nécessaires pour garantir que les logements mis à la disposition des gens de mer travaillant ou vivant à bord soient sûrs, décents et conformes aux dispositions pertinentes de la présente norme;

b) soient soumis à des inspections visant à assurer le respect initial et permanent de ces normes.

2. Pour l'élaboration et l'application de la législation relative à la présente norme, l'autorité compétente, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées:

a) tient compte de la règle 4.3 et des dispositions correspondantes du code qui concernent la protection de la santé et de la sécurité ainsi que la prévention des accidents à la lu-

bor och arbetar ombord på fartyg, och

b) ta vederbörlig hänsyn till anvisningarna i del B i denna kod.

3. De inspektioner som krävs enligt regel 5.1.4 skall genomföras

a) när ett fartyg registreras eller återregistreras, eller

b) när sjöpersonalens bostäder på ett fartyg har ändrats väsentligt.

4. Den behöriga myndigheten skall lägga särskild vikt vid tillämpningen av kraven i denna konvention när det gäller:

a) storleken på hytter och andra bostadsutrymmen,

b) värme och ventilation,

c) buller, vibrationer och andra miljöfaktorer,

d) hygienutrymmen,

e) belysning, och

f) sjukvårdsutrymmen.

5. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall kräva att fartyg som för dess flagg håller minst den standard på bostäder och rekreativsmöjligheter ombord som fastställs i punkterna 6-17 i denna standard.

6. Följande allmänna krav skall ställas på bostaden:

a) det skall finnas tillräcklig takhöjd i alla bostadsutrymmen. Den minsta tillåtna takhöjden i alla bostadsutrymmen där full rörelsefrihet är nödvändig får inte understiga 203 centimeter; den behöriga myndigheten får medge viss begränsad minskning av den fria höjden i ett utrymme, eller del av ett utrymme, i sådana bostäder om den är övertygad om att denna minskning:

(i) är rimlig, och

(ii) inte innebär någon olägenhet för sjöpersonalen,

b) bostadsutrymmena skall vara väl isolerade,

c) på fartyg som inte är passagerarfartyg enligt definitionen i regel 2 e och 2 f i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-

mière des besoins spécifiques des gens de mer qui vivent et travaillent à bord des navires;

b) envisage dûment de suivre les principes directeurs énoncés dans la partie B du code.

3. Les inspections prescrites par la règle 5.1.4 ont lieu:

a) lors de la première immatriculation du navire ou lors d'une nouvelle immatriculation;

b) en cas de modification substantielle du logement des gens de mer à bord du navire.

4. L'autorité compétente veille avec un soin particulier à l'application des prescriptions de la présente convention concernant:

a) la taille des cabines et autres espaces de logement;

b) le chauffage et la ventilation;

c) le bruit et les vibrations ainsi que les autres facteurs ambiants;

d) les installations sanitaires;

e) l'éclairage;

f) l'infirmerie.

5. L'autorité compétente de tout Membre veille à ce que les navires battant le pavillon de ce Membre observent, en ce qui concerne les installations de logement et les lieux de loisirs à bord, les normes minimales qui sont prévues aux paragraphes 6 à 17 de la présente norme.

6. En ce qui concerne les prescriptions générales relatives aux logements:

a) dans tous les locaux destinés au logement des gens de mer, la hauteur de l'espace libre doit être suffisante; elle ne doit pas être inférieure à 203 centimètres dans les locaux destinés au logement des gens de mer afin d'assurer une entière aisance de mouvement; l'autorité compétente peut autoriser une réduction, dans certaines limites, de la hauteur de l'espace libre dans tout ou partie de l'espace de ces locaux si elle juge que cette réduction:

(i) est raisonnable;

(ii) ne nuit pas au confort des gens de mer;

b) les logements doivent être convenablement isolés;

c) sur les navires autres que les navires à passagers, tels que définis à la règle 2 e) et f) de la Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, telle

konventionen), med ändringar, skall sovrum vara belägna ovanför lastvattenlinjen, antingen midskepps eller akterut, men i undantagsfall, när fartygets storlek, typ eller avsedda användningsområde omöjliggör varje annan förläggning, får sovrum vara belägna i den förliga delen av fartyget, dock inte i något fall för om kollisionsskottet,

d) på passagerarfartyg, och på fartyg inrättade för särskild verksamhet som är byggda enligt SPS-koden (IMO Code of Safety for Special Purpose Ships, 1983) och efterföljande versioner, nedan kallade "fartyg inrättade för särskild verksamhet", får den behöriga myndigheten, under förutsättning att tillfredsställande arrangemang finns för belysning och ventilation, tillåta placering av sovrum under lastvattenlinjen, men de får inte under några omständigheter placeras omedelbart under arbetsgångar,

e) det får inte finnas några direkta ingångar till sovrum från lastrum, maskinrum, köksutrymmen, förrådsutrymmen, torkrum eller gemensamma hygienutrymmen; den del av skott som skiljer sådant utrymme från sovrum, och sovrums ytterskott, skall vara tillverkade av stål eller annat godkänt material så att de fungerar väl och vara vatten- och gastäta,

f) material som används till innerskott, paneler och skivor, durkar och fogar skall vara ändamålsenliga och bidra till att skapa en hälsosam miljö,

g) det skall finnas god belysning och tillräckligt avlopp, och

h) bostäder och rekreations- och förplägnadsutrymmen skall uppfylla de krav som ställs i regel 4.3 och relaterade bestämmelser i koden om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor, när det gäller att förebygga risken för exponering för skadliga buller- och vibrationsnivåer, andra miljöfaktorer och kemikalier ombord, och att ge sjöpersonalen en acceptabel arbets- och livsmiljö.

que modifiée (Convention SOLAS), les cabines doivent être situées au-dessus de la ligne de charge, au milieu ou à l'arrière du navire, sauf dans des cas exceptionnels où elles peuvent être situées à l'avant du navire, parce qu'un autre emplacement ne serait pas envisageable compte tenu du type du navire, de ses dimensions ou du service auquel il est destiné mais en aucun cas au-delà de la cloison d'abordage;

d) sur les navires à passagers, et sur les navires spéciaux construits conformément aux dispositions du Recueil de règles de sécurité applicables aux navires spéciaux de l'OMI, 1983, et de ses versions ultérieures (dénommés ci-après «navires spéciaux»), l'autorité compétente peut, sous réserve que des dispositions satisfaisantes soient prises pour l'éclairage et la ventilation, permettre que les cabines soient installées au-dessous de la ligne de charge mais en aucun cas juste au-dessous des coursives de service;

e) les cabines ne doivent pas ouvrir directement sur les compartiments affectés à la cargaison, la salle des machines, les cuisines, les magasins, les séchoirs ou les installations sanitaires communes; les parties des cloisons séparant ces locaux des cabines, ainsi que les cloisons extérieures, doivent être convenablement construites en acier ou en tout autre matériau approuvé et être imperméables à l'eau et aux gaz;

f) les matériaux utilisés pour construire les cloisons intérieures, les panneaux et les revêtements, les sols et les raccordements doivent être adaptés à leur usage et propres à garantir un environnement sans danger pour la santé;

g) les logements doivent être bien éclairés et des dispositifs suffisants doivent être prévus pour l'écoulement des eaux;

h) les installations prévues pour le logement, les loisirs et le service de table doivent être conformes aux prescriptions de la règle 4.3 et aux dispositions correspondantes du code qui ont trait à la protection de la santé et de la sécurité ainsi qu'à la prévention des accidents pour ce qui concerne la prévention du risque d'exposition à des niveaux nocifs de bruit et de vibrations et à d'autres facteurs ambiants ainsi qu'aux substances chimiques à bord des navires et pour garantir aux gens de mer un milieu de travail et un cadre de vie

7. Beträffande ventilation och uppvärmning skall följande krav tillgodoses:

a) sovrum och mässar skall vara tillräckligt ventilerade,

b) fartyg, utom sådana som går i reguljär fart i tempererat klimat där detta inte krävs, skall ha luftkonditionering för sjöpersonalens bostäder, för varje separat radiohytt och för varje insides beläget maskinkontrollrum,

c) alla hygienutrymmen skall ha ventilation till uteluften, oberoende av andra delar av fartygets bostadsutrymmen, och

(d) tillräcklig värme skall vara ordnad genom ett lämpligt uppvärmningssystem, utom i fartyg som uteslutande går i fart inom tropiska klimatzoner.

8. När det gäller krav på belysning skall sovrum och mässar, med undantag för de specialinrättningar som får tillåtas på passagerarfartyg, ha naturligt dagsljus och tillräcklig artificiell belysning.

9. När sovplatser ombord krävs, ställs följande krav på sovrum:

a) på fartyg som inte är passagerarfartyg skall all sjöpersonal ha enkelrum; på fartyg under 3 000 bruttoton eller fartyg inrättade för särskild verksamhet kan den behöriga myndigheten medge undantag från detta krav efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer,

b) män och kvinnor skall ha separata sovrum,

c) sovrum skall vara tillräckligt stora och väl utrustade så att de ger rimlig komfort och är lätta att hålla rena,

d) all sjöpersonal skall ha tillgång till egna sovplatser,

e) det invändiga måttet på en sovplats skall vara minst 198x80 centimeter,

f) i enkelhytt får golvytan inte understiga följande mått:

acceptables à bord.

7. En ce qui concerne la ventilation et le chauffage:

a) les cabines et les réfectoires doivent être convenablement ventilés;

b) tous les navires, hormis ceux qui naviguent régulièrement dans des zones où le climat tempéré ne l'exige pas, doivent être équipés d'un système de climatisation des logements des gens de mer, du local radio et de tout poste central de commande des machines;

c) l'aération de toutes les installations sanitaires doit se faire par communication directe avec l'air libre, indépendamment de toute autre partie des logements; d) une installation de chauffage satisfaisante doit fournir la chaleur voulue, sauf à bord des navires qui naviguent exclusivement sous des climats tropicaux.

8. En ce qui concerne les prescriptions pour l'éclairage, sous réserve des aménagements particuliers éventuellement autorisés à bord des navires à passagers, les cabines et les réfectoires doivent être éclairés par la lumière naturelle et pourvus d'un éclairage artificiel adéquat.

9. Lorsque des cabines sont nécessaires à bord des navires, elles doivent répondre aux prescriptions suivantes:

a) sur les navires autres que les navires à passagers, chaque marin doit disposer d'une cabine individuelle; dans le cas des navires d'une jauge brute inférieure à 3 000 ou des navires spéciaux, l'autorité compétente peut, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, autoriser des dérogations à cette prescription;

b) des cabines séparées doivent être mises à la disposition des hommes et des femmes;

c) les cabines doivent être d'une taille convenable et aménagées de manière à assurer un confort raisonnable et à en faciliter la bonne tenue;

d) chaque marin doit disposer en toute circonstance de sa propre couchette;

e) les dimensions intérieures des couchettes ne doivent pas être inférieures à 198 centimètres sur 80 centimètres;

f) la superficie par occupant des cabines des gens de mer à une seule couchette ne doit pas être inférieure à:

(i) 4,5 m² på fartyg mindre än 3 000 bruttoton,

(ii) 5,5 m² på fartyg om minst 3 000 bruttoton men mindre än 10 000 bruttoton,

(iii) 7 m² på fartyg om minst 10 000 bruttoton,

g) för att kunna tillhandahålla enkelhytt med egen sovplats på fartyg som är mindre än 3 000 bruttoton, passagerarfartyg och fartyg inrättade för särskild verksamhet kan den behöriga myndigheten dock tillåta en mindre golvyta,

h) på fartyg som är mindre än 3 000 bruttoton och inte är passagerarfartyg eller fartyg inrättade för särskild verksamhet får sovrum inte härbärgera mer än två personer ur sjöpersonalen, och golvytan i sådana sovrum får inte understiga 7 m²,

i) på passagerarfartyg och fartyg inrättade för särskild verksamhet får golvytan i sovrum för sjöpersonal som inte tjänstgör som fartygsbefäl inte understiga följande mått:

(i) 7,5 m² i rum för två personer,

(ii) 11,5 m² i rum för tre personer,

(iii) 14,5 m² i rum för fyra personer,

j) på fartyg inrättade för särskild verksamhet får sovrum vara bebodda med mer än fyra personer, men golvytan i sådana sovrum får inte understiga 3,6 m² per person,

k) på fartyg som inte är passagerarfartyg eller fartyg inrättade för särskild verksamhet får sovrum för sjöpersonal som tjänstgör som fartygsbefäl, när det inte finns eget vardagsrum eller dagrum, inte understiga följande mått:

(i) 7,5 m² på fartyg som understiger 3 000 bruttoton,

(ii) 8,5 m² på fartyg om minst 3 000 bruttoton men mindre än 10 000 bruttoton,

(iii) 10 m² på fartyg om 10 000 bruttoton eller mer,

l) på passagerarfartyg och fartyg inrättade för särskild verksamhet skall golvytan för sjöpersonal som tjänstgör som fartygsbefäl, när privat vardagsrum eller dagrum inte finns,

(i) 4,5 mètres carrés sur les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000;

(ii) 5,5 mètres carrés sur les navires d'une jauge brute égale ou supérieure à 3 000 mais inférieure à 10 000;

(iii) 7 mètres carrés sur les navires d'une jauge brute égale ou supérieure à 10 000;

g) cependant, pour permettre l'aménagement de cabines à une seule couchette à bord des navires d'une jauge brute inférieure à 3 000, des navires à passagers et des navires spéciaux, l'autorité compétente peut autoriser une superficie plus réduite;

h) sur les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000 autres que les navires à passagers et les navires spéciaux, les cabines peuvent être occupées par deux marins au maximum. La superficie de ces cabines ne doit pas être inférieure à 7 mètres carrés;

i) à bord des navires à passagers et des navires spéciaux, la superficie des cabines des gens de mer qui n'exercent pas les fonctions d'officier ne doit pas être inférieure à:

(i) 7,5 mètres carrés pour les cabines de deux personnes;

(ii) 11,5 mètres carrés pour les cabines de trois personnes;

(iii) 14,5 mètres carrés pour les cabines de quatre personnes;

j) sur les navires spéciaux, les cabines peuvent être occupées par plus de quatre personnes. La superficie par occupant de ces cabines ne doit pas être inférieure à 3,6 mètres carrés;

k) sur les navires autres que les navires à passagers et les navires spéciaux, la superficie par occupant des cabines destinées aux gens de mer qui exercent les fonctions d'officier, lorsque ceux-ci ne disposent pas d'un salon particulier ou d'un bureau, ne doit pas être inférieure à:

(i) 7,5 mètres carrés sur les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000;

(ii) 8,5 mètres carrés sur les navires d'une jauge brute égale ou supérieure à 3 000 mais inférieure à 10 000;

(iii) 10 mètres carrés sur les navires d'une jauge brute égale ou supérieure à 10 000;

l) sur les navires à passagers et les navires spéciaux, la superficie par occupant des cabines destinées aux gens de mer qui exercent les fonctions d'officier, lorsque ceux-ci ne

vara minst 7,5 m² per person för underordnat befäl och minst 8,5 m² för överordnat befäl; med underordnat befäl avses befäl på driftsnivå och med överordnat befäl avses befäl på ledningsnivå,

m) befälhavare, teknisk chef och överstyrman skall utöver sovrum ha ett angränsande vardagsrum, dagrum eller motsvarande extra utrymme; den behöriga myndigheten kan efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer undanta fartyg under 3 000 bruttoton från detta krav,

n) för varje boende skall möblemanget inefatta ett rymligt klädskåp (minst 475 liter) och en byrå eller motsvarande utrymme på minst 56 liter; om byrån är inbyggd i klädskåpet skall den sammanlagda volymen vara minst 500 liter; klädskåpet skall vara försett med en hylla, och den boende skall kunna låsa det till skydd mot obehörigt tillträde,

o) varje sovrum skall vara inrett med ett bord eller skrivbord, som kan vara av fast, nedfällbar eller utdragbar typ, och med bekväma sittmöbler efter behov.

10. Följande krav skall ställas på mässar:

a) mässar skall vara åtskilda från sovrumen och placerade så nära köksutrymmen som möjligt; den behöriga myndigheten kan undanta fartyg mindre än 3 000 bruttoton från detta krav efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer, och

b) mässar skall vara bekväma, av tillräcklig storlek och väl möblerade och utrustade (med ständig tillgång till förfriskningar), och hänsyn skall tas till det antal personer av sjöpersonalen som kan förväntas använda dem samtidigt; mässarna får vara gemensamma eller åtskilda beroende på omständigheterna.

11. Följande krav skall ställas på hygienutrymmen:

a) all sjöpersonal skall ha bekväm tillgång ombord till hygienutrymmen som uppfyller miniminormer för hälsa, hygien och rimlig

disposent pas d'un salon particulier ou d'un bureau, ne doit pas être inférieure à 7,5 mètres carrés pour les officiers subalternes et à 8,5 mètres carrés pour les officiers supérieurs. On entend par officiers subalternes les officiers au niveau opérationnel et par officiers supérieurs les officiers chargés de la gestion;

m) le capitaine, le chef mécanicien et le second capitaine doivent disposer d'une pièce contiguë à leur cabine qui leur servira de salon particulier ou de bureau ou d'un espace équivalent. L'autorité compétente peut exempter de cette obligation les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000 après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées;

n) pour chaque occupant, le mobilier doit comprendre une armoire à vêtements d'une contenance minimale de 475 litres et un tiroir ou un espace équivalent d'au moins 56 litres. Si le tiroir est incorporé dans l'armoire, le volume minimal combiné de celle-ci doit être de 500 litres. Elle doit être pourvue d'une étagère et son utilisateur doit pouvoir la fermer à clé afin de préserver sa vie privée;

o) chaque cabine doit être pourvue d'une table ou d'un bureau, de modèle fixe, rabattable ou à coulisse, et de sièges confortables suivant les besoins.

10. En ce qui concerne les prescriptions pour les réfectoires:

a) les réfectoires doivent être séparés des cabines et situés aussi près que possible de la cuisine. L'autorité compétente peut, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, exempter de cette obligation les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000;

b) les réfectoires doivent être d'une taille et d'un confort suffisants et être convenablement meublés et aménagés, y compris en ce qui concerne la possibilité de se procurer des boissons en tout temps, compte tenu du nombre de gens de mer susceptibles de les utiliser à un moment donné. Des réfectoires séparés ou communs sont prévus s'il y a lieu.

11. En ce qui concerne les prescriptions pour les installations sanitaires:

a) tous les gens de mer doivent avoir commodément accès à des installations sanitaires à bord répondant à des normes minimales de

komfort och är åtskilda för män och kvinnor,

b) det skall finnas hygienutrymmen som är lätt tillgängliga från fartygets brygga och maskinrummen eller ligger nära maskinrummets kontrollcenter; den behöriga myndigheten kan undanta fartyg mindre än 3 000 bruttoton från detta krav efter samråd med berörda redar- och sjöfleksorganisationer,

c) i alla fartyg skall det på en lätt tillgänglig plats finnas minst en toalett, ett tvättställ och ett badkar och/eller dusch per sex personer eller mindre som inte har privata bekvämligheter,

d) med undantag för passagerarfartyg skall varje sovrum vara utrustat med ett tvättställ med rinnande varmt och kallt färskvatten, utom i de fall då sådant tvättställ finns i privat badrum,

e) på passagerarfartyg som normalt går i fart med mindre än fyra timmars varaktighet kan den behöriga myndigheten överväga speciella arrangemang eller kräva ett mindre antal anläggningar, och

f) rinnande varmt och kallt färskvatten skall finnas på alla tvättplatser.

12. Fartyg som har minst 15 personers besättning och är sysselsatta i resor av mer än tre dygns varaktighet skall ha separat sjukvårdsutrymme uteslutande för medicinskt bruk; den behöriga myndigheten får lätta på detta krav för fartyg i kustnära fart; vid godkännande av sjukvårdsutrymme ombord skall den behöriga myndigheten se till att detta är lätt tillgängligt under alla väderförhållanden och att de personer som brukar det får tillräckligt härbärge och kan omhändertas omgående och få lämplig vård.

13. En lämpligt placerad och inredd tvättinrättning skall finnas tillgänglig.

14. Alla fartyg skall ha ett eller flera områden på öppet däck med tillräcklig yta i förhål-

santé et d'hygiène et à des normes raisonnables de confort, des installations séparées étant prévues pour les hommes et pour les femmes;

b) il doit y avoir des installations sanitaires aisément accessibles de la passerelle de navigation et de la salle des machines ou situées près du poste de commande de cette salle; l'autorité compétente peut exempter les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000 de cette obligation après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressés;

c) à bord de tout navire, il y a lieu de prévoir en un endroit approprié au minimum des toilettes, un lavabo et une baignoire ou une douche, ou les deux, pour chaque groupe de six personnes ou moins qui ne disposent pas d'installations personnelles;

d) sauf sur les navires à passagers, chaque cabine doit être équipée d'un lavabo alimenté en eau douce courante, chaude et froide, sauf lorsqu'il en existe un dans le cabinet de toilette attenant;

e) à bord des navires à passagers effectuant normalement des voyages d'une durée ne dépassant pas quatre heures, l'autorité compétente peut envisager des dispositions spéciales ou une réduction du nombre d'installations sanitaires requises;

f) tous les points d'eau affectés aux soins de propreté doivent être alimentés en eau douce courante, chaude et froide.

12. En ce qui concerne les prescriptions pour l'infirmerie, tout navire embarquant 15 marins ou plus et affecté à un voyage d'une durée de plus de trois jours dispose d'une infirmerie distincte réservée à des fins exclusivement médicales. L'autorité compétente peut accorder des dérogations à cette disposition en ce qui concerne les navires affectés à la navigation côtière. Lors de l'approbation de l'infirmerie, l'autorité compétente doit s'assurer qu'elle est facile d'accès par tous les temps et que ses occupants sont confortablement logés et peuvent recevoir rapidement les soins nécessaires.

13. Des installations de blanchisserie convenablement situées et aménagées doivent être prévues.

14. A bord de tous les navires, les gens de mer doivent pouvoir avoir accès en dehors de

lande till besättningens och fartygets storlek där sjöpersonalen kan uppehålla sig under sin fritid.

15. Alla fartyg skall vara försedda med separat eller gemensamt kontor för däck- och maskinavdelningarna, men den behöriga myndigheten får undanta fartyg under 3 000 bruttoton från detta krav efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

16. Fartyg som reguljärt anlöper hamnar som plågas av mygg skall vara försedda med lämplig utrustning enligt den behöriga myndighetens bestämmelser.

17. Lämpliga rekreationsmöjligheter och trivsselförmåner som anpassats för att uppfylla de speciella behoven för sjöpersonal som måste bo och arbeta ombord skall tillhandahållas för att användas av all sjöpersonal, med beaktande av regel 4.3 och tillhörande kodbestämmelser om skydd för hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor.

18. Den behöriga myndigheten skall kräva att inspektioner görs med täta intervall ombord på fartyg, av eller på uppdrag av befälhavaren, för att säkerställa att bostäderna hålls rena, rimligt beboeliga och i gott skick. Resultaten av inspektionerna skall protokollföras och hållas tillgängliga för granskning.

19. På fartyg där det är nödvändigt att utan diskriminering ta hänsyn till intressen hos sjöpersonal som har olika och särskiljande religiösa och sociala sedvänjor, får den behöriga myndigheten efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer tillåta en rimlig grad av avvikelser från denna standard, under förutsättning att sådana avvikelser inte resulterar i att bekvämligheterna totalt sett blir mindre fördelaktiga än de skulle vara om standarden följdes.

20. Varje medlemsstat får, efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer och när det är rimligt med hänsyn till far-

leurs heures de service à un ou plusieurs emplacements sur un pont découvert; cet espace doit avoir une superficie suffisante, compte tenu des dimensions du navire et du nombre de gens de mer à bord.

15. Tous les navires doivent disposer de bureaux séparés ou d'un bureau commun au navire pour le service du pont et pour celui des machines; l'autorité compétente peut exempter de cette obligation les navires d'une jauge brute inférieure à 3 000 après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

16. Les navires touchant régulièrement des ports infestés de moustiques doivent être équipés en conséquence selon les prescriptions de l'autorité compétente.

17. Des installations, commodités et services de loisirs appropriés, adaptés aux besoins particuliers des gens de mer qui doivent vivre et travailler à bord des navires, sont mis à la disposition de tous les gens de mer à bord, en tenant compte des dispositions de la règle 4.3 et des dispositions correspondantes du code qui ont trait à la protection de la santé et de la sécurité et à la prévention des accidents.

18. L'autorité compétente doit exiger que des inspections fréquentes soient menées à bord des navires par le capitaine ou sous son autorité, de façon à ce que le logement des gens de mer soit maintenu en bon état d'entretien et de propreté et offre des conditions d'habitabilité décentes. Les résultats de chaque inspection sont consignés par écrit et sont disponibles pour consultation.

19. Dans le cas des navires où il y a lieu de tenir compte, sans qu'il en résulte de discrimination, des intérêts des gens de mer ayant des pratiques religieuses et sociales différentes et distinctes, l'autorité compétente peut, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, autoriser des dérogations, appliquées équitablement, aux dispositions de la présente norme, à condition qu'il n'en résulte pas une situation qui, dans l'ensemble, serait moins favorable que celle qui aurait découlé de l'application de ladite norme.

20. Tout Membre peut, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, exempter des prescriptions

tygets storlek och antalet personer ombord, undanta fartyg under 200 bruttoton från kraven i följande föreskrifter i denna standard:

- a) punkterna 7 b), 11 d) och 13, och
- b) punkt 9 f) och 9 h-l, endast med avseende på golvyta.

21. Undantag från kraven i denna standard får medges endast när standarden uttryckligt tillåter det, och bara i särskilda fall när sådana undantag klart kan motiveras på starka grunder och med hänsyn till att sjöpersonalens hälsa och säkerhet skyddas.

des dispositions de la présente norme énumérées ci-dessous les navires d'une jauge brute inférieure à 200 lorsque cela est raisonnable, en tenant compte de la taille du navire et du nombre de personnes à bord:

- a) paragraphes 7 b), 11 d) et 13;
- b) paragraphe 9 f) et h) à l), uniquement en ce qui concerne la superficie.

21. Des dérogations aux prescriptions de la présente norme ne seront possibles que dans les cas expressément prévus dans ladite norme et seulement dans des circonstances particulières où des motifs solides peuvent être invoqués pour les justifier et sous réserve de protéger la santé et la sécurité des gens de mer.

Anvisning B3.1 — Bostad och rekreationsmöjligheter

Principe directeur B3.1 — Logement et loisirs

Anvisning B3.1.1 — Utförande och konstruktion

Principe directeur B3.1.1 — Conception et construction

1. Skott mot utsida i sovrum och mässar bör vara tillräckligt isolerade. Alla maskinkappor och alla avgränsningsskott för köksutrymmen och andra områden där det alstras värme bör vara tillräckligt isolerade när det finns risk för värmeöverföring till angränsande bostadsutrymmen eller korridorer. Åtgärder bör också vidtas till skydd mot värmeöverföring från ångrör och/eller hetvattenrör.

1. Les cloisons extérieures des cabines et des réfectoires devraient assurer une isolation adéquate. Les encaissements des machines, ainsi que les cloisons qui limitent les cuisines ou les autres locaux dégageant de la chaleur, devraient être convenablement calorifugés lorsque cette chaleur pourrait incommoder dans les logements et les coursives adjacents. Des dispositions devraient également être prises pour assurer une protection contre les effets de la chaleur dégagée par les canalisations de vapeur ou d'eau chaude, ou les deux.

2. Sovrum, mässar, rekreationsutrymmen och korridorer i bostadsutrymmen bör vara tillräckligt isolerade för att förhindra kondensbildning och överhettning.

2. Les cabines, les réfectoires, les salles de récréation et les coursives situées à l'intérieur du logement de l'équipage devraient être convenablement isolés de façon à éviter toute condensation ou toute chaleur excessive.

3. Skott och tak bör vara av material som är lätt att hålla rent. Ingen konstruktionsform bör användas som erbjuder fäste för skadedjur eller ohyra.

3. Les cloisons et les plafonds devraient être faits d'un matériau dont la surface puisse aisément être maintenue en état de propreté. Il faudrait éviter tout type de construction susceptible d'abriter de la vermine.

4. Skott och tak i sovrum och mässar bör vara lätta att hålla rena och ha ljusa färger med slitstark, giftfri ytbehandling.

4. Les cloisons et plafonds des cabines et réfectoires devraient pouvoir être maintenus aisément en état de propreté et devraient être d'une couleur claire, résistante et non toxique.

5. Durkar i alla utrymmen för sjöpersonal bör vara av godkänt material och konstruktion och bör ha en halkskyddande och fuktbeständig yta som är lätt att hålla ren.

6. Om durkbeläggning är tillverkad av kompositmaterial, bör sidoskarvarna vara profilerade för att undvika sprickbildning.

5. Les matériaux et le mode de construction des revêtements de pont dans tout local affecté au logement des gens de mer devraient être approuvés; ces revêtements devraient être antidérapants et imperméables à l'humidité, et leur maintien en état de propreté devrait être aisé.

6. Lorsque les revêtements de pont sont en matière composite, le raccordement avec les parois devrait être profilé de manière à éviter les fentes.

Anvisning B3.1.2 — Ventilation

1. Ventilationssystemet för sovrum och mässar bör vara styrt så att en tillfredsställande luftkvalitet kan upprätthållas och att luftväxlingen blir tillräcklig under alla väder- och klimatförhållanden.

2. Luftkonditioneringssystem, centrala eller individuella, bör vara konstruerade för att

a) hålla en tillfredsställande lufttemperatur och relativ luftfuktighet jämfört med uteluften, säkra tillräcklig luftväxling i alla luftkonditionerade utrymmen, beakta de speciella förhållanden som råder vid drift till sjöss och inte alstra mera buller och vibrationer än nödvändigt, och

b) underlätta en enkel rengöring och desinfektion för att hindra eller bekämpa smittspridning.

3. Kraft till att driva luftkonditionering och andra ventilationsanläggningar enligt krav i föregående punkter i denna anvisning bör alltid finnas tillgänglig när sjöpersonal bor eller arbetar ombord och när omständigheterna så kräver. Reservkraft behövs inte för detta.

Anvisning B3.1.3 — Uppvärmning

1. Värmeanläggningen för sjöpersonalens bostäder bör alltid vara i drift när sjöpersonalen bor eller arbetar ombord och omständig-

Principe directeur B3.1.2 — Ventilation

1. Le système de ventilation des cabines et des réfectoires devrait être réglable de façon à maintenir l'air dans des conditions satisfaisantes et à en assurer une circulation suffisante par tous les temps et sous tous les climats.

2. Les systèmes de climatisation, qu'ils soient de type individuel ou central, devraient être conçus de façon:

a) à maintenir l'atmosphère à une température et à un degré d'humidité relative satisfaisants par rapport aux conditions atmosphériques extérieures, à assurer un renouvellement d'air suffisant dans tous les locaux climatisés, à tenir compte des caractéristiques particulières de l'exploitation en mer et à ne pas produire de vibrations ou de bruits excessifs;

b) à faciliter l'entretien et la désinfection afin de prévenir ou contrôler la propagation des maladies.

3. La force motrice nécessaire pour faire fonctionner le système de climatisation et les autres systèmes de ventilation prévus aux paragraphes ci-dessus du présent principe directeur devrait être disponible pendant tout le temps où les gens de mer habitent ou travaillent à bord et quand les circonstances l'exigent. Toutefois, il n'est pas nécessaire d'utiliser à cette fin une source d'énergie de secours.

Principe directeur B3.1.3 — Chauffage

1. L'installation de chauffage du logement des gens de mer devrait fonctionner pendant tout le temps où les gens de mer habitent ou

heterna kräver att den används.

2. I alla fartyg där värmeanläggning behövs bör uppvärmningen ske med varmvatten, varmluft, elektricitet, ånga eller motsvarande. Emellertid bör ånga som medium för värmeöverföring inte användas i bostadsområdet. Värmeanläggningen bör kunna hålla temperaturen i sjöpersonalens bostäder på en tillfredställande nivå under normala väder- och klimatförhållanden som kan förväntas uppträda i de fartområden där fartyget sysselsätts. Den behöriga myndigheten bör föreskriva vilken standard som skall gälla.

3. Radiatorer och andra uppvärmningsapparater bör vara placerade och om nödvändigt avskärmade på ett sådant sätt att risk för brand, fara eller obehag för de boende undviks.

Anvisning B3.1.4 Belysning

1. Elektrisk belysning bör finnas i sjöpersonalens bostäder på alla fartyg. Om det inte finns två av varandra oberoende strömförsörjningskällor till belysningen, bör det finnas extra belysning i form av ändamålsenliga lampor eller anläggning för nödbelysning.

2. I sovrum bör en elektrisk läslampa vara installerad vid kojplatsens huvudända.

3. Den behöriga myndigheten bör föreskriva lämpliga normer för naturlig och artificiell belysning.

Anvisning B3.1.5 — Sovrum

1. Det bör finnas tillräckliga kojplatser ombord för att det skall bli så bekvämt som möjligt för sjöpersonalen och eventuellt medföljande partner.

2. Om det är rimligt och möjligt med hänsyn till fartygets storlek, verksamhet och utformning, bör sovrum vara planlagda för och utrustade med privat badrum, inklusive toa-

travallent à bord et quand les circonstances l'exigent.

2. A bord de tout navire où doit exister une installation de chauffage, celui-ci devrait être assuré par l'eau chaude, l'air chaud, l'électricité, la vapeur ou un moyen équivalent. Toutefois, dans la zone réservée au logement, la vapeur ne devrait pas être utilisée pour la transmission de la chaleur. L'installation de chauffage devrait être en mesure de maintenir dans le logement des gens de mer la température à un niveau satisfaisant dans les conditions normales de temps et de climat que le navire est susceptible de rencontrer en cours de navigation. L'autorité compétente devrait prescrire les conditions à réaliser.

3. Les radiateurs et autres appareils de chauffage devraient être placés et, si nécessaire, protégés de manière à éviter le risque d'incendie et à ne pas constituer une source de danger ou d'inconfort pour les occupants des locaux.

Principe directeur B3.1.4 — Eclairage

1. Tout navire devrait être pourvu d'une installation permettant d'éclairer à l'électricité le logement des gens de mer. S'il n'existe pas à bord deux sources indépendantes de production d'électricité, un éclairage supplémentaire de secours devrait être fourni au moyen de lampes ou d'appareils d'éclairage de modèle approprié.

2. Dans les cabines, une lampe de lecture électrique devrait être placée à la tête de chaque couchette.

3. Des normes appropriées d'éclairage naturel et artificiel devraient être établies par l'autorité compétente.

Principe directeur B3.1.5 — Cabines

1. Les couchettes devraient être aménagées de manière à assurer le plus grand confort possible au marin et au partenaire qui l'accompagne éventuellement.

2. Lorsque cela est raisonnable et réalisable, compte tenu des dimensions du navire, de l'activité à laquelle il est affecté et de son agencement, les cabines devraient être con-

lett, för att tillgodose rimlig komfort och god ordning.

3. Så långt möjligt bör sovrums för vaktgående sjöpersonal vara åtskilda och skilda från sovrums för dagarbetande sjöpersonal.

4. För sjöpersonal som tjänstgör som förmän, bör högst två personer dela sovrums.

5. Det bör övervägas om de bekvämligheter som nämns i standard A3.1 punkt 9 m bör utvidgas till att även gälla 2:e fartygsingenjör när detta är möjligt.

6. Golvyta som upptas av kojor och skåp, byråar och sittplatser bör inkluderas i måtten för föreskriven golvyta. Små eller oregelbundna golvytor som inte bidrar till golvyta där man kan röra sig fritt, och som inte kan användas till möblering, bör uteslutas.

7. Kojor bör inte vara placerade mer än två i höjd, och om de placeras längs fartygssidan bör inte våningskojor användas när en sidolanterna befinner sig ovanför en koj.

8. Den undre kogen i en våningskoj bör inte vara placerad lägre än 30 centimeter ovanför golvytan; den övre kogen bör vara placerad ungefär halvvägs mellan den undre kojens botten och den undre sidan av takets spant.

9. Sovplatsens ram och dess slingerbräda, om sådan finns, bör vara av godkänt material, som är hårt, slätt och inte kan förväntas korrodera eller bli tillhåll för ohyra.

10. Är ramen tillverkad av rör, bör dessa vara fullständigt tillslutna och inte vara försedda med perforering, genom vilken ohyra kan komma in.

11. Varje koj bör vara försedd med en bekväm madrass med stoppad botten eller en kombinerad stoppad madrass och en fjädrande botten eller resår-madrass. Materialet till

ques et équipées avec un cabinet de toilette comportant des toilettes, afin d'assurer un confort raisonnable à leurs occupants et d'en faciliter la bonne tenue.

3. Pour autant que cela est réalisable, les cabines devraient être réparties de façon à séparer les quarts et à éviter que des personnes qui travaillent le jour et des personnes assurant les quarts ne partagent une même cabine.

4. Les membres du personnel de maistrance ne devraient pas être logés plus de deux par cabine.

5. Pour autant que cela est réalisable, il faudrait envisager de faire bénéficier le second mécanicien de la disposition figurant au paragraphe 9 m) de la norme A3.1.5.

6. L'espace occupé par les couchettes, les armoires, les commodes et les sièges devrait être compris dans le calcul de la superficie. Les espaces exigus ou de forme irrégulière qui n'augmentent pas effectivement l'espace disponible pour circuler et qui ne peuvent être utilisés pour y placer des meubles ne devraient pas être compris dans ce calcul.

7. La superposition de plus de deux couchettes devrait être interdite. Dans le cas où des couchettes sont placées le long de la muraille du navire, il devrait être interdit de superposer des couchettes à l'endroit où un hublot est situé au-dessus d'une couchette.

8. Lorsque des couchettes sont superposées, la couchette inférieure ne devrait pas être placée à moins de 30 centimètres du plancher; la couchette supérieure devrait être disposée à mi-hauteur environ entre le fond de la couchette inférieure et le dessous des barrots de plafond.

9. Le cadre d'une couchette et, le cas échéant, la planche de roulis devraient être d'un matériau approuvé, dur, lisse et non susceptible de se corroder ou d'abriter de la vermine.

10. Les cadres tubulaires éventuellement utilisés pour la construction des couchettes devraient être totalement fermés et ne pas comporter de perforations qui pourraient offrir un accès à la vermine.

11. Chaque couchette devrait être pourvue d'un matelas confortable avec sommier ou d'un matelas-sommier combiné. Le matelas et son rembourrage devraient être d'une mati-

madrasser och stoppning bör vara godkänt. Stoppning av material som kan bli tillhåll för ohyra bör inte användas.

12. Är en koj placerad över en annan koj bör en dammtät botten finnas under överkojens madrass eller fjäderbotten.

13. Möbler bör vara av slätt och hårt material som inte kan förväntas slå sig eller korrodera.

14. Sovrum bör vara försedda med gardiner eller liknande framför fönster.

15. Sovrum bör vara försedda med en spegel, badrumsskåp för toalettartiklar, en bokhylla och ett tillräckligt antal klädkrokar.

ère approuvée. Il ne faudrait pas utiliser pour le rembourrage des matelas une matière de nature à abriter de la vermine.

12. Lorsque des couchettes sont superposées, un fond imperméable à la poussière devrait être fixé en dessous du sommier à ressorts de la couchette supérieure.

13. Le mobilier devrait être construit en un matériau lisse et dur, non susceptible de se déformer ou de se corroder.

14. Les hublots des cabines devraient être garnis de rideaux ou d'un équivalent.

15. Chaque cabine devrait être pourvue d'un miroir, de petits placards pour les articles de toilette, d'une étagère à livres et d'un nombre suffisant de patères.

Anvisning B3.1.6 — Mässar

1. Mässar kan vara gemensamma eller separata. Beslut om detta bör tas efter samråd med representanter för redare och sjöpersonal och efter godkännande av den behöriga myndigheten. Hänsyn bör tas till faktorer som fartygets storlek och sjöpersonalens specifika kulturella, religiösa och sociala behov.

2. När sjöpersonalen skall ha separata mässar bör det finnas mässar för

- a) befälhavare och befäl, och
- b) förmän och övrig sjöpersonal.

3. På fartyg som inte är passagerarfartyg bör golvytan i mässar för sjöpersonalen vara minst 1,5 m² per person multiplicerat med det planerade antalet sittplatser.

4. På alla fartyg bör mässar vara försedda med bord och lämpliga sittplatser, fasta eller flyttbara, i tillräckligt antal för att kunna hysa det största antal personer som kan förväntas använda dem samtidigt.

5. När sjöpersonalen är ombord bör det alltid finnas

- a) ett kylskåp, som bör vara lämpligt placerat och ha tillräcklig kapacitet för det antal

Principe directeur B3.1.6 — Réfectoires

1. Les réfectoires peuvent être communs ou séparés. La décision en la matière devrait être prise après consultation des représentants des gens de mer et des armateurs et sous réserve de l'approbation de l'autorité compétente. Il faudrait tenir compte de facteurs tels que les dimensions du navire et les diverses caractéristiques culturelles, religieuses ou sociales des gens de mer.

2. Dans le cas où des réfectoires distincts doivent être installés pour les gens de mer, des réfectoires distincts devraient être prévus pour:

- a) le capitaine et les officiers;
- b) le personnel de maistrance et autres gens de mer.

3. A bord des navires autres que les navires à passagers, la superficie des réfectoires à l'usage des gens de mer ne devrait pas être inférieure à 1,5 mètre carré par place assise prévue.

4. A bord de tous les navires, les réfectoires devraient être pourvus de tables et de sièges appropriés, fixes ou amovibles, en nombre suffisant pour le plus grand nombre de gens de mer susceptibles de les utiliser en même temps.

5. Les installations suivantes devraient être utilisables à tout moment lorsque les gens de mer sont à bord:

- a) un réfrigérateur d'un accès commode et d'une capacité suffisante pour le nombre de

personer som använder mässen eller mässarna,

b) utrustning för varma drycker, och

c) utrustning för kylt vatten.

6. När tillgängliga pentryn inte kan nås från mässar, bör lämpliga skåp för förvaring av mässredskap samt lämpliga inrättningar för disk finnas att tillgå.

7. Den övre ytan på bord och sittplatser bör vara av fukttåligt material.

personnes utilisant le ou les réfectoires;

b) des installations permettant de disposer de boissons chaudes;

c) des installations de distribution d'eau fraîche.

6. Une installation convenable pour le lavage des ustensiles de table ainsi que des placards suffisants pour y ranger ces ustensiles devraient être prévus lorsque les offices qui peuvent exister ne sont pas directement accessibles des réfectoires.

7. Le dessus des tables et des sièges devrait être d'une matière résistant à l'humidité.

Anvisning B3.1.7 — Hygienutrymmen

1. Tvättställ och badkar bör vara tillräckligt stora och tillverkade av godkänt material med en slät yta som inte kan förväntas spricka, flagna eller korrodera.

2. Alla toaletter bör vara av godkänd typ med riklig spolning med vatten eller annat lämpligt spolmedium, exempelvis tryckluft, som alltid är i drift och kan regleras separat för varje toalett.

3. Hygienutrymmen som är avsedda för mer än en person bör uppfylla följande krav:

a) durkar bör vara av godkänt och slitstarkt material, fukttåliga och väl dränerade,

b) skott bör vara av stål eller annat godkänt material och bör vara vattentäta upp till minst 23 cm över durken,

c) bostäderna bör ha tillräcklig belysning, uppvärmning och ventilation,

d) toaletter bör vara bekvämt belägna i förhållande till sovrum och tvättrum, men avskilda från dessa, utan direkt ingång från sovrum eller från korridor mellan sovrum och toaletter till vilka det inte finns någon ingång från annat håll; detta krav gäller dock inte toaletter beläget mellan två sovrum i vilka sammanlagt högst fyra personer är inhysta, och

Principe directeur B3.1.7 — Installations sanitaires

1. Les lavabos et les baignoires devraient être de dimensions suffisantes et d'un matériau approuvé, à surface lisse, non susceptible de se fissurer, de s'écailler ou de se corroder.

2. Toutes les toilettes devraient être d'un modèle approuvé et pourvues d'une chasse d'eau puissante ou d'un autre moyen d'évacuation adéquat, tel qu'un système d'aspiration, en état constant de fonctionnement et à commande individuelle.

3. Les installations sanitaires destinées à être utilisées par plusieurs personnes devraient être conformes à ce qui suit:

a) les revêtements de sol devraient être d'un matériau durable approuvé, imperméable à l'humidité; ils devraient être pourvus d'un système efficace d'écoulement des eaux;

b) les parois devraient être en acier ou en tout autre matériau approuvé et être étanches sur une hauteur d'au moins 23 centimètres à partir du plancher;

c) les locaux devraient être suffisamment éclairés, chauffés et aérés;

d) les toilettes devraient être situées en un endroit aisément accessible des cabines et des points d'eau affectés aux soins de propreté, mais elles devraient en être séparées; elles ne devraient pas donner directement sur les cabines ni sur un passage qui constituerait seulement un accès entre cabines et toilettes; toutefois, cette dernière disposition ne devrait pas s'appliquer aux toilettes situées entre deux cabines dont le nombre total d'occu-

e) om det finns mer än en toalett i en avdelning bör de vara tillräckligt avskärmade från varandra för att garantera ostördhet.

4. I tvättinrättningar för sjöpersonal bör bland annat finnas:

a) tvättmaskiner,
b) torktumlare eller tillräckligt uppvärmda och ventilerade torkrum, och

c) strykjärn och strykbord eller motsvarande.

pants ne dépasse pas quatre;

e) lorsque plusieurs toilettes sont installées dans un même local, elles devraient être suffisamment encloses pour assurer l'intimité.

4. Le matériel mis à la disposition des gens de mer pour la lessive devrait comprendre:

a) des machines à laver;
b) des machines à sécher le linge ou des locaux de séchage convenablement chauffés et ventilés;

c) des fers à repasser et des planches à repasser ou des appareils équivalents.

Anvisning B3.1.8 — Sjukvårdsutrymmen

1. Sjukvårdsutrymmet bör vara utformat på sådant sätt att det underlättar konsultationer och lämnande av medicinsk första hjälp och bidrar till att förhindra spridning av smittsamma sjukdomar.

2. Ingången, vårdplatserna, belysningen, ventilationen, uppvärmningen och vattenförsörjningen bör ha sådan utformning att patienternas bekvämlighet tillgodoses och deras behandling underlättas.

3. Den behöriga myndigheten bör föreskriva antalet erforderliga vårdplatser.

4. Hygienutrymmen bör finnas för att användas enbart av patienter som är intagna i sjukvårdsutrymmet, antingen som en del av detta eller i dess omedelbara närhet. Sådana hygienutrymmen bör omfatta minst en toalett, ett tvättställ och ett badkar eller en dusch.

Principe directeur B3.1.8 — Infirmerie

1. L'infirmerie devrait être conçue de manière à faciliter les consultations et l'administration des premiers soins ainsi qu'à contribuer à prévenir la propagation des maladies infectieuses.

2. L'entrée, les couchettes, l'éclairage, la ventilation, le chauffage et l'installation d'eau devraient être aménagés de manière à assurer le confort et à faciliter le traitement des occupants.

3. Le nombre de couchettes à installer dans l'infirmerie devrait être prescrit par l'autorité compétente.

4. Les occupants de l'infirmerie devraient disposer, pour leur usage exclusif, d'installations sanitaires qui fassent partie de l'infirmerie elle-même ou soient situées à proximité immédiate de celle-ci. Ces installations sanitaires devraient comprendre au minimum des toilettes, un lavabo, une baignoire ou une douche.

Anvisning B3.1.9 — Andra utrymmen

1. När maskinavdelningens personal har separata utrymmen för klädbyte, bör dessa vara:

a) belägna utanför maskinrumsområdet men lätt åtkomliga från detta, och

b) försedda med personliga klädsåp och badkar och/eller dusch och tvättställ med rinnande varmt och kallt färskvatten.

Principe directeur B3.1.9 — Autres installations

1. Lorsque des installations séparées sont prévues pour permettre au personnel du service des machines de se changer, celles-ci devraient être:

a) situées à l'extérieur de la salle des machines, mais aisément accessibles de celle-ci;

b) équipées d'armoires individuelles, ainsi que de baignoires ou de douches, ou des deux, et de lavabos, alimentés en eau douce courante, chaude et froide.

Anvisning B3.1.10 — Sängutrusning, mässredskap och diverse bestämmelser

1. Varje medlemsstat bör överväga att tillämpa följande principer:

a) redaren bör tillhandahålla rena sängkläder och mässredskap för sjöpersonalens bruk vid tjänstgöring ombord, och sjöpersonalen bör ansvara för att de återlämnas vid tidpunkter som befälhavaren anger och när tjänstgöringen ombord avslutas,

b) sängkläder bör vara av god kvalitet, och tallrikar, koppar och andra mässredskap bör vara av godkänt material och lätta att hålla rena, och

c) redaren bör tillhandahålla all sjöpersonal, handdukar, tvål och toalettpapper.

Anvisning B3.1.11 — Rekreationsmöjligheter, post och besök ombord

1. Rekreationsmöjligheter och tjänster bör tas upp till granskning ofta för att säkerställa att de är lämpliga med hänsyn till förändringar i sjöpersonalens behov beroende på teknisk, operativ och annan utveckling inom sjöfartsnäringsen.

2. Möbler och inventarier i rekreationsutrymmen bör minst bestå av en bokhylla och möjligheter till läsning, skrivning och, om möjligt, spel.

3. När rekreationsmöjligheter planeras, bör den behöriga myndigheten överväga att inrätta en servering/samlingslokal.

4. Det bör också övervägas att om möjligt utan kostnad för sjöpersonalen inrätta följande:

- a) rökrum,
- b) TV-tittande och mottagning av radiosändningar,
- c) filmförevisning med tillräckligt urval för hela resans varaktighet och, vid behov, utbyte med rimliga intervall,

Principe directeur B3.1.10 — Articles de literie, ustensiles de table et articles divers

1. Tout Membre devrait envisager d'appliquer les principes suivants:

a) des articles de literie et des ustensiles de table en bon état de propreté devraient être fournis par l'armateur à tous les gens de mer, qui les utiliseront à bord pendant qu'ils seront au service du navire et qui, aux dates spécifiées par le capitaine et lorsqu'ils cesseront d'être au service du navire, devront les rendre;

b) la literie devrait être de bonne qualité. Les assiettes, les gobelets et autres ustensiles de table devraient être d'une matière approuvée et se prêtant à un nettoyage facile;

c) des serviettes de toilette, du savon et du papier hygiénique devraient être fournis par l'armateur à tous les gens de mer.

Principe directeur B3.1.11 — Installations de loisirs et dispositions concernant le courrier et les visites à bord des navires

1. Il faudrait réexaminer fréquemment les installations et services de loisirs afin d'assurer qu'ils soient adaptés aux besoins des gens de mer, compte tenu de l'évolution de la technique et des conditions d'exploitation et de toute autre nouveauté dans le secteur des transports maritimes.

2. Les installations de loisirs devraient au minimum être équipées d'une bibliothèque et des moyens nécessaires pour lire et pour écrire et, si possible, de jeu.

3. Lors de l'établissement des plans concernant les installations de loisirs, l'autorité compétente devrait envisager l'installation d'une cantine.

4. Lorsque cela est réalisable, il faudrait aussi envisager de fournir gratuitement aux gens de mer:

- a) un fumoir;
- b) la possibilité de regarder la télévision et d'écouter la radio;
- c) la possibilité de regarder des films, dont le stock devrait être suffisant pour la durée du voyage et, le cas échéant, être renouvelé à des intervalles raisonnables;

d) sportutrustning, som motionsredskap, bords- och däckspel,

e) om möjligt, simbassäng,

f) ett bibliotek av facklitteratur och annan litteratur med tillräckligt urval för hela resans varaktighet och utbyte med rimliga intervall,

g) möjligheter till hantverk på fritiden,

h) elektronisk utrustning som radio, TV, videospelare, DVD/CD-spelare, persondator med programvara och kassettspelare med upp- och inspelningsfunktion,

i) där så är lämpligt, tillhandahållande av bar för sjöpersonalen, såvida detta inte strider mot nationella, religiösa eller sociala sedvänjor, och

j) rimlig tillgång till telekommunikationer mellan fartyg och land samt e-post och Internetuppkoppling när sådan finns tillgänglig, varvid eventuella användaravgifter bör vara rimliga.

5. Det bör eftersträvas att sjöpersonalens post befordras så tillförlitligt och snabbt som möjligt. Åtgärder bör också övervägas för att undvika att sjöpersonalen måste betala tilläggsporto när post måste eftersändas på grund av omständigheter som den inte råder över.

6. Om inte annat följer av nationella eller internationella lagar eller förordningar bör sjöpersonalen när det är rimligt och möjligt snabbt kunna få tillåtelse att ta emot sina partner, släktingar och vänner ombord som besökare när fartyget ligger i hamn. Besöken bör uppfylla eventuella säkerhetsbestämmelser.

7. Det bör övervägas om sjöpersonalen kan tillåtas ha sina partner med på enstaka resor när det är möjligt och rimligt. Dessa partner bör vara tillräckligt försäkrade mot olyckor och sjukdomar, och redaren bör ge personalen det stöd som behövs för att teckna sådan försäkring.

d) des articles de sport, y compris du matériel de culture physique, des jeux de table et des jeux de pont;

e) lorsque cela est approprié, des moyens de pratiquer la natation;

f) une bibliothèque contenant des ouvrages de caractère professionnel et autre, en quantité suffisante pour la durée du voyage, et dont le stock devrait être renouvelé à des intervalles raisonnables;

g) des moyens de réaliser des travaux d'artisanat pour se détendre;

h) des appareils électroniques tels que radios, télévisions, magnétoscopes, lecteurs de CD/DVD, ordinateurs, logiciels, magnétophones à cassettes;

i) s'il y a lieu, des bars pour les gens de mer, à moins que cela ne soit contraire aux habitudes nationales, religieuses ou sociales;

j) un accès raisonnable à des communications téléphoniques avec la terre ainsi qu'à des services de messagerie électronique et à Internet, s'il y a lieu, le cas échéant pour un tarif raisonnable.

5. Tout devrait être mis en uvre pour que le courrier des gens de mer soit acheminé dans les conditions les plus sûres et les plus rapides possible. Des efforts devraient aussi être envisagés pour éviter que les gens de mer n'aient à payer des frais supplémentaires lorsque le courrier leur est réexpédié par suite de circonstances indépendantes de leur volonté.

6. Des mesures devraient être envisagées pour garantir, sous réserve de la législation nationale ou internationale applicable, que, chaque fois que cela est possible et raisonnable, les gens de mer obtiennent rapidement l'autorisation de recevoir leur partenaire ou leurs parents et amis à bord de leur navire à titre de visiteurs quand celui-ci se trouve au port. Ces mesures devraient tenir compte des autorisations requises à des fins de sûreté.

7. La possibilité d'autoriser les gens de mer à être accompagnés de leur partenaire de temps à autre lors d'un voyage devrait être prise en considération, lorsque cela est possible et raisonnable. Les partenaires devraient être munis d'une assurance adéquate couvrant les risques d'accident et de maladie; l'armateur devrait accorder aux gens de mer tout

son concours pour contracter cette assurance.

Anvisning B3.1.12 — Förebyggande av buller och vibrationer

1. Bostäder och utrymmen för rekreation och förplägnad bör vara placerade så långt som möjligt från maskiner, styrmaskinrum, däcksvinschar och utrustning för ventilation, värme och luftkonditionering samt från andra bullrande maskiner och apparater.

2. Ljudisolering eller annat ljudabsorberande material bör användas vid byggnad och inredning av skott, tak och däck på bullriga platser och självstängande ljudisolerade dörrar i maskinutrymmen.

3. Maskinrum och andra maskinutrymmen bör om möjligt vara försedda med centraliserade ljudisolerade kontrollrum för maskinpersonalen. Arbetsområden, som maskinverkstaden, bör så långt möjligt vara isolerade från det allmänna maskinrumsbullret, och man bör sträva efter att minska bullret när maskinerna är i gång.

4. Gränser för bullernivåer i arbets- och bostadsutrymmen bör överensstämja med ILO:s internationella anvisningar om exponeringsnivåer, som de som finns i ILO code of practice under titeln Ambient factors in the workplace 2001 och, där så är tillämpligt, den speciella skyddsstandard som Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) rekommenderar, och med eventuella ändrings- och tilläggsdokument för acceptabla bullernivåer på fartyg. Exemplar av tillämpliga instrument på engelska eller på fartygets arbetspråk bör medföras ombord och finnas tillgängliga för sjöpersonalen.

5. Inga bostäder eller rekreations- eller förplägnadsutrymmen bör vara utsatta för onö-

Principe directeur B3.1.12 — Prévention du bruit et des vibrations

1. Les installations pour le logement, les loisirs et le service de table devraient être situées aussi loin que possible des machines, du compartiment de l'appareil à gouverner, des treuils du pont, des installations de ventilation, de chauffage et de climatisation, ainsi que des autres machines et appareils bruyants.

2. Des matériaux insonorisants ou d'autres matériaux adaptés absorbant le bruit devraient être utilisés pour la construction et la finition des parois, des plafonds et des ponts à l'intérieur des espaces bruyants, ainsi que des portes automatiques pro-pres à assurer une isolation phonique des locaux abritant des machines.

3. La salle des machines et les autres locaux abritant des machines devraient être dotés, lorsque cela est réalisable, de postes centraux de commande insonorisés à l'usage du personnel de la salle des machines. Les postes de travail tels que l'atelier devraient être isolés, dans la mesure du possible, pour éviter le bruit général de la salle des machines, et des mesures devraient être prises pour réduire le bruit du fonctionnement des machines.

4. Les niveaux de bruit autorisés dans les postes de travail et les locaux d'habitation devraient être conformes aux directives internationales de l'OIT relatives aux niveaux d'exposition, y compris celles figurant dans le recueil de directives pratiques du BIT intitulé Les facteurs ambiants sur le lieu de travail, 2001, et, le cas échéant, aux normes de protection particulières recommandées par l'Organisation maritime internationale, ainsi qu'à tout texte modificatif ou complémentaire ultérieur relatif aux niveaux de bruit acceptables à bord des navires. Un exemplaire des instruments applicables, en anglais ou dans la langue de travail du navire, devrait être conservé à bord et être à la disposition des gens de mer.

5. Le logement, les lieux de loisirs et le service de table ne devraient pas être exposés à

digt starka vibrationer.

des vibrations excessives.

Regel 3.2 — Mat och förplägnad

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal har tillgång till mat och dricksvatten av god kvalitet som serveras under kontrollerade hygieniska förhållanden

1. Varje medlemsstat skall se till att fartyg som för dess flagg medför och serverar mat och dricksvatten av lämplig kvalitet, näringsvärde och kvantitet som är tillräcklig för fartygets behov och är anpassad till olika kulturella och religiösa bakgrunder.

2. Sjöpersonalen ombord skall ha fri kost under sin tjänstgöringsperiod.

3. Sjöpersonal som är anställd som fartygs-kockar med ansvar för matlagning skall vara utbildade och kvalificerade för sin befattning ombord på fartyg.

Standard A3.2 — Mat och förplägnad

1. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar för att fastställa miniminormer för kvantitet och kvalitet på mat och dricksvatten samt normer för måltider som tillhandahålls sjöpersonal ombord på fartyg som för dess flagg, och skall åtaga sig att bedriva utbildning för att främja medvetenhet om och genomförande av de normer som avses i denna punkt.

2. Varje medlemsstat skall se till att fartyg som för dess flagg uppfyller följande miniminormer:

a) förråd av mat och dricksvatten skall ha lämplig kvantitet, näringsvärde, kvalitet och variation med hänsyn till besättningens storlek, religiösa och kulturella kostvanor samt resans art och varaktighet,

b) ekonomiavdelningen skall vara organise-

Règle 3.2 — Alimentation et service de table

Objet: assurer aux gens de mer une alimentation de bonne qualité, y compris l'eau potable, servie dans des conditions d'hygiène réglementées

1. Tout Membre doit veiller à ce que les navires qui battent son pavillon transportent à bord et fournissent de la nourriture et de l'eau potable d'une qualité appropriée, dont la valeur nutritionnelle et la quantité répondent aux besoins des personnes à bord, en tenant compte de leurs appartenances culturelles et religieuses différentes.

2. Les gens de mer à bord d'un navire sont nourris gratuitement jusqu'à la fin de leur engagement.

3. Les gens de mer employés comme cuisiniers de navire chargés de la préparation des repas doivent posséder la formation et les qualifications requises pour ce poste.

Norme A3.2 — Alimentation et service de table

1. Tout Membre doit adopter une législation ou d'autres mesures visant à garantir des normes minimales en ce qui concerne la quantité et la qualité de l'alimentation et de l'eau potable ainsi que des normes relatives au service de table pour les repas servis aux gens de mer à bord des navires qui battent son pavillon et doit, par des activités éducatives, faire connaître les normes visées au présent paragraphe et en promouvoir l'application.

2. Tout Membre veille à ce que les navires qui battent son pavillon observent les normes minimales suivantes:

a) un approvisionnement suffisant en vivres et en eau potable, d'une valeur nutritive, d'une qualité et d'une variété satisfaisantes, compte tenu du nombre de gens de mer à bord, de leur religion et de leurs habitudes culturelles en matière alimentaire ainsi que de la durée et de la nature du voyage;

b) un aménagement et un équipement du

rad och utrustad så att sjöpersonalen kan få tillräckliga, varierade och näringsriktiga mål, tillagade och serverade under hygieniska förhållanden, och

c) ekonomipersonalen skall vara väl utbildad eller instruerad för sina befattningar.

3. Redare skall se till att personer som är anställda som fartygskockar är utbildade, kvalificerade och befunnits kompetenta för sin befattning enligt den berörda medlemsstatens lagar och andra författningar.

4. De krav som ställs i punkt 3 i denna standard skall innefatta en genomgången utbildning som är godkänd eller erkänd av den behöriga myndigheten och omfattar praktisk matlagning, livsmedels- och personlig hygien, förvaring av livsmedel, lagerkontroll, miljöskydd och hälsa och säkerhet vid servering av mat.

5. För fartyg som framförs med en föreskriven besättning om mindre än tio och som den behöriga myndigheten utifrån besättningsstorleken eller verksamhetsområdet inte kan ålägga att ha en fullt kvalificerad kock ombord, gäller att alla som hanterar livsmedel i köket skall vara utbildade eller instruerade på områden som innefattar livsmedels- och personlig hygien och handhavande och förvaring av livsmedel ombord på fartyg.

6. I yttersta nödfall kan den behöriga myndigheten medge dispens från gällande krav och tillåta en inte helt kvalificerad kock att tjänstgöra på ett visst fartyg under en begränsad tid, till nästa lämpliga anlösningshamn eller under högst en månad, under förutsättning att den person dispensen avser är utbildad eller instruerad inom områden som innefattar livsmedel och personlig hygien samt handhavande och förvaring av livsmedel ombord på fartyg.

7. I överensstämmelse med förfarandena för fortlöpande uppfyllelse med hänvisning till kapitel 5 skall den behöriga myndigheten kräva att täta, dokumenterade inspektioner utförs ombord på fartyget, av eller under tillsyn av befälhavaren, med avseende på:

service de cuisine et de table qui permettent de fournir aux gens de mer des repas convenables, variés et nutritifs, préparés et servis dans des conditions d'hygiène satisfaisantes;

c) un personnel de cuisine et de table convenablement formé ou ayant reçu l'instruction nécessaire.

3. Les armateurs veillent à ce que les gens de mer engagés comme cuisinier de navire soient formés, qualifiés et reconnus compétents pour le poste conformément aux dispositions de la législation du Membre concerné.

4. Les prescriptions visées au paragraphe 3 de la présente norme incluent la nécessité de suivre avec succès un cours de formation agréé ou reconnu par l'autorité compétente, portant sur l'aptitude pratique à faire la cuisine, l'hygiène personnelle et l'hygiène alimentaire, le stockage des vivres, la gestion des stocks, et la protection de l'environnement et la santé et la sécurité dans le service de cuisine et de table.

5. A bord des navires opérant avec un effectif prescrit de moins de dix personnes qui, en raison de la taille de l'équipage ou du mode d'exploitation, peuvent ne pas être tenus par l'autorité compétente d'avoir à bord un cuisinier pleinement qualifié, quiconque prépare la nourriture dans la cuisine doit avoir reçu une formation ou une instruction dans des domaines incluant l'hygiène alimentaire et personnelle ainsi que la manipulation et le stockage des aliments à bord.

6. Dans des circonstances d'extrême nécessité, l'autorité compétente peut délivrer une dispense autorisant un cuisinier qui n'est pas pleinement qualifié à servir sur un navire donné et pour une période déterminée, jusqu'au port d'escale approprié suivant ou pour une période ne dépassant pas un mois, à condition que la personne à qui la dispense est accordée ait reçu une formation ou une instruction dans des domaines incluant l'hygiène alimentaire et personnelle ainsi que la manipulation et le stockage des aliments à bord.

7. Conformément aux procédures prévues au titre 5 en matière de conformité continue des dispositions, l'autorité compétente exige que des inspections documentées fréquentes soient menées à bord des navires, par le capitaine ou sous son autorité, dans les do-

- a) förråd av livsmedel och dricksvatten,
- b) alla utrymmen och all utrustning för förvaring och hantering av livsmedel och dricksvatten, och
- c) köksutrustning och annan utrustning för tillagning och servering av måltider.

8. Ingen sjöpersonal som inte fyllt 18 år får vara anställd, sysselsatt eller arbeta som fartygskock.

Anvisning B3.2 — Mat och förplägnad

Anvisning B3.2.1 — Inspektion, utbildning, forskning och publicering

1. Den behöriga myndigheten bör i samarbete med andra relevanta instanser och organisationer samla in aktuell information om näringslära och metoder för inköp, förvaring, konservering, beredning och servering av livsmedel med särskild hänsyn till kraven på förplägnad ombord på fartyg. Informationen bör, gratis eller till en rimlig kostnad, ställas till förfogande för tillverkare och handel i sektorerna för proviantering och utrustning, befälhavare, intendentur och kockar, och för berörda redar- och sjöfolksorganisationer. Lämpliga publikationsformer, som handböcker, broschyrer, affischer, planscher eller annonser i facktidningar bör användas för detta ändamål.

2. Den behöriga myndigheten bör utfärda rekommendationer om hur man undviker svinn av livsmedel, håller en god hygienisk standard och skapar smidigast möjliga arbetsordning.

3. Den behöriga myndigheten bör samarbeta med relevanta instanser och organisationer för att utarbeta utbildnings- och informationsmaterial att användas ombord om god livsmedelsförsörjning och förplägnadstjänster

maines suivants:

- a) l'approvisionnement en vivres et en eau potable;
- b) tous locaux et équipements utilisés pour le stockage et la manipulation des vivres et de l'eau potable;
- c) la cuisine et toute autre installation utilisée pour la préparation et le service des repas.

8. Aucun marin de moins de 18 ans ne doit être employé ou engagé ou travailler comme cuisinier de navire.

Principe directeur B3.2 — Alimentation et service de table

Principe directeur B3.2.1 — Inspection, éducation, recherche et publication

1. En coopération avec d'autres agences et organisations compétentes, l'auto-rité compétente devrait recueillir des informations à jour sur la nutrition et sur les méthodes d'achat, de stockage et de conservation des vivres, ainsi que sur la façon de préparer et de servir les repas, compte tenu des spécificités du service de table à bord d'un navire. Ces informations devraient être mises gratuitement ou à un coût raisonnable à la disposition des fabricants et des commerçants spécialisés dans la fourniture de vivres ou de matériel de cuisine et de table pour les navires, des capitaines, maîtres d'hôtel et cuisiniers de navire, et des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées. A cette fin, il faudrait utiliser des moyens appropriés de diffusion, tels que manuels, brochures, affiches, graphiques ou annonces dans des périodiques professionnels.

2. L'autorité compétente devrait faire des recommandations en vue d'éviter le gaspillage de vivres, de faciliter le maintien d'un niveau adéquat d'hygiène et d'assurer une organisation du travail optimale.

3. En coopération avec des agences et des organisations compétentes, l'autorité compétente devrait élaborer du matériel didactique et diffuser des informations à bord concernant les méthodes propres à assurer une ali-

på fartyg.

4. Den behöriga myndigheten bör ha ett nära samarbete med berörda redar- och sjöfolksorganisationer och med nationella eller lokala myndigheter som handlägger frågor om livsmedel och hälsa, och kan vid behov använda sig av sådana myndigheters tjänster.

mentation et un service de table satisfaisants.

4. L'autorité compétente devrait coopérer étroitement avec les organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées et avec les autorités nationales ou locales qui s'occupent des questions d'alimentation et de santé; elle pourra en cas de besoin recourir aux services de ces autorités.

Anvisning B3.2.2 — Fartygskockar

1. Sjöpersonal bör vara behöriga till tjänst som fartygskockar endast om de har:

a) tjänstgjort till sjöss under minst den tid som den behöriga myndigheten föreskriver och som kan variera med hänsyn till relevanta kvalifikationer eller erfarenhet,

b) avlagt examen som den behöriga myndigheten föreskrivit, eller avlagt en likvärdig examen vid en godkänd utbildning för kockar.

2. Den föreskrivna examen kan förrättas och certifikat utfärdas antingen direkt av den behöriga myndigheten eller, under dess tillsyn, vid en godkänd utbildning för kockar.

3. Den behöriga myndigheten bör i tillämpliga fall föreskriva att certifikat som fartygskock, utfärdat av annan medlemsstat som har ratificerat denna konvention eller 1946 års konvention (nr 69) om behörighetsbevis för skeppskockar eller av annat godkänt organ, skall erkännas.

Principe directeur B3.2.2 — Cuisiniers de navire

1. Ne devraient obtenir un certificat de capacité comme cuisinier de navire que les gens de mer qui remplissent les conditions suivantes:

a) avoir servi en mer pendant une période minimum fixée par l'autorité compétente et qui peut varier en fonction des qualifications ou de l'expérience pertinentes des intéressés;

b) avoir réussi l'examen prescrit par l'autorité compétente ou un examen équivalent à l'issue d'un cours de formation agréé pour les cuisiniers.

2. L'examen prescrit peut être organisé et le certificat délivré soit directement par l'autorité compétente, soit, sous le contrôle de celle-ci, par une école de cuisine agréée.

3. L'autorité compétente devrait prévoir la reconnaissance, le cas échéant, des certificats de capacité de cuisinier de navire délivrés par des Membres ayant ratifié la présente convention ou la convention (n° 69) sur le diplôme de capacité des cuisiniers de navire, 1946, ou par toute autre institution agréée.

Kapitel 4. Hälsa- och sjukvård, välfärd och social trygghet

Titre 4. Protection de la santé, soins médicaux, bien-être et protection en matière de sécurité sociale

Regel 4.1 — Sjukvård ombord och i land

Règle 4.1 — Soins médicaux à bord des navires et à terre

Syfte: Att skydda sjöpersonalens hälsa och tillförsäkra den snabb tillgång till sjukvård ombord och i land

Objet: protéger la santé des gens de mer et leur assurer un accès rapide à des soins médicaux à bord et à terre

1. Varje medlemsstat skall se till att all sjöpersonal på fartyg som för dess flagg omfattas

1. Tout Membre s'assure que tous les gens de mer qui travaillent sur des navires battant

tas av fullgoda hälsoskyddsåtgärder och har snabb tillgång till god sjukvård när de tjänstgör ombord.

2. Personalen skall i princip ha kostnadsfri tillgång till hälso- och sjukvård enligt punkt 1 i denna regel.

3. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonal ombord på fartyg inom dess territorium som behöver omedelbar sjukvård ges tillgång till medlemsstatens sjukvårdsresurser i land.

4. De krav på hälso- och sjukvård ombord som fastställs i koden innefattar standarder för åtgärder som syftar till att ge sjöpersonalen en hälso- och sjukvård som så långt möjligt är jämförbar med den vård som allmänt finns att tillgå för arbetstagare i land.

son pavillon sont couverts par des mesures appropriées pour la protection de leur santé et ont accès à des soins médicaux rapides et adéquats pendant la durée de leur service à bord.

2. La protection et les soins visés au paragraphe 1 de la présente règle sont en principe assurés gratuitement aux gens de mer.

3. Tout Membre s'assure que les gens de mer travaillant à bord de navires qui se trouvent sur son territoire ont accès à ses installations médicales à terre s'ils requièrent des soins médicaux immédiats.

4. Les dispositions énoncées dans le code concernant la protection de la santé et les soins médicaux à bord comportent des normes relatives à des mesures visant à assurer aux gens de mer une protection de la santé et des soins médicaux aussi comparables que possible à ceux dont bénéficient en général les travailleurs à terre.

Standard A4.1 — Sjukvård ombord och i land

1. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonal som arbetar ombord på ett fartyg som för dess flagg har tillgång till hälso- och sjukvård, inklusive grundläggande tandvård, som:

a) säkerställer att allmänna bestämmelser om hälso- och sjukvård i arbetet som rör deras tjänstgöring, samt särskilda bestämmelser som är specifika för fartygstjänsten, tillämpas på sjöpersonal,

b) säkerställer att sjöpersonalen ges hälso- och sjukvård som i största möjliga utsträckning är jämförbar med det skydd och den vård som vanligen finns att tillgå för arbetstagare i land, inklusive snabb tillgång till nödvändiga mediciner, medicinsk utrustning och resurser för diagnos och behandling, samt till medicinsk information och medicinska specialister,

c) tillförsäkrar sjöpersonal rätt att, där så är möjligt, utan dröjsmål söka en kvalificerad läkare eller tandläkare i hamnar som fartyget anlöper,

Norme A4.1 — Soins médicaux à bord des navires et à terre

1. Pour protéger la santé des gens de mer travaillant à bord d'un navire battant son pavillon et leur assurer des soins médicaux qui comprennent les soins dentaires essentiels, tout Membre s'assure que soient adoptées des mesures qui:

a) garantissent l'application aux gens de mer de toutes les dispositions générales relatives à la protection de la santé au travail et aux soins médicaux qui concernent leur service, ainsi que de toutes les dispositions spéciales spécifiques au travail à bord d'un navire;

b) garantissent aux gens de mer une protection de la santé et des soins médicaux aussi comparables que possible à ceux dont bénéficient en général les travailleurs à terre, y compris un accès rapide aux médicaments, au matériel médical et aux services de diagnostic et de traitement nécessaires, ainsi qu'à l'information et aux connaissances médicales;

c) accordent aux gens de mer le droit de consulter sans délai un médecin ou un dentiste qualifié dans les ports d'escale, lorsque cela est réalisable;

d) garantissent que, dans une mesure con-

d) säkerställer att sjöpersonal får kostnadsfri tillgång till hälso- och sjukvård medan den tjänstgör ombord eller i land i främmande hamn, i den mån detta är förenligt med medlemsstatens nationella lagstiftning och praxis, och

e) inte är begränsad till behandling av sjuk eller skadad sjöpersonal utan också omfattar förebyggande åtgärder som program för främjande av hälsa och utbildning i hälsofrågor.

2. Den behöriga myndigheten skall införa ett standardiserat rapportformulär att användas av befälhavaren och sjukvårdspersonal i land och ombord. Rapportformuläret och dess innehåll skall behandlas konfidentiellt och får inte användas för annat ändamål än att underlätta behandlingen av sjöpersonal.

3. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som fastställer krav på utrymmen och utrustning för sjukvård ombord samt utrustning och utbildning på fartyg som för dess flagg.

4. Nationella lagar och andra författningar skall minst föreskriva följande:

a) alla fartyg skall medföra ett fartygsapotek, medicinsk utrustning och en medicinsk handbok, vars innehåll skall föreskrivas och regelmässigt inspekteras av den behöriga myndigheten; de nationella kraven skall utformas med hänsyn till fartygstyp och antal personer ombord och till resans art, destination och varaktighet samt till relevanta nationella och internationella rekommenderade medicinska normer,

b) fartyg med minst 100 personer ombord som vanligen används i internationell sjöfart av mer än tre dygns varaktighet skall ha en kvalificerad läkare med ansvar för sjukvården; nationella lagar och andra författningar skall också föreskriva vilka andra fartyg som skall ha läkare, med beaktande av bland annat faktorer som resans varaktighet, art och omständigheter samt besättningens storlek,

c) fartyg som inte har läkare ombord skall ha antingen minst en person ur sjöpersonalen ombord som ansvarar för sjukvård och utdelning av läkemedel som en del av sina reguljära arbetsuppgifter, eller minst en person som

forme à la législation et à la pratique du Membre, les services de soins médicaux et de protection de la santé soient fournis sans frais pour eux-mêmes aux gens de mer à bord ou débarqués dans un port étranger;

e) ne se limitent pas au traitement des gens de mer malades ou blessés mais comprennent également des mesures de caractère préventif, notamment l'élaboration de programmes de promotion de la santé et d'éducation sanitaire.

2. L'autorité compétente adopte un modèle type de rapport médical à l'usage des capitaines et du personnel médical compétent à terre et à bord. Ce rapport a un caractère confidentiel et sert exclusivement à faciliter le traitement des gens de mer.

3. Tout Membre adopte une législation établissant, pour les soins médicaux et hospitaliers à bord des navires qui battent son pavillon, des prescriptions concernant les installations, les équipements et la formation.

4. La législation nationale exige au minimum le respect des prescriptions suivantes:

a) tout navire dispose d'une pharmacie de bord, de matériel médical et d'un guide médical, dont les spécifications sont prescrites par l'autorité compétente et qui sont inspectés régulièrement par elle. Les prescriptions nationales doivent tenir compte du type de navire, du nombre de personnes à bord, de la nature, de la destination et de la durée des voyages ainsi que des normes médicales recommandées sur le plan national et international;

b) tout navire ayant à son bord 100 personnes ou plus et effectuant normalement des voyages internationaux de plus de trois jours doit disposer d'un médecin qualifié chargé des soins médicaux. La législation nationale détermine également, compte tenu notamment de facteurs comme la durée, la nature et les conditions du voyage et le nombre des gens de mer, quels autres navires doivent disposer d'un médecin à bord;

c) les navires n'ayant pas de médecin à bord doivent compter au moins un marin chargé des soins médicaux et de l'administration des médicaments dans le cadre de ses fonctions normales ou un marin apte à ad-

är kompetent att tillhandahålla medicinsk första hjälp; personer med ansvar för sjukvård ombord som inte är läkare skall på ett nöjaktigt sätt ha genomgått sjukvårdsutbildning som uppfyller kraven i 1978 års internationella konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW), med ändringar; sjöpersonal som är utsedd att tillhandahålla medicinsk första hjälp skall på ett nöjaktigt sätt ha genomgått utbildning i medicinsk första hjälp som uppfyller kraven i STCW; nationella lagar och andra författningar skall fastställa vilken nivå som krävs på den godkända utbildningen, varvid hänsyn skall tas till bland annat resans varaktighet, art och omständigheter och besättningens storlek, och

d) den behöriga myndigheten skall enligt ett i förväg inrättat system se till att medicinsk rådgivning, inklusive specialistrådgivning, är tillgänglig dygnet runt via radio- eller satellitkommunikation med fartyg till sjöss; medicinsk rådgivning, inklusive vidarebefordran av medicinska meddelanden via radio eller satellit mellan ett fartyg och personer i land som ger råden skall vara tillgänglig avgiftsfritt för alla fartyg, oavsett vilken flagg de för.

Anvisning B4.1 — Sjukvård ombord och i land

Anvisning B4.1.1 — Tillhandahållande av sjukvård

1. När den behöriga myndigheten bestämmer vilken medicinsk kompetens som skall finnas ombord på fartyg som inte behöver medföra läkare, bör den kräva att:

a) fartyg som vanligen kan nå fram till kvalificerad sjukvård och sjukvårdsinrättningar inom åtta timmar bör ha minst en person ur sjöpersonalen med sådan godkänd utbildning i medicinsk första hjälp enligt kraven i STCW att personen kan vidta omedelbara, effektiva åtgärder i händelse av sådana olyckor eller sjukdomar som kan förväntas inträffa ombord på ett fartyg och kan använda sig av medicinsk rådgivning via radio- eller satellitkom-

ministrer les premiers secours. Les gens de mer chargés d'assurer les soins médicaux à bord et qui ne sont pas médecins doivent avoir suivi avec succès une formation aux soins médicaux qui soit conforme aux dispositions de la Convention internationale de 1978 sur les normes de formation des gens de mer, de délivrance des brevets et de veille, telle que modifiée (STCW). Les gens de mer chargés d'administrer les premiers secours doivent avoir suivi avec succès une formation aux premiers secours, conforme aux dispositions de la STCW. La législation nationale précise le niveau de formation exigé compte tenu notamment de facteurs comme la durée, la nature et les conditions des voyages, ainsi que le nombre de gens de mer à bord;

d) l'autorité compétente prend les mesures voulues pour que des consultations médicales par radio ou par satellite, y compris des conseils de spécialistes, soient possibles pour les navires en mer, à toute heure. Ces consultations médicales, y compris la transmission par radio ou par satellite de messages médicaux entre un navire et les personnes à terre donnant des conseils, sont assurées gratuitement à tous les navires, quel que soit leur pavillon.

Principe directeur B4.1 — Soins médicaux à bord des navires et à terre

Principe directeur B4.1.1 — Fourniture de soins médicaux

1. Pour les navires qui ne sont pas tenus de disposer d'un médecin à bord, l'autorité compétente, en déterminant le niveau de formation aux soins médicaux nécessaire, devrait exiger que:

a) les navires pouvant d'ordinaire avoir accès dans les huit heures à des soins médicaux qualifiés et à des équipements médicaux comptent au moins dans leur équipage un marin ayant reçu la formation agréée en soins médicaux de premiers secours requise par la STCW, qui lui permette de prendre immédiatement des mesures efficaces en cas d'accident ou de maladie susceptible de survenir à bord et de faire bon usage des conseils médi-

munikation, och

b) alla andra fartyg bör ha utsett minst en person ur sjöpersonalen med godkänd utbildning i sjukvård enligt kraven i STCW, inklusive praktisk utbildning och utbildning i livräddningsteknik som exempelvis intravenös behandling, så att berörda personer kan delta effektivt i samordnade program för medicinskt bistånd till fartyg till sjöss och ge de sjuka eller skadade vård av tillräcklig standard under den tid dessa kan förväntas vara kvar ombord.

2. Den utbildning som nämns i punkt 1 i denna anvisning bör baseras på innehållet i den senaste upplagan av International Medical Guide for Ships, Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods, Document for Guidance - An International Maritime Training Guide, det medicinska avsnittet i International Code of Signals och liknande nationella anvisningar.

3. De personer som avses i punkt 1 i denna anvisning och annan sjöpersonal som den behöriga myndigheten kan kräva det av, bör med cirka fem års intervall genomgå fortbildningskurser för att kunna upprätthålla och förbättra sina kunskaper och sina färdigheter och hålla sig à jour med utvecklingen.

4. Fartygsapoteket och dess innehåll, den medicinska utrustningen och den medicinska handbok som finns ombord bör hållas i gott skick och inspekteras med jämna intervall, som inte överstiger 12 månader, av ansvariga personer utsedda av den behöriga myndigheten, vilka bör se till att märkning, utgångsdatum och lagringsförhållanden för alla läkemedel samt bruksanvisningarna kontrolleras, och att all utrustning fungerar som den skall. Den behöriga myndigheten bör beakta internationella rekommendationer på området, bland annat den senaste upplagan av International Medical Guide for Ships och andra anvisningar som nämns i punkt 2 i denna anvisning, när den nationella medicinska handboken för bruk på fartyg godkänns eller ändras, och när innehållet i fartygsapoteket och den

caux transmis par radio ou par satellite;

b) tous les autres navires disposent d'au moins un marin ayant reçu la formation agréée en soins médicaux exigée par la STCW, comprenant une formation pratique et une formation à des techniques de soins d'urgence comme la thérapie intraveineuse, qui doit permettre aux intéressés de participer efficacement à des programmes coordonnés d'assistance médicale aux navires en mer et d'assurer aux malades et aux blessés un niveau de soins médicaux satisfaisant au cours de la période pendant laquelle ils sont susceptibles de rester à bord.

2. Les formations visées au paragraphe 1 du présent principe directeur devraient être fondées sur le contenu des éditions les plus récentes du Guide médical international de bord, du Guide des soins médicaux d'urgence à donner en cas d'accidents dus à des marchandises dangereuses, du Document destiné à servir de guide - Guide international de formation maritime, et de la partie médicale du Code international des signaux ainsi que des guides nationaux analogues.

3. Les personnes visées au paragraphe 1 du présent principe directeur et tous les autres gens de mer désignés par l'autorité compétente devraient suivre, approximativement tous les cinq ans, des cours de perfectionnement leur permettant d'entretenir et d'accroître leurs connaissances et leurs compétences et de se tenir au courant des nouveautés.

4. La pharmacie de bord et son contenu ainsi que le matériel médical et le guide médical à conserver à bord devraient être correctement entretenus et inspectés à des intervalles réguliers, ne dépassant pas douze mois, par des personnes responsables désignées par l'autorité compétente, qui devraient contrôler les étiquettes, les dates de péremption, les conditions de conservation et les indications d'emploi de tous les médicaments et s'assurer du fonctionnement conforme de tous les équipements. Lors de l'adoption ou de la révision du guide médical de bord en usage dans le pays, pour déterminer le contenu de la pharmacie de bord et le matériel médical à conserver à bord, l'autorité compétente devrait tenir compte des recommandations internationales dans ce

medicinska utrustningen beslutas.

5. När en last som är klassificerad som farlig inte finns med i den senaste utgåvan av *Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods*, bör nödvändig information om ämnenas art, vilka risker de innebär, nödvändig personlig skyddsutrustning, relevanta medicinska procedurer och specifika motgifter ställas till sjöpersonalens förfogande. Sådana specifika motgifter och personlig skyddsutrustning bör alltid finnas ombord när farlig last transporteras. Denna information bör ingå i fartygets riktlinjer och program för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen som beskrivs i regel 4.3 och därtill hörande kodbestämmelser.

6. Alla fartyg bör medföra en komplett och aktuell lista över radiostationer som förmedlar medicinska råd och, om de är utrustade med satellitkommunikation, en aktuell och komplett lista över kustnära jordstationer genom vilka dessa råd kan erhållas. Sjöpersonal med ansvar för sjukvård eller medicinsk första hjälp ombord bör ha fått instruktion om hur man använder fartygets medicinska handbok och det medicinska avsnittet i den senaste upplagan av *International Code of Signals* för att kunna förstå både vilka upplysningar den rådgivande läkaren behöver och de råd som ges.

Anvisning B4.1.2 — Medicinskt rapportformulär

1. Det standardiserade medicinska rapportformulär för sjöpersonal som krävs enligt del A i denna kod bör vara utformat så att det underlättar utbyte av medicinsk och relaterad information om enskild sjöpersonal mellan fartyg och land vid fall av sjukdom eller skada.

domaine, y compris de l'édition la plus récente du *Guide médical international de bord* ainsi que des autres guides mentionnés au paragraphe 2.

5. Lorsqu'une cargaison classée dangereuse ne figure pas dans l'édition la plus récente du *Guide des soins médicaux d'urgence* à donner en cas d'accidents dus à des marchandises dangereuses, l'information nécessaire sur la nature des substances, les risques encourus, les équipements de protection individuelle à utiliser, les procédures médicales appropriées et les antidotes spécifiques devrait être communiquée aux gens de mer. Les antidotes spécifiques et les équipements de protection individuelle devraient se trouver à bord lorsque des marchandises dangereuses sont transportées. Cette information devrait être intégrée dans les politiques et programmes de sécurité et de santé au travail exposés dans la règle 4.3 et dans les dispositions correspondantes du code.

6. Tous les navires devraient avoir à bord une liste complète et à jour des stations de radio par l'intermédiaire desquelles des consultations médicales peuvent être obtenues et, s'ils sont équipés d'un système de communication par satellite, ils devraient avoir à bord une liste complète et à jour des stations côtières par l'intermédiaire desquelles les consultations médicales peuvent être obtenues. Les gens de mer chargés des soins médicaux ou des premiers secours à bord devraient être préparés à l'utilisation du guide médical de bord et de la partie médicale de l'édition la plus récente du *Code international des signaux*, afin de pouvoir comprendre le type d'informations nécessaires au médecin consulté ainsi que les conseils qu'ils en reçoivent.

Principe directeur B4.1.2 — Modèle de rapport médical

1. Le modèle de rapport médical pour les gens de mer prescrit dans la partie A du code devrait être conçu de manière à faciliter les échanges d'informations médicales et assimilées concernant les gens de mer entre le navire et la terre en cas de maladie ou d'accident.

Anvisning B4.1.3 — Sjukvård i land

1. Landbaserade sjukvårdsinrättningar för vård av sjöpersonal bör vara lämpliga för ändamålet. Läkare, tandläkare och annan medicinsk personal bör vara väl kvalificerade.

2. Sjöpersonal som är i hamn bör ha tillgång till:

- a) öppenvårdsbehandling för sjukdom och skada,
- b) inläggning på sjukhus vid behov, och
- c) tandvård, särskilt i brådskande fall.

3. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att främja behandling av sjöpersonal som lider av sjukdom. Särskilt bör sjöpersonal snabbt få tillträde till kliniker och sjukhus i land, utan svårigheter och oavsett nationalitet eller religion, och när så är möjligt bör vid behov fortsatt behandling ordnas för att komplettera den läkarvård den har tillgång till.

Anvisning B4.1.4 — Medicinskt bistånd till andra fartyg och internationellt samarbete

1. Varje medlemsstat bör överväga att delta i internationellt samarbete rörande bistånd, program och forskning om hälso- och sjukvård. Samarbete kan behövas för att:

- a) bygga ut och samordna sök- och räddningsinsatser och ordna snabb medicinsk hjälp och evakuering till sjöss av allvarligt sjuka eller skadade ombord på fartyg, bland annat genom system för periodisk rapportering av fartygs positioner, räddningscentraler och räddningshelikoptrar, i överensstämmelse med 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs med ändringar, och gemensamma flyg- och sjöräddningshandboken (IAMSAR),

Principe directeur B4.1.3 — Soins médicaux à terre

1. Les services médicaux à terre prévus pour le traitement des gens de mer devraient être adéquats, et les médecins, dentistes et autres membres du personnel médical devraient être dûment qualifiés.

2. Des mesures devraient être prises pour que les gens de mer, dans les ports, puissent:

- a) recevoir un traitement ambulatoire en cas de maladie ou d'accident;
- b) être hospitalisés au besoin;
- c) recevoir un traitement dentaire, surtout en cas d'urgence.

3. Des mesures appropriées devraient être prises pour faciliter le traitement des gens de mer malades. En particulier, les gens de mer devraient être promptement admis dans les cliniques et les hôpitaux à terre, sans difficulté et sans distinction de nationalité ou de confession, et, dans toute la mesure possible, des dispositions devraient être prises pour assurer, lorsque cela est nécessaire, la continuité du traitement complétant l'action des services sanitaires qui leur sont ouverts.

Principe directeur B4.1.4 — Assistance médicale aux autres navires et coopération internationale

1. Tout Membre devrait dûment envisager de participer à la coopération internationale en matière d'assistance, de programmes et de recherches dans les domaines de la protection de la santé et des soins médicaux. Cette coopération pourrait viser à:

- a) développer et coordonner les efforts de recherche et de sauvetage et organiser une aide et une évacuation médicales rapides en mer, en cas de maladie ou d'accident grave à bord d'un navire, grâce notamment à des systèmes de signalement périodique de la position des navires, à des centres de coordination des opérations de sauvetage et à des services d'urgence par hélicoptère, conformément à la Convention internationale de 1979 sur la recherche et le sauvetage maritimes, ainsi qu'au Manuel international de recherche et de sauvetage aéronautiques et maritimes (IAMSAR);

b) optimalt utnyttja alla fartyg som har läkare ombord och stationera ut fartyg till sjöss som kan tillhandahålla sjukvårds- och räddningsresurser,

c) sammanställa och underhålla en internationell lista över läkare och vårdresurser som är tillgängliga över hela världen för att tillhandahålla akutsjukvård för sjöpersonal,

d) landsätta sjöpersonal för akutvård,

e) skicka hem sjöpersonal som varit inlagd på sjukhus utomlands så snart det är praktiskt möjligt enligt råd från läkare som ansvarar för det aktuella fallet, varvid hänsyn skall tas till patientens önskemål och behov,

f) ge personligt stöd till sjöpersonal under hemresan enligt råd från läkare som ansvarar för det aktuella fallet, varvid hänsyn skall tas till patientens önskemål och behov,

g) inrätta hälsocentraler för sjöpersonal för att:

(i) bedriva forskning om hälsostatus, medicinsk behandling och förebyggande hälsovård för sjöpersonal, och

(ii) utbilda hälso- och sjukvårdspersonal i sjöfartsmedicin,

h) samla in och utvärdera statistik över arbetsrelaterade olyckor, sjukdomar och dödsfall bland sjöpersonal samt integrera och harmonisera statistiken med eventuellt befintliga nationella system för statistik över olyckor och sjukdomar i arbetet där andra personalkategorier ingår,

i) organisera internationellt utbyte av teknisk information, utbildningsmaterial och personal samt internationella kurser, seminarier och arbetsgrupper,

j) försörja all sjöpersonal med särskilda kurativa behandlingar och förebyggande hälso- och sjukvård i hamn, eller allmän hälso- och sjukvård samt rehabilitering, och

k) ordna hemsändning av avliden sjöpersonals kroppar eller aska så snart det är praktiskt möjligt och i enlighet med de anhörigas

b) utiliser de façon optimale tout navire ayant à bord un médecin ainsi que les navires prépositionnés en mer pouvant fournir des services hospitaliers et des moyens de sauvetage;

c) établir et tenir à jour une liste internationale de médecins et d'établissements médicaux disponibles à travers le monde pour assurer des soins médicaux d'urgence aux gens de mer;

d) débarquer les gens de mer à terre en vue d'un traitement d'urgence;

e) rapatrier les gens de mer hospitalisés à l'étranger dès que cela est réalisable, conformément à l'avis médical des médecins traitant le cas, en tenant compte des souhaits et des besoins du marin;

f) prendre des dispositions visant à apporter une assistance personnelle aux gens de mer pendant leur rapatriement, conformément à l'avis médical des médecins traitant le cas, en tenant compte des souhaits et des besoins du marin;

g) s'efforcer d'établir des centres sanitaires pour les gens de mer, qui seraient chargés de:

(i) mener des recherches sur l'état de santé, les traitements médicaux et les soins de santé préventifs des gens de mer;

(ii) former le personnel médical et le personnel de santé à la médecine maritime;

h) collecter et évaluer les statistiques sur les accidents du travail, les maladies professionnelles et les décès de gens de mer et les intégrer dans le système national de statistiques sur les accidents du travail et les maladies professionnelles couvrant d'autres catégories de travailleurs, en les harmonisant avec ce système;

i) organiser des échanges internationaux d'informations techniques, de matériel pédagogique et de personnel enseignant ainsi que des cours de formation, des séminaires et des groupes de travail internationaux;

j) assurer à tous les gens de mer des services de santé et des services médicaux, curatifs et préventifs, qui leur soient spécialement destinés dans les ports ou mettre à leur disposition des services généraux médicaux, de santé et de rééducation;

k) prendre les dispositions nécessaires en vue de rapatrier, dès que cela est possible, le corps ou les cendres des gens de mer dé-

önskemål.

2. Internationellt samarbete inom hälso- och sjukvård för sjöpersonal bör baseras på bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller konsultationer mellan medlemsstaterna.

Anvisning B4.1.5 — Sjöpersonals familjemedlemmar

1. Varje medlemsstat bör se till att familjemedlemmar till sjöpersonal som är bosatt på dess territorium får en god och tillräcklig sjukvård i avvaktan på att en sjukvård som omfattar även arbetstagare i allmänhet och deras familjemedlemmar byggs ut där sådana tjänster inte finns, och bör informera Internationella arbetsbyrån om de åtgärder som vidtas för detta ändamål.

Regel 4.2 — Redarens ansvar

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonal är skyddad mot ekonomiska konsekvenser av sjukdom, skada eller dödsfall som har samband med anställningen

1. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonal som är anställd på fartyg som för dess flagg i enlighet med koden har rätt till materiellt bistånd och stöd från redaren för att avhjälpa de ekonomiska konsekvenserna av sjukdom, skada eller dödsfall som kan inträffa när de fullgör ett anställningsavtal för sjöpersonal eller till följd av anställning enligt ett sådant avtal.

2. Denna regel påverkar inte någon annan rättslig gottgörelse som sjöpersonal kan söka.

cédés, conformément aux souhaits de leurs parents les plus proches.

2. La coopération internationale dans le domaine de la protection de la santé et des soins médicaux des gens de mer devrait se fonder sur des accords bilatéraux ou multilatéraux ou des consultations entre Membres.

Principe directeur B4.1.5 — Personnes à la charge des gens de mer

1. Tout Membre devrait adopter des mesures propres à assurer aux personnes à la charge des gens de mer ayant leur domicile sur son territoire des soins médicaux appropriés et suffisants, en attendant la création d'un service de soins médicaux ouvert aux travailleurs en général et aux personnes à leur charge quand de tels services n'existent pas, et informer le Bureau international du Travail des mesures prises à cet effet.

Règle 4.2 — Responsabilité des armateurs

Objet: assurer la protection des gens de mer contre les conséquences financières d'une maladie, d'un accident ou d'un décès survenant en relation avec leur emploi

1. Tout Membre veille à ce que des mesures prises conformément au code soient appliquées à bord des navires qui battent son pavillon pour assurer aux gens de mer travaillant à bord de ces navires le droit à une assistance et à un soutien matériel de la part de l'armateur pour faire face aux conséquences financières des maladies, accidents ou décès survenant pendant leur service dans le cadre d'un contrat d'engagement maritime ou résultant de leur emploi dans le cadre de ce contrat.

2. La présente règle est sans préjudice des autres moyens de droit dont le marin pourrait disposer.

Standard A4.2 — Redarens ansvar

1. Varje medlemsstat skall anta lagar och andra författningar som kräver att redare för fartyg som för dess flagg ansvarar för hälso- och sjukvård för all sjöpersonal som arbetar ombord på fartygen i enlighet med följande minimistandarder:

a) redare skall svara för de kostnader som uppstår för sjöpersonal som arbetar på deras fartyg till följd av sjukdom och skada från den dag tjänstgöringen påbörjas till den dag de anses vederbörligen hemsända, eller som härrör från deras anställning mellan dessa datum,

b) redare skall tillhandahålla ekonomisk säkerhet för att trygga ersättning vid dödsfall eller långvarig invaliditet hos sjöpersonal på grund av skada, sjukdom eller risk i arbetet enligt bestämmelser i nationell lag, sjöpersonalens anställningsavtal eller kollektivavtal,

c) redare skall svara för kostnader som uppstår för sjukvård, inklusive medicinsk behandling och tillhandahållande av nödvändiga läkemedel och medicinsk utrustning, samt kost och logi under bortovaro från hemmet, tills den sjuka eller skadade personen är helt återställd, eller tills sjukdomen eller arbetsoförmågan har förklarats vara bestående, och

d) redare skall svara för begravningskostnaderna vid dödsfall ombord eller i land under anställningstiden.

2. Nationella lagar eller andra författningar kan begränsa redarens ansvar för att betala kostnaderna för sjukvård, kost och logi till en period som inte får understiga 16 veckor från den dag skadan uppstod eller sjukdomen började.

3. När sjukdom eller skada leder till arbetsoförmåga skall redaren betala:

a) full lön så länge den skadade eller sjuka personen är kvar ombord eller till dess den har rest hem enligt denna konvention, och

Norme A4.2 — Responsabilité des armateurs

1. Tout Membre adopte une législation disposant que les armateurs des navires battant son pavillon sont responsables de la protection de la santé et des soins médicaux de tous les gens de mer travaillant à bord de ces navires, conformément aux normes minimales suivantes:

a) les armateurs doivent prendre à leur charge le coût pour les gens de mer travaillant à bord de leurs navires de toute maladie et tout accident survenant entre la date stipulée pour le commencement du service et la date à laquelle ils sont censés avoir été dûment rapatriés ou résultant de leur emploi entre ces deux dates;

b) les armateurs doivent prendre à leur charge une couverture financière pour garantir une indemnisation en cas de décès ou d'incapacité de longue durée des gens de mer résultant d'un accident du travail, d'une maladie professionnelle ou d'un risque professionnel, telle que prévue par la législation nationale, le contrat d'engagement maritime ou une convention collective;

c) les frais médicaux, y compris le traitement médical et la fourniture des médicaments et autres moyens thérapeutiques, sont à la charge de l'armateur, ainsi que la nourriture et le logement du marin malade ou blessé hors de son domicile jusqu'à sa guérison ou jusqu'à la constatation du caractère permanent de la maladie ou de l'incapacité;

d) les frais d'inhumation, si le décès survient à bord ou s'il se produit à terre pendant la période de l'engagement, sont à la charge de l'armateur.

2. La législation nationale peut limiter la responsabilité de l'armateur en matière de prise en charge des soins médicaux, de la nourriture ou du logement à une période qui ne pourra être inférieure à 16 semaines à partir du jour de l'accident ou du début de la maladie.

3. Lorsque la maladie ou l'accident entraîne une incapacité de travail, l'armateur verse:

a) la totalité du salaire tant que le malade ou le blessé demeure à bord ou jusqu'à ce qu'il ait été rapatrié conformément à la

b) full eller partiell lön enligt föreskrifterna i nationella lagar och andra författningar eller kollektivavtal från den tidpunkt personen reste hem eller sattes i land fram till tillfrisknandet eller till dess personen är berättigad till kontant ersättning enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning, om detta inträffar tidigare.

4. Nationella lagar eller andra författningar kan begränsa redarens ansvar för att betala lön helt eller delvis för sjöpersonal som inte längre är ombord till en tid som inte får understiga 16 veckor från den dag skadan uppstod eller sjukdomen började.

5. Nationella lagar eller andra författningar kan befria redaren från ansvar för:

a) skada som uppstår på annat sätt än i fartygstjänsten,

b) skada eller sjukdom som beror på grov försummelse från sjuk, skadad eller avliden sjöpersonals sida, och

c) sjukdom eller svaghet som avsiktligt hemlighålls när anställningen påbörjas.

6. Nationella lagar eller andra författningar kan befria redaren från ansvar för att betala sjukvård, kost och logi samt begravningskostnader i den utsträckning offentliga myndigheter påtar sig sådant ansvar.

7. Redare eller deras representanter skall skydda egendom som sjuk, skadad eller avliden sjöpersonal lämnat efter sig ombord och återlämna den till personalen eller dess anhöriga.

Anvisning B4.2 — Redarens ansvar

1. Vid betalning av full lön enligt standard A4.2 punkt 3 a får bonus uteslutas.

2. Nationella lagar eller andra författningar får föreskriva att en redare inte längre skall svara för kostnaderna för sjuk eller skadad sjöpersonal från den tidpunkt då förmåner kan utgå från ett system med obligatorisk sjukförsäkring, obligatorisk olycksfallsförsäkring eller arbetstagarersättning för olyckor.

présente convention;

b) la totalité ou une partie du salaire, selon ce que prévoient la législation nationale ou les conventions collectives, à partir du rapatriement ou du débarquement du marin jusqu'à sa guérison ou, si l'éventualité se présente plus tôt, jusqu'à ce qu'il ait droit à des prestations en espèces au titre de la législation du Membre concerné.

4. La législation nationale peut limiter l'obligation de l'armateur de verser à un marin débarqué tout ou partie de son salaire à une période qui ne peut être inférieure à 16 semaines à partir du jour de l'accident ou du début de la maladie.

5. La législation nationale peut exempter l'armateur de toute responsabilité pour:

a) un accident qui n'est pas survenu au service du navire;

b) un accident ou une maladie imputable à une faute intentionnelle du marin malade, blessé ou décédé;

c) une maladie ou une infirmité dissimulée volontairement au moment de l'engagement.

6. Dès lors que la responsabilité en est assumée par les autorités publiques, la législation nationale peut exempter l'armateur de l'obligation d'acquitter les frais des soins médicaux, du logement et de la nourriture, ainsi que de l'inhumation.

7. L'armateur, ou ses représentants, doivent prendre des mesures afin de sauvegarder les biens laissés à bord par les gens de mer malades, blessés ou décédés et pour les faire parvenir à eux-mêmes ou à leurs parents les plus proches.

Principe directeur B4.2 — Responsabilité de l'armateur

1. Le paiement de la totalité du salaire, prévu par le paragraphe 3 a) de la norme A4.2, peut exclure les primes.

2. La législation nationale peut prévoir que l'armateur cesse d'être tenu de prendre en charge les frais d'un marin malade ou blessé dès que celui-ci peut bénéficier de prestations médicales dans le cadre d'un régime d'assurance maladie ou d'assurance accident obligatoire ou d'indemnisation des travailleurs accidentés.

3. Nationella lagar eller andra författningar får föreskriva att en försäkringsinstitution skall betala tillbaka begravningskostnader som redaren betalat om begravningshjälp utgår för avliden sjöpersonal enligt lagar eller andra författningar om socialförsäkring eller arbetstagarersättning.

3. La législation nationale peut prévoir le remboursement par une institution d'assurance des frais d'inhumation supportés par l'armateur, lorsque le système d'assurance sociale ou de réparation comporte une prestation en ce qui concerne le marin décédé.

Regel 4.3 — Skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor

Syfte: Att säkerställa att arbetsmiljön ombord främjar sjöpersonalens hälsa och säkerhet

1. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonal på fartyg som för dess flagg är skyddad till sin hälsa i arbetet och att den bor, arbetar och utbildas ombord i en säker och hygienisk miljö.

2. Varje medlemsstat skall utforma och utfärda nationella anvisningar för hantering av hälsa och säkerhet i arbetet på fartyg som för dess flagg, efter samråd med representativa redar- och sjöfolksorganisationer och med beaktande av gällande koder, anvisningar och normer som rekommenderas av internationella organisationer, nationella förvaltningar och sjöfartsnäringens organisationer.

3. Varje medlemsstat skall med beaktande av relevanta internationella instrument anta lagar och andra författningar rörande de förhållanden som anges i koden och fastställa normer för att skydda hälsa och säkerhet i arbetet och förebygga olyckor på fartyg som för dess flagg.

Standard A4.3 — Skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor

1. De lagar och andra författningar som skall antas enligt regel 4.3 punkt 3 skall ta upp bland annat följande punkter:

a) antagande och effektivt genomförande och främjande av riktlinjer och program för att skydda hälsa och säkerhet i arbetet på far-

Règle 4.3 — Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

Objet: faire en sorte que le milieu de travail des gens de mer à bord des navires contribue à leur santé et à leur sécurité au travail

1. Tout Membre veille à ce que les gens de mer travaillant à bord des navires qui battent son pavillon bénéficient d'un système de protection de la santé au travail et à ce qu'ils vivent, travaillent et se forment à bord des navires dans un environnement sûr et sain.

2. Tout membre, après consultation des organisations représentatives des armateurs et des gens de mer et en tenant compte des codes, directives et normes applicables recommandées par les organisations internationales, les administrations nationales et les organismes du secteur maritime, élabore et promulgue des directives nationales relatives à la gestion de la sécurité et de la santé au travail à bord des navires battant son pavillon.

3. Tout Membre adopte une législation et d'autres mesures au sujet des questions précitées dans le code, en tenant compte des instruments internationaux applicables, et fixe les normes relatives à la protection de la sécurité et de la santé au travail et à la prévention des accidents à bord des navires battant son pavillon.

Norme A4.3 — Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

1. La législation et les autres mesures à adopter conformément au paragraphe 3 de la règle 4.3 couvrent les sujets suivants:

a) l'adoption et l'application effective ainsi que la promotion de politiques et programmes de sécurité et de santé au travail à

tyg som för medlemsstatens flagg, med utvärdering av risker samt utbildning och instruktion för sjöpersonal,

b) rimliga försiktighetsåtgärder för att förebygga olyckor, skador och sjukdomar i arbetet på fartyg, bland annat åtgärder för att minska och förebygga risker för exponering för skadliga nivåer av miljöfaktorer och kemikalier, samt risker för skada eller sjukdom som kan följa av användning av utrustning och maskiner ombord på fartyg,

c) ombordprogram för att förebygga olyckor, skador och sjukdomar i arbetet och för att ständigt förbättra skyddet av säkerheten och hälsan i arbetet, under medverkan av representanter för sjöpersonalen och alla andra som deltar i tillämpningen och med beaktande av förebyggande åtgärder, inklusive teknik- och konstruktionslösningar, utbyte av processer och rutiner för gemensamma och individuella arbetsuppgifter samt användning av personlig skyddsutrustning, och

d) krav på inspektion, rapportering och avhjälpande av riskmoment och på utredning och rapportering av olyckor i arbetet ombord.

2. Reglerna i punkt 1 i denna standard skall:

a) beakta relevanta internationella instrument som rör skydd av hälsa och säkerhet i arbetet i allmänhet och särskilda risker, och inriktas på alla frågor som är av betydelse för att förebygga olyckor, skador och sjukdomar i arbetet som kan hänföras till sjöpersonalens arbete, och särskilt sådana som är specifika för arbete till sjöss,

b) klart ange redarens, sjöpersonalens och andra berördas skyldighet att uppfylla gällande standarder och fartygets riktlinjer och program för hälsa och säkerhet i arbetet, särskilt med hänsyn till hälsa och säkerhet för sjöpersonal som inte fyllt 18 år,

bord des navires qui battent le pavillon du Membre, y compris l'évaluation des risques et la formation et l'instruction des gens de mer;

b) les précautions raisonnables afin de prévenir les accidents du travail et les lésions et maladies professionnelles à bord des navires, y compris les mesures visant à réduire et à prévenir les risques d'exposition à des niveaux nocifs de facteurs ambiants et de produits chimiques, ainsi que les risques de lésion ou de maladie pouvant résulter de l'utilisation de l'équipement et des machines à bord des navires;

c) des programmes à bord visant la prévention des accidents du travail et des lésions et maladies professionnelles, ainsi qu'une amélioration constante de la protection de la sécurité et de la santé au travail, avec la participation des représentants des gens de mer et de toutes autres personnes intéressées à leur mise en œuvre, en tenant compte des mesures de prévention, y compris le contrôle de la conception et les mesures d'ingénierie, le remplacement des processus et procédures applicables aux tâches collectives et individuelles et l'utilisation de l'équipement de protection individuelle;

d) les prescriptions relatives à l'inspection, à la notification et à la correction des situations dangereuses ainsi qu'à l'enquête sur les accidents du travail survenus à bord et à leur notification.

2. Les dispositions prévues au paragraphe 1 de la présente norme doivent:

a) tenir compte des instruments internationaux applicables relatifs à la protection de la sécurité et de la santé au travail en général, ainsi qu'aux risques particuliers, et traiter de tous les aspects de la prévention des accidents du travail et des lésions et maladies professionnelles qui sont susceptibles de s'appliquer au travail des gens de mer, et particulièrement de ceux qui sont propres à l'exercice du métier de marin;

b) indiquer clairement l'obligation qu'ont les armateurs, les gens de mer et les autres personnes intéressées de se conformer aux normes applicables ainsi qu'aux politiques et programmes applicables au navire en matière de sécurité et santé au travail, une attention particulière étant accordée à la santé et à la

c) ange den uppgift befälhavaren och/eller en person utsedd av denne har att särskilt ansvara för att fartygets riktlinjer och handlingsprogram för hälsa och säkerhet i arbetet tillämpas, och

d) ange befogenheter för besättningsmedlemmar som utsetts eller valts till skyddsombud att delta i möten med fartygets skyddskommitté. En sådan kommitté skall finnas på alla fartyg som har en besättning på minst fem personer.

3. De lagar och andra författningar som avses i regel 4.3 punkt 3 skall ses över regelbundet i samråd med representanter för redar- och sjöfolksorganisationer och vid behov revideras med hänsyn till ny teknik och forskning för att främja en kontinuerlig förbättring av riktlinjer och handlingsprogram för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och för att skapa en säker arbetsmiljö för sjöpersonal på fartyg som för medlemsstatens flagg.

4. När kraven i gällande internationella instrument om acceptabla risknivåer i arbetet ombord på fartyg och om utveckling och genomförande av riktlinjer och program för hälsa och säkerhet ombord efterlevs, skall kraven i denna konvention anses vara uppfyllda.

5. Den behöriga myndigheten skall se till:

a) att olyckor, skador och sjukdomar i arbetet noggrant rapporteras, varvid Internationella arbetsorganisationens anvisningar om rapportering och registrering av olyckor och sjukdomar i arbetet skall beaktas,

b) att fullständig statistik över sådana olyckor och sjukdomar förs, analyseras, publiceras och, där så är lämpligt, följs upp med forskning om allmänna trender och påvisade risker, och

c) att olycksfall i arbetet utreds.

6. Rapportering och utredning av ärenden

sécurité des gens de mer de moins de 18 ans;

c) indiquer les fonctions du capitaine ou de la personne désignée par lui, ou des deux, pour assumer la responsabilité particulière de la mise en uvre et du respect de la politique et du programme du navire en matière de sécurité et de santé au travail;

d) indiquer l'autorité dont sont investis les gens de mer du navire qui ont été nommés ou élus en tant que délégués à la sécurité aux fins de participer aux réunions du comité de sécurité du navire. Un tel comité doit être établi sur les bateaux à bord desquels se trouvent cinq marins ou plus.

3. La législation et les autres mesures visées au paragraphe 3 de la règle 4.3 sont régulièrement examinées en consultation avec les représentants des organisations d'armateurs et de gens de mer et, si nécessaire, révisées compte tenu de l'évolution de la technologie et de la recherche, afin de faciliter une amélioration constante des politiques et programmes en matière de sécurité et de santé au travail et d'assurer un milieu de travail sans danger aux gens de mer employés à bord des navires qui battent le pavillon du Membre.

4. Le respect des prescriptions des instruments internationaux applicables qui portent sur les niveaux acceptables d'exposition aux risques professionnels à bord des navires et sur l'élaboration et l'application des politiques et programmes des navires en matière de sécurité et de santé au travail est réputé équivaloir au respect des prescriptions de la présente convention.

5. L'autorité compétente veille à ce que:

a) les accidents du travail et les lésions et maladies professionnelles soient dûment déclarés, en tenant compte des orientations fournies par l'Organisation internationale du Travail au sujet de la notification et de l'enregistrement des accidents du travail et des maladies professionnelles;

b) des statistiques complètes de ces accidents et maladies soient tenues, analysées et publiées et, s'il y a lieu, suivies par des recherches sur les tendances générales et les risques identifiés;

c) les accidents du travail fassent l'objet d'une enquête.

6. Les déclarations et enquêtes relatives

som rör hälsa och säkerhet i arbetet skall göras på ett sådant sätt att sjöpersonalens personuppgifter skyddas och de anvisningar Internationella arbetsorganisationen tillhandahåller i detta avseende beaktas.

7. Den behöriga myndigheten skall samarbeta med redar- och sjöfolksorganisationer så att all sjöpersonal får kännedom om de särskilda risker som finns på fartyg, exempelvis genom att officiella meddelanden med relevanta instruktioner anslås.

8. Den behöriga myndigheten skall kräva att redare, när de bedömer risker i hanteringen av hälsa och säkerhet i arbetet, använder relevant statistisk information från sina fartyg och allmän statistik som den behöriga myndigheten tillhandahåller.

Anvisning B4.3 — Skydd av hälsa och säkerhet samt förebyggande av olyckor

Anvisning B4.3.1 — Bestämmelser om olyckor, skador och sjukdomar i arbetet

1. De bestämmelser som krävs i standard A4.3 bör beakta ILO:s handlingsnormer i Accident prevention on board ship at sea and in port (Förebyggande av olyckor ombord på fartyg till sjöss och i hamn), 1996 och senare utgåvor, samt andra relaterade standarder, anvisningar och handlingsnormer för skydd av hälsa och säkerhet i arbetet från ILO och andra internationella organ, inklusive de exponeringsnivåer som de ställer upp.

2. Den behöriga myndigheten bör se till att särskilt följande punkter tas upp i nationella anvisningar för hantering av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen:

- a) allmänna och grundläggande bestämmelser,
- b) fartygets strukturella egenskaper, inklusive tillträdesmöjligheter och asbestrelaterade risker,

aux questions de sécurité et de santé au travail sont de nature à garantir la protection des données personnelles des gens de mer et tiennent compte des orientations fournies par l'Organisation internationale du Travail à ce sujet.

7. L'autorité compétente coopère avec les organisations d'armateurs et de gens de mer afin de prendre des mesures pour informer tous les gens de mer des risques particuliers rencontrés à bord des navires sur lesquels ils travaillent, par exemple par l'affichage d'avis officiels exposant les instructions à ce sujet.

8. L'autorité compétente exige des armateurs, lorsqu'ils évaluent les risques dans le cadre de la gestion de la sécurité et de la santé au travail, qu'ils se réfèrent aux informations statistiques appropriées émanant de leurs navires et aux statistiques générales fournies par l'autorité compétente.

Principe directeur B4.3 — Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

Principe directeur B4.3.1 — Dispositions concernant les accidents du travail et les lésions et maladies professionnelles

1. Les dispositions visées à la norme A4.3 devraient tenir compte du recueil de directives pratiques du BIT intitulé Prévention des accidents à bord des navires en mer et dans les ports, 1996, et de ses versions ultérieures, ainsi que des autres normes et directives connexes de l'Organisation internationale du Travail, et des autres normes, directives et recueils pratiques internationaux concernant la protection de la sécurité et de la santé au travail, y compris les niveaux d'exposition qui y figurent.

2. L'autorité compétente devrait veiller à ce que les directives nationales relatives à la gestion de la sécurité et de la santé au travail portent en particulier sur les points suivants:

- a) dispositions générales et dispositions de base;
- b) caractéristiques structurelles du navire, y compris les moyens d'accès et les risques liés à l'amiante;

c) maskineri,
 (d) verkningar av extremt låga eller höga temperaturer på ytor som sjöpersonal kan komma i beröring med,
 e) verkningar av buller på arbetsplatsen och i bostadsutrymmen ombord,

f) verkningar av vibrationer på arbetsplatsen och i bostadsutrymmen ombord,

g) verkningar av andra miljöfaktorer än de som avses i e och f ovan på arbetsplatsen och i bostadsutrymmen ombord, bland annat tobaksrök,

h) särskilda säkerhetsåtgärder på och under däck,

i) utrustning för lastning och lossning,

j) brandskydd och brandbekämpning,

k) ankare, kättingar och tågvirke,

l) farlig last och ballast,

m) personlig skyddsutrustning för sjöpersonal,

n) arbete i slutna utrymmen,

o) fysiska och psykiska verkningar av utmattning,

p) verkningar av drog- och alkoholberoende,

q) skydd mot och förebyggande av HIV/AIDS, och

r) uppträdande vid nödsituationer och olyckor.

3. Vid riskanalyser och minskning av exponeringen för de faktorer som avses i punkt 2 i denna anvisning bör de fysiska effekterna på arbetshälsan beaktas, bland annat manuell hantering av last, buller och vibrationer, kemiska och biologiska effekter på arbetshälsan, mentala effekter på arbetshälsan, fysiska och mentala hälsoeffekter av utmattning samt olyckor i arbetet. De åtgärder som vidtas bör utformas med tillbörlig hänsyn till förebyggandeprincipen, enligt vilken bland annat förebyggande av risk vid källan, anpassning av arbetet till människan, särskilt arbetsplatsens utformning, och ersättning av farligt med ofarligt eller mindre farligt har företräde framför personlig skyddsutrustning för sjöpersonal.

c) machines;

d) effets des températures extrêmement basses ou extrêmement élevées de toute surface avec laquelle les gens de mer peuvent être en contact;

e) effets du bruit auxquels sont soumis les gens de mer dans les postes de travail et les logements à bord;

f) effets des vibrations auxquels sont soumis les gens de mer dans les postes de travail et les logements à bord;

g) effets des facteurs ambiants autres que ceux visés aux alinéas e) et f) auxquels sont soumis les gens de mer dans les postes de travail et les logements à bord, y compris la fumée du tabac;

h) mesures spéciales de sécurité sur le pont et au-dessous;

i) matériel de chargement et de déchargement;

j) prévention et extinction des incendies;

k) ancres, chaînes et câbles;

l) cargaisons dangereuses et lest;

m) équipement de protection individuelle des gens de mer;

n) travail dans des espaces confinés;

o) effets physiques et mentaux de la fatigue;

p) effets de la dépendance envers les drogues et l'alcool;

q) protection et prévention relatives au VIH/SIDA;

r) réponse aux urgences et aux accidents.

3. L'évaluation des risques et la réduction de l'exposition en ce qui concerne les points auxquels se réfère le paragraphe 2 du présent principe directeur devraient tenir compte des effets physiques, y compris ceux résultant de la manutention de charges, du bruit et des vibrations, des effets chimiques et biologiques et des effets mentaux sur la santé au travail, des effets de la fatigue sur la santé physique et mentale, et des accidents du travail. Les mesures nécessaires devraient tenir dûment compte du principe de prévention selon lequel, entre autres choses, la lutte contre les risques à la source, l'adaptation des tâches à l'individu, particulièrement en ce qui concerne la conception des lieux de travail, et le remplacement de ce qui est dangereux par des éléments exempts de danger ou moins

4. Dessutom bör den behöriga myndigheten se till att konsekvenser för hälsa och säkerhet beaktas, särskilt på följande områden:

- a) uppträdande vid nödsituationer och olyckor,
- b) verkningar av drog- och alkoholberoende, och
- c) skydd mot och förebyggande av HIV/AIDS.

Anvisning B4.3.2 — Bullerexponering

1. Den behöriga myndigheten bör i samverkan med behöriga internationella organ och representanter för berörda redar- och sjöfolksorganisationer fortlöpande granska problemet med buller på fartyg för att skapa bästa möjliga skydd för sjöpersonalen mot skador av bullerexponering.

2. Vid den granskning som nämns i punkt 1 i denna anvisning bör hänsyn tas till de negativa effekter exponering för starkt buller kan ha på sjöpersonalens hörsel, hälsa och välbefinnande och de åtgärder som bör föreskrivas eller rekommenderas för att skydda personalen ombord genom att minska bullret. Bland annat bör följande åtgärder övervägas:

- a) instruktion av sjöpersonal om risker för hörsel och hälsa av långvarig exponering för höga bullernivåer och hur man använder inrättningar och utrustning för skydd mot buller,
- b) utlämnande av godkända hörselskydd till sjöpersonalen vid behov, och
- c) riskanalys och minskning av bullerexponeringen i alla utrymmen som används som bostäder och för rekreation och servering samt i maskinrum och andra maskinutrymmen.

dangereux, doivent primer sur l'utilisation d'équipement de protection individuelle pour les gens de mer.

4. Par ailleurs, l'autorité compétente devrait veiller à ce qu'il soit tenu compte des conséquences pour la santé et la sécurité, particulièrement dans les domaines suivants:

- a) réponse aux urgences et aux accidents;
- b) effets de la dépendance envers les drogues et l'alcool;
- c) protection et prévention relatives au VIH/SIDA.

Principe directeur B4.3.2 — Exposition au bruit

1. L'autorité compétente, conjointement avec les organes internationaux compétents et les représentants des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, devrait examiner de façon continue la question du bruit à bord des navires en vue d'améliorer la protection des gens de mer, dans toute la mesure possible, contre les effets nocifs de l'exposition au bruit.

2. L'examen visé au paragraphe 1 du présent principe directeur devrait tenir compte des effets nocifs de l'exposition à un bruit excessif sur l'ouïe, la santé et le confort des gens de mer, ainsi que des mesures à prescrire ou à recommander pour réduire le bruit à bord des navires en vue de protéger les gens de mer. Les mesures à envisager devraient inclure les suivantes:

- a) informer les gens de mer des dangers qu'une exposition prolongée à des niveaux de bruit élevés comporte pour l'ouïe et la santé et leur apprendre à se servir du matériel de protection contre le bruit;
- b) fournir aux gens de mer lorsque c'est nécessaire un équipement de protection de l'ouïe homologué;
- c) évaluer les risques et réduire l'exposition au bruit dans toutes les installations prévues pour le logement, les loisirs et le service de table, ainsi que dans la salle des machines et les autres locaux abritant des machines.

Anvisning B4.3.3 — Exponering för vibrationer

1. Den behöriga myndigheten bör i samverkan med behöriga internationella organ och representanter för berörda redar- och sjöfolksorganisationer, och med beaktande av relevanta internationella standarder där sådana finns, fortlöpande granska problemet med vibrationer på fartyg för att så långt möjligt förbättra sjöpersonalens skydd mot skador av exponering för vibrationer.

2. Den granskning som avses i punkt 1 i denna anvisning bör omfatta effekten av exponering för starka vibrationer på sjöpersonalens hälsa och välbefinnande och de åtgärder som bör föreskrivas eller rekommenderas för att skydda sjöpersonalen genom att minska vibrationer i fartyget. Bland annat bör följande åtgärder övervägas:

a) instruktion av sjöpersonal om risker för deras hälsa av långvarig exponering för vibrationer,

b) utlämnande av godkänd personlig skyddsutrustning till sjöpersonalen vid behov, och

c) riskanalys och minskning av exponeringen för vibrationer i alla utrymmen som används som bostäder och för rekreation och servering genom att vidta åtgärder enligt de anvisningar som finns i ILO:s anvisningar (Code of Practice) under titeln *Ambient factors in the workplace 2001* och eventuella senare utgåvor, med beaktande av att dessa utrymmen inte är exponerade på samma sätt som arbetsplatsen.

Anvisning B4.3.4 — Redares förpliktelser

1. En skyldighet för redaren att lämna ut skyddsutrustning eller andra säkerhetsinrättningar för att förebygga olyckor bör som regel motsvaras av bestämmelser som ålägger sjöpersonalen att använda dem och krav på att personalen skall iaktta relevanta åtgärder för att förebygga olyckor och skydda sin hälsa.

Principe directeur B4.3.3 — Exposition aux vibrations

1. L'autorité compétente, conjointement avec les organismes internationaux compétents et les représentants des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, et en tenant compte, s'il y a lieu, des normes internationales pertinentes, devrait examiner de façon continue la question des vibrations à bord des navires en vue d'améliorer la protection des gens de mer, dans toute la mesure possible, contre les effets nocifs de ces vibrations.

2. L'examen visé au paragraphe 1 du présent principe directeur devrait inclure les effets de l'exposition à des vibrations excessives sur la santé et le confort des gens de mer, ainsi que les mesures à prescrire ou à recommander pour réduire les vibrations à bord des navires en vue de protéger les gens de mer. Les mesures à envisager devraient inclure les suivantes:

a) informer les gens de mer des dangers qu'une exposition prolongée à des vibrations comporte pour leur santé;

b) fournir aux gens de mer lorsque c'est nécessaire un équipement de protection individuelle homologué;

c) évaluer les risques et réduire l'exposition aux vibrations dans toutes les installations prévues pour le logement, les loisirs et le service de table en adoptant des mesures conformes aux orientations fournies par le recueil de directives pratiques du BIT intitulé *Les facteurs ambiants sur le lieu de travail, 2001*, et ses révisions ultérieures, en tenant compte des différences existant entre l'exposition dans ces installations et aux postes de travail.

Principe directeur B4.3.4 — Obligations de l'armateur

1. Toute obligation incombant à l'armateur de fournir du matériel de protection ou d'autres dispositifs de prévention des accidents devrait être assortie, en général, de dispositions en vertu desquelles les gens de mer sont tenus d'utiliser ces dispositifs et d'observer les mesures de prévention des accidents et de

2. Artiklarna 7 och 11 i 1963 års konvention (nr 119) om maskinskydd och motsvarande bestämmelser i 1963 års rekommendation (nr 118) om maskinskydd bör beaktas. Enligt dessa har arbetsgivaren ansvar för att maskiner som är i drift är väl skyddade och inte används utan tillräckliga säkerhetsinrättningar, medan arbetstagaren skall avstå från att använda maskinerna om inte säkerhetsinrättningarna finns på plats och inte får sätta befintliga inrättningar ur funktion.

Anvisning B4.3.5 — Rapportering och statistikinsamling

1. Alla olyckor, skador och sjukdomar i arbetet bör rapporteras så att de kan utredas och att fullständig statistik kan föras, analyseras och offentliggöras, varvid den berörda sjöpersonalens personuppgifter skall skyddas. Rapporter bör inte enbart avse dödsolyckor eller olyckor där fartyget är inblandat.

2. Den statistik som avses i punkt 1 i denna anvisning bör omfatta antal, art, orsaker och verkningar av olyckor, skador och sjukdomar i arbetet, i tillämpliga fall med tydlig angivelse av avdelning ombord på fartyget, typ av olycka och om den inträffade till sjöss eller i hamn.

3. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till varje internationellt system eller modell för registrering av olyckor bland sjöpersonal som kan ha inrättats av Internationella arbetsorganisationen.

Anvisning B4.3.6 — Utredningar

1. Den behöriga myndigheten bör utreda orsaker och omständigheter vid alla olyckor, skador eller sjukdomar i arbetet som leder till döden eller allvarlig personskada, och sådana

protection de la santé qui les concernent.

2. Il faudrait aussi tenir compte des articles 7 et 11 de la convention (n° 119) sur la protection des machines, 1963, et des dispositions correspondantes de la recommandation (n° 118) sur la protection des machines, 1963, qui disposent qu'il incombe, d'une part, à l'employeur de veiller à ce que les machines soient munies de dispositifs de protection appropriés et à ce qu'aucune machine ne soit utilisée sans ces dispositifs et, d'autre part, au travailleur de ne pas utiliser une machine si les dispositifs de protection dont elle est pourvue ne sont pas en place, et de ne pas rendre inopérants ces dispositifs.

Principe directeur B4.3.5 — Déclaration des accidents du travail et compilation des statistiques

1. Tous les accidents du travail et les maladies professionnelles devraient être signalés pour faire l'objet d'enquêtes et pour que des statistiques détaillées soient établies, analysées et publiées, en tenant compte de la protection des données personnelles des gens de mer concernés. Les rapports ne devraient pas être limités aux cas d'accidents et de maladies mortels ni aux accidents impliquant le navire.

2. Les statistiques visées au paragraphe 1 du présent principe directeur devraient porter sur le nombre, la nature, les causes et les conséquences des accidents, des lésions et des maladies professionnels et préciser, le cas échéant, dans quel service du navire l'accident s'est produit, le type d'accident et s'il est survenu en mer ou dans un port.

3. Tout Membre devrait tenir dûment compte de tout système ou modèle international d'enregistrement des accidents des gens de mer éventuellement établi par l'Organisation internationale du Travail.

Principe directeur B4.3.6 — Enquêtes

1. L'autorité compétente devrait entreprendre une enquête sur les causes et les circonstances de tous les accidents du travail et de toutes les lésions et maladies professionnelles

andra fall som kan finnas angivna i nationella lagar eller andra författningar.

2. Det bör övervägas att ta upp bland annat följande punkter till granskning:

a) arbetsmiljö, till exempel arbetsytor, uppställning av maskiner, tillträdesvägar, belysning och arbetsmetoder,

b) fördelningen på åldersgrupper av olyckor, skador och sjukdomar i arbetet,

c) särskilda fysiologiska eller psykiska problem som fartygsmiljön skapar,

d) problem som uppstår till följd av fysisk stress ombord på ett fartyg, särskilt vid ökad arbetsbelastning,

e) problem med upphov i den tekniska utvecklingen och verkningar av denna, och inverkan på besättningens sammansättning, och

f) problem som orsakas av mänskliga brister.

Anvisning B4.3.7 — Nationella program för skydd och förebyggande

1. För att skapa en stabil grund för åtgärder som främjar hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och förebygger olyckor, skador och sjukdomar vilka har sin grund i särskilda risker vid arbete till sjöss, bör forskning företas om generella tendenser och risker som statistiken avslöjar.

2. Genomförandet av program för skydd och förebyggande till gagn för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen bör organiseras så att den behöriga myndigheten, redare och sjöpersonal eller deras representanter och andra relevanta organ kan spela en aktiv roll, bland annat genom informationsmöten, anvisningar ombord rörande övre gränser för exponering för potentiellt skadliga miljöfaktorer på arbetsplatsen och andra risker eller resultat av en systematisk process för utvärdering av risker. Nationella eller lokala samarbetskommit-

entränt des pertes de vies humaines ou de graves lésions corporelles, ainsi que sur tous autres cas spécifiés par la législation nationale.

2. Il faudrait envisager d'inclure les points suivants parmi ceux qui pourraient faire l'objet d'une enquête:

a) le milieu de travail, par exemple les surfaces de travail, la disposition des machines, les moyens d'accès, l'éclairage et les méthodes de travail;

b) la fréquence par groupe d'âge des accidents du travail et des lésions et des maladies professionnelles;

c) les problèmes physiologiques ou psychologiques spéciaux posés par le séjour à bord des navires;

d) les problèmes résultant de la tension physique à bord des navires, en particulier lorsqu'elle est la conséquence de l'accroissement de la charge de travail;

e) les problèmes et les conséquences résultant des progrès techniques, ainsi que de leur influence sur la composition des équipages;

f) les problèmes résultant de défaillances humaines.

Principe directeur B4.3.7 — Programmes nationaux de protection et de prévention

1. Afin de disposer d'une base fiable pour l'adoption de mesures visant à promouvoir la protection de la sécurité et de la santé au travail et la prévention des accidents du travail et des lésions et des maladies professionnelles qui sont dus aux risques propres au travail maritime, il faudrait entreprendre des recherches sur les tendances générales ainsi que sur les risques révélés par les statistiques.

2. La mise en œuvre des programmes de protection et de prévention pour la promotion de la sécurité et de la santé au travail devrait être organisée de telle sorte que l'autorité compétente, les armateurs et les gens de mer ou leurs représentants et les autres organismes intéressés puissent y jouer un rôle actif, y compris par des moyens comme l'organisation de sessions d'information et l'adoption de directives sur les niveaux d'exposition maxima aux facteurs ambiants potentiellement nocifs et aux autres risques ou les résultats

téer för arbetsmiljö, hälsoskydd och förebyggande av olyckor eller tillfälliga arbetsgrupper och skyddskommittéer bör upprättas under medverkan av berörda redar- och sjöfolksorganisationer.

3. När sådan verksamhet förekommer på rederinivå bör det övervägas att låta sjöpersonalen representeras i varje skyddskommitté ombord på rederiets fartyg.

Anvisning B4.3.8 — Innehåll i program för skydd och förebyggande

1. Det bör övervägas huruvida följande skall ingå i uppgifterna för de kommittéer och andra organ som avses i anvisning B4.3.7 punkt 2:

a) att utarbeta nationella anvisningar och handlingsprogram för system för att hantera hälsa och säkerhet i arbetet och för föreskrifter, regler och handböcker om att förebygga olyckor,

b) att organisera utbildning om och program för skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet,

c) att organisera informationskampanjer om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet, bland annat filmer, affischer, artiklar och broschyrer, och

d) att distribuera litteratur och informera om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet så att den når all personal ombord på fartyg.

2. De som utarbetar texter om åtgärder eller rekommenderad praxis för skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet bör beakta gällande föreskrifter eller rekommendationer som vederbörande nationella myndigheter eller organisationer eller internationella organisationer antagit.

d'une évaluation systématique des risques. En particulier, il faudrait créer des commissions mixtes, nationales ou locales, chargées de la prévention et de la protection de la sécurité et de la santé au travail ou des groupes de travail ad hoc et des comités à bord, au sein desquels les organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées seraient représentées.

3. Lorsque ces activités sont menées au niveau de la compagnie, il conviendrait d'envisager la représentation des gens de mer dans tout comité de sécurité à bord des navires de l'armateur en question.

Principe directeur B4.3.8 — Contenu des programmes de protection et de prévention

1. Il faudrait envisager d'inclure les fonctions suivantes parmi les fonctions attribuées aux commissions et autres organismes visés au paragraphe 2 du principe directeur B4.3.7:

a) l'élaboration de directives et de politiques nationales relatives aux systèmes de gestion de la sécurité et de la santé au travail et de dispositions, de règles et de manuels relatifs à la prévention des accidents;

b) l'organisation d'une formation et de programmes relatifs à la protection en matière de sécurité et de santé au travail et à la prévention des accidents;

c) l'organisation d'une information publique en matière de protection de la sécurité et de la santé au travail et de prévention des accidents, en particulier au moyen de films, d'affiches, d'avis et de brochures;

d) la distribution de documentation et la diffusion d'informations relatives à la protection en matière de sécurité et de santé au travail et à la prévention des accidents, de façon à atteindre les gens de mer à bord des navires.

2. Les règles ou recommandations adoptées par les autorités ou organismes nationaux ou par les organisations internationales intéressées devraient être prises en considération pour la préparation des textes relatifs aux mesures de protection en matière de sécurité et de santé au travail et de prévention des accidents ou l'élaboration des pratiques recommandées.

3. Varje medlemsstat bör, när den utformar program för skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet ta vederbörlig hänsyn till alla handlingsregler för sjöpersonalens hälsa och säkerhet som Internationella arbetsorganisationen kan ha publicerat.

3. Lors de l'élaboration des programmes de protection en matière de sécurité et de santé au travail et de prévention des accidents, tout Membre devrait tenir dûment compte de tout recueil de directives pratiques concernant la sécurité et la santé des gens de mer éventuellement publié par l'Organisation internationale du Travail.

Anvisning B4.3.9 — Undervisning i skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet

Principe directeur B4.3.9 — Formation relative à la protection en matière de sécurité et de santé au travail et à la prévention des accidents du travail

1. Läroplanen för den utbildning som avses i standard A4.3 punkt 1 a bör granskas och uppdateras med jämna mellanrum mot bakgrund av förändringar i fartygens typ, storlek och utrustning samt ändringar i bemanningspraxis, nationaliteter, språk och arbetsorganisation på fartyg.

1. Les programmes relatifs à la formation visée au paragraphe 1 a) de la norme A4.3 devraient être périodiquement revus et mis à jour pour tenir compte de l'évolution des types de navires et de leurs dimensions ainsi que des changements intervenus dans le matériel utilisé, dans l'organisation des équipages, dans les nationalités, dans les langues et dans les méthodes de travail à bord.

2. Information om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor på arbetsplatsen bör vara kontinuerlig. Denna information kan ges i följande former:

2. L'information publique relative à la protection en matière de sécurité et de santé au travail et à la prévention des accidents devrait être continue. Elle pourrait revêtir les formes suivantes:

a) audiovisuella läromedel, exempelvis filmer, att användas vid yrkesskolor för sjöpersonal och om möjligt visas ombord på fartyg,

a) matériel éducatif audiovisuel, tel que films, à utiliser dans les centres de formation professionnelle des gens de mer et, si possible, présenté à bord des navires;

b) affischer ombord på fartyg,
c) artiklar i tidskrifter för sjöpersonal om riskmoment vid arbete till sjöss och om skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet, och

b) affiches apposées à bord des navires;
c) insertion, dans les périodiques lus par les gens de mer, d'articles sur les risques professionnels maritimes et sur les mesures de protection en matière de sécurité et de santé au travail et de prévention des accidents;

d) särskilda kampanjer som utnyttjar olika medier för att informera sjöpersonal, bland annat kampanjer om säkra arbetsmetoder.

d) campagnes spéciales utilisant divers moyens d'information pour instruire les gens de mer, y compris des campagnes sur les méthodes de travail sûres.

3. Den information som avses i punkt 2 i denna anvisning bör i förekommande fall utformas med hänsyn till olika nationaliteter, språk och kulturer bland sjöpersonalen ombord.

3. L'information publique visée au paragraphe 2 du présent principe directeur devrait tenir compte des nationalités, langues et cultures différentes des gens de mer à bord d'un navire.

Anvisning B4.3.10 — Utbildning i hälsa och säkerhet för ung sjöpersonal

1. Bestämmelser om hälsa och säkerhet bör hänvisa till allmänna föreskrifter om läkarundersökningar före och under anställning och om förebyggande av olyckor och skydd av hälsan i arbetslivet som kan vara tillämpliga på sjöpersonals arbete. Sådana bestämmelser bör ta upp åtgärder som minskar yrkesriskerna för ung sjöpersonal i dess tjänstgöring.

2. Bortsett från fall där den behöriga myndigheten godkänner ung sjöpersonal som fullt kvalificerad i en viss färdighet, bör bestämmelserna ange begränsningar för ung sjöpersonal som utan lämplig tillsyn och instruktion utför vissa typer av arbete där riskerna för olyckor eller skadeverkningar på hälsa eller fysisk utveckling är särskilt stora, eller som kräver en viss grad av mognad, erfarenhet eller färdighet. Vid fastställande av vilken typ av arbete som skall omges av restriktioner kan den behöriga myndigheten särskilt överväga arbete som omfattar:

- a) lyft, flyttning eller bärande av tunga börder eller föremål,
- b) tillträde till pannor, tankar eller kassuner,
- c) exponering för skadligt buller och vibrationer,
- d) manövrering av lyftinrättningar och andra motordrivna maskiner och verktyg, eller arbete som signalist till den som sköter sådan utrustning,
- e) handhavande av förtöjningar och bogserlinor eller ankringsutrustning,
- f) riggning,
- g) arbete på höga höjder eller på däck i hårt väder,
- h) vakttjänst nattetid,
- i) underhåll av elektrisk utrustning,
- j) exponering för potentiellt skadliga material eller skadliga fysiska agens, till exempel farliga eller toxiska ämnen och joniserande strålning,

Principe directeur B4.3.10 — Education des jeunes gens de mer en matière de sécurité et de santé

1. Les règlements sur la sécurité et la santé devraient se référer aux dispositions générales concernant les examens médicaux, avant l'entrée en fonction et en cours d'emploi, ainsi que la prévention des accidents et la protection de la santé au travail, qui sont applicables aux activités des gens de mer. Ces règlements devraient préciser en outre les mesures propres à réduire au minimum les risques professionnels auxquels sont exposés les jeunes gens de mer dans l'exercice de leurs fonctions.

2. Les règlements devraient établir des restrictions empêchant que des jeunes gens de mer dont les aptitudes correspondantes ne seraient pas pleinement reconnues par l'autorité compétente exécutent sans contrôle ni instruction appropriés certains types de travaux comportant un risque particulier d'accident ou d'atteinte à leur santé ou à leur développement physique ou exigeant un degré particulier de maturité, d'expérience ou d'aptitude. L'autorité compétente pourrait prendre en considération, en particulier, les tâches comportant:

- a) le levage, le déplacement ou le transport de charges ou d'objets lourds;
- b) le travail à l'intérieur des chaudières, des réservoirs et des caissons étanches;
- c) l'exposition à des bruits ou à des vibrations atteignant des niveaux nocifs;
- d) la conduite d'engins de levage ou d'autres équipements ou outils à moteur ou la communication par signes avec les conducteurs d'équipements de ce genre;
- e) la manipulation de câbles d'amarrage ou de remorquage ou des appareils de mouillage;
- f) le gréement;
- g) le travail dans la mâture ou sur le pont par gros temps;
- h) le quart de nuit;
- i) l'entretien de l'équipement électrique;
- j) le contact avec des matières potentiellement dangereuses ou avec des agents physiques nocifs, tels que des substances dangereuses ou toxiques, et l'exposition à des rayonnements ionisants;

- k) rengöring av köksmaskiner, och
- l) hantering av eller ansvar för skeppsbåtar.

3. Praktiska åtgärder bör vidtas av den behöriga myndigheten eller på annat lämpligt sätt för att göra ung sjöpersonal förtrogen med information om hur man förebygger olyckor och skyddar sin hälsa ombord på fartyg. Detta kan göras genom lämplig instruktion vid kurser, officiell information om förebyggande av olyckor som riktar sig till unga och instruktion och övervakning av ung sjöpersonal i arbetet.

4. I den teoretiska och praktiska utbildningen av ung sjöpersonal, både i land och ombord, bör ingå vägledning om skadeverkningar av missbruk av alkohol och droger och andra potentiellt skadliga ämnen på hälsa och välbefinnande, risker och problem i samband med HIV/AIDS samt annan verksamhet som medför risker för hälsan.

Anvisning B4.3.11 — Internationellt samarbete

1. Medlemsstaterna bör, i tillämpliga fall med stöd av mellanstatliga och andra internationella organisationer, sträva efter att i samverkan uppnå största möjliga enhetlighet i sitt agerande för att främja hälsa och säkerhet och förebygga olyckor i arbetet.

2. När program för att främja skydd av hälsa och säkerhet och förebygga olyckor i arbetet enligt standard A4.3 utarbetas, bör varje medlemsstat ta vederbörlig hänsyn till relevanta handlingsregler som Internationella arbetsorganisationen offentliggjort och internationella organisationers gällande standarder.

3. Medlemsstaterna bör beakta behovet av internationellt samarbete för att fortlöpande främja verksamhet som är knuten till hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor i arbetet. Sådant samarbete kan bedrivas i form av:

- a) bilaterala eller multilaterala arrangemang

- k) le nettoyage des appareils de cuisine;
- l) la manipulation ou la responsabilité des embarcations annexes.

3. Des mesures pratiques devraient être prises par l'autorité compétente ou par un organisme approprié pour attirer l'attention des jeunes gens de mer sur l'information concernant la prévention des accidents et la protection de leur santé à bord des navires. Ces mesures pourraient inclure des cours et des campagnes d'information officielles de prévention des accidents à l'intention des jeunes, ainsi qu'une instruction et une surveillance professionnelles des jeunes gens de mer.

4. Les programmes d'éducation et de formation des jeunes gens de mer, tant à terre qu'à bord, devraient prévoir un enseignement sur les dangers que l'abus d'alcool, de drogues et d'autres substances potentiellement nocives peut avoir sur leur santé et leur bien-être, ainsi que sur les risques et problèmes posés par le VIH/SIDA et les autres activités dangereuses pour la santé.

Principe directeur B4.3.11 — Coopération internationale

1. Les Membres, au besoin avec l'assistance d'organismes intergouvernementaux et d'autres organisations internationales, devraient s'efforcer conjointement de parvenir à la plus grande uniformité possible de l'action visant à protéger la sécurité et la santé au travail et à prévenir les accidents.

2. Lors de l'élaboration de programmes de promotion de la protection en matière de sécurité et de santé au travail et de la prévention des accidents du travail conformément aux dispositions de la norme A4.3, tout Membre devrait tenir dûment compte des recueils de directives pratiques publiés par l'Organisation internationale du Travail, ainsi que des normes appropriées des organisations internationales.

3. Les Membres devraient tenir compte de la nécessité d'une coopération internationale en vue de la promotion continue d'activités relatives à la protection en matière de sécurité et de santé au travail et à la prévention des accidents du travail. Cette coopération pourrait revêtir les formes suivantes:

för enhetlighet i standarder och garantier för säkerhet, hälsoskydd och förebyggande av olyckor i arbetet,

b) utbyte av information om särskilda risker som påverkar sjöpersonalen och om sätt att främja säkerhet, hälsoskydd och förebyggande av olyckor i arbetet,

c) hjälp med att testa utrustning och inspektion enligt flaggstatens nationella bestämmelser,

d) gemensam framställning och spridning av föreskrifter, regler eller handböcker om säkerhet, hälsoskydd och förebyggande av olyckor i arbetet,

e) gemensam framställning och användning av utbildningsmaterial, och

f) gemensamma resurser för eller ömsesidig hjälp med att utbilda sjöpersonalen om säkerhet, hälsoskydd och förebyggande av olyckor i arbetet samt om säkra arbetsmetoder.

a) accords bilatéraux ou multilatéraux visant à uniformiser les normes et les dispositifs de protection en matière de sécurité et de santé au travail et de prévention des accidents;

b) échanges de renseignements sur les risques particuliers auxquels sont exposés les gens de mer et sur les moyens de promouvoir la sécurité et la santé au travail et de prévenir les accidents;

c) assistance en matière d'essais de matériel et d'inspection, conformément aux dispositions nationales de l'Etat du pavillon;

d) collaboration pour l'établissement et la diffusion des dispositions, des règles ou des manuels relatifs à la protection en matière de sécurité et de santé au travail et à la prévention des accidents;

e) collaboration pour la production et l'utilisation du matériel de formation;

f) mise en commun des moyens matériels ou assistance mutuelle pour la formation des gens de mer dans le domaine de la protection en matière de sécurité et de santé au travail, de la prévention des accidents et des méthodes de travail sûres.

Regel 4.4 — Tillgång till landbaserade välfärdsinrättningar

Syfte: Att säkerställa att den sjöpersonal som arbetar ombord har tillgång till landbaserade inrättningar och tjänster för att främja deras hälsa och välbefinnande

1. Varje medlemsstat skall se till att landbaserade välfärdsinrättningar, där sådana finns, är lätt tillgängliga. Medlemsstaten skall också främja anläggning av välfärdsinrättningar, exempelvis sådana som tas upp i koden, i utvalda hamnar för att ge besättningar på fartyg i dess hamnar tillgång till lämpliga välfärdsinrättningar och tjänster.

2. De skyldigheter som åligger varje medlemsstat när det gäller landbaserade resurser, som inrättningar och tjänster för välfärd, kultur, rekreation och information, fastställs i koden.

Règle 4.4 — Accès à des installations de bien-être à terre

Objet: assurer aux gens de mer qui travaillent à bord d'un navire l'accès à des installations et services à terre afin d'assurer leur santé et leur bien-être

1. Tout Membre veille à ce que les installations de bien-être à terre, s'il en existe, soient aisément accessibles. Il doit aussi promouvoir la mise en place d'installations de bien-être, telles que celles qui sont énumérées dans le code, dans des ports déterminés en vue d'assurer aux gens de mer des navires se trouvant dans ces ports l'accès à des installations et services de bien-être adéquats.

2. Les responsabilités du Membre concernant les installations à terre telles que les installations et services culturels, de bien-être, de loisirs et d'information, sont énoncées dans le code.

Standard A4.4 — Tillgång till landbase-
rade välfärdsinrättningar

1. Varje medlemsstat skall, om välfärdsinrättningar finns på dess territorium, kräva att all sjöpersonal har tillgång till dem, oberoende av nationalitet, ras, hudfärg, kön, religion, politisk åsikt eller socialt ursprung, och oberoende av flaggstaten för det fartyget på vilket de är anställda eller sysselsatta eller arbetar.

2. Varje medlemsstat skall främja utbyggnad av välfärdsinrättningar i lämpliga hamnar i landet och, efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer, fastställa vilka hamnar som skall anses vara lämpliga.

3. Varje medlemsstat skall främja inrättande av välfärdsråd som regelbundet skall se över välfärdsinrättningar och tjänster så att de är lämpliga med hänsyn till förändringar i sjöpersonalens behov som följer av sjöfartsnäringsens tekniska utveckling, ändrad drift och andra förhållanden.

Anvisning B4.4 — Tillgång till landbase-
rade välfärdsinrättningarAnvisning B4.4.1 — Medlemsstaternas
skyldigheter

1. Varje medlemsstat bör:

a) se till att sjöpersonalen har tillgång till lämpliga välfärdsinrättningar och tjänster i utvalda ankerhamnar och tillhandahålls lämpligt skydd i sin yrkesutövning, och

b) när dessa åtgärder genomförs, beakta sjöpersonalens speciella behov, särskilt när den befinner sig i främmande länder och när den kommer in i krigszoner, med avseende på dess säkerhet, hälsa och fritidsverksamhet.

2. Berörda representativa redar- och sjöfolksorganisationer bör medverka i arrangemang för att övervaka välfärdsinrättningar och tjänster.

Norme A4.4 — Accès à des installations
de bien-être à terre

1. Tout Membre doit exiger que les installations de bien-être existant sur son territoire puissent être utilisées par tous les gens de mer, quels que soient leur nationalité, leur race, leur couleur, leur sexe, leur religion, leurs opinions politiques ou leur origine sociale et quel que soit l'Etat du pavillon du navire à bord duquel ils sont employés ou engagés, ou travaillent.

2. Tout Membre doit promouvoir la mise en place d'installations de bien-être dans les ports appropriés du pays et déterminer, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, quels sont les ports appropriés.

3. Tout Membre doit favoriser la création de conseils du bien-être chargés d'examiner régulièrement les installations et services de bien-être afin de veiller à ce qu'ils soient adaptés eu égard aux changements des besoins des gens de mer résultant de l'évolution de la technique, de l'exploitation ou de toute autre nouveauté dans le secteur des transports maritimes.

Principe directeur B4.4 — Accès à des
installations de bien-être à terrePrincipe directeur B4.4.1 — Responsa-
bilités des Membres

1. Tout Membre devrait:

a) prendre des mesures pour que des installations et services de bien-être adéquats soient fournis aux gens de mer dans des ports d'escale déterminés et qu'une protection adéquate leur soit assurée dans l'exercice de leur profession;

b) tenir compte, dans la mise en œuvre de ces mesures, des besoins particuliers des gens de mer en matière de sécurité, de santé et de loisirs, surtout à l'étranger et à leur arrivée dans des zones de guerre.

2. Les dispositions prises pour le contrôle des installations et services de bien-être devraient prévoir la participation des organisations représentatives des armateurs et des

3. Varje medlemsstat bör underlätta en fri rörlighet mellan fartyg, centrala leverantörer och välfärdsinrättningar för material som filmer, böcker, tidningar och sportutrustning som sjöpersonalen kan använda på sina fartyg och i välfärdsinrättningar på land.

4. Medlemsstaterna bör samarbeta med varandra när det gäller att främja sjöpersonalens välfärd till sjöss och i hamn. Sådant samarbete bör innefatta följande:

a) konsultationer mellan behöriga myndigheter som syftar till att tillhandahålla och förbättra välfärdsinrättningar och tjänster för sjöpersonalen, både i hamn och ombord,

b) avtal om samordning av resurser och gemensamt tillhandahållande av välfärdsinrättningar i större hamnar för att undvika onödig dubbeletablering,

c) anordnande av internationella idrottstävlingar och främjande av sjöpersonalens deltagande i idrottsverksamhet, och

d) anordnande av internationella seminarier på temat sjöpersonalens välfärd till sjöss och i hamn.

Anvisning B4.4.2 — Välfärdsinrättningar och tjänster i hamnar

1. Varje medlemsstat bör i lämpliga hamnar i landet tillhandahålla sådana välfärdsinrättningar och tjänster som kan behövas, eller se till att de tillhandahålls.

2. Välfärdsinrättningar och tjänster bör tillhandahållas enligt nationella villkor och praxis, av en eller flera av följande:

a) offentliga myndigheter,

b) berörda redar- och sjöfolksorganisationer enligt kollektivavtal eller andra överenskomelser, och

c) frivilligorganisationer.

3. Nödvändiga välfärds- och rekreationsinrättningar bör skapas eller byggas ut i hamnar. Dessa bör innefatta:

gens de mer intéressées.

3. Tout Membre devrait prendre des mesures visant à accélérer la libre circulation, entre les navires, les organisations centrales d'approvisionnement et les institutions de bien-être, de tout le matériel nécessaire, tel que films, livres, journaux et équipement sportif, à l'usage des gens de mer, tant à bord de leur navire que dans les centres à terre.

4. Les Membres devraient coopérer entre eux en vue de promouvoir le bien-être des gens de mer, en mer et dans les ports. Cette coopération devrait comprendre les mesures suivantes:

a) des consultations entre autorités compétentes en vue d'offrir des installations et services de bien-être aux gens de mer, dans les ports et à bord des navires, ou de les améliorer;

b) des accords sur la mise en commun de ressources et la fourniture conjointe d'installations de bien-être dans les grands ports de façon à éviter les doubles emplois inutiles;

c) l'organisation de compétitions sportives internationales et l'encouragement des gens de mer à participer à des activités sportives;

d) l'organisation de séminaires internationaux sur la question du bien-être des gens de mer, en mer et dans les ports.

Principe directeur B4.4.2 — Installations et services de bien-être dans les ports

1. Tout Membre devrait offrir les installations et services de bien-être nécessaires dans des ports appropriés du pays ou veiller à ce qu'ils soient offerts.

2. Les installations et services de bien-être devraient être fournis, conformément aux conditions et à la pratique nationales, par une ou plusieurs des institutions suivantes:

a) les pouvoirs publics;

b) les organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées, en vertu des conventions collectives ou d'autres dispositions arrêtées d'un commun accord;

c) des organisations bénévoles.

3. Les installations nécessaires de bien-être et de loisirs devraient être créées ou développées dans les ports. Elles devraient comprendre:

a) samlings- och rekreationslokaler efter behov,

b) anläggningar för sport och utomhusaktiviteter, bland annat tävlingar,

c) möjligheter till utbildning, och

d) vid behov, möjligheter till religiösa ceremonier och personlig rådgivning.

4. Dessa inrättningar kan tillhandahållas genom att inrättningar för mera allmänt bruk ställs till förfogande för sjöpersonalen vid behov.

5. Där sjöpersonal av olika nationalitet har större behov av inrättningar som hotell, klubbar och sportanläggningar i en särskild hamn, bör behöriga myndigheter eller organ i sjöpersonalens ursprungsländer och flaggstaterna samt berörda internationella sammanslutningar, samråda och samarbeta med behöriga myndigheter och organ i det land där hamnen ligger och med varandra för att samordna resurserna och undvika onödig dubbeletablering.

6. Hotell eller härbärgen som är lämpliga för sjöpersonalen bör finnas där de behövs. De bör tillhandahålla bekvämligheter liknande dem som finns på ett hotell av god klass, och bör där så är möjligt ligga i bra omgivningar och inte i hamnens omedelbara närhet. Sådana hotell eller härbärgen bör övervakas väl, priserna bör vara rimliga, och där det behövs och låter sig göra bör möjligheter skapas att inkvartera sjöpersonalens familjer.

7. Dessa inkvarteringsmöjligheter bör vara öppna för all sjöpersonal, oberoende av nationalitet, ras, hudfärg, kön, religion, politisk åsikt eller socialt ursprung, och oberoende av flaggstaten för det fartyg på vilket de är anställda, sysselsatta eller arbetar. Utan att göra våld på denna princip kan det vara nödvändigt att i vissa hamnar tillhandahålla flera typer av anläggningar med likvärdig standard men anpassade till olika personalgruppers vanor och behov.

a) des salles de réunion et de détente, selon les besoins;

b) des installations de sport et autres installations de plein air, notamment pour des compétitions;

c) des installations pédagogiques;

d) le cas échéant, des installations permettant de pratiquer la religion et d'obtenir des conseils personnels.

4. Ces installations peuvent être fournies en mettant à la disposition des gens de mer, selon leurs besoins, les installations destinées à un usage plus général.

5. Lorsqu'un grand nombre de gens de mer de différentes nationalités ont besoin, dans un port déterminé, de certaines installations telles qu'hôtels, clubs ou installations sportives, les autorités ou les institutions compétentes de leurs pays d'origine et des Etats du pavillon ainsi que les associations internationales intéressées devraient procéder à des consultations et coopérer entre elles, de même qu'avec les autorités et les organes compétents du pays dans lequel le port est situé, en vue de mettre leurs ressources en commun et d'éviter les doubles emplois inutiles.

6. Il devrait y avoir des hôtels ou foyers adaptés aux besoins des gens de mer, là où cela est nécessaire. Ils devraient offrir des services équivalant à ceux d'un hôtel de bonne classe et devraient, autant que possible, être bien situés et ne pas se trouver à proximité immédiate des installations portuaires. Ces hôtels ou foyers devraient être soumis à un contrôle approprié, les prix devraient être raisonnables et, lorsque cela est nécessaire et réalisable, des dispositions devraient être prises pour permettre de loger les familles des gens de mer.

7. Ces installations devraient être ouvertes à tous les gens de mer sans distinction de nationalité, de race, de couleur, de sexe, de religion, d'opinion politique ou d'origine sociale et quel que soit l'Etat du pavillon du navire à bord duquel ils sont employés ou engagés ou travaillent. Sans contrevenir de quelque manière que ce soit à ce principe, il pourrait être nécessaire, dans certains ports, de prévoir plusieurs types d'installations d'un niveau comparable mais adaptées aux coutumes et aux besoins des différents groupes de gens de mer.

8. Vid behov bör det ordnas så att tekniskt kompetenta personer anställs på heltid för att sköta sjöpersonalens välfärdsinrättningar och tjänster, förutom eventuella frivilligarbetare.

8. Des dispositions devraient être prises pour que, dans la mesure où cela est nécessaire, du personnel qualifié soit employé à plein temps, en plus d'éventuels agents bénévoles, pour la gestion des installations et services de bien-être des gens de mer.

Anvisning B4.4.3 — Välfärdsråd

Principe directeur B4.4.3 — Conseils du bien-être

1. Välfärdsråd bör i tillämpliga fall inrättas på hamn-, regional och nationell nivå. De bör:

1. Il conviendrait de créer des conseils de bien-être, selon le cas au niveau du port ou au niveau régional ou national. Leurs fonctions devraient être notamment:

a) granska om befintliga välfärdsinrättningar räcker till och övervaka behovet av att ta fram ytterligare inrättningar eller dra in underutnyttjade sådana, och

a) de s'assurer que les installations de bien-être sont toujours adéquates et de déterminer s'il convient d'en créer d'autres ou de supprimer celles qui sont sousutilisées;

b) hjälpa och råda dem som ansvarar för att tillhandahålla välfärdsinrättningar och se till att de är samordnade.

b) d'aider et de conseiller ceux à qui il incombe de fournir des installations de bien-être et d'assurer une coordination entre eux.

2. I välfärdsråden bör ingå representanter för redar- och sjöfolksorganisationer, de behöriga myndigheterna och, om så är lämpligt, frivilligorganisationer och socialtjänst.

2. Les conseils de bien-être devraient compter parmi leurs membres des représentants des organisations d'armateurs et de gens de mer, de l'autorité compétente et, le cas échéant, d'organisations bénévoles et d'organismes sociaux.

3. I tillämpliga fall bör sjöfartsstaternas konsulatspersonal och lokala representanter för utländska välfärdsorganisationer, enligt nationella lagar och andra författningar, medverka i det arbete välfärdsråden på hamn-, regional och nationell nivå bedriver.

3. Selon les circonstances, les consuls des Etats maritimes et les représentants locaux des organismes de bien-être étrangers devraient être associés, conformément à la législation nationale, aux travaux des conseils de bien-être portuaires, régionaux ou nationaux.

Anvisning B4.4.4 — Välfärdsinrättningarnas finansiering

Principe directeur B4.4.4 — Financement des installations de bien-être

1. Enligt nationella villkor och praxis bör ekonomiskt stöd till välfärdsinrättningar i hamn ställas till förfogande på något av följande sätt:

1. Conformément aux conditions et à la pratique nationales, un appui financier aux installations de bien-être dans les ports devrait provenir d'une ou de plusieurs des sources suivantes:

a) bidrag av allmänna medel,
b) skatter eller andra speciella avgifter från sjöfartsnäringen,
c) frivilliga bidrag från redare, sjöpersonal eller deras organisationer, och

a) subventions publiques;
b) taxes ou autres droits spéciaux acquittés par les milieux maritimes;
c) contributions volontaires versées par les armateurs, les gens de mer ou leurs organisations;

d) frivilliga bidrag från andra källor.

d) contributions volontaires d'autres sources.

2. Där skatter och särskilda avgifter tas ut för välfärdsåtgärder bör de användas enbart för det ändamålet.

2. Lorsque des impôts, taxes et autres droits spéciaux sont prévus afin de financer les services de bien-être, ils ne devraient être employés qu'aux fins pour lesquelles ils sont levés.

Anvisning B4.4.5 — Informationsspridning och stimulansåtgärder

1. Information bör spridas bland sjöpersonalen om inrättningar som är öppna för allmänheten i angränsningshamnar, särskilt inrättningar för transport, välfärd, underhållning, utbildning och gudstjänst samt sådana som står öppna särskilt för sjöpersonalen.

2. Lämpliga transportmedel till rimliga priser bör alltid finnas tillgängliga vid rimliga tider för att sjöpersonalen skall kunna åka till olika stadsdelar från välbelägna platser i hamnen.

3. De behöriga myndigheterna bör medverka till att redare och sjöpersonal som angör hamn får information om eventuella speciella lagar och sedvänjor som kan leda till frihetsberövande vid överträdelse.

4. De behöriga myndigheterna bör se till att hamnområden och tillfartsvägar får tillräcklig belysning och skyltning och regelbunden patrullering för att skydda sjöpersonalen.

Principe directeur B4.4.5 — Diffusion d'informations et mesures de facilitation

1. Les gens de mer devraient recevoir des informations sur tous les moyens à la disposition du public dans les ports d'escale, notamment les moyens de transport, les services de bien-être, les services récréatifs et éducatifs et les lieux de culte, ainsi que sur ceux qui leur sont spécialement destinés.

2. Des moyens de transport adéquats à prix modique devraient être disponibles à tout moment raisonnable lorsque cela est nécessaire pour permettre aux gens de mer de se rendre en ville à partir d'endroits d'accès facile dans la zone portuaire.

3. Les autorités compétentes devraient prendre les mesures nécessaires pour faire connaître aux armateurs ainsi qu'aux gens de mer arrivant dans un port toute loi ou coutume spéciale dont la violation pourrait mettre leur liberté en danger.

4. Les autorités compétentes devraient doter les zones portuaires et les routes d'accès aux ports d'un éclairage suffisant et de panneaux indicateurs et y faire effectuer des patrouilles régulières en vue d'assurer la protection des gens de mer.

Anvisning B4.4.6 — Sjöpersonal i utländsk hamn

1. För att skydda sjöpersonal i utländsk hamn bör åtgärder vidtas för att underlätta:

a) tillgång till konsuler från medborgarlandet eller bosättningslandet, och

b) ett effektivt samarbete mellan konsuler och lokala eller nationella myndigheter.

2. Sjöpersonal som hålls i häkte i en främmande hamn bör få sitt fall prövat snabbt i ett korrekt rättsligt förfarande och med lämpligt konsulärt skydd.

Principe directeur B4.4.6 — Gens de mer dans un port étranger

1. En vue de protéger les gens de mer qui se trouvent dans un port étranger, il conviendrait de prendre des mesures tendant à faciliter:

a) l'accès au consul de l'Etat dont ils sont ressortissants ou de l'Etat où ils résident;

b) une coopération efficace entre les consuls et les autorités locales ou nationales.

2. Le cas des gens de mer incarcérés ou consignés dans un port étranger doit être traité rapidement, conformément à la procédure légale, et les intéressés doivent être

3. När sjöpersonal av någon anledning häktas på en medlemsstats territorium, bör den behöriga myndigheten på sjöpersonalens begäran omedelbart informera sjöpersonalens flaggstat och medborgarland. Den behöriga myndigheten bör genast informera sjöpersonalen om rätten att framföra en sådan begäran. Personens medborgarland bör genast meddela dennes anhöriga. Den behöriga myndigheten bör låta konsulatspersonal från dessa stater besöka den häktade omedelbart och därefter regelbundet så länge vederbörande sitter häktad.

4. Varje medlemsstat bör vid behov trygga sjöpersonalens säkerhet mot aggression och andra olagliga handlingar medan fartyg är i deras territorialvatten, och i synnerhet vid infart i hamn.

5. Ansvarig personal i hamn och ombord på fartyg bör sträva efter att underlätta landpermission för sjöpersonalen snarast möjligt efter det att fartyget gått i hamn.

Regel 4.5 — Socialförsäkring

Syfte: Att säkerställa att sjöpersonalen får tillgång till socialförsäkringsskydd

1. Varje medlemsstat skall se till att all sjöpersonal och, i den mån detta föreskrivs i dess nationella lag, personalens anhöriga har tillgång till socialförsäkringsskydd enligt koden, utan att detta påverkar de eventuella förmånligare villkor som avses i artikel 19 punkt 8 i stadgan.

2. Varje medlemsstat åtar sig att på sina nationella villkor, individuellt och i samarbete med andra stater, successivt ordna ett fullständigt socialförsäkringsskydd för sjöpersonal.

3. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonal som lyder under dess lagstiftning om socialförsäkring och, i den mån det föreskrivs

néficier de la protection consulaire appropriée.

3. Lorsqu'un marin est incarcéré ou con-signé, pour quelque raison que ce soit, sur le territoire d'un Membre, l'autorité compétente devrait, si le marin le demande, en informer immédiatement l'Etat du pavillon ainsi que l'Etat dont le marin est ressortissant. L'autorité compétente devrait rapidement informer le marin de son droit de présenter une telle demande. L'Etat dont le marin est ressortissant devrait informer rapidement la famille du marin. L'autorité compétente devrait autoriser les agents consulaires de ces Etats à voir immédiatement le marin et à lui rendre visite régulièrement par la suite aussi longtemps qu'il sera incarcéré.

4. Tout Membre devrait, chaque fois que cela est nécessaire, prendre des mesures pour protéger les gens de mer des agressions et autres actes illégaux lorsque le navire se trouve dans ses eaux territoriales et en particulier aux abords des ports.

5. Les responsables dans les ports et à bord des navires devraient faire tout leur possible pour permettre aux gens de mer d'aller à terre au plus tôt après l'arrivée du navire au port.

Règle 4.5 — Sécurité sociale

Objet: assurer l'adoption de mesures visant à faire bénéficier les gens de mer de la sécurité sociale

1. Tout Membre veille à ce que tous les gens de mer et, dans la mesure prévue par sa législation nationale, les personnes à leur charge bénéficient d'une protection de sécurité sociale conforme au code, sans préjudice, toutefois, des conditions plus favorables prévues au paragraphe 8 de l'article 19 de la Constitution.

2. Tout Membre s'engage à prendre des mesures, en fonction de sa situation nationale, à titre individuel comme dans le cadre de la coopération internationale, pour atteindre progressivement une protection de sécurité sociale complète pour les gens de mer.

3. Tout Membre veille à ce que les gens de mer qui sont soumis à sa législation en matière de sécurité sociale et, dans la mesure pré-

i dess nationella lag, personalens anhöriga, är berättigade till socialförsäkringsskydd som inte är mindre förmånligt än det som arbetstagare i land har.

vue par sa législation nationale, les personnes à leur charge soient admis à bénéficier d'une protection de sécurité sociale qui ne soit pas moins favorable que celle dont jouissent les travailleurs employés à terre.

Standard A4.5 — Socialförsäkring

1. De områden där det bör övervägas att successivt införa ett fullständigt socialförsäkringsskydd enligt regel 4.5 är: sjukvård, sjukersättning, arbetslöshetsunderstöd, pension, arbetsskadeersättning, familjeförmåner, föräldrapension, invaliditetsersättning och efterlevandepension, som komplettering av det skydd som ges enligt regel 4.1 om sjukvård och 4.2 om redarens ansvar, och i andra kapitel i denna konvention.

2. Vid tidpunkten för ratifikation skall det skydd som varje medlemsstat skall tillhandahålla enligt regel 4.5 punkt 1 innefatta minst tre av de nio områden som listas i punkt 1 i denna standard.

3. Varje medlemsstat skall vidta åtgärder enligt sina nationella villkor för att ge det kompletterande socialförsäkringsskydd som avses i punkt 1 i denna standard till all sjöpersonal som vanligtvis bor på dess territorium. Detta ansvar kan exempelvis uppfyllas genom lämpliga bilaterala eller multilaterala avtal eller avgiftsbaserade system. Det skydd som ges får inte vara mindre förmånligt än det som landbaserad personal som bor på dess territorium har.

4. Trots tilldelningen av uppgifter i punkt 3 i denna standard får medlemsstater, genom bilaterala och multilaterala avtal och genom regler som antagits inom regionala organisationer för ekonomisk integration, fastställa andra regler om den socialförsäkringslagstiftning som sjöpersonalen lyder under.

Norme A4.5 — Sécurité sociale

1. Les branches à prendre en considération pour atteindre progressivement la protection complète de sécurité sociale prévue à la règle 4.5 sont les soins médicaux, les indemnités de maladie, les prestations de chômage, les prestations de vieillesse, les prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle, les prestations familiales, les prestations de maternité, les prestations d'invalidité et les prestations de survivants, qui complètent la protection prévue par les règles 4.1, concernant les soins médicaux, et 4.2, concernant la responsabilité des armateurs, ainsi que par d'autres titres de la présente convention.

2. Lors de la ratification, la protection assurée par tout Membre conformément au paragraphe 1 de la règle 4.5 doit inclure au moins trois des neuf branches énumérées au paragraphe 1 de la présente norme.

3. Tout Membre prend des mesures, en fonction de sa situation nationale, pour assurer la protection de sécurité sociale complémentaire prévue au paragraphe 1 de la présente norme à tous les gens de mer résidant habituellement sur son territoire. Cette responsabilité peut être mise en œuvre, par exemple, au moyen d'accords bilatéraux ou multilatéraux en la matière ou de systèmes fondés sur des cotisations. La protection ainsi garantie ne doit pas être moins favorable que celle dont jouissent les personnes travaillant à terre qui résident sur le territoire du Membre en question.

4. Nonobstant l'attribution des responsabilités indiquée au paragraphe 3 de la présente norme, les Membres peuvent établir, par des accords bilatéraux ou multilatéraux, ou par des dispositions adoptées dans le cadre des organisations régionales d'intégration économique, d'autres règles relatives à la législation de la sécurité sociale applicable aux gens de mer.

5. Varje medlemsstats skyldigheter gentemot sjöpersonal på fartyg som för dess flagg skall innefatta de som föreskrivs i reglerna 4.1 och 4.2 och motsvarande bestämmelser i koden, samt de som ingår i dess allmänna skyldigheter enligt internationell lag.

6. Varje medlemsstat skall överväga olika sätt att i brist på tillräcklig täckning inom de områden som nämns i punkt 1 i denna standard ge sjöpersonalen likvärdiga förmåner enligt nationell lag och praxis.

7. Skyddet enligt regel 4.5 punkt 1 får i tillämpliga fall inrymmas i lagar eller andra författningar, privata system, kollektivavtal eller en kombination av dessa.

8. I den mån det är förenligt med medlemsstaternas nationella lag och praxis skall de genom bilaterala eller multilaterala avtal eller andra arrangemang samarbeta för att upprätthålla den rätt till socialförsäkring, avgiftsfinansierad eller inte avgiftsfinansierad, som all sjöpersonal oberoende av bostadsort har fått eller håller på att få.

9. Varje medlemsstat skall inrätta rättvisa och effektiva förfaranden för att lösa tvister.

10. Medlemsstaterna skall vid tidpunkten för ratifikation ange de områden för vilka skydd ges enligt punkt 2 i denna standard. De skall sedan meddela generaldirektören för Internationella arbetsbyrån när de tillhandahåller socialförsäkringsskydd inom ett eller flera av de områden som anges i punkt 1 i denna standard. Generaldirektören skall hålla ett register över dessa uppgifter som skall vara tillgängligt för alla berörda parter.

11. Rapporterna till Internationella arbetsbyrån enligt artikel 22 i stadgan skall också innefatta uppgifter om åtgärder som vidtagits enligt regel 4.5 punkt 2, för att utsträcka skyddet till andra områden.

5. Les responsabilités de tout Membre concernant les gens de mer à bord des navires qui battent son pavillon comprennent celles qui sont prévues par les règles 4.1 et 4.2 et par les dispositions correspondantes du code ainsi que celles qui sont inhérentes à ses obligations générales en vertu du droit international.

6. Tout Membre doit examiner les diverses modalités selon lesquelles, en l'absence d'une couverture suffisante dans les branches mentionnées au paragraphe 1 de la présente norme, des prestations comparables seront offertes aux gens de mer, conformément à la législation et à la pratique nationales.

7. La protection visée au paragraphe 1 de la règle 4.5 peut, selon le cas, être prévue par la législation, des régimes privés, des conventions collectives ou une combinaison de ces moyens.

8. Dans la mesure compatible avec leur législation et leur pratique nationales, les Membres coopèrent, par voie d'accord bilatéraux ou multilatéraux ou d'autres arrangements, pour garantir le maintien des droits relatifs à la sécurité sociale, qu'ils soient assurés par des systèmes contributifs ou non contributifs, acquis ou en cours d'acquisition par les gens de mer, indépendamment de leur lieu de résidence.

9. Tout Membre définit des procédures équitables et efficaces pour le règlement des différends.

10. Tout Membre, lors de la ratification, précise les branches pour lesquelles la protection est assurée, conformément au paragraphe 2 de la présente norme. Lorsqu'il assurera par la suite la couverture d'une ou de plusieurs des autres branches énumérées au paragraphe 1 de la présente norme, il en informera le Directeur général du Bureau international du Travail, lequel tiendra un registre de ces avis, qu'il mettra à la disposition de toutes les parties intéressées.

11. Les rapports soumis au Bureau international du Travail en vertu de l'article 22 de la Constitution doivent également contenir des informations sur les mesures prises conformément au paragraphe 2 de la règle 4.5 pour étendre la protection à d'autres branches.

Anvisning B4.5 — Socialförsäkring

Principe directeur B4.5 — Sécurité sociale

1. Det skydd som skall tillhandahållas vid tidpunkten för ratifikation enligt standard A4.5 punkt 2, bör minst innefatta områdena sjukvård, sjukersättning och arbetsskadeersättning.

2. Under de omständigheter som avses i standard A4.5 punkt 6, får likvärdiga förmåner ges genom försäkring, bilaterala och multilaterala avtal eller på annat verksamt sätt, varvid man bör ta hänsyn till bestämmelserna i gällande kollektivavtal. Där sådana åtgärder vidtas bör den sjöpersonal som omfattas få information om på vilket sätt socialförsäkringsskydd kommer att tillhandahållas på de olika områdena.

3. När sjöpersonal lyder under fler än en nationell lagstiftning om socialförsäkring bör berörda medlemsstater gemensamt i ömsesidiga avtal fastställa vilken som skall tillämpas, med beaktande av vilken art och nivå på skyddet i respektive lagstiftning som är förmånligast för den berörda sjöpersonalen, och sjöpersonalens preferens.

4. De förfaranden som skall fastställas enligt standard A4.5 punkt 9, bör utformas så att de omfattar alla tvister som rör den berörda sjöpersonalen anspråk, oberoende av det sätt på vilket täckning ges.

5. Varje medlemsstat som har nationell och/eller icke-nationell sjöpersonal som tjänstgör på fartyg som för dess flagg bör tillhandahålla det socialförsäkringsskydd som gäller enligt konventionen, och bör då och då se över områdena för detta i standard A4.5 punkt 1 för att ta fram eventuella ytterligare områden som är av intresse för den berörda sjöpersonalen.

6. I sjöpersonalens anställningsavtal bör anges det sätt på vilket redaren skall ställa socialförsäkringsskydd inom de olika områdena till sjöpersonalens förfogande och eventuella andra relevanta uppgifter som redaren har

1. La protection assurée lors de la ratification, conformément au paragraphe 2 de la norme A4.5, devrait porter au minimum sur les soins médicaux, les indemnités de maladie et les prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle.

2. Dans les cas mentionnés au paragraphe 6 de la norme A4.5, des prestations comparables pourront être fournies par voie d'assurance, d'accords bilatéraux ou multilatéraux ou d'autres moyens appropriés, en tenant compte des dispositions des conventions collectives applicables. Lorsque de telles mesures sont adoptées, les gens de mer auxquels elles s'appliquent devraient être informés des modalités selon lesquelles la protection assurée par les diverses branches de la sécurité sociale sera fournie.

3. Lorsque les gens de mer relèvent de plus d'une législation nationale en matière de sécurité sociale, les Membres concernés devraient coopérer en vue de déterminer par accord mutuel celle des législations qui s'appliquera, en tenant compte de facteurs comme le type et le niveau de protection plus favorables aux gens de mer intéressés, ainsi que la préférence de ceux-ci.

4. Les procédures à définir en vertu du paragraphe 9 de la norme A4.5 devraient être conçues de manière à couvrir tous les différends relatifs aux réclamations des gens de mer intéressés, quelle que soit la manière dont la couverture est assurée.

5. Tout Membre ayant des gens de mer nationaux ou des gens de mer non nationaux, ou les deux, employés à bord des navires battant son pavillon devrait offrir la protection de sécurité sociale prévue par la présente convention, telle qu'applicable, et devrait ré-examiner périodiquement les branches de la protection de sécurité sociale visée au paragraphe 1 de la norme A4.5 en vue d'identifier toute autre branche utile aux gens de mer concernés.

6. Le contrat d'engagement maritime devrait préciser les modalités selon lesquelles la protection des différentes branches de la sécurité sociale sera assurée à l'intéressé par l'armateur et contenir toute autre information

tillgång till, exempelvis obligatoriska avdrag från sjöpersonalens lön och redarbidrag som kan göras enligt kraven från angivna bemyndigade organ enligt relevanta nationella socialförsäkringssystem.

7. När den medlemsstat vars flagg fartyget för utövar sin jurisdiktion i sociala frågor, bör den se till att redarna uppfyller sina skyldigheter med avseende på socialförsäkringskydd, bland annat att de gör de inbetalningar till socialförsäkringssystemen som krävs.

Kapitel 5. Uppfyllelse och tillämpning

1. Reglerna i detta kapitel lägger fast varje medlemsstats ansvar för att fullt ut genomföra och tillämpa de principer och rättigheter som fastställs i artiklarna i denna konvention och de särskilda skyldigheter som föreskrivs i kapitel 1, 2, 3 och 4.

2. Punkterna 3 och 4 i artikel VI, enligt vilka del A i koden kan tillämpas genom i huvudsak likvärdiga föreskrifter, gäller inte del A i koden i detta kapitel.

3. Enligt artikel VI punkt 2 skall varje medlemsstat fullgöra sina skyldigheter enligt reglerna på det sätt som fastställs i motsvarande standarder i del A i koden, med vederbörlig hänsyn till motsvarande anvisningar i del B i koden.

4. Föreskrifterna i detta kapitel skall tillämpas med beaktande av att sjöpersonal och redare, liksom alla andra personer, är lika inför lagen, berättigade till samma lagliga skydd och inte får utsättas för diskriminering när det gäller tillgång till olika slags domstolar eller andra verktyg för lösning av tvister. Föreskrifterna i detta kapitel avgör inte rättslig jurisdiktion eller rättsligt forum.

utile dont dispose celui-ci, comme les déductions obligatoires du salaire du marin et les cotisations de l'armateur qui peuvent être exigées, conformément aux prescriptions des organismes autorisés spécifiés dans le cadre des régimes nationaux de sécurité sociale applicables.

7. Lorsqu'il exerce effectivement sa juridiction dans le domaine des questions sociales, le Membre dont le navire bat pavillon devrait s'assurer que les obligations des armateurs en matière de protection de sécurité sociale sont respectées, notamment en ce qui concerne le versement des cotisations aux régimes de sécurité sociale.

Titre 5. Conformité et mise en application des dispositions

1. Les règles qui figurent sous ce titre précisent la responsabilité de tout Membre quant au plein respect et à l'application des principes et droits définis dans les articles de la présente convention ainsi que des obligations spécifiques mentionnées sous ses titres 1, 2, 3 et 4.

2. Les paragraphes 3 et 4 de l'article VI, qui autorisent la mise en uvre des dispositions de la partie A du code par des dispositions équivalentes dans l'ensemble, ne s'appliquent pas à la partie A du code relevant du présent titre.

3. Conformément au paragraphe 2 de l'article VI, tout Membre doit s'acquitter des responsabilités qui lui incombent en application des règles de la manière indiquée dans les normes correspondantes de la partie A du code en tenant dûment compte des principes directeurs correspondants de la partie B du code.

4. Les dispositions du présent titre sont mises en uvre en tenant compte du fait que les gens de mer et les armateurs, comme toute autre personne, sont égaux devant la loi et ont droit à une protection juridique égale; ils ont accès sans faire l'objet de discrimination aux cours, tribunaux ou autres mécanismes de règlement des différends. Les dispositions du présent titre ne portent pas attribution de compétence matérielle ou territoriale.

Regel 5.1 — Flaggsstatens ansvar

Syfte: Att säkerställa att varje medlemsstat fullgör sina skyldigheter enligt denna konvention med avseende på fartyg som för dess flagg

Regel 5.1.1 — Allmänna principer

1. Varje medlemsstat har ansvar för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna konvention på fartyg som för dess flagg.

2. Varje medlemsstat skall inrätta ett effektivt system för inspektion och certifiering av arbetsförhållandena till sjöss enligt reglerna 5.1.3 och 5.1.4 och se till att arbets- och levnadsförhållandena för personalen på fartyg som för dess flagg kontinuerligt uppfyller standarderna i denna konvention.

3. När en medlemsstat inrättar ett effektivt system för inspektion och certifiering av arbetsförhållandena till sjöss, får den i tillämpliga fall bemyndiga offentliga institutioner eller andra organisationer (även i en annan medlemsstat, om denna samtycker) som den erkänner som behörig och oberoende att utföra inspektioner och/eller utfärda certifikat. Medlemsstaten skall under alla förhållanden ha kvar det fulla ansvaret för inspektion och certifiering av den berörda sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden på fartyg som för dess flagg.

4. Ett certifikat för arbete till sjöss skall tillsammans med en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss, utgöra prima faciebevis för att den medlemsstat vars flagg fartyget för vederbörligen har inspekterat detta och att de krav i denna konvention som rör sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden har uppfyllts i den omfattning certifikatet visar.

5. Information om det system som anges i punkt 2 i denna regel, bland annat den metod som används för att bedöma dess effektivitet, skall ingå i medlemsstatens rapporter till Internationella arbetsbyrån enligt artikel 22 i

Règle 5.1 — Responsabilités de l'Etat du pavillon

Objet: assurer que tout Membre s'acquitte des responsabilités qui lui incombent en vertu de la présente convention à l'égard des navires qui battent son pavillon

Règle 5.1.1 — Principes généraux

1. Il incombe à tout Membre de veiller à ce que ses obligations en vertu de la présente convention soient mises en uvre à bord des navires battant son pavillon.

2. Tout Membre établit un système efficace d'inspection et de certification des conditions du travail maritime, conformément aux règles 5.1.3 et 5.1.4, en vue d'assurer que les conditions de travail et de vie des gens de mer sont et demeurent conformes aux normes de la présente convention à bord des navires battant son pavillon.

3. Aux fins de l'instauration d'un système efficace d'inspection et de certification des conditions du travail maritime, un Membre peut, le cas échéant, habiliter des institutions publiques ou d'autres organismes, y compris ceux d'un autre Membre, si celui-ci y consent, dont il reconnaît la compétence et l'indépendance pour réaliser des inspections ou délivrer des certificats, ou les deux. Dans tous les cas, le Membre conserve la pleine responsabilité de l'inspection et de la certification des conditions de travail et de vie des gens de mer intéressés à bord des navires battant son pavillon.

4. Le certificat de travail maritime, complété par une déclaration de conformité du travail maritime, atteste, sauf preuve contraire, que le navire a été dûment inspecté par l'Etat du pavillon et que les prescriptions de la présente convention concernant les conditions de travail et de vie des gens de mer ont été suivies dans la mesure certifiée.

5. Des informations sur le système mentionné au paragraphe 2 de la présente règle, y compris la méthode utilisée pour évaluer son efficacité, doivent figurer dans les rapports soumis par le Membre au Bureau interna-

stadgan.

tional du Travail en vertu de l'article 22 de la Constitution.

Standard A5.1.1 — Allmänna principer

1. Varje medlemsstat skall ställa upp tydliga mål och normer för förvaltning av dess inspektions- och certifieringssystem, samt lämpliga övergripande förfaranden för att bedöma i vilken omfattning dessa mål och normer uppnås.

2. Varje medlemsstat skall kräva att alla fartyg som för dess flagg har en kopia av denna konvention ombord.

Norme A5.1.1 — Principes généraux

1. Tout Membre définit des objectifs et des normes précis pour l'administration de ses systèmes d'inspection et de certification, ainsi que des procédures générales appropriées pour évaluer dans quelle mesure ces objectifs sont atteints et ces normes respectées.

2. Tout Membre exige qu'un exemplaire de la présente convention soit tenu à disposition à bord de tous les navires battant son pavillon.

Anvisning B5.1.1 — Allmänna principer

1. Den behöriga myndigheten bör i så stor utsträckning som möjligt främja effektiv samordning mellan offentliga institutioner och andra organisationer som nämns i reglerna 5.1.1 och 5.1.2 och som sysslar med sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden.

2. För att bättre försäkra sig om att inspektörer, redare och sjöpersonal och deras respektive organisationer samarbetar, och för att upprätthålla eller förbättra sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden, bör den behöriga myndigheten regelbundet samråda med representanter för dessa organisationer om det bästa sättet att uppnå dessa syften. Hur sådant samråd skall genomföras bör den behöriga myndigheten avgöra efter samråd med redar- och sjöfolksorganisationer.

Principe directeur B5.1.1 — Principes généraux

1. L'autorité compétente devrait prendre les dispositions nécessaires pour favoriser une coopération efficace entre les institutions publiques et les autres organismes auxquels se réfèrent les règles 5.1.1 et 5.1.2 et qui sont intéressés par les conditions de travail et de vie des gens de mer à bord des navires.

2. En vue d'assurer plus efficacement la coopération entre les inspecteurs et les armateurs, les gens de mer et leurs organisations respectives, et afin de maintenir ou d'améliorer les conditions de travail et de vie des gens de mer, l'autorité compétente devrait consulter à intervalles réguliers les représentants desdites organisations quant aux meilleurs moyens d'atteindre ces objectifs. Les modalités de ces consultations devraient être déterminées par l'autorité compétente après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer.

Regel 5.1.2 — Bemyndigande av erkända organisationer

1. Den behöriga myndigheten skall ha bedömt att de offentliga institutioner eller andra organisationer som avses i regel 5.1.1 punkt 3 (erkända organisationer) uppfyller kodens krav på kompetens och oberoende. De inspektioner och certifieringar som dessa orga-

Règle 5.1.2 — Habilitation des organismes reconnus

1. L'autorité compétente doit avoir établi que les institutions publiques ou autres organismes mentionnés au paragraphe 3 de la règle 5.1.1 (les «organismes reconnus»), sont conformes aux prescriptions du code quant à leur compétence et à leur indépendance. Les

nisationer kan bemyndigas utföra skall ligga inom ramen för vad koden uttryckligt anger som uppgifter som skall utföras av den behöriga myndigheten eller en erkänd organisation.

2. De rapporter som avses i regel 5.1.1 punkt 5 skall innehålla uppgifter om erkända organisationer, bemyndigandenas omfattning och den behöriga myndighetens åtgärder för att se till att organisationen utför uppgifterna på ett fullgott och effektivt sätt.

Standard A5.1.2 — Bemyndigande av erkända organisationer

1. För erkännande enligt regel 5.1.2 punkt 1 skall den behöriga myndigheten granska den berörda organisationens kompetens och oberoende och fastställa om den, i den omfattning som är nödvändig för att bedriva den verksamhet som omfattas av det bemyndigande den tilldelats, har visat att den:

a) har den sakkunskap i relevanta delar av denna konvention som behövs och lämplig kunskap om drift av fartyg, bland annat om minimikrav på fartygspersonal, anställningsförhållanden, bostäder, rekreativsmöjligheter, mat och förplägnad, förebyggande av olyckor, hälso- och sjukvård, välfärd och socialförsäkringsskydd,

b) har möjlighet att vidmakthålla och uppdatera personalens sakkunskap,

c) har nödvändig kunskap om kraven i denna konvention och om gällande nationella lagar och andra författningar och tillämpliga internationella instrument, och

d) har en lämplig storlek, struktur, erfarenhet och duglighet som svarar mot bemyndigandets art och omfattning.

2. Alla bemyndiganden för tillsyn som beviljas skall minst ge den erkända organisationen befogenhet att kräva rättelse av de brister i sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden som den träffar på och utföra tillsyn i detta avseende på begäran av en hamnstat.

fonctions d'inspection ou de certification que les organismes reconnus pourront être autorisés à assurer doivent relever des activités pour lesquelles le code dit expressément qu'elles seront réalisées par l'autorité compétente ou un organisme reconnu.

2. Les rapports mentionnés au paragraphe 5 de la règle 5.1.1 doivent contenir des informations relatives à tout organisme reconnu, à la portée des pouvoirs qui lui sont conférés et aux dispositions prises par le Membre pour assurer que les activités autorisées sont menées à bien de façon complète et efficace.

Norme A5.1.2 — Habilitation des organismes reconnus

1. Aux fins de l'habilitation visée au paragraphe 1 de la règle 5.1.2, l'autorité compétente doit examiner la compétence et l'indépendance de l'organisme intéressé et établir que celui-ci a démontré que, dans la mesure nécessaire à l'exercice des activités visées par l'habilitation:

a) il possède l'expertise correspondant aux aspects pertinents de la présente convention ainsi qu'une connaissance suffisante de l'exploitation des navires, y compris les conditions minimales requises pour le travail à bord d'un navire, les conditions d'emploi, le logement et les loisirs, l'alimentation et le service de table, la prévention des accidents, la protection de la santé, les soins médicaux, le bien-être et la protection en matière de sécurité sociale;

b) il est en mesure de maintenir et d'actualiser les compétences de son personnel;

c) il a une connaissance suffisante des prescriptions de la présente convention ainsi que de la législation nationale applicable et des instruments internationaux pertinents;

d) sa taille, sa structure, son expérience et ses moyens correspondent au type et à la portée de l'habilitation.

2. Toute habilitation accordée en matière d'inspection doit au moins autoriser l'organisme reconnu à exiger la correction des défauts qu'il aura constatés quant aux conditions de travail et de vie des gens de mer et à effectuer des inspections dans ce domaine si l'Etat du port le lui demande.

3. Varje medlemsstat skall inrätta:

- a) ett system för att säkerställa att det arbete som erkända organisationer gör, vilket innefattar information om alla gällande nationella lagar och andra författningar och relevanta internationella instrument, är tillfredsställande, och
- b) förfaranden för kommunikation med och tillsyn av sådana organisationer.

4. Varje medlemsstat skall förse Internationella arbetsbyrån med en aktuell lista över erkända organisationer som bemyndigats att arbeta för dess räkning och hålla den aktuell. Listan skall ange de funktioner som de erkända organisationerna har bemyndigats att sköta. Byrån skall hålla listan tillgänglig för allmänheten.

Anvisning B5.1.2 — Bemyndigande av erkända organisationer

1. Organisationer som vill bli erkända bör visa sin tekniska och administrativa kompetens, sin ledningskompetens och sin förmåga att punktligt tillhandahålla en tjänst av tillfredsställande kvalitet.

2. Den behöriga myndigheten bör vid utvärdering av en organisations förmåga fastställa om organisationen:

- a) har lämplig teknisk personal, ledningspersonal och biträdespersonal,
- b) har tillräckligt kompetent fackutbildad personal för att tillhandahålla den tjänst som behövs, och som representerar ett tillräckligt geografiskt område,
- c) har visat förmåga att punktligt tillhandahålla en tjänst av tillfredsställande kvalitet, och
- d) är oberoende och ansvarig för sin verksamhet.

3. Den behöriga myndigheten bör sluta ett skriftligt avtal med varje organisation som den erkänner för bemyndigande. Avtalet bör innefatta följande delar:

- a) tillämpningsområde,
- b) syfte,
- c) allmänna villkor,
- d) utförande av de funktioner bemyndigandet avser,

3. Tout Membre doit établir:

- a) un système propre à assurer l'adéquation des tâches réalisées par les organismes reconnus, y compris des informations sur l'ensemble des dispositions applicables de la législation nationale et des instruments internationaux pertinents;

- b) des procédures de communication avec ces organismes et de contrôle de leur action.

4. Tout Membre fournit au Bureau international du Travail la liste des organismes reconnus qu'il a habilités à agir en son nom et doit tenir cette liste à jour. La liste doit indiquer les fonctions que les organismes reconnus sont habilités à assumer. Le Bureau tiendra cette liste à la disposition du public.

Principe directeur B5.1.2 — Habilitation des organismes reconnus

1. L'organisme demandant à être reconnu devrait démontrer qu'il a la compétence et la capacité nécessaires, sur le plan technique et administratif et en matière de gestion, pour assurer la prestation d'un service de qualité dans les délais prescrits.

2. Aux fins de l'évaluation des moyens dont dispose un organisme donné, l'autorité compétente devrait vérifier que celui-ci:

- a) dispose d'un personnel technique, de gestion et d'appui adéquat;
- b) dispose, pour fournir les services requis, de professionnels qualifiés en nombre suffisant et répartis de sorte à assurer une couverture géographique satisfaisante;
- c) a démontré sa capacité à fournir des services de qualité dans les délais prescrits;

- d) est indépendant et capable de rendre compte de son action.

3. L'autorité compétente devrait conclure un accord écrit avec tout organisme qu'elle reconnaît en vue d'une habilitation. Cet accord devrait notamment porter sur les aspects suivants:

- a) champ d'application;
- b) objet;
- c) conditions générales;
- d) exécution des fonctions visées par l'habilitation;

e) rättslig nivå på de funktioner bemyndigandet avser,
 f) rapportering till den behöriga myndigheten,
 g) specifikation av bemyndigandet från den behöriga myndigheten till den erkända organisationen, och
 h) den behöriga myndighetens övervakning av verksamhet som delegerats till den erkända organisationen.

4. Varje medlemsstat bör kräva att de erkända organisationerna tar fram ett system för kvalificering av personal som är anställd som inspektörer, för att säkerställa att deras kunskaper och sakkunskap uppdateras i rätt tid.

5. Varje medlemsstat bör kräva att de erkända organisationerna för protokoll över de tjänster de utför, så att de kan visa att de fyller normerna i de avseenden tjänsterna omfattar.

6. Varje medlemsstat bör, när den inför de tillsynsförfaranden som avses i standard A5.1.2 punkt 3 b, ta hänsyn till Guidelines for the Authorization of Organizations Acting on Behalf of the Administration (Riktlinjer för bemyndigande av organisationer som agerar på administrationens vägnar) som Internationella sjöfartsorganisationen antagit.

Regel 5.1.3 — Certifikat för arbete till sjöss och förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss

1. Denna regel är tillämplig på fartyg om:
 a) minst 500 bruttoton som används i internationell sjöfart, och
 b) minst 500 bruttoton som för en medlemsstats flagg och opererar från en hamn, eller mellan hamnar, i ett annat land.

Med internationell sjöfart avses i denna regel sjöfart från ett land till en hamn utanför det landet.

2. Denna regel skall även tillämpas på varje fartyg som för en medlemsstats flagg och som inte omfattas av punkt 1 i denna regel, på framställning av redaren till den berörda medlemsstaten.

3. Varje medlemsstat skall kräva att fartyg

e) base juridique des fonctions visées par l'habilitation;
 f) communication de rapports à l'autorité compétente;
 g) notification de l'habilitation par l'autorité compétente à l'organisme reconnu;
 h) contrôle par l'autorité compétente des activités déléguées à l'organisme reconnu.

4. Tout Membre devrait exiger des organismes reconnus qu'ils élaborent un système pour la qualification du personnel employé comme inspecteurs de sorte à assurer la mise à jour régulière de leurs connaissances et compétences.

5. Tout Membre devrait exiger des organismes reconnus qu'ils tiennent des registres de leurs services de sorte à pouvoir établir qu'ils ont agi conformément aux normes applicables pour les aspects couverts par ces services.

6. Lors de l'élaboration des procédures de contrôle mentionnées au paragraphe 3 b) de la norme A5.1.2, tout Membre devrait tenir compte des Directives pour l'habilitation des organismes agissant au nom de l'administration adoptées dans le cadre de l'Organisation maritime internationale.

Règle 5.1.3 — Certificat de travail maritime et déclaration de conformité du travail maritime

1. La présente règle s'applique aux navires:
 a) d'une jauge brute égale ou supérieure à 500, effectuant des voyages internationaux;
 b) d'une jauge brute égale ou supérieure à 500, battant le pavillon d'un Membre et opérant à partir d'un port ou entre deux ports d'un autre pays.

Aux fins de la présente règle, «voyage international» désigne un voyage d'un pays à un port d'un autre pays.

2. La présente règle s'applique également à tout navire qui bat le pavillon d'un Membre et qui n'est pas couvert par le paragraphe 1 de la présente règle, sur demande de l'armateur au Membre concerné.

3. Tout Membre doit exiger des navires

som för dess flagg medför och bevarar ett certifikat för arbete till sjöss som intygar att sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden på fartyget, bland annat åtgärder för fortlöpande uppfyllelse som skall ingå i den förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss som nämns i punkt 4 i denna regel, har inspekterats och uppfyller kraven i nationella lagar, andra författningar eller tillämpningsföreskrifter till denna konvention.

4. Varje medlemsstat skall kräva att fartyg som för dess flagg medför och bevarar en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss som anger de nationella tillämpningsföreskrifterna till denna konvention för sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden och anger vilka åtgärder redaren vidtagit för att uppfylla kraven på det berörda fartyget/fartygen.

5. Certifikat för arbete till sjöss och förklaringar om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss skall följa den mall som koden föreskriver.

6. När medlemsstatens behöriga myndighet eller en erkänd organisation som är bemyndigad för detta syfte vid en inspektion har konstaterat att ett fartyg som för medlemsstatens flagg uppfyller eller fortsätter att uppfylla standarderna i denna konvention, skall den utfärda eller förnya ett certifikat för arbete till sjöss av denna innebörd. Certifikatet skall registreras, och registret skall vara tillgängligt för allmänheten.

7. I del A i koden finns utförliga krav för certifikat för arbete till sjöss och förklaringar om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss, bland annat en lista över de förhållanden som måste inspekteras och godkännas.

Standard A5.1.3 — Certifikat för arbete till sjöss och förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss

1. Den behöriga myndigheten eller en erkänd organisation som är bemyndigad för detta syfte skall utfärda ett certifikat för arbe-

battant son pavillon qu'ils conservent et tiennent à jour un certificat de travail maritime certifiant que les conditions de travail et de vie des gens de mer à bord, y compris les mesures visant à assurer la conformité continue des dispositions adoptées qui doivent être mentionnées dans la déclaration de conformité du travail maritime dont il est question au paragraphe 4 de la présente règle, ont fait l'objet d'une inspection et répondent aux prescriptions de la législation nationale ou autres dispositions visant l'application de la présente convention.

4. Tout Membre doit exiger des navires battant son pavillon qu'ils conservent et tiennent à jour une déclaration de conformité du travail maritime mentionnant les prescriptions nationales visant l'application de la présente convention en ce qui concerne les conditions de travail et de vie des gens de mer et énonçant les mesures adoptées par l'armateur pour assurer le respect de ces prescriptions sur le navire ou les navires concernés.

5. Le certificat de travail maritime et la déclaration de conformité du travail maritime doivent être conformes au modèle prescrit par le code.

6. Lorsque l'autorité compétente du Membre ou un organisme reconnu dûment habilité à cet effet a vérifié par une inspection qu'un navire battant le pavillon du Membre respecte ou continue de respecter les normes de la présente convention, elle doit délivrer ou renouveler le certificat de travail maritime correspondant, et le consigner dans un fichier accessible au public.

7. Des prescriptions détaillées concernant le certificat de travail maritime et la déclaration de conformité du travail maritime, y compris une liste des points devant faire l'objet d'une inspection et être approuvés, sont énoncées dans la partie A du code.

Norme A5.1.3 — Certificat de travail maritime et déclaration de conformité du travail maritime

1. Le certificat de travail maritime est délivré au navire, pour une durée n'excédant pas cinq ans, par l'autorité compétente ou par

te till sjöss för ett fartyg på högst fem år. I tillägg A5-I finns en lista över förhållanden som måste inspekteras och konstateras uppfylla nationella lagar och andra författningar om tillämpning av de krav i denna konvention som rör arbets- och levnadsförhållanden för sjöpersonalen på fartyg, innan ett certifikat för arbete till sjöss kan utfärdas.

2. Certifikat för arbete till sjöss skall gälla med förbehåll för en intermediär inspektion som den behöriga myndigheten eller en för detta syfte bemyndigad, erkänd organisation skall göra för att säkerställa fortlöpande uppfyllelse med de nationella tillämpningsföreskrifterna för denna konvention. Om certifikatet är giltigt i fem år och endast en inspektion görs under denna tid, skall den göras mellan certifikatets andra och tredje årsdag. Med årsdag avses den dag och månad varje år som motsvarar den dag då certifikatet för arbete till sjöss upphör att gälla. Den intermediära inspektionen skall vara lika omfattande och grundlig som en inspektion för att förnya certifikatet. Certifikatet skall skrivas under efter en godkänd intermediär inspektion.

3. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 i denna standard skall ett nytt certifikat för arbete till sjöss gälla från den dag den förnyade inspektionen genomförs för en period som inte överskrider fem år räknat från utgångsdatum av det gällande certifikatet, när den förnyade inspektionen genomförs tidigast tre månader innan ett gällande certifikat för arbete till sjöss upphör att gälla.

4. När den förnyade inspektionen genomförs tidigare än tre månader innan ett gällande certifikat för arbete till sjöss upphör att gälla, skall det nya certifikatet för arbete till sjöss gälla under en period som inte överskrider fem år räknat från den dag den förnyade inspektionen genomförs.

5. Ett interimistiskt certifikat för arbete till sjöss får utfärdas:

- a) vid leverans av nya fartyg,
- b) när ett fartyg skiftar flagg, eller
- c) när en redare övertar ansvaret för driften

un organisme reconnu dûment habilité à cet effet. La liste des points qui doivent être inspectés et jugés conformes à la législation nationale ou autres dispositions visant l'application des prescriptions de la présente convention pour ce qui touche aux conditions de travail et de vie des gens de mer à bord avant qu'un certificat de travail maritime puisse être délivré figure à l'annexe A5-I.

2. La validité du certificat de travail maritime est subordonnée à la réalisation d'une inspection intermédiaire, effectuée par l'autorité compétente ou par un organisme reconnu dûment habilité à cet effet, qui a pour objet de vérifier que les prescriptions nationales visant l'application de la présente convention sont toujours respectées. Si une seule inspection intermédiaire est effectuée alors que le certificat a une durée de validité de cinq ans, cette inspection doit avoir lieu entre le deuxième et le troisième anniversaire de la date d'établissement du certificat. La date anniversaire s'entend du jour et du mois de chaque année qui correspondent à la date d'expiration du certificat de travail maritime. L'inspection intermédiaire doit être tout aussi étendue et approfondie que les inspections effectuées en vue du renouvellement du certificat. Le certificat sera visé à l'issue d'une inspection intermédiaire favorable.

3. Nonobstant le paragraphe 1 de la présente norme, lorsque l'inspection effectuée aux fins d'un renouvellement a eu lieu dans les trois mois précédant l'échéance du certificat en cours, le nouveau certificat de travail maritime est valide à partir de la date à laquelle l'inspection en question a été effectuée, pour une durée n'excédant pas cinq ans à partir de la date d'échéance du certificat en cours.

4. Lorsque l'inspection effectuée aux fins d'un renouvellement a eu lieu plus de trois mois avant la date d'échéance du certificat en cours, le nouveau certificat de travail maritime est valide pour une durée n'excédant pas cinq ans à partir de la date à laquelle l'inspection en question a eu lieu.

5. Le certificat de travail maritime peut être délivré à titre provisoire:

- a) aux nouveaux navires, à la livraison;
- b) lorsqu'un navire change de pavillon;
- c) lorsqu'un armateur prend à son compte

av ett fartyg som är nytt för denne.

6. Den behöriga myndigheten eller en erkänd organisation som är bemyndigad för detta syfte får utfärda ett interimistiskt certifikat för arbete till sjöss för en period som inte överskrider sex månader.

7. Ett interimistiskt certifikat för arbete till sjöss får utfärdas först sedan det verifierats att:

a) fartyget så långt det är rimligt och möjligt inspekterats med avseende på de förhållanden som anges i tillägg A5-I och även kraven i b, c och d i denna punkt är uppfyllda,

b) redaren har visat för den behöriga myndigheten eller den erkända organisationen att fartyget har tillfredsställande rutiner för att uppfylla denna konvention,

c) befälhavaren är förtrogen med kraven i denna konvention och ansvaret för dess tillämpning, och

d) de uppgifter som behövs för att upprätta en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss har lämnats till den behöriga myndigheten eller erkända organisationen.

8. En fullständig inspektion enligt punkt 1 i denna standard skall göras innan det interimistiska certifikatet löper ut för att ett certifikat för arbete till sjöss för en hel period skall kunna utfärdas. Inget ytterligare interimistiskt certifikat får utfärdas efter de första sex månader som anges i punkt 6 i denna standard. Ingen förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss behöver utfärdas för det interimistiska certifikatets giltighetstid.

9. Certifikat för arbete till sjöss, interimistiskt certifikat för arbete till sjöss och förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss skall utformas enligt de mallar som finns i tillägg A5-II.

10. Förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss skall bifogas certifikatet för arbete till sjöss. Den skall bestå av två delar:

a) del I, upprättas av den behöriga myndigheten som skall:

(i) ta fram en lista över de förhållanden som

l'exploitation d'un navire qui est nouveau pour cet armateur.

6. Un certificat de travail maritime ne peut être délivré à titre provisoire que pour une durée n'excédant pas six mois par l'autorité compétente ou un organisme reconnu dûment habilité à cet effet.

7. Un certificat de travail maritime provisoire n'est délivré qu'une fois qu'il a été établi que:

a) le navire a été inspecté, dans la mesure où cela est raisonnablement possible, au regard des prescriptions énumérées à l'annexe A5-I, en tenant compte de la vérification des éléments visés aux alinéas b), c) et d) du présent paragraphe;

b) l'armateur a démontré à l'autorité compétente ou à l'organisme reconnu que des procédures adéquates sont mises en uvre à bord en vue d'assurer le respect des dispositions de la présente convention;

c) le capitaine connaît les prescriptions de la présente convention et les obligations en matière de mise en uvre;

d) les informations requises ont été présentées à l'autorité compétente ou à l'organisme reconnu en vue de l'établissement d'une déclaration de conformité du travail maritime.

8. La délivrance du certificat de travail maritime à durée de validité ordinaire est subordonnée à la réalisation, avant la date d'échéance du certificat provisoire, d'une inspection complète telle que prévue au paragraphe 1 de la présente norme. Aucun nouveau certificat provisoire ne sera délivré après la période initiale de six mois mentionnée au paragraphe 6 de la présente norme. La délivrance d'une déclaration de conformité du travail maritime n'est pas requise pendant la durée de validité du certificat provisoire.

9. Le certificat de travail maritime, le certificat de travail maritime provisoire et la déclaration de conformité du travail maritime seront établis conformément aux modèles présentés à l'annexe A5-II.

10. La déclaration de conformité du travail maritime sera annexée au certificat de travail maritime. Elle comprend deux parties:

a) la partie I est établie par l'autorité compétente, qui:

(i) indique la liste des points qui doivent

skall inspekteras i enlighet med punkt 1 i denna standard,

(ii) ange de nationella föreskrifter som införlivar relevanta bestämmelser från denna konvention genom en hänvisning till relevanta nationella rättsliga föreskrifter och, vid behov, kortfattad information om huvuddragen i de nationella kraven,

(iii) hänvisa till typspecifika krav på fartygen enligt nationell lagstiftning,

(iv) ta upp alla i huvudsak likvärdiga föreskrifter som antagits enligt artikel VI punkt 3, och

(v) tydligt ange eventuella undantag som den behöriga myndigheten beviljat enligt kapitel 3, och

b) del II, upprättas av redaren och skall innehålla uppgifter om vad denne gjort för att uppfylla nationella föreskrifter mellan inspektionerna och det fortgående förbättringsarbete som föreslås.

Den behöriga myndigheten eller erkända organisationen som är bemyndigad för detta syfte skall bestyrka del II och därefter utfärda en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss.

11. Resultaten av alla följande inspektioner eller andra verifieringar av det berörda fartyget som genomförs och eventuella större brister som påträffas vid varje sådan kontroll skall noteras tillsammans med tidpunkten när de befanns vara åtgärdade. Dessa noteringar med en översättning till engelska, om de inte är skrivna på detta språk, skall på det sätt som föreskrivs i nationella lagar eller andra författningar noteras i eller bifogas förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss eller på annat sätt göras tillgängliga för sjöpersonalen, flaggstatsinspektörer, bemyndigade tjänstemän i hamnstaterna samt representanter för redare och sjöpersonal.

12. Ett aktuellt och giltigt certifikat för arbete till sjöss och en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss med en översättning till engelska, om de inte är skrivna på detta språk, skall finnas på fartyget, och en kopia skall vara anslagen på en väl synlig

être inspectés en application du paragraphe 1 de la présente norme;

(ii) indique les prescriptions nationales donnant effet aux dispositions pertinentes de la présente convention en renvoyant aux dispositions applicables de la législation nationale et en donnant, dans la mesure nécessaire, des informations concises sur les points importants des prescriptions nationales;

(iii) fait référence aux prescriptions de la législation nationale relatives à certaines catégories de navires;

(iv) mentionne toute disposition équivalente dans l'ensemble adoptée en vertu du paragraphe 3 de l'article VI;

v) indique clairement toute dérogation octroyée par l'autorité compétente en vertu du titre 3;

b) la partie II est établie par l'armateur et énonce les mesures adoptées pour assurer une conformité continue avec les prescriptions nationales entre deux inspections ainsi que les mesures proposées pour assurer une amélioration continue.

L'autorité compétente ou l'organisme reconnu dûment habilité à cet effet certifie la partie II et délivre la déclaration de conformité du travail maritime.

11. Le résultat de toutes les inspections ou autres vérifications effectuées ultérieurement sur le navire et tous défauts importants relevés au cours de ces vérifications sont consignés, de même que la date du constat qu'il a été remédié aux défauts. Ces informations, accompagnées d'une traduction en anglais lorsqu'elles ne sont pas consignées dans cette langue, sont soit transcrites sur la déclaration de conformité du travail maritime, soit annexées à ce document, soit tenues à la disposition des gens de mer, des inspecteurs de l'Etat du pavillon, des fonctionnaires autorisés de l'Etat du port et des représentants des armateurs et des gens de mer par d'autres moyens, conformément à la législation nationale.

12. Un exemplaire valide et à jour du certificat de travail maritime et de la déclaration de conformité du travail maritime, et leur traduction en anglais lorsque l'original n'est pas dans cette langue, doit être conservé à bord et une copie doit être affichée bien en vue à un

plats ombord som är tillgänglig för sjöpersonalen. På begäran skall en kopia, enligt nationella lagar och andra författningar, göras tillgänglig för sjöpersonalen, flaggstatsinspektörer, bemyndigade tjänstemän i hamnstaterna samt representanter för redare och sjöpersonal.

13. Kravet på översättning till engelska i punkterna 11 och 12 i denna standard gäller inte fartyg som inte går i internationell sjöfart.

14. Ett intyg som utfärdats enligt punkt 1 eller 5 i denna standard skall upphöra att gälla i följande fall:

- a) om de berörda inspektionerna inte är slutförda enligt vad som föreskrivs i punkt 2 i denna standard,
- b) om certifikatet inte är undertecknat enligt punkt 2 i denna standard,
- c) när ett fartyg skiftar flagg,
- d) när en redare inte längre ansvarar för driften av ett fartyg, och
- e) när betydande ändringar av konstruktion eller utrustning som omfattas av kapitel 3 har gjorts.

15 I de fall som anges i punkt 14 c, 14 d eller 14 e i denna standard skall ett nytt certifikat utfärdas först då den behöriga myndigheten eller erkända organisationen som utfärdar det nya certifikatet skaffat sig full visshet om att fartyget uppfyller kraven i denna standard.

16. Den behöriga myndigheten eller den erkända organisation som flaggstaten vederbörligen bemyndigat för detta syfte skall dra in ett certifikat för arbete till sjöss om det finns bevis för att fartyget inte uppfyller kraven enligt denna konvention och inga erforderliga åtgärder för rättelse har vidtagits.

17. Vid bedömning av om ett certifikat för arbete till sjöss bör återkallas enligt punkt 16 i denna standard skall den behöriga myndigheten eller den erkända organisationen beakta bristernas svårighetsgrad eller antal.

endroit accessible aux gens de mer. Copie de ces documents est communiquée aux gens de mer, inspecteurs de l'Etat du pavillon, fonctionnaires autorisés de l'Etat du port ou représentants des armateurs et des gens de mer qui en feront la demande, conformément à la législation nationale.

13. L'obligation relative à la production d'une traduction en anglais, mentionnée aux paragraphes 11 et 12 de la présente norme, ne concerne pas un navire n'effectuant pas un voyage international.

14. Tout certificat établi en application des paragraphes 1 ou 5 de la présente norme perd sa validité:

- a) si les inspections prescrites ne sont pas effectuées dans les délais fixés au paragraphe 2 de la présente norme;
- b) si le certificat n'est pas visé conformément au paragraphe 2 de la présente norme;
- c) s'il y a changement du pavillon du navire;
- d) lorsqu'un armateur cesse d'assumer la responsabilité de l'exploitation d'un navire;
- e) lorsque des modifications importantes ont été apportées à la structure ou aux équipements visés au titre 3.

15. Dans le cas mentionné au paragraphe 14 c), d) ou e) de la présente norme, le nouveau certificat n'est délivré que si l'autorité compétente ou l'organisme reconnu qui le délivre est pleinement convaincu que le navire est conforme aux prescriptions de la présente norme.

16. Un certificat de travail maritime est retiré par l'autorité compétente ou l'organisme reconnu dûment habilité à cet effet par l'Etat du pavillon s'il est avéré que le navire en question ne respecte pas les prescriptions de la présente convention et qu'aucune mesure corrective prescrite n'a été prise.

17. Lorsqu'un retrait de certificat de travail maritime est envisagé conformément au paragraphe 16 de la présente norme, l'autorité compétente ou l'organisme reconnu tient compte de la gravité ou de la fréquence des manquements.

Anvisning B5.1.3 — Certifikat för arbete till sjöss och förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss

1. Meddelandet av nationella föreskrifter i del I av förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss bör innefatta eller åtföljas av hänvisningar till de författningsföreskrifter som behandlar sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden i var och en av de frågor som listas i tillägg A5-I. När nationell lagstiftning exakt följer kraven i denna konvention kan det räcka med en hänvisning. När en föreskrift i konventionen genomförs genom huvudsaklig överensstämmelse enligt artikel VI punkt 3, bör denna föreskrift tas fram och en exakt förklaring ges. När den behöriga myndigheten beviljar undantag enligt kapitel 3, bör den eller de berörda särskilda föreskrifterna tydligt anges.

2. De åtgärder som avses i del II i förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss och som redaren utarbetar, bör speciellt ange när fortlöpande uppfyllelse med särskilda nationella föreskrifter kommer att verifieras, personer som svarar för verifikationen, protokoll som skall föras och förfaranden som skall följas när det finns brister i överensstämmelsen. Del II kan se ut på olika sätt. Den kan hänvisa till annan mera fullständig dokumentation omfattande principer och förfaranden som berör andra aspekter på den maritima sektorn, till exempel handlingar som krävs i International Security Management (ISM)-koden eller den information som krävs i regel 5 i SOLAS-konventionen, kapitel XI-1 som gäller fartygets historia (Continuous Synopsis Record).

3. Åtgärderna för att säkerställa fortlöpande uppfyllelse bör innefatta allmänna internationella föreskrifter att redaren och befälhavaren skall hålla sig informerade om de senaste framstegen när det gäller tekniska och vetenskapliga rön om arbetsplatsens utformning, med beaktande av de risker som sjöpersonalens arbete innebär, och skall informera sjö-

Principe directeur B5.1.3 — Certificat de travail maritime et déclaration de conformité du travail maritime

1. L'énoncé des prescriptions nationales figurant dans la partie I de la déclaration de conformité du travail maritime devrait inclure ou être accompagné de références aux dispositions législatives régissant les conditions de travail et de vie des gens de mer pour chacune des prescriptions énumérées à l'annexe A5-I. Lorsque la législation nationale reprend précisément les prescriptions énoncées dans la présente convention, il suffira d'y faire référence. Lorsqu'une disposition de la présente convention est mise en œuvre par des dispositions équivalentes dans l'ensemble, conformément au paragraphe 3 de l'article VI, elle devrait être identifiée et une explication concise devrait être fournie. Lorsqu'une dérogation est octroyée par l'autorité compétente en vertu du titre 3, la disposition ou les dispositions en question devraient être clairement indiquées.

2. Les mesures mentionnées dans la partie II de la déclaration de conformité du travail maritime, établie par l'armateur, devraient notamment indiquer en quelles occasions la conformité continue avec certaines prescriptions nationales sera vérifiée, les personnes devant procéder à la vérification, les registres devant être tenus ainsi que les procédures devant être suivies si un défaut de conformité est constaté. La partie II peut se présenter sous des formes diverses. Elle pourra renvoyer à une documentation plus générale portant sur les politiques et procédures relatives à d'autres aspects du secteur maritime, comme les documents requis par le Code international de la gestion de la sécurité (Code ISM) ou les informations requises en application de la règle 5 du chapitre XI-1 de la Convention SOLAS, qui porte sur la fiche synoptique continue des navires.

3. Les mesures pour assurer une conformité continue devraient se référer notamment aux prescriptions internationales générales faisant obligation à l'armateur et au capitaine de se tenir informés des derniers progrès réalisés en matière technologique et scientifique en ce qui concerne l'aménagement des lieux de travail, compte tenu des dangers inhérents au

personalens representanter om detta och därmed garantera ett bättre skydd av sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden ombord.

4. Förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss bör framförallt vara klart formulerad så att alla berörda, som flaggstans inspektörer, bemyndigade tjänstemän i hamnstaterna och sjöpersonalen, kan kontrollera att kraven tillämpas på ett riktigt sätt.

5. Ett exempel på det slags information som kan ingå i en förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss finns i tillägg B5-I.

6. När ett fartyg skiftar flagg som sägs i standard A5.1.3 punkt 14 c, och när båda de berörda staterna har ratificerat denna konvention, bör den medlemsstat vars flagg fartyget tidigare hade rätt att föra, snarast möjligt till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten överlämna kopior av det certifikat för arbete till sjöss och den förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss som fartyget hade innan det skiftade flagg och, i tillämpliga fall, kopior av tillämpliga inspektionsrapporter om den behöriga myndigheten begär detta inom tre månader efter flaggskiftet.

Regel 5.1.4 — Inspektion och tillämpning

1. Varje medlemsstat skall genom ett effektivt och samordnat system för regelbundna inspektioner, övervakning och andra kontrollåtgärder verifiera att fartyg som för dess flagg uppfyller kraven i denna konvention i den form de tillämpas i nationella lagar och andra författningar.

2. Detaljerade krav rörande det system för inspektion och tillämpning som anges i punkt 1 i denna regel finns i del A i koden.

travail des gens de mer, et d'informer en conséquence les représentants des gens de mer, garantissant ainsi un meilleur niveau de protection des conditions de travail et de vie des gens de mer à bord.

4. Il importe par-dessus tout que la déclaration de conformité du travail maritime soit libellée en termes clairs choisis en vue d'aider tous les intéressés, notamment les inspecteurs de l'Etat du pavillon, les fonctionnaires autorisés de l'Etat du port et les gens de mer, à vérifier que les prescriptions sont bien mises en uvre

5. L'annexe B5-I présente un exemple des informations pouvant figurer dans la déclaration de conformité du travail maritime.

6. Lorsqu'un navire change de pavillon comme indiqué au paragraphe 14 c) de la norme A5.1.3 et que les deux Etats concernés ont ratifié la présente convention, l'Etat dont le navire était autorisé à battre pavillon précédemment devrait, dans les meilleurs délais, communiquer à l'autorité compétente de l'autre Membre copie du certificat de travail maritime et de la déclaration de conformité du travail maritime conservés à bord du navire avant le changement de pavillon et, le cas échéant, copie des rapports d'inspection pertinents si l'autorité compétente en fait la demande dans les trois mois suivant la date du changement du pavillon.

Règle 5.1.4 — Inspection et mise en application

1. Tout Membre vérifie, par un système efficace et coordonné d'inspections périodiques, de surveillance et d'autres mesures de contrôle, que les navires qui battent son pavillon respectent les prescriptions de la présente convention telles qu'elles sont mises en uvre par la législation nationale.

2. La partie A du code contient des prescriptions détaillées au sujet du système d'inspection et de mise en application mentionné au paragraphe 1 de la présente règle.

Standard A5.1.4 — Inspektion och tillämpning

1. Varje medlemsstat skall upprätthålla ett system för inspektion av förhållandena för sjöpersonalen på fartyg som för dess flagg, vilket skall innefatta verifiering av att de åtgärder som avser arbets- och levnadsförhållanden enligt förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss följs, i tillämpliga fall, och att kraven i denna konvention uppfylls.

2. Den behöriga myndigheten skall utse ett tillräckligt antal kompetenta inspektörer för att uppfylla dess skyldigheter enligt punkt 1 i denna standard. Där erkända organisationer har bemyndigats att utföra inspektioner, skall medlemsstaten kräva att personal som utför inspektionerna är kompetent för detta och utfärda det rättsliga bemyndigande de behöver för att fullgöra sina uppgifter.

3. Inspektörerna skall ha nödvändig eller önskvärd utbildning, kompetens, direktiv, befogenheter, status och oberoende för att de skall kunna verifiera den efterlevnad som avses i punkt 1 i denna standard.

4. Inspektioner skall i tillämpliga fall göras med de intervall som föreskrivs i standard A5.1.3. Intervallerna får under inga omständigheter överskrida tre år.

5. Om en medlemsstat tar emot ett klagomål som den inte betraktar som klart ogrundat, eller får bevis på att ett fartyg som för dess flagg inte uppfyller kraven i denna konvention eller att det finns allvarliga brister i genomförandet av de åtgärder som fastställs i förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss, skall medlemsstaten utreda ärendet och se till att åtgärder vidtas för att avhjälpa alla påträffade brister.

6. Lämpliga regler skall ges och effektivt tillämpas av varje medlemsstat för att garantera att inspektörerna har sådan status och sådana tjänstgöringsförhållanden att de är oberoende av regeringsskiftet och otillbörlig påverkan utifrån.

Norme A5.1.4 — Inspection et mise en application

1. Tout Membre dispose d'un système d'inspection des conditions faites aux gens de mer à bord des navires battant son pavillon, notamment pour vérifier que les mesures relatives aux conditions de travail et de vie énoncées dans la déclaration de conformité du travail maritime, le cas échéant, sont suivies et que les prescriptions de la présente convention sont respectées.

2. L'autorité compétente désigne des inspecteurs qualifiés en nombre suffisant pour assumer les responsabilités qui lui incombent en application du paragraphe 1 de la présente norme. Lorsque des organismes reconnus sont habilités à mener à bien des inspections, le Membre exige que les personnes affectées à cette activité disposent des qualifications requises à cet effet et donne aux intéressés l'autorité juridique nécessaire pour exercer leurs fonctions.

3. Les dispositions nécessaires sont prises pour assurer que les inspecteurs ont la formation, les compétences, les attributions, les pouvoirs, le statut et l'indépendance nécessaires ou souhaitables pour pouvoir effectuer la vérification et assurer la conformité visées au paragraphe 1 de la présente norme.

4. Les inspections sont effectuées à des intervalles conformes aux prescriptions de la norme A5.1.3, le cas échéant. Ces intervalles ne doivent en aucun cas excéder trois ans.

5. Si un Membre reçoit une plainte qui ne lui apparaît pas manifestement infondée ou acquiert la preuve qu'un navire battant son pavillon ne se conforme pas aux prescriptions de la présente convention ou qu'il y a de sérieux manquements dans l'application des mesures énoncées dans la déclaration de conformité du travail maritime, il prend les dispositions nécessaires pour enquêter sur la question et s'assurer que des mesures sont prises pour remédier aux manquements constatés.

6. Tout Membre formule des règles adaptées et en assure l'application effective en vue de garantir aux inspecteurs un statut et des conditions de service propres à les rendre indépendants de tout changement de gouvernement et de toute influence extérieure

7. Inspektörer skall förses med klara anvisningar om vilka uppgifter de skall utföra och med korrekta identitetspapper, och de skall ha befogenhet att:

- a) borda fartyg som för medlemsstatens flagg,
- b) utföra alla undersökningar, test eller förhör som de betraktar som nödvändiga för att förvissa sig om att standarderna iakttas noga, och
- c) kräva att alla brister åtgärdas och, där de har skäl att tro att bristerna utgör en allvarlig överträdelse av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter) eller utgör en betydande fara för sjöpersonalens säkerhet, hälsa eller trygghet, förbjuda att ett fartyg lämnar hamn förrän nödvändiga åtgärder vidtagits.

8. Varje åtgärd som vidtas enligt punkt 7 c i denna standard skall kunna överklagas till domstol eller administrativ myndighet.

9. Inspektörer skall ha rätt att ge råd i stället för att inleda eller rekommendera rättsliga åtgärder när det inte är fråga om någon klar överträdelse av kraven i denna konvention som äventyrar den berörda sjöpersonalens säkerhet, hälsa eller trygghet och när inga sådana överträdelser förekommit tidigare.

10. Inspektörer skall hemlighålla källan till alla klagomål eller anmärkningar om påstådd fara eller brist som berör sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden eller överträdelse av lagar och andra författningar och inte antyda för redaren, dennes representant eller fartygets operatör att en inspektion har gjorts med anledning av sådana klagomål eller anmärkningar.

11. Inspektörer skall inte ha några skyldigheter som till följd av deras antal eller art skulle kunna inkräkta på inspektionens effektivitet eller på något sätt vara till förfång för deras auktoritet eller opartiskhet i deras relationer med redare, sjöpersonal eller andra berörda parter. Inspektörer skall särskilt:

- a) förbjudas att ha något direkt eller indirekt

indue.

7. Les inspecteurs, ayant reçu des instructions claires quant aux tâches à accomplir et munis des pouvoirs appropriés, sont autorisés:

- a) à monter à bord des navires battant le pavillon du Membre;
- b) à procéder à tous examens, contrôles ou enquêtes qu'ils jugent nécessaires pour s'assurer que les normes sont strictement respectées;
- c) à exiger qu'il soit remédié à tout manquement et à interdire à un navire de quitter le port jusqu'à ce que les mesures nécessaires aient été prises lorsqu'ils ont des raisons de croire que les manquements constituent une infraction grave aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer, ou représentent un grave danger pour la sécurité, la santé ou la sûreté des gens de mer.

8. Toute mesure prise en vertu du paragraphe 7 c) de la présente norme doit pouvoir faire l'objet d'un recours devant l'autorité judiciaire ou administrative.

9. Les inspecteurs ont la faculté de donner des conseils au lieu d'intenter ou de recommander des poursuites lorsqu'il n'y a pas une infraction manifeste aux prescriptions de la présente convention qui met en danger la sécurité, la santé ou la sûreté des gens de mer concernés et qu'il n'existe pas d'antécédents d'infractions analogues.

10. Les inspecteurs tiennent confidentielle la source de toute plainte ou réclamation alléguant qu'il existe un danger ou des manquements de nature à compromettre les conditions de travail et de vie des gens de mer, ou qu'il y a violation des dispositions législatives, et s'abstiennent de révéler à l'armateur ou à son représentant ou à l'exploitant du navire qu'il a été procédé à une inspection à la suite d'une telle plainte ou réclamation.

11. Les inspecteurs ne doivent pas se voir confier des tâches en nombre ou d'une nature tels qu'elles soient susceptibles de nuire à une inspection efficace ou de porter préjudice à leur autorité ou à leur impartialité vis-à-vis des armateurs, des gens de mer ou de toute autre partie intéressée. Les inspecteurs doivent notamment:

- a) avoir l'interdiction de posséder un intérêt

intresse i någon verksamhet som de fått i uppdrag att inspektera, och

b) med förbehåll för lämpliga sanktioner eller disciplinära åtgärder, inte ens efter att de lämnat sin tjänst, avslöja några affärshemligheter, konfidentiella arbetsprocesser eller information av personlig art som de kan få tillgång till när de fullgör sina skyldigheter.

12. Inspektörer skall lämna en rapport från varje inspektion till den behöriga myndigheten. En kopia av rapporten på engelska eller på fartygets arbetsspråk skall lämnas till befälhavaren på fartyget, och en kopia skall anslås på fartygets anslagstavla för sjöpersonalens kännedom och, på begäran, skickas till dess representanter.

13. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall hålla ett register över inspektioner av förhållandena för sjöpersonal på fartyg som för dess flagg. Den skall publicera en årsberättelse om inspektionsverksamhet inom rimlig tid, dock högst sex månader, efter årets utgång.

14. En rapport från en utredning av en större incident skall läggas fram för den behöriga myndigheten snarast möjligt, dock senast en månad efter det att utredningen avslutats.

15. När en inspektion genomförs eller när åtgärder vidtas enligt denna standard, skall det med alla rimliga medel eftersträvas att ett fartyg inte hålls kvar eller försenas i onödan.

16. Ersättning skall betalas enligt nationella lagar och andra författningar för varje förlust eller skada som uppstår genom felaktig myndighetsutövning från inspektörernas sida. Bevisbördan skall alltid vila på klaganden.

17. Varje medlemsstat skall fastställa och effektivt verkställa de straff och andra korrigerande åtgärder som behövs för att komma till rätta med överträdelser av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter) och hinder mot att inspektörerna utföra sina uppgifter.

quelconque, direct ou indirect, dans les activités qu'ils sont appelés à contrôler;

b) être tenus, sous peine de sanctions ou de mesures disciplinaires appropriées, de ne pas révéler, même après avoir cessé leurs fonctions, les secrets commerciaux ou les procédés d'exploitation confidentiels ou les informations de nature personnelle dont ils pourraient avoir eu connaissance dans l'exercice de leurs fonctions.

12. Les inspecteurs, pour toute inspection effectuée, soumettent un rapport à l'autorité compétente. Une copie de ce rapport, en langue anglaise ou dans la langue de travail du navire, est remise au capitaine et une autre est affichée sur le tableau d'affichage du navire pour l'information des gens de mer et communiquée à leurs représentants, sur demande.

13. L'autorité compétente tient des registres des inspections des conditions faites aux gens de mer à bord des navires battant le pavillon du Membre dont elle relève. Elle publie un rapport annuel sur les activités d'inspection dans un délai raisonnable ne dépassant pas six mois à partir de la fin de l'année.

14. Dans le cas d'une enquête faisant suite à un incident majeur, le rapport est soumis à l'autorité compétente dès que possible et au plus tard un mois après la conclusion de l'enquête.

15. Lorsqu'il est procédé à une inspection ou lorsque des mesures sont prises conformément aux dispositions de la présente norme, tous les efforts raisonnables sont faits pour éviter que le navire ne soit indûment retenu ou retardé.

16. Des indemnités sont versées conformément à la législation nationale pour tout préjudice ou perte résultant de l'exercice illicite des pouvoirs des inspecteurs. La charge de la preuve incombe dans chaque cas au plaignant.

17. Des sanctions appropriées et d'autres mesures correctives sont prévues et effectivement appliquées par tout Membre en cas d'infraction aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer, et d'entrave à l'exercice des fonctions des inspecteurs.

Anvisning B5.1.4 — Inspektion och tillämpning

1. Den behöriga myndigheten och varje annan tjänst eller myndighet som helt eller delvis sysslar med inspektion av sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden bör ha de resurser de behöver för att fylla sina funktioner, och särskilt följande:

a) varje medlemsstat bör vidta de åtgärder som behövs för att kompetenta tekniska experter och specialister vid behov skall kunna tillkallas och hjälpa inspektörerna i deras arbete, och

b) inspektörer bör beredas tillgång till lämpligt belägna lokaler, utrustning och transportmedel så att de kan fullgöra sina uppgifter effektivt.

2. Den behöriga myndigheten bör utarbeta principer för uppfyllelse och tillämpning för att skapa konsekvens och på annat sätt vägleda verksamheten med inspektion och tillämpning enligt denna konvention. Dessa principer bör göras tillgängliga för alla inspektörer och berörd tillsynspersonal, allmänheten, redare och sjöpersonal.

3. Den behöriga myndigheten bör införa enkla rutiner för att i förtroende få tillgång till information om möjliga överträdelser av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter) från sjöpersonalen direkt eller från dess representanter, och ge inspektörer rätt att utan dröjsmål undersöka sådana ärenden, bland annat:

a) ge befälhavare, sjöpersonal eller representanter för denna rätt att begära en inspektion när de finner det nödvändigt, och

b) förse redare, sjöpersonal och berörda organisationer med teknisk information och råd om det bästa sättet att uppfylla kraven i denna konvention och att kontinuerligt förbättra sjöpersonalens villkor.

Principe directeur B5.1.4 — Inspection et mise en application

1. L'autorité compétente et tout autre service ou autorité responsable de tout ou partie de l'inspection des conditions de travail et de vie des gens de mer devraient disposer des ressources nécessaires pour pouvoir remplir leurs fonctions. En particulier:

a) tout Membre devrait prendre les mesures nécessaires pour que les inspecteurs puissent disposer, en tant que de besoin, de l'assistance d'experts et de techniciens dûment qualifiés dans l'accomplissement de leur travail;

b) les inspecteurs devraient disposer de locaux convenablement situés ainsi que de moyens matériels et de transport adéquats pour pouvoir s'acquitter de manière efficace de leurs tâches.

2. L'autorité compétente devrait élaborer une politique en matière de conformité et de mise en application en vue de garantir une certaine cohérence et de guider les activités d'inspection et de mise en application relatives à la présente convention. L'énoncé de cette politique devrait être communiqué à tous les inspecteurs et aux représentants de la loi concernés et tenu à la disposition du public ainsi que des armateurs et des gens de mer.

3. L'autorité compétente devrait instituer des procédures simples lui permettant d'être saisie de façon confidentielle de toute information relative à des infractions éventuelles aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer, soumise par les gens de mer directement ou par l'intermédiaire de leurs représentants et faire en sorte que les inspecteurs puissent enquêter sans délai à ce sujet, y compris:

a) en habilitant le capitaine, les gens de mer ou les représentants de ces derniers à demander une inspection lorsqu'ils le jugent nécessaire;

b) en fournissant aux armateurs et aux gens de mer ainsi qu'aux organisations intéressées des informations et conseils techniques au sujet des moyens les plus efficaces de donner effet aux prescriptions de la présente convention et d'ouvrir à une amélioration continue des conditions faites aux gens de mer à bord

4. Inspektörer bör vara fullt utbildade och tillräckligt många för att på ett ändamålsenligt sätt kunna fullgöra sina uppgifter med beaktande av:

a) vikten av de uppgifter inspektörerna skall utföra, särskilt antalet, arten av och storleken på de fartyg som skall inspekteras och antalet och komplexiteten av de rättsliga föreskrifter som skall tillämpas,

b) de resurser inspektörerna disponerar, och
c) de praktiska förhållanden under vilka inspektionerna måste bedrivas för att vara effektiva.

5. Med förbehåll för de bestämmelser om rekrytering till offentlig anställning som kan vara föreskrivna i nationella lagar och andra författningar, bör inspektörer ha kvalifikationer och lämplig utbildning för att fullgöra sina uppgifter och om möjligt ha utbildning inom eller erfarenhet av sjöfart. De bör ha tillfredställande kunskaper om arbets- och levnadsförhållanden till sjöss samt kunskaper i engelska språket.

6. Inspektörer bör få lämplig vidareutbildning under sin anställning.

7. Alla inspektörer bör ha en tydlig förståelse för de omständigheter under vilka en inspektion bör genomföras, omfattningen av den inspektion som skall genomföras under de olika förhållanden som avses och den allmänna inspektionsmetoden.

8. Inspektörer utrustade med vederbörliga identitetshandlingar i enlighet med nationella bestämmelser bör minst vara bemyndigade att:

a) obehindrat och utan föregående varsel borda fartyg; när inspektionen påbörjas bör dock inspektörerna anmäla sin närvaro till befälhavaren eller vakthavande och, i tillämpliga fall, sjöpersonalen eller dess representanter,

b) ställa frågor till befälhavaren, besättningsmedlemmar eller någon annan person, inklusive redaren eller dennes representant, om tillämpningen av föreskrifter i lagar och andra författningar, i närvaro av ett vittne som personen i fråga kan ha begärt,

des navires.

4. Les inspecteurs devraient être pleinement formés et suffisamment nombreux pour pouvoir s'acquitter efficacement de leurs tâches compte dûment tenu des éléments suivants:

a) l'importance des tâches leur incombant, en particulier le nombre, la nature et la taille des navires soumis à l'inspection ainsi que le nombre et la complexité des dispositions légales à appliquer;

b) les ressources mises à la disposition des inspecteurs;

c) les conditions pratiques dans lesquelles l'inspection doit être effectuée pour être efficace.

5. Sous réserve des conditions établies par la législation nationale pour le recrutement dans le service public, les inspecteurs devraient posséder des qualifications et une formation adéquate pour exercer leurs fonctions et, autant que possible, avoir une formation maritime ou une expérience de marin. Ils devraient posséder une connaissance adéquate des conditions de travail et de vie des gens de mer ainsi que de la langue anglaise.

6. Des mesures devraient être prises pour assurer aux inspecteurs un perfectionnement approprié en cours d'emploi.

7. Tous les inspecteurs devraient connaître précisément les circonstances dans lesquelles il y a lieu de procéder à une inspection, l'étendue de l'inspection à effectuer dans les différentes circonstances visées et la méthode générale d'inspection.

8. Les inspecteurs, munis des pouvoirs nécessaires en application de la loi nationale, devraient au moins être autorisés:

a) à monter à bord des navires librement et à l'improviste. Cependant, au moment d'engager l'inspection du navire, les inspecteurs devraient informer de leur présence le capitaine ou la personne assumant le commandement et, selon le cas, les gens de mer ou leurs représentants;

b) à interroger le capitaine, les gens de mer ou toute autre personne, y compris l'armateur ou son représentant, sur toute question concernant l'application des prescriptions de la législation, en présence de tout témoin que la personne peut avoir demandé;

c) kräva att böcker, loggböcker, register, certifikat eller andra dokument eller uppgifter som har direkt samband med inspektionsärendet visas upp för att verifiera uppfyllelse av tillämpningsföreskrifter till denna konvention i nationella lagar och andra författningar,

d) tillse att tillämpningsföreskrifter till denna konvention i nationella lagar och andra författningar anslås,

e) för analysändamål ta eller föra bort prover på produkter, last, dricksvatten, livsmedel, material och ämnen som används eller hanteras,

f) efter genomförd inspektion, omedelbart underrätta fartygets redare, operatör eller befälhavare om brister som kan påverka de ombordvarandes hälsa och säkerhet,

g) varsko den behöriga myndigheten och, i tillämpliga fall, den erkända organisationen om varje brist eller missförhållande som inte uttryckligt omfattas av gällande lagar eller andra författningar och lämna förslag till förbättringar av lagstiftningen, och

h) informera den behöriga myndigheten om alla skador eller sjukdomar i arbetet som påverkar sjöpersonalen i sådant fall och på sådant sätt som kan vara reglerat i lagar och andra författningar.

9. Redaren eller dennes representant, och i tillämpliga fall en representant för sjöpersonalen, bör underrättas eller närvara då ett prov enligt punkt 8 e i denna anvisning tas eller förs bort. Inspektören bör vara noga med att protokollföra provets storlek.

10. Den årsberättelse som varje medlemsstats behöriga myndighet publicerar om fartyg som för dess flagg, bör innehålla:

a) en förteckning över gällande lagar och andra författningar som rör sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden och alla ändringar som har trätt i kraft under året,

b) en utförlig beskrivning av hur inspektionssystemet är organiserat,

c) statistik över fartyg eller andra lokaler som är föremål för inspektion och över fartyg och andra lokaler som faktiskt inspekterats,

c) à exiger communication de tous les livres, journaux de bord, registres, certificats ou autres documents ou informations ayant directement trait à l'objet de l'inspection en vue de vérifier que la législation nationale assurant la mise en uvre de la présente convention est respectée;

d) à s'assurer de l'affichage des avis requis par la législation nationale mettant en uvre la présente convention;

e) à prélever et à emporter, aux fins d'analyse, des échantillons de produits, de marchandises, d'eau potable, de vivres, de matériaux et de substances utilisés ou manipulés;

f) à la suite d'une inspection, à porter immédiatement à l'attention de l'armateur, de l'exploitant du navire ou du capitaine les manquements pouvant porter préjudice à la santé et à la sécurité des personnes à bord;

g) à alerter l'autorité compétente et, s'il y a lieu, l'organisme reconnu sur tous manquements ou abus que la législation en vigueur ne prend pas spécifiquement en compte et à les saisir de propositions pour l'amélioration de cette législation;

h) à aviser l'autorité compétente de tout accident du travail ou maladie professionnelle affectant des gens de mer dans les cas et selon la manière prescrits par la législation.

9. Lorsqu'un échantillon est prélevé ou emporté conformément au paragraphe 8 e) du présent principe directeur, l'armateur ou son représentant et, selon le cas, un marin devraient assister à l'opération ou en être avisés. La quantité de l'échantillon devrait être dûment consignée par l'inspecteur.

10. Le rapport annuel publié par l'autorité compétente de tout Membre en ce qui concerne les navires battant le pavillon de ce Membre devrait inclure:

a) une liste des lois et des règlements en vigueur relatifs aux conditions de travail et de vie des gens de mer, ainsi que tous les amendements devenus applicables pendant l'année;

b) des informations détaillées sur l'organisation du système d'inspection;

c) des statistiques des navires ou autres locaux assujettis à l'inspection et des navires ou autres locaux effectivement inspectés;

d) statistik över all sjöpersonal som lyder under dess nationella lagar och andra författningar,

e) statistik och uppgifter om överträdelse av lagstiftning, straff som utdömts och fartyg som kvarhållits, och

f) statistik över rapporterade skador och sjukdomar i arbetet som drabbat sjöpersonalen.

d) des statistiques de l'ensemble des gens de mer assujettis à la législation nationale;

e) des statistiques et des informations sur les violations de la législation, les sanctions infligées et les cas où des navires ont été immobilisés;

f) des statistiques des accidents du travail et des maladies professionnelles affectant des gens de mer et ayant fait l'objet d'une déclaration.

Regel 5.1.5 — Rutiner för klagomål ombord

1. Varje medlemsstat skall kräva att fartyg som för dess flagg har rutiner ombord för en rättvis, effektiv och snabb behandling av klagomål från sjöpersonal över påstådd överträdelse av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter).

2. Varje medlemsstat skall förbjuda och beivra varje form av bestraffning av sjöpersonal som lämnar in klagomål.

3. Föreskrifterna i denna regel och motsvarande avsnitt av koden skall inte påverka sjöpersonalens rätt att söka rättelse genom de rättsliga medel den anser lämpliga.

Règle 5.1.5 — Procédures de plainte à bord

1. Tout Membre exige qu'il existe à bord des navires battant son pavillon des procédures permettant un règlement juste, efficace et rapide de toute plainte présentée par un marin alléguant une infraction aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer.

2. Tout Membre interdit et sanctionne toute forme de victimisation d'un marin ayant porté plainte.

3. Les dispositions de la présente règle et des sections correspondantes du code sont sans préjudice du droit du marin de chercher réparation par tout moyen légal lui paraissant approprié.

Standard A5.1.5 — Rutiner för klagomål ombord

1. Utan att det påverkar tillämpningen av den större räckvidd som nationella lagar, andra författningar eller kollektivavtal kan ge, får sjöpersonalen utnyttja rutinerna ombord för att framföra klagomål i alla fall som påstås utgöra en överträdelse av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter).

2. Varje medlemsstat skall i sina lagar eller andra författningar ha lämpliga rutiner för klagomålombord för att uppfylla kraven i regel 5.1.5. Sådana rutiner skall eftersträva att finna lösningar på lägsta möjliga nivå. Emellertid skall klaganden ha rätt att framföra sina klagomål direkt till befälhavaren och, om så bedöms nödvändigt, till utomstående myndigheter.

Norme A5.1.5 — Procédures de plainte à bord

1. Sans préjudice d'une portée plus large que la législation ou les conventions collectives nationales pourront préciser, les gens de mer pourront avoir recours aux procédures à bord pour porter plainte sur toute question constituant selon eux une infraction aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer.

2. Tout Membre veille à ce que la législation prévoie l'établissement de procédures de plainte à bord appropriées en vue de satisfaire aux prescriptions de la règle 5.1.5. Ces procédures doivent viser à ce que le litige à l'origine de la plainte soit réglé au niveau le plus bas possible. Cependant, dans tous les cas, les gens de mer ont le droit de porter

3. Rutiner för klagomål ombord skall innefatta rätt för sjöpersonalen att låta sig biträdas eller representeras under förfarandet, samt skydda mot möjlig bestraffning av sjöpersonalen för att den framfört klagomål. Termen ”bestraffning” avser varje motåtgärd från någon person med avseende på en fartygsanställd som framfört ett klagomål och det inte uppenbart gjorts av okynne eller illvilja.

4. Förutom en kopia av sjöpersonalens anställningsavtal skall all sjöpersonal få en kopia av de rutiner för klagomål ombord som gäller på fartyget. Detta skall innefatta kontaktinformation för den behöriga myndigheten i flaggstaten och, om det inte är samma, sjöpersonalens bosättningsland, och namnet på en person eller personer ombord på fartyget som på förtrolig grund kan ge sjöpersonalen opartiska råd om deras klagomål och på annat sätt hjälpa den att följa de klagomålsrutiner som står till förfogande ombord på fartyget.

Anvisning B5.1.5 — Rutiner för klagomål ombord

1. Med förbehåll för relevanta bestämmelser i gällande kollektivavtal bör den behöriga myndigheten, i nära samråd med redar- och sjöfolksorganisationer, ta fram en modell för rättvisa, snabba och väldokumenterade rutiner för klagomål ombord på alla fartyg som för medlemsstatens flagg. När dessa förfaranden utarbetas bör följande övervägas:

a) många klagomål kan specifikt avse de individer till vilka klagomålen skall lämnas och även fartygets befälhavare. Under alla förhållanden bör sjöpersonalen också kunna klaga direkt till befälhavaren och framställa klagomål externt, och

b) för att bidra till att undvika problem med bestraffning av sjöpersonal som klagar över

plainte directement auprès du capitaine et, s'ils le jugent nécessaire, auprès d'autorités extérieures appropriées.

3. Les gens de mer ont le droit d'être accompagnés ou représentés pendant la procédure de plainte à bord et des mesures seront prévues pour prévenir la victimisation des gens de mer ayant porté plainte. Le terme victimisation désigne tout acte malveillant, quel qu'en soit l'auteur, à l'encontre d'un marin ayant présenté une plainte qui n'est pas manifestement abusive ni calomnieuse.

4. Tous les gens de mer doivent recevoir, outre un exemplaire de leur contrat d'engagement maritime, un document décrivant les procédures de plainte en vigueur à bord du navire. Le document doit mentionner notamment les coordonnées de l'autorité compétente dans l'Etat du pavillon et, si ce n'est pas le même, dans le pays de résidence des gens de mer, ainsi que le nom d'une ou de plusieurs personnes se trouvant à bord qui seraient susceptibles, à titre confidentiel, de les conseiller de manière impartiale quant à leur plainte et de les aider de toute autre manière à mettre en uvre la procédure de plainte qui leur est ouverte tandis qu'ils sont à bord.

Principe directeur B5.1.5 — Procédures de plainte à bord

1. Sous réserve de toutes dispositions pertinentes d'une convention collective applicable, l'autorité compétente devrait, en étroite consultation avec les organisations d'armateurs et de gens de mer, établir un modèle en vue de l'établissement de procédures équitables, rapides et étayées par des documents pour le traitement des plaintes à bord des navires battant le pavillon du Membre concerné. Les éléments suivants devraient être pris en compte lors de l'établissement de ces procédures:

a) de nombreuses plaintes peuvent viser précisément les personnes à qui elles doivent être soumises, voire le capitaine du navire. En tout état de cause, les gens de mer devraient aussi pouvoir se plaindre directement au capitaine ou auprès d'instances extérieures;

b) afin d'éviter toute victimisation des gens de mer ayant présenté une plainte relative à

förhållanden som ryms i denna konvention, bör rutinerna främja nominering av en person ombord som kan ge sjöpersonalen råd om de rutiner som står dem till buds och, om den klagande sjöpersonalen begär detta, också deltar i varje möte eller förhör som rör klagomålet.

2. De rutiner som diskuteras under det samrådsförfarande som anges i punkt 1 i denna anvisning bör minst innefatta följande:

a) klagomål bör riktas till avdelningschefen för den sjöpersonal som framför klagomålen eller till sjöpersonalens närmaste överordnade,

b) avdelningschefen eller den överordnade bör sedan försöka lösa ärendet inom föreskrivna tidsgränser som är rimliga med hänsyn till problemets vikt,

c) om avdelningschefen eller den överordnade inte kan lösa klagomålet till sjöpersonalens belåtenhet, kan den senare hänvisa det till befälhavaren, som bör handlägga ärendet personligen,

d) sjöpersonalen bör alltid ha rätt att låta sig biträddas eller representeras av annan sjöpersonal efter eget val ombord på det berörda fartyget,

e) alla klagomål och beslut om dem bör protokollföras och en kopia lämnas till den berörda sjöpersonalen,

f) om ett klagomål inte kan lösas ombord bör ärendet hänvisas i land till redaren, som bör få en lämplig tidsgräns för att lösa ärendet, i tillämpliga fall i samråd med den berörda sjöpersonalen eller någon person denna kan utse som sin representant, och

g) sjöpersonalen bör alltid ha rätt att klaga direkt till befälhavaren, redaren och de behöriga myndigheterna.

Regel 5.1.6 — Olycksfall till sjöss

1. Varje medlemsstat skall hålla sjöförhör om varje allvarligt olycksfall till sjöss som leder till skada eller dödsfall och där ett fartyg som för dess flagg är inblandat. Slutrap-

des questions relevant de la présente convention, les procédures devraient encourager la désignation à bord du navire d'une personne à même de conseiller les gens de mer sur les procédures auxquelles ils peuvent avoir recours et, si le marin auteur de la plainte le lui demande, d'assister à tout entretien ou audience se rapportant au motif du litige.

2. Les procédures examinées pendant les consultations visées au paragraphe 1 du présent principe directeur devraient au minimum prévoir ce qui suit:

a) les plaintes devraient être soumises au chef de service du marin qui porte plainte ou à son responsable hiérarchique;

b) le chef de service ou le responsable hiérarchique du marin devrait s'efforcer de régler le problème dans un délai prescrit, adapté à la gravité de l'objet du litige;

c) si le chef de service ou le responsable hiérarchique ne parvient pas à régler le litige à la satisfaction du marin, celui-ci peut en référer au capitaine, qui devrait s'occuper personnellement de la question;

d) les gens de mer devraient en tout temps avoir le droit d'être accompagnés et représentés par un autre marin de leur choix à bord du navire concerné;

e) les plaintes et les décisions auxquelles elles ont donné lieu devraient être enregistrées et copie devrait en être remise aux gens de mer concernés;

f) si une plainte ne peut être réglée à bord, elle devrait être soumise à terre à l'armateur, qui devrait disposer d'un délai suffisant pour régler le problème, s'il y a lieu en consultation avec les gens de mer concernés ou toute personne qu'ils peuvent nommer pour les représenter;

g) dans tous les cas, les gens de mer devraient avoir le droit d'adresser leur plainte directement au capitaine et à l'armateur ainsi qu'aux autorités compétentes.

Règle 5.1.6 — Accidents maritimes

1. Tout Membre diligente une enquête officielle sur tout accident maritime grave ayant entraîné blessure ou perte de vie humaine qui implique un navire battant son pavillon. Le

porten från ett sjöförhör skall normalt offentliggöras.

2. Medlemsstater skall samarbeta med varandra för att underlätta utredning av sådana allvarliga olycksfall till sjöss som avses i punkt 1 i denna regel.

rapport final de cette enquête est en principe rendu public.

2. Les Membres doivent coopérer en vue de faciliter les enquêtes sur les accidents maritimes graves visés au paragraphe 1 de la présente règle.

Standard A5.1.6 — Olycksfall till sjöss

(Inga föreskrifter)

Norme A5.1.6 — Accidents maritimes

(Pas de dispositions)

Anvisning B5.1.6 — Olycksfall till sjöss

(Inga föreskrifter)

Principe directeur B5.1.6 — Accidents maritimes

(Pas de dispositions)

Regel 5.2 — Hamnstatens skyldigheter

Syfte: Att varje medlemsstat skall kunna uppfylla sina skyldigheter enligt denna konvention att samarbeta internationellt för att genomföra och tillämpa konventionsstandarderna på utländska fartyg

Règle 5.2 — Responsabilités de l'Etat du port

Objet: permettre à tout Membre d'assumer les responsabilités qui lui incombent en vertu de la présente convention en ce qui concerne la coopération internationale nécessaire pour assurer la mise en uvre et le respect des normes de la convention à bord de navires étrangers

Regel 5.2.1 - Inspektioner i hamn

1. Alla utländska fartyg som i sin normala verksamhet eller av driftstekniska skäl angör hamn i en medlemsstat får inspekteras enligt artikel V punkt 4 för att granska efterlevnaden av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter) när det gäller sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden på fartyget.

2. Varje medlemsstat skall godkänna det certifikat för arbete till sjöss och den förklaring om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss som krävs i regel 5.1.3 som prima facie-bevis på efterlevnaden av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter). Inspektionen i dess hamnar skall därför, utom i fall som närmare anges i koden, begränsas till en granskning av certifikatet och deklara-

Règle 5.2.1 - Inspections dans le port

1. Chaque navire étranger faisant escale, dans le cours normal de son activité ou pour une raison inhérente à son exploitation, dans le port d'un Membre est susceptible d'être inspecté, conformément aux dispositions du paragraphe 4 de l'article V, pour vérifier la conformité aux prescriptions de la présente convention relatives aux conditions de travail et de vie des gens de mer à bord du navire, y compris les droits des gens de mer.

2. Tout Membre accepte le certificat de travail maritime et la déclaration de conformité du travail maritime exigés par la règle 5.1.3 comme attestant, sauf preuve contraire, la conformité aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer. En conséquence, sauf dans les cas précisés dans le code, l'inspection dans ses ports est limitée à un contrôle du certificat et de la

tionen.

3. Inspektioner i en hamn skall utföras av bemyndigade tjänstemän enligt bestämmelserna i koden och andra tillämpliga internationella arrangemang som styr inspektioner i hamn i medlemsstaten. Alla sådana inspektioner skall begränsas till att verifiera att tillämpliga krav i artiklar och regler i denna konvention och i del A av koden efterlevs i det avseende som inspektionen gäller.

4. Inspektioner som får göras enligt denna regel skall bygga på en effektiv inspektion i hamn och övervakningssystem för att medverka till att arbets- och levnadsförhållandena på fartyg som angör en hamn i den berörda medlemsstaten uppfyller kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter).

5. Information om det system som avses i punkt 4 i denna regel, bland annat den metod som används för att bedöma dess effektivitet, skall ingå i medlemsstatens rapporter enligt artikel 22 i stadgan.

Standard A5.2.1 — Inspektioner i hamn

1. En mera ingående inspektion för att fastställa arbets- och levnadsförhållandena ombord på fartyget får göras när en bemyndigad tjänsteman, som har kommit ombord för att utföra en inspektion och i tillämpliga fall begärt att få se certifikatet för arbete till sjöss och förklaringen om iakttagande av arbetsvillkor till sjöss, finner:

a) att de begärda handlingarna inte visas upp eller inte hålls aktuella alls eller på ett oriktigt sätt, eller att de handlingar som visas upp inte innehåller den information som krävs i denna konvention eller är ogiltiga av annat skäl, eller

b) att det finns uppenbara skäl att tro att arbets- och levnadsförhållanden på fartyget inte uppfyller kraven i denna konvention, eller

déclaration.

3. Les inspections dans les ports sont effectuées par des fonctionnaires autorisés, conformément aux dispositions du code et des autres accords internationaux applicables régissant les inspections menées sur le territoire du Membre au titre du contrôle des navires par l'Etat du port. Ces inspections se limitent à vérifier que les aspects examinés sont conformes aux prescriptions applicables des articles et des règles de la présente convention ainsi que de la seule partie A du code.

4. Les inspections effectuées en application de la présente règle se fondent sur un système efficace d'inspection et de surveillance relevant de l'Etat du port et propre à contribuer à assurer que les conditions de travail et de vie des gens de mer à bord des navires relâchant dans le port du Membre intéressé sont conformes aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer.

5. Des informations relatives au système visé au paragraphe 4 de la présente règle, y compris la méthode utilisée pour évaluer son efficacité, figurent dans les rapports soumis par les Membres en application de l'article 22 de la Constitution.

Norme A5.2.1 — Inspections dans le port

1. Lorsqu'un fonctionnaire autorisé, s'étant présenté à bord pour effectuer une inspection et ayant demandé, le cas échéant, le certificat de travail maritime et la déclaration de conformité du travail maritime, constate que:

a) les documents requis ne sont pas présentés ou ne sont pas tenus à jour, ou le sont de façon mensongère, ou que les documents présentés ne contiennent pas les informations exigées par la présente convention ou ne sont pas valables pour une autre raison; ou

b) il existe de solides raisons de croire que les conditions de travail et de vie à bord du navire ne sont pas conformes aux prescriptions de la présente convention; ou

c) att det finns rimliga skäl att tro att fartyget har skiftat flagg för att undvika efterlevnad av denna konvention, eller

d) att det finns klagomål på att vissa arbets- och levnadsförhållanden på fartyget inte uppfyller kraven i denna konvention.

En sådan inspektion skall i varje fall göras när arbets- och levnadsförhållanden som antas eller påstås uppvisa brister kan utgöra en klar risk för sjöpersonalens säkerhet, hälsa eller trygghet, eller när den bemyndigade tjänstemannen har skäl att tro att några brister utgör en allvarlig överträdelse av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter).

2. När bemyndigade tjänstemän gör en mera grundlig inspektion av förhållanden som fastställs i punkt 1 a, 1 b eller 1 c i denna standard på ett utländskt fartyg i en medlemsstats hamn, skall inspektionen i princip omfatta de förhållanden som förtecknas i tillägg A5-III.

3. Beträffande klagomål enligt punkt 1 d i denna standard, skall inspektionen i regel begränsas till de förhållanden klagomålet avser, men ett klagomål, eller utredningen av detta, kan ge klara skäl för en grundligare inspektion enligt punkt 1 b i denna standard. När det gäller punkt 1 d i denna standard, avses med "klagomål" information som lämnats av en medlem av sjöpersonalen, en yrkessammanslutning, en förening, en fackförening eller, i regel, varje person som berörs av fartygets säkerhet, bland annat hälsa eller säkerhet hos sjöpersonalen ombord.

4. När det vid en grundligare inspektion befinns att arbets- och levnadsförhållandena på fartyget inte uppfyller kraven i denna konvention, skall den bemyndigade tjänstemannen genast göra fartygets befälhavare uppmärksam på bristerna och fastställa ett slutdatum för avhjälpande av dessa. Om den bemyndigade tjänstemannen anser att bristerna är be-

c) il existe des motifs raisonnables de penser que le navire a changé de pavillon dans le but d'échapper à l'obligation de se conformer aux dispositions de la présente convention; ou

d) une plainte a été déposée au motif que certaines conditions de travail et de vie à bord du navire ne sont pas conformes aux prescriptions de la présente convention;

une inspection plus approfondie peut être effectuée afin de vérifier les conditions de travail et de vie à bord du navire. Une telle inspection sera en tout état de cause effectuée lorsque les conditions de travail et de vie dont il est jugé ou allégué qu'elles ne sont pas conformes pourraient constituer un réel danger pour la sécurité, la santé ou la sûreté des gens de mer, ou lorsque le fonctionnaire autorisé a des raisons de croire que tout manquement constitue une infraction grave aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer.

2. Lorsqu'une inspection plus approfondie est effectuée sur un navire étranger dans le port d'un Membre par des fonctionnaires autorisés dans les circonstances indiquées au paragraphe 1 a), b) ou c) de la présente norme, elle porte, en principe, sur les points énumérés à l'annexe A5-III.

3. Lorsqu'une plainte est déposée en vertu du paragraphe 1 d) de la présente norme, l'inspection doit se limiter en général à l'objet de la plainte, à moins que la plainte ou son instruction ne fournisse de solides raisons de procéder à une inspection approfondie, conformément au paragraphe 1 b) de la présente norme. Aux fins du paragraphe 1 d) de la présente norme, il faut entendre par «plainte» toute information soumise par un marin, un organisme professionnel, une association, un syndicat ou, de manière générale, toute personne ayant un intérêt à la sécurité du navire, y compris sous l'aspect des risques pour la sécurité ou la santé des gens de mer à bord.

4. Lorsque, à la suite d'une inspection plus détaillée, il est constaté que les conditions de travail et de vie à bord du navire ne sont pas conformes aux prescriptions de la présente convention, le fonctionnaire autorisé doit immédiatement porter à la connaissance du capitaine du navire les manquements constatés et les délais dans lesquels il doit y être

tydande, eller om de tagits upp i ett klagomål enligt punkt 3 i denna standard, skall tjänstemannen upplysa berörda redar- och sjöfolksorganisationer i den medlemsstat där inspektionen genomförs om dem, och får:

- a) underrätta en representant för flaggstaten,
- b) lämna upplysningar i fallet till de behöriga myndigheterna i nästa angränsande hamn.

5. Den medlemsstat där inspektionen görs skall ha rätt att skicka en kopia av tjänstemannens rapport, som måste åtföljas av eventuellt svar från flaggstatens behöriga myndigheter inom den föreskrivna tidsfristen, till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för sådan åtgärd som kan bedömas lämplig och ändamålsenlig för att säkerställa att sådan information dokumenteras och blir känd för parter som kan ha intresse av att vidta lämpliga rättsliga åtgärder.

6. Om en bemyndigad tjänsteman efter en grundligare inspektion finner att fartyget inte uppfyller kraven i denna konvention, och:

a) förhållandena ombord är klart farliga för sjöpersonals säkerhet, hälsa eller trygghet, eller

b) den bristande efterlevnaden utgör en allvarlig eller upprepad överträdelse av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonals rättigheter), skall den bemyndigade tjänstemannen se till att fartyget inte går till sjöss förrän alla fall av bristande överensstämmelse som faller inom räckvidden för a eller b i denna punkt har rättats till, eller den bemyndigade tjänstemannen har godkänt en åtgärdsplan för att rätta till dessa brister och är förvissad om att planen kommer att genomföras snabbt. Om fartyget hindras från

remédié. Au cas où le fonctionnaire autorisé considère que les manquements constatés sont importants, ou si ces manquements ont un rapport avec une plainte déposée en vertu du paragraphe 3 de la présente norme, le fonctionnaire autorisé les porte à la connaissance des organisations d'armateurs et de gens de mer présentes sur le territoire du Membre où l'inspection est effectuée, et il peut:

- a) informer un représentant de l'Etat du pavillon;
- b) communiquer les informations pertinentes aux autorités compétentes du port d'escale suivant.

5. Le Membre sur le territoire duquel l'inspection est effectuée a le droit d'adresser au Directeur général du Bureau international du Travail une copie du rapport d'inspection accompagnée, le cas échéant, de la réponse communiquée dans le délai prescrit par les autorités compétentes de l'Etat du pavillon, afin que soit prise toute mesure pouvant être considérée comme appropriée et utile pour s'assurer que cette information est consignée et qu'elle est portée à la connaissance des parties susceptibles d'utiliser les moyens de recours pertinents.

6. Au cas où, après une inspection plus approfondie de la part du fonctionnaire autorisé, il est constaté que le navire n'est pas conforme aux prescriptions de la présente convention et que:

a) les conditions à bord présentent un danger évident pour la sécurité, la santé ou la sûreté des gens de mer; ou

le fonctionnaire autorisé prend des mesures pour assurer que le navire ne prendra pas la mer tant que les non-conformités visées aux alinéas a) ou

b) du présent paragraphe n'auront pas été rectifiées, ou encore tant qu'il n'aura pas accepté un plan visant à les rectifier et ne sera pas convaincu que le plan sera mis en œuvre rapidement. Si le navire est interdit d'appareiller, le fonctionnaire autorisé en informe sans délai l'Etat du pavillon et invite un de ses représentants à être présent, si possible, et demande une réponse de l'Etat du pavillon dans le délai prescrit. Le fonctionnaire autorisé informe également, sans délai, les organisations d'armateurs et de gens de mer ap-

att segla, skall den bemyndigade tjänstemannen genast upplysa flaggstaten om detta och be en representant för flaggstaten att om möjligt närvara, samt begära att flaggstaten svarar inom en föreskriven tidsfrist. Den bemyndigade tjänstemannen skall också genast informera berörda redar- och sjöfolksorganisationer i den hamnstat där inspektionen gjordes.

7. Varje medlemsstat skall se till att dess bemyndigade tjänstemän får vägledning enligt del B i koden om de förhållanden som motiverar att ett fartyg hålls kvar enligt punkt 6 i denna standard.

8. När medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter enligt denna standard, skall de så långt möjligt bemöda sig om att undvika att fartyg hålls kvar eller försenas i onödan. Om ett fartyg befins bli kvarhållet eller försenat i onödan, skall ersättning utgå för eventuell förlust eller skada. Bevisbördan skall alltid vila på klaganden.

propriées de l'Etat du port où a eu lieu l'inspection.

7. Tout Membre veille à ce que ses fonctionnaires autorisés reçoivent des orientations, du type indiqué dans la partie B du code, concernant la nature des circonstances qui justifient l'immobilisation d'un navire en vertu du paragraphe 6 de la présente norme.

8. Dans l'exercice des responsabilités qui lui incombent en vertu de la présente norme, tout Membre évite, dans toute la mesure possible, d'immobiliser ou de retarder indûment un navire. S'il est établi qu'un navire a été indûment immobilisé ou retardé, des dommages et intérêts sont payés pour toute perte ou tout préjudice subi. La charge de la preuve incombe dans chaque cas au plaignant.

Anvisning B5.2.1 — Inspektioner i hamn

1. Den behöriga myndigheten bör utarbeta riktlinjer för inspektion för bemyndigade tjänstemän som utför inspektioner enligt regel 5.2.1. Målet för riktlinjerna bör vara att skapa konsekvens och på annat sätt styra inspektionsverksamheten och tillämpningen av kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter). Riktlinjerna bör tillställas alla bemyndigade tjänstemän och bör finnas tillgängliga för allmänheten, redarna och sjöpersonalen.

2. När riktlinjer utarbetas om de förhållanden som motiverar att den behöriga myndigheten håller kvar fartyg enligt standard A5.2.1 punkt 6, bör det beaktas att när det gäller överträdelser enligt standard A5.2.1 punkt 6 b kan svårighetsgraden bero på britisens art. Detta är särskilt fallet när grundläggande rättigheter och principer eller sjöpersonalens anställnings- och sociala rättigheter enligt artiklarna III och IV överträds. Som exempel bör anställning av en underårig be-

Principe directeur B5.2.1 — Inspection dans le port

1. L'autorité compétente devrait élaborer une politique d'inspection à l'intention des fonctionnaires autorisés qui procèdent à des inspections en vertu de la règle 5.2.1. Cette politique devrait viser à assurer une certaine cohérence et à guider par ailleurs les activités d'inspection et de mise en application liées aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer. L'énoncé de cette politique devrait être communiqué à tous les fonctionnaires autorisés et tenu à la disposition du public ainsi que des armateurs et des gens de mer.

2. Aux fins de l'élaboration d'une politique relative aux circonstances justifiant l'immobilisation d'un navire en vertu du paragraphe 6 de la norme A5.2.1, l'autorité compétente devrait tenir compte que, en ce qui concerne les infractions visées au paragraphe 6 b) de la norme A5.2.1, la gravité de la violation peut être due à la nature du manquement en question. Cela s'applique particulièrement aux cas de violation des droits et principes fondamentaux ou des droits en matière d'emploi et

traktas som en allvarlig överträdelse, även om det endast finns en sådan person ombord. I andra fall bör antalet olika brister som påträffas vid en viss inspektion beaktas. Så kan till exempel flera brister som rör bostäder eller mat och förplägnad, vilka inte hotar hälsa eller säkerhet, accepteras innan de bör anses utgöra en allvarlig överträdelse.

3. Medlemsstater bör i största möjliga utsträckning samarbeta med varandra när de antar internationellt överenskomna riktlinjer för inspektion, särskilt sådana som har att göra med omständigheter som motiverar att ett fartyg hålls kvar.

Regel 5.2.2 — Rutiner för hantering av sjöpersonals klagomål i land

1. Varje medlemsstat skall se till att sjöpersonal på fartyg som angör hamn på en medlemsstats territorium och som hävdar att kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter) överträds, har rätt att rapportera ett sådant klagomål för att underlätta snabb och ändamålsenlig rättelse.

Standard A5.2.2 — Rutiner för hantering av sjöpersonals klagomål i land

1. Sjöpersonal som hävdar att kraven i denna konvention (bland annat sjöpersonalens rättigheter) överträds, kan rapportera klagomål till en bemyndigad tjänsteman i en hamn som sjöpersonalens fartyg angör. I sådana fall skall den bemyndigade tjänstemannen göra en inledande utredning.

2. I tillämpliga fall och beroende på klagomålets art bör den inledande utredningen bland annat ta hänsyn till om de rutiner för klagomål ombord som finns i regel 5.1.5 har undersökts. Den bemyndigade tjänstemannen

des droits sociaux des gens de mer tels qu'établis par les articles III et IV. Par exemple, l'emploi d'une personne d'un âge inférieur à l'âge prescrit devrait être considéré comme une infraction grave, même si cela ne concerne qu'une seule personne à bord. Dans d'autres cas, le nombre de manquements différents constatés au cours d'une inspection donnée devrait être pris en compte: par exemple, il faudrait éventuellement plusieurs manquements concernant le logement ou l'alimentation et le service de table qui ne menacent pas la sécurité ou la santé pour que cela soit considéré comme constitutif d'une infraction grave.

3. Les Membres devraient, autant que possible, coopérer les uns avec les autres pour l'adoption de directives relatives aux politiques d'inspection, reconnues au niveau international, notamment en ce qui concerne les circonstances justifiant l'immobilisation d'un navire.

Règle 5.2.2 — Procédures de traitement à terre des plaintes des gens de mer

1. Tout Membre veille à ce que les gens de mer se trouvant à bord de navires faisant escale dans un port situé sur son territoire qui font état d'une infraction à des prescriptions de la convention, y compris les droits des gens de mer, aient le droit de déposer une plainte pour y remédier de façon rapide et concrète.

Norme A5.2.2 — Procédures de traitement à terre des plaintes des gens de mer

1. Une plainte d'un marin alléguant une infraction aux prescriptions de la présente convention, y compris les droits des gens de mer, peut être déposée auprès d'un fonctionnaire autorisé au port où le navire fait escale. Dans ce cas, ledit fonctionnaire doit entreprendre une enquête initiale.

2. Dans les cas appropriés, eu égard à la nature de la plainte, l'enquête initiale doit vérifier si les procédures de plaintes à bord prévues à la règle 5.1.5 ont été envisagées. Le fonctionnaire autorisé peut également

kan också göra en mera ingående inspektion enligt standard A5.2.1.

3. Den bemyndigade tjänstemannen skall så långt möjligt arbeta för en lösning av klagomålen ombord på fartyget.

4. Om den utredning eller inspektion som görs enligt denna standard avslöjar bristande efterlevnad enligt standard A5.2.1 punkt 6, skall bestämmelserna i den punkten tillämpas.

5. När bestämmelserna i punkt 4 i denna standard inte är tillämpliga och klagomålen inte har lösts ombord på fartyget, skall den bemyndigade tjänstemannen genast underrätta flaggstaten och infordra yttrande och en handlingsplan för rättelse inom en föreskriven tidsram.

6. Om klagomålet inte har undanröjts sedan åtgärder vidtagits enligt punkt 5 i denna standard, skall hamnstaten skicka en kopia av den bemyndigade tjänstemannens rapport till generaldirektören. Eventuella svar som inkommit från flaggstatens behöriga myndighet inom den föreskrivna tidsfristen måste bifogas. Redar- och sjöfolksorganisationer i hamnstaten skall också informeras. Hamnstaten skall dessutom regelbundet skicka statistik och information över klagomål som har lösts till generaldirektören. Dessa underrättelser föreskrivs för att de, på grundval av ett agerande som kan bedömas lämpligt och ändamålsenligt, skall kunna registreras och bli tillgängliga för parter, bland annat redar- och sjöfolksorganisationer, som kan ha intresse av att utnyttja tillämpliga rättsliga förfaranden.

7. Det skall säkerställas att sjöpersonalens klagomål förblir konfidentiella.

Anvisning B5.2.2 — Rutiner för hantering av sjöpersonals klagomål i land

1. När en bemyndigad tjänsteman handlägger ett klagomål enligt standard A5.2.2, bör det först kontrolleras om klagomålet är av allmän natur och berör all sjöpersonal på far-

mener une inspection plus détaillée conformément à la norme A5.2.1.

3. Le fonctionnaire autorisé doit, dans les cas appropriés, encourager le règlement de la plainte à bord du navire.

4. Si l'enquête ou l'inspection menée au titre de la présente norme révèle la non-conformité avec le paragraphe 6 de la norme A5.2.1, les dispositions de ce paragraphe sont appliquées.

5. Lorsque les dispositions du paragraphe 4 de la présente norme ne s'appliquent pas et que la plainte n'a pas été réglée à bord du navire, le fonctionnaire autorisé doit sans délai en aviser l'Etat du pavillon, en cherchant à obtenir, dans un délai pres-crit, des conseils et un plan de mesures correctives.

6. Lorsque la plainte n'a pas été réglée malgré les mesures prises conformément au paragraphe 5 de la présente norme, l'Etat du port doit communiquer une copie du rapport établi par le fonctionnaire autorisé au Directeur général. Le rapport doit être accompagné de toute réponse reçue dans les délais prescrits de la part de l'autorité compétente de l'Etat du pavillon. Les organisations d'armateurs et de gens de mer appropriées de l'Etat du port sont également informées. En outre, des statistiques et des informations concernant les plaintes réglées doivent être régulièrement communiquées par l'Etat du port au Directeur général. Ces deux communications sont faites afin que, sur la base d'une action appropriée et rapide, un registre de ces informations soit tenu et porté à la connaissance des parties, y compris les organisations d'armateurs et de gens de mer qui sont susceptibles d'utiliser les moyens de recours pertinents.

7. Des mesures appropriées doivent être prises pour garantir la confidentialité des plaintes déposées par les gens de mer.

Principe directeur B5.2.2 — Procédures de traitement à terre des plaintes des gens de mer

1. Lorsqu'une plainte visée à la norme A5.2.2 est traitée par un fonctionnaire autorisé, celui-ci devrait déterminer dans un premier temps s'il s'agit d'une plainte de na-

tyget eller en kategori av personalen, eller om det är ett enskilda fall som endast berör en enskild person.

2. Om klagomålet är av allmän natur bör en mera detaljerad inspektion enligt standard A5.2.1 övervägas.

3. Gäller klagomålet ett enskilt fall bör resultatet av rutiner för klagomål ombord för att lösa det undersökas. Om ingen sådan undersökning har gjorts, bör den bemyndigade tjänstemannen föreslå klaganden att utnyttja alla tillgängliga rutiner. Det bör finnas goda skäl för att beakta ett klagomål innan rutiner för klagomål ombord har undersökts. Sådana skäl kan vara att de interna rutinerna är otillräckliga eller sätts in alltför sent, eller att klaganden är rädd för repressalier om klagomål framförs.

4. Vid varje utredning av ett klagomål bör den bemyndigade tjänstemannen ge befälhavaren, redaren och varje annan person som berörs av klagomålet en rimlig möjlighet att yttra sig.

5. Om flaggstaten som svar på hamnstatens anmälan enligt standard A5.2.2 punkt 5 visar att den kommer att ta hand om ärendet och att den har effektiva rutiner för detta ändamål och har överlämnat en godtagbar åtgärdsplan, får den bemyndigade tjänstemannen avstå från att i fortsättningen befatta sig med klagomålet.

Regel 5.3 — Rekryteringsansvar

Syfte: Att säkerställa att varje medlemsstat uppfyller sina skyldigheter enligt denna konvention när det gäller rekrytering av och arbetsförmedling och socialt skydd för dess sjöpersonal

1. Utan att det påverkar principen om varje medlemsstats ansvar för sjöpersonalens arbets- och levnadsförhållanden på fartyg som för dess flagg, har medlemsstaten också ansvar för att kraven i denna konvention tilläm-

ture générale qui concerne tous les gens de mer à bord du navire ou une catégorie d'entre eux, ou d'une plainte relative au cas particulier du marin concerné.

2. Si la plainte est de nature générale, le recours à une inspection plus détaillée, conformément à la norme A5.2.1, devrait être envisagé.

3. Si la plainte concerne un cas particulier, il convient de prendre connaissance de l'issue des procédures d'examen de la plainte éventuellement menées à bord du navire pour son règlement. Si de telles procédures n'ont pas été envisagées, le fonctionnaire autorisé devrait encourager le plaignant à avoir recours à toutes procédures disponibles à bord du navire. De bonnes raisons doivent exister pour justifier l'examen d'une plainte avant que toute procédure de plainte à bord du navire ait été envisagée. Celles-ci incluent l'inadéquation ou la lenteur des procédures internes ou encore la crainte du plaignant de subir des représailles pour avoir déposé une plainte.

4. Dans toute enquête relative à une plainte, le fonctionnaire autorisé devrait donner au capitaine, à l'armateur et à toute personne impliquée dans la plainte la possibilité de faire connaître leurs vues.

5. Le fonctionnaire autorisé peut s'abstenir d'intervenir davantage dans le règlement de la plainte dans le cas où l'Etat du pavillon, répondant à la notification de l'Etat du port conformément au paragraphe 5 de la norme A5.2.2, démontre qu'il est en mesure de traiter la question et dispose de procédures adéquates à cette fin, et qu'il a présenté un plan d'action acceptable.

Règle 5.3 — Responsabilités du fournisseur de main-d'uvre

Objet: assurer que tout Membre s'acquitte des responsabilités qui lui incombent en vertu de la présente convention en ce qui concerne le recrutement et le placement des gens de mer ainsi que leur protection sociale

1. Sans préjudice du principe de sa responsabilité en ce qui concerne les conditions de travail et de vie des gens de mer à bord des navires battant son pavillon, tout Membre a également la responsabilité de veiller à l'ap-

pas när det gäller rekrytering av och arbetsförmedling och socialförsäkringsskydd för sjöpersonal som är dess medborgare eller bor eller har hemvist på dess territorium, i den mån sådant ansvar föreskrivs i denna konvention.

2. Utförliga föreskrifter om genomförandet av punkt 1 i denna regel finns i koden.

3. Varje medlemsstat skall inrätta ett effektivt system för att inspektera och övervaka att dess ansvar för rekrytering enligt denna konvention uppfylls.

4. Information om det system som avses i punkt 3 i denna regel, bland annat den metod som används för att bedöma dess effektivitet, skall ingå i medlemsstatens rapporter enligt artikel 22 i stadgan.

plication des prescriptions de la présente convention relatives au recrutement, au placement et à la protection en matière de sécurité sociale des gens de mer qui sont ses nationaux, ou des résidents, ou encore des personnes domiciliées sur son territoire, dans la mesure où cette responsabilité est prévue dans la présente convention.

2. Des précisions détaillées pour la mise en uvre du paragraphe 1 de la présente règle figurent dans le code.

3. Tout Membre met en place un système efficace d'inspection et de surveillance pour s'acquitter de ses responsabilités en tant que fournisseur de main-d' uvre en vertu de la présente convention.

4. Des informations relatives au système mentionné au paragraphe 3 de la présente règle, y compris la méthode utilisée pour évaluer son efficacité, devront figurer dans les rapports soumis par les Membres en application de l'article 22 de la Constitution.

Standard A5.3 — Rekryteringsansvar

1. Varje medlemsstat skall tillämpa de krav i denna konvention som gäller drift av och rutiner för rekryterings- och förmedlingskontor för sjöpersonal som verkar på dess territorium genom ett system för inspektion, övervakning och rättsliga förfaranden för överträdelse av licensiering och andra föreskrifter för driften som ges i standard A1.4.

Norme A5.3 — Responsabilités du fournisseur de main-d' uvre

1. Tout Membre assure le respect des prescriptions de la présente convention applicables à l'administration et aux activités des services de recrutement et de placement des gens de mer établis sur son territoire au moyen d'un système d'inspection et de surveillance et par des procédures légales en cas d'infraction aux dispositions en matière de licence et autres prescriptions prévues dans la norme A1.4.

Anvisning B5.3 — Rekryteringsansvar

1. Privata kontor för rekrytering och förmedling av sjöpersonal med säte på medlemsstatens territorium som knyter tjänster från sjöpersonal till en redare, oavsett var denne finns, skall se till att redarna uppfyller villkoren i de anställningsavtal de sluter med sjöpersonalen.

Principe directeur B5.3 — Responsabilités du fournisseur de main-d' uvre

1. Les services privés de recrutement et de placement des gens de mer établis sur le territoire du Membre et fournissant les services d'un marin à un armateur, où qu'ils se trouvent, devraient être tenus de s'engager à veiller au respect par l'armateur des termes des contrats d'engagement maritime conclus avec les gens de mer.